

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΟΣΤ'

ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 - 115 21 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ. 72.18.308

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1999

ΑΡΙΘ. 11

Η ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΡΟΣΩ ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Στὸ προηγούμενο ἄρθρο μας σημειώσαμε ὅτι ἡ στάθμη τοῦ ἀνακαινιστικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι διαρκῶς καὶ περισσότερον ἀνιοῦσα. Ἡ ἐπισήμανσίς μας αὐτὴ στηρίχθηκε τόσον στὰ καθημερινὰ Ἀνακοινωθέντα τῆς κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα συγκληθείσης Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ὅσον καὶ στὴν εἰσαγωγικὴ ὁμιλία τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλ-

Τοῦ κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Δ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ**
Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου
Ἀθηνῶν, Τακτικοῦ Μέλους τῆς Εὐρωπαϊκῆς
Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῶν Τεχνῶν

λάδος κ. Χριστοδούλου, ἡ ὁποία ἐκφωνήθηκε κατὰ τὴν πρώτη καὶ δεύτερη ἡμέρα τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱεραῆς αὐτῆς Συνόδου. Τὸ περιεχόμενον τῆς ὁμιλίας αὐτῆς, ἡ ὁποία –μετὰ τὴν κατὰ δημοκρατικὸν τρόπο ἐλεύθερη ἐκφρασι κριτικῆς γνώμης μερικῶν Σεβασμιωτάτων Ἱεραρχῶν– ἐγκρίθηκε ὡς σύνολον ὑπὸ τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας, κατέστησε σαφές, ὅτι στὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀφ' ἑνὸς συνεχίζονται σήμερον πολλὰ ἐπὶ μέρους ἀναγεννητικὰς προσπάθειες τῶν τελευταίων ἐτῶν, γιὰ τίς ὁποῖες μαρτυροῦν οἱ σχετικὲς σελίδες τῶν «Διπτύχων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», καὶ ἀφ' ἑτέρου ἔχουν κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνες δρομολογηθῆ καὶ συνεχῶς προγραμματίζονται καὶ δρομολογοῦνται νέες πρωτοβουλίες καὶ ἐνέργειες τόσον πρὸς συντονισμόν, ὁλοκλήρωσι καὶ ἐκσυγχρονισμόν προϋπαρχόντων τομέων πομπαντικοῦ ἔργου, ὅσον καὶ πρὸς ἀνάπτυξιν νέων πτυχῶν καὶ μορφῶν ἀνακαινιστικῆς πνευ-

ματικῆς δραστηριότητος.

Ὁ ἀπροκαταλήπτως παρακολουθῶν τὰ δρώμενα στὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δὲν θὰ σταθῆ στὶς ἀνθρώπινες ἀδυναμίες ἢ ἐλλείψεις καὶ παραλείψεις ἢ καὶ τυχὸν ἀστοχίες, ἀλλὰ θὰ διαπιστώσῃ μὲ χαρὰν καὶ ἱκανοποίησιν ἐλπιδοφόρον συναγερόν πρὸς κινητοποίησιν καὶ ἀξιοποίησιν τῶν πνευματικῶν δυνάμεων τῆς Ἐκκλησίας μας. Θὰ ἀντικρῦσῃ ἐντυπωσιακὸν ἀληθῶς θέαμα. Θὰ ἴδῃ ὄχι μόνον ρυμουλκὰ μὲ πιλοτικὴν ἀποστολή, ἀλλὰ καὶ παλαιὰ ἀγκυροβολημένα ἱστοφόρα, νεότευκτους δρόμους ἢ καὶ ποντοπόρα πλοῖα ποὺ συναποτελοῦν τὸν στόλο ποὺ συνοδεύει ἢ πρέπει νὰ συνοδεύῃ τὴν θεότευκτη ὁλκάδα τῆς Ἐκκλησίας, νὰ σιλβῶνονται καὶ ἐξωραΐζονται, νὰ σηκώνουν τίς ἄγκυρές τους, νὰ ἀνεμίζουν τὰ ἱστία τους, νὰ θέτουν σὲ κίνησι κουπιὰ ἢ μηχανές, νὰ ἐγκαταλείπουν τὰ ἥσυχα νερὰ τοῦ λιμανιοῦ, νὰ βγαίνουν στὸ ἀνοικτὸ πέλαγος διαφόρων –ἀκόμη καὶ τολμηρῶν– νέων προγραμματισμένων ἀποστολῶν. Βεβαίως δὲν εἶναι ἀκόμη ὀρατὴ ἢ προσδοκωμένη συνολικὴ ἐπιτυχία τους. Ἐνδεχομένως νὰ ὑπάρξουν καὶ ἀποτυχίες. Ἀπὸ τὴν ποιότητα τοῦ ζήλου, τῆ διάθεσι τῆς προσφορᾶς καὶ τίς ἱκανότητες τῶν ἐπιστρατευμένων πληρωμάτων τῶν πνευματικῶν αὐτῶν πλοίων ἐξαρτᾶται τὸ ἐὰν αὐτὰ τυχὸν ναυαγήσουν ἢ ἐὰν ἐπιστρέψουν ἄπρακτα γιὰ ν' ἀγκυροβολήσουν στὸ λιμάνι τῆς στασιμότητος καὶ ἀδρανεῖας ἢ ἐὰν θὰ ἀντιμετωπίσουν μὲ ἐπιτυχίαν ἀντίξοες συνθήκες, ἀκόμη καὶ θύελλες μὲ δυνατὰ μποφῶρ, γιὰ νὰ φθάσουν στὸν προγραμματισμένον τελικὸν στόχον καὶ στὴν ἐκπλήρωσι τοῦ προορισμοῦ

τους. Είναι ευχάριστον ότι ή επιτυχία του πλοῦ αὐτοῦ είναι ἤδη σέ πολλές περιπτώσεις ὁρατή.

Ἐναργή και χαρακτηριστική εἰκόνα τοῦ συντονισμένου και ἐλπιδοφόρου αὐτοῦ ἀπόπλου τοῦ παντοειδοῦς δυναμικοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος δίδει ἀκριβῶς ή μνημονευθεῖσα γλαφυρή και εὐγλωττη εἰσαγωγική ὁμιλία τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδοῦλου. Είναι τόσον πολύπτυχη, ὡστε δέν είναι δυνατόν νά παρουσιασθῆ στά ὄρια τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ. Γ' αὐτό μόνον μέ τά ἀναφερόμενα στό Συντακτικό σχήματα τοῦ «σωρεῖτου», τοῦ «ἀσυνδέτου» και τῆς «ἐλλειπτικῆς» διατυπώσεως είναι δυνατόν νά ἐπισημανθοῦν δειγματοληπτικῶς χωρίς συστηματική κατάταξι μερικά σημεῖα τῆς ὁμιλίας αὐτῆς:

Ἀφύπνιαις τοῦ ἐνδιαφέροντος ὄλων τῶν τάξεων τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ γιά τήν Μητέρα Ἐκκλησίαν · ζωντανά και συγχρονισμένα μηνύματα τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, πού σχεδόν καθημερινά ἀπευθύνονται πρὸς τό Χριστεπώνυμο πλήρωμα κατά τή διάρκεια ἀμέσου ἐπαφῆς σέ λατρευτικές ἐκδηλώσεις · καταπολέμησις τῆς ἐκκοσμηκέυσεως · προβολή τοῦ λυτρωτικοῦ στοιχείου τῆς μετανοίας · ἔνταξις στό εὐχαριστιακό σῶμα μέ τή μετάληψι τοῦ ἄρτου και τοῦ ποτηρίου · ἐμμονή στήν Χριστοκεντρική ζωή · ἀναζωογόνησις τοῦ δημοκρατικοῦ Συνοδικοῦ συστήματος διακυβερνήσεως τῆς Ἐκκλησίας · ὑπερνίκησις τοῦ ἐφησυχασμοῦ τῆς τυπικῆς γραφειοκρατικῆς διεκπεραιώσεως τῆς τρεχούσης μόνον ὑπηρεσίας · ἐπίπονη ἀφανῆς προσπάθεια πρὸς ὄργανωσιν τῶν σχεδιασμῶν γιά ἀναβίωσι ή νέα σύστασι εἰδικῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν και Ἐσωτερικῶν Κανονισμῶν · προγραμματισμοί δραστηριοτήτων στά πλαίσια ρεαλιστικῶν δυνατοτήτων · ἀπόκρουσις κρουσμάτων κατασυκοφαντήσεως τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας και τῆς Ἑλλάδος · ἐπιδίωξις ἀρμονικῆς συνεργασίας τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν μέ τόν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον ὡς «πρῶτον τῆ τάξει μεταξύ ἴσων» · δημοκρατική συλλογική και παραγωγική λειτουργία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας και τῆς ἐπιτροπικῶς ἐκπροσωπούσεως αὐτήν Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου · ἐκσυγχρονισμός τοῦ μηχανολογικοῦ ἐξοπλισμοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπηρεσιῶν · μηχανογράφησις τοῦ Ἀρχείου τῆς Ἱ. Συνόδου · προγραμματι-

σμός φωτογραφήσεως και φιλομοποιήσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχείων · λειτουργική ἀνανέωσις και ἀναγέννησις μέ τήν ἐπιδιωκομένη ἀνάπτυξι λατρευτικῆς μορφώσεως και ἀγωγῆς · ἀξιοποίησις τοῦ δυναμικοῦ τῶν θρησκευτικῶν Ἀδελφοτήτων · μελέτη και τῶν προβλημάτων τῆς Θράκης · ὀργάνωσις συλλογικῶν ὀργάνων Βιοηθικῆς, Οἰκολογίας, περιφρουρήσεως τῆς οἰκογενείας και ἀντιμετώπισεως τοῦ δημογραφικοῦ προβλήματος · ἀξιοποίησις εὐρωπαϊκῶν προγραμμάτων · παρακολούθησις τοῦ ζητήματος τῶν νέων ταυτοτήτων · ποιμαντική ἀντιμετώπισις τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων · μελέτη τοῦ Παλαιοημερολογητικοῦ · ἀντιμετώπισις τοῦ ζητήματος τῶν ὀρίων τῶν Ἱ. Μητροπόλεων · ἀναδιοργάνωσις τῆς Θρησκευτικῆς Ὑπηρεσίας στό Στράτευμα · σύστασις νέας Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας · μελέτη ἀπονομῆς τιμητικῶν διακρίσεων · προετοιμασία ἀνεγέρσεως Συνοδικοῦ Μεγάρου · ἴδρυσις Βρεφονηπιακῶν Σταθμῶν · παρουσία τῆς Ἐκκλησίας μέ μηνύματα σέ ἐπιστημονικά Συνέδρια, Συνάξεις και ὑγιεῖς κοινωνικές ἐκδηλώσεις · θεσμική συμμετοχή στό Ἐθνικό Συμβούλιο Μεταμοσχεύσεων, στό Κέντρο Εἰδικῶν Λομώξεων, στό Κέντρο Ψυχιατρικῆς Περιθάλψεως · συμμετοχή ἐκπροσώπων τῆς Ἐκκλησίας σέ συνέδρια ἐπιστημονικά, θεολογικά, πανορθόδοξα, διεκκλησιαστικά, διαθρησκειακά · πολυδραστηριότης, πού δέν ἀπορροφᾶ τή χαρισματική και μυστηριακή παρουσία τῆς Ἐκκλησίας ὡς θεσμοῦ χάριτος και σωτηρίας, ὡς εὐχαριστιακῆς Συνάξεως τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, ὡς ὑπερβάσεως τοῦ θανάτου και ὡς αἰωνίας ζωῆς · προβολή τῆς δεοντολογίας τῶν σχέσεων Ἱ. Μητροπόλεων και Ἱερᾶς Συνόδου · προετοιμασία Ξενῶνος (Ἀναπαυτηρίου) Ἱεραρχῶν · ἀξιοκρατική ἐκλογή νέων ἐπισκόπων · προβολή και συνέχισις τῆς πραγματώσεως τοῦ ἐκκλησιολογικοῦ αἰτήματος γιά ἀδελφική ἐνότητα και συνεργασία μεταξύ τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν μέ πνεῦμα καταλλαγῆς, διαλεκτικότητος και κατανόησεως · ὀρθόδοξος χάραξις τῆς ἐξωτερικῆς ἐκκλησιαστικῆς πολιτικῆς · ἐπιμῶρφωσις ὄχι μόνο τοῦ θεολογικοῦ δυναμικοῦ, ἀλλά και στελεχῶν ἄλλων ἐπιστημῶν · συνεργασία μέ τό Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν · καρποφόρες και ὄχι ἀπλῶς ἐθιμοτυπικές σχέσεις μέ ἄλλα Ὁρθόδοξα Πατριαρχεῖα

καί με τὸ Ἅγιον Ὄρος· ὑποδοχὴ ξένων ἐπισήμων ἐκκλησιαστικῶν καὶ πολιτικῶν προσωπικοτήτων· συνεργασία μετὰ τὴν διακομματικὴ Ὀμάδα Ὁρθοδοξίας τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν· προγράμματα φιλοξενίας ἐκπροσώπων δοκιμασθειῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ βορρᾶ· ἀλληλεγγύη πρὸς τοὺς πάσχοντες στὴν Σερβία καὶ στὸ Κόσσοβο· διατήρησις καὶ ἀξιοποίησις τῶν παραδοσιακῶν καλῶν σχέσεων ἰδίως πρὸς τὸ Σελτὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο· ἐνίσχυσις τῆς διορθοδόξου ἐνώσεως νεολαίας «Σύνδεσμος»· ὑπεύθυνη καὶ προσεκτικὴ ἀντιμετώπισις προθέσεων τοῦ Πάπα μετὰ κύριο κριτήριον τὴν διατήρησι τῆς ἐσωτερικῆς συνοχῆς καὶ ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας μας· καταρτισμὸς προγραμματικῶν ἐντάξεως στὸ Γ «Κοινοτικὸ Πλαῖσιον Στήριξις» γιὰ ἐπίτευξι ἀναπτυξιακῶν στόχων ἐθνικῆς ἐμβελείας (ἐκπαιδεύσεως, διοικήσεως, πολιτισμοῦ, πομπαντικῆς τοῦ τουρισμοῦ, χριστιανικῆς ἀλληλεγγύης, κοινωνικῆς διακονίας κ.λπ.)· προβολὴ τῆς Ὁρθοδοξίας «μετὰ τίς ἱστορικῆς ἀποσκευές» τῆς στὴν πολυπολιτισμικὴ Εὐρώπη διὰ συνεργασίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο· δημιουργία μηχανισμοῦ μονίμου ἐπιμορφώσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ στελεχειακοῦ δυναμικοῦ· δημιουργία προοπτικῶν γιὰ τὴν ἴδρυσιν Ἐκκλησιαστικῶν Ἀκαδημιῶν καὶ Πανεπιστημίου τῆς Ἐκκλησίας· ἐπιδίωξις γιὰ ἐξασφάλισιν τοῦ κληρικοῦ δωρεάν νοσηλείας σὲ ἀνωτάτου ἐπιπέδου νοσηλευτικὸ ἴδρυμα καὶ «ἐπιδομάτων παραγωγικότητος»· ἀναδιοργάνωσις τῆς ἐνορίας· καθιέρωσις Κληρικολαϊκῶν Συνελεύσεων· μέριμνα γιὰ τίς συζύγους καὶ τίς οἰκογένειες τῶν ἱερέων καὶ γιὰ τοὺς ἀγάμους κληρικούς· ἐνίσχυσις τῆς «φωνῆς» τῆς Ἐκκλησίας μετὰ τὴν νέα τεχνολογία, μετὰ τίς σελίδες τοῦ INTPNET, μετὰ τὴν ἀναδιάρθρωσιν τῆς Ὑπηρεσίας καὶ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ μετὰ τὴν μετατροπὴν του σὲ ψηφιακο-δορυφορικὸ· τηλεοπτικὰ προγράμματα καὶ προσπάθειες πρὸς ἀπόκτησιν ἐκκλησιαστικῆς δορυφορικῆς τηλεοράσεως· ἀναβάθμισις τῶν περιοδικῶν «Ἐκκλησία», «Ἐφημέριος» καὶ τῆς ἐφημερίδος «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια»· νέα ἔκδοσις τῆς Ἱ. Συνόδου ὑπὸ τὸν τίτλον «Συνοδικὰ Ἀνάλεκτα»· προγραμματισμὸς εἰδικῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐνεργειῶν καὶ ἐκδηλώσεων γιὰ τὸ ἔτος 2000 καὶ γιὰ τὴν Ὀλυμπιάδα· ἀναδιοργάνωσις τῆς

ΕΚΥΟ πρὸς καταγραφὴν, ἀνάπτυξιν, ἐκμετάλλευσιν, ἀξιοποίησιν καὶ ἀπόδοσιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας· συνεργασία μετὰ τὴν πολιτικὴν, πολιτικὴν καὶ πνευματικὴν ἡγεσίαν τῆς χώρας· πολὺπτυχες κοινωνικῆς παρεμβάσεις τῆς Ἐκκλησίας· προβολὴ τοῦ ἑλληνορθοδόξου ἰδεώδους τῆς παιδείας· ἀναβάθμισις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας καὶ τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου· προγραμματισμὸς ριζικῶν τομῶν στὴν ἐσωτερικὴ ὀργάνωσιν τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας· βελτίωσις τῶν σχέσεων πρὸς τὴν Πολιτείαν καὶ προετοιμασία πρὸς τυχὸν ἀντιμετώπισιν τοῦ ἀπεικταίου «χωρισμοῦ» αὐτῆς ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία· ἐξυγιάνωσις τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως· ἀνάπτυξις τοῦ ὑγινοῦς Ὁρθοδόξου Οἰκουμενισμοῦ μετὰ ἀποφυγὴν τῆς μισαλλοδοξίας· ἐνίσχυσις τῆς ἐσωτερικῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος— αὐτά, ποὺ δειγματοληπτικῶς ἀναφέραμε, καὶ πολλὰ ἄλλα πείθουν, ὅτι τυχὸν μερικὰ λάθη καὶ μερικῆς παραλείψεις ἢ ἐπομένως καὶ ἀστοχίες, γιὰ τίς ὁποῖες εἶναι εὐκταία ἢ καλοπροαίρετη κριτικὴ, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπισκιάσουν καὶ νὰ ἀποκρύψουν τὸ ὅλον τῆς ἀναμφισβήτητης πρὸς τὰ πρόσω πορείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἤδη μνημονευθείσης— ἀνόδου τῆς στάθμης τοῦ ἀνακαινιστικοῦ ἔργου τῆς.

Ἡ παρουσίασις μετὰ μεγεθυντικοῦς ἢ καὶ παραμορφωτικοῦς φακοῦς τῶν ἐξαιρέσεων τῶν τυχὸν σφαλμάτων ἐκπροσώπων τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἢ ἀποσιώπησις ἢ παρερμηνεία τοῦ μὴ αἰρομένου ἀπὸ τίς ἐξαιρέσεις κανόνος τόσον τῶν διανοιγομένων ἐλπιδοφόρων προοπτικῶν γιὰ τὸ μέλλον Αὐτῆς, ὅσον καὶ τοῦ ἤδη πραγματοποιουμένου ἢ προγραμματιζομένου τεραστίου πολυδιαστάτου καὶ πολυπτύχου ἀνακαινιστικοῦ πνευματικοῦ ἔργου τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ τῶν Ἱ. Μητροπόλεων, μαρτυρεῖ εἴτε ἐχθρικὴν προκατάληψιν, ἢ ὁποῖα ἐπιστρατεύει τὸ λογικὸ σφάλμα *pars pro toto*, εἴτε ἔλλειψιν ἰκανότητος πρὸς σφαιρικὴν ἐξέτασιν καὶ ἀξιολόγησιν τῶν γεγονότων.

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗ ΠΕΡΙΚΟΠΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 2000

Γνωμοδότησις τοῦ Καθηγητοῦ **ΙΩΑΝΝΟΥ ΦΟΥΝΤΟΥΛΗ**
ἐπὶ τεθέντος αὐτῷ ἐρωτήματος ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2094/15.4.99 ἐγγράφου, διὰ τοῦ ὁποῦ «ἐντολῇ καὶ ἐξουσιοδοτήσῃ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου» ὑποβάλλετε εἰς τὴν ταπεινότητά μου ἐρώτημα ἀφορὸν εἰς τὴν ἀναγνωστέαν εὐαγγελικὴν περικοπὴν κατὰ τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου, ὅταν αὕτη συντρέξῃ κατὰ τὴν 1ην, 2αν ἢ 3ην Δεκεμβρίου, ἔχω τὴν τιμὴ εὐσεβᾶστως νὰ ἀπαντήσω τὰ ἀκόλουθα:

Κατὰ τὴν ἀνωτέρω περιπτῶσιν, καθ' ἣν ὁ Δεκέμβριος ἔχει πέντε Κυριακάς, κατὰ τὴν πρώτην Κυριακὴν δέον ὅπως ἀναγνωσθῇ ἡ εὐαγγελικὴ περικοπὴ τῆς ΙΔ' Κυριακῆς τοῦ Λουκᾶ (ἡ' 35 - 43, τοῦ τυφλοῦ τῆς Ἱεριχοῦς). Τοῦτο ἰσχύει διὰ τὸ προσεχὲς σωτήριον ἔτος 2000, καθὼς καὶ διὰ πᾶν ἄλλο ἔτος τοῦ ὁποῦ ὁ Δεκέμβριος ἔχει πέντε Κυριακάς. Εἰς τὰ «Κανόνια τριάκοντα πέντε» τοῦ Ἑμμανουὴλ Γλυζωνίου, τὰ ὁποῖα ἐπιτάσσονται εἰς τὰς ἐκδόσεις τῶν Εὐαγγελισταρίων καὶ περιέχουν τὴν διάταξιν τῶν περικοπῶν καθ' ὅλας τὰς δυνατάς ἡμερομηνίας τοῦ Πάσχα (κατὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον) ἀπὸ 22ας Μαρτίου μέχρι 25ης Ἀπριλίου, προβλέπεται εἰς ὅλας τὰς ὡς ἄνω περιπτώσεις (Πάσχα 24, 25, 26, 31 Μαρτίου, 1, 2, 7, 8, 9, 14, 15, 16 καὶ 21 Ἀπριλίου) ἡ ΙΔ' Λουκᾶ διὰ τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ Δεκεμβρίου. Ἐξαιρέσεις παρατηρεῖται μόνον εἰς δύο περιπτώσεις, ὅταν τὸ Πάσχα ἐορτάζεται τὴν 22αν καὶ 23ην Ἀπριλίου, ὅτε καὶ πάλιν ὁ Δεκέμβριος ἔχει πέντε Κυριακάς. Εἰς τὰς δύο αὐτὰς περιπτώσεις ὁ Νεόφυτος, διορθωτὴς τῶν κανονίων τοῦ Γλυζωνίου, προσθέτει τὴν σημείωσιν «Ἐπειδὴ τὸ ἰδ' τοῦ Λουκᾶ προανεγνώσθη, προσετέθη ἰς' τοῦ Ματθαίου», προσετέθη δὲ πράγματι τῶν περικοπῶν μεταξὺ ΙΓ' καὶ Ι' Λουκᾶ τὴν περικοπὴ τῆς ΙΣΤ' Κυριακῆς τοῦ Ματθαίου (κε' 14-30), παραβολῇ τῶν ταλάντων. Πράγματι κατὰ τὰς ἀνωτέρω δύο περιπτώσεις ἡ περικοπὴ τῆς ΙΔ' Κυριακῆς τοῦ Λουκᾶ ἀνεγνώσθη τὴν 21ην καὶ τὴν 27ην Ἰανουαρίου ἀντιστοίχως κατὰ τὸ αὐτὸ ἡμερολογιακὸν ἔτος. Τὸ σφάλμα τοῦ Νεο-

φύτου εἶναι προφανές. Ἐνόμισεν ὅτι τὸ ἔτος κατὰ τὸ σύστημα ἀναγνώσεως τῶν περικοπῶν ὑπολογίζεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέχρι 31ης Δεκεμβρίου, κατὰ τὴν πολὺ ἀργότερον ἐπικρατήσασαν ἀρχὴν τοῦ ἔτους. Τὸ σύστημα τῆς κατανομῆς τῶν εὐαγγελικῶν (καὶ ἀποστολικῶν) περικοπῶν καὶ τῆς διαδοχῆς αὐτῶν εἶναι πάρα πολὺ παλαιὸν καὶ προϋποθέτει ὡς ἀρχὴν τοῦ νέου ἔτους τὴν 23ην Σεπτεμβρίου, ὅτε μέχρι τοῦ ἔτους 461 μ.Χ. ἤρχιζεν ἡ Ἰνδικτος. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἀπὸ τῆς 23ης Σεπτεμβρίου καὶ τῆς μετ' αὐτὴν Δευτέρας (πρώτης ἡμέρας τῆς πρώτης ἐβδομάδος τοῦ νέου ἔτους) ἄρχεται καὶ ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ἀφηγομένου τὰ πρῶτα εὐαγγελικὰ γεγονότα (σύλληψις τοῦ Προδρομοῦ, εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου, γέννησις τοῦ Προδρομοῦ κ.λπ.) Εὐαγγελίου τοῦ Λουκᾶ. Ἡ διάταξις αὕτη, ἐλαφρῶς τροποποιημένη (: ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Λουκᾶ ἀπὸ τῆς Δευτέρας μετὰ τὴν Κυριακὴν μετὰ τὴν Ὑψωσιν) ἰσχύει μέχρι σήμερον. Τὸ Κυριακοδρομίον ὁμως καὶ τὸ ὅλον σύστημα ἀνακυκλήσεως τῶν ἐπ' ἐκκλησίας ἀναγιγνωσκομένων περικοπῶν ἔχει ἄλλην ἀρχὴν, τὸ Πάσχα, ὅπως ἄλλως τε ἐμφαίνεται ἀπὸ τὰ λειτουργικὰ βιβλία τὰ περιέχοντα τὰς περικοπὰς, τὸν «Ἀπόστολον» ἢ «Πραξαπόστολον» καὶ τὸ «Εὐαγγέλιον» ἢ «Εὐαγγελιστάριον». Αἰετοτε ἀμφοτέρω ἀρχονται ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα. Ἐπομένως ἡ διάταξις τοῦ Γλυζωνίου ὀρθῶς προέβλεπε τὴν ἀνάγνωσιν τῆς περικοπῆς τῆς ΙΔ' Κυριακῆς τοῦ Λουκᾶ καὶ εἰς τὰς ὡς ἄνω δύο περιπτώσεις, διότι ἡ ἀνάγνωσις ἢ ἡ μὴ ἀνάγνωσις τῆς περικοπῆς δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοῦ ἀνεγνώσθη κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ αὐτοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους, ἀλλ' ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν Κυριακῶν τοῦ Δεκεμβρίου. Ὁ Νεόφυτος ἀντιθέτως, νομίσας ὅτι τὸ ἔτος τοῦ Κυριακοδρομίου ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου, κατενόησεν ἐσφαλμένως τὴν ὑποσημείωσιν τοῦ Γλυζωνίου εἰς τὸν μῆνα Ἰανουάριον περὶ τῆς ΙΔ' Κυριακῆς τοῦ Λουκᾶ, ὅτι

αὕτη εἰς τὰς ὡς ἄνω περιπτώσεις «προανεγνώσθη» τὸν Δεκέμβριον καὶ ἄρα δὲν ἀναγιγνώσκεται ἐν νέου τὸν Ἰανουάριον, μετέφερεν αὐτὴν εἰς τὸν Δεκέμβριον, τροποποιήσας αὐτὴν («Ἐπειδὴ τὸ ἰδ' τοῦ Λουκᾶ προανεγνώσθη» –ἐννοῶν τὸν Ἰανουάριον τοῦ αὐτοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους) καὶ προσέθεσεν εἰς τὸ κανόνιον κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς 2ας καὶ τῆς 3ης Δεκεμβρίου τὴν περικοπὴν τῆς ΙΣΤ' Κυριακῆς τοῦ Ματθαίου. Τὸ λάθος τοῦτο ἐπεσήμανεν ὁ μακαριστὸς, ἐγκρατέστατος τυπικολόγος Γεώργιος Μπεκατώρος εἰς τὴν «Τάξιν» αὐτοῦ τῶν ἐτῶν 1956 καὶ 1957, ὅπου ἀναλυτικῶς καὶ λίαν ἐμπεριστατωμένως ἀποδεικνύει τὸ σφάλμα τοῦ Νεοφύτου καὶ ἀποκαθιστᾷ τὴν ὀρθὴν τάξιν. Τὴν διόρθωσιν τοῦ Γ. Μπεκατώρου ἀπεδέχθη καὶ ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία εἰς τὴν ἐπίσημον ἔκδοσιν τοῦ Εὐαγγελίου εἰς σχῆμα μέγα, υἰοθέτησε ταύτην καὶ προβλέπει ἀνάγνωσιν τῆς ΙΔ' Λουκᾶ εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ὁ Δεκέμβριος ἔχει πέντε Κυριακάς. Ἡ περικοπὴ αὕτη (ΙΔ' Λουκᾶ) ἀναγράφεται καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἔτους 1996 (1 Δεκεμβρίου) εἰς τὴν «Τυπικὴν Διάταξιν τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν» τοῦ κ. Ἀποστόλου Παπαχρήστου, Θεολόγου - Μουσικολόγου, ἀρίστου γνώστου τῶν τυπικῶν διατάξεων, ὡς καὶ εἰς τὸ Ἡμερολόγιον - Τυπικὸν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου. Ὁ ἀείμνητος Γ. Μπεκατώρος ἐξέθεσε τὰς περὶ τοῦ ἀπασχολοῦντος ἡμᾶς θέματος θέσεις αὐτοῦ καὶ εἰς ἄρθρον του εἰς τὸ περιοδικὸν «Ἐνορία» (1964, σελ. 9), καθὼς καὶ εἰς τὸ λῆμμα «Κυριακοδρομιοὶ» τῆς «Θρησκευτικῆς καὶ Ἠθικῆς Ἐγκυκλοπαιδείας» (τ. 7, στ. 1145 - 1148). Μετ' αὐτοῦ συνεφώνησεν καὶ ὁ μακαριστὸς τυπικολόγος ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος Σκιαθοῦ π. Γεώργιος Ρήγας, ὁ γνωστὸς συντάκτης μεγάλου ἐκκλησιαστικοῦ Τυπικοῦ. Τοῦτο ἀποδέχεται ὡς ὀρθὸν καὶ ὁ αἰδεσιμολογιάτατος Πρωτοπρεσβύτερος π. Κωνσταντῖνος Παπαγιάννης, βαθύς μελετητὴς καὶ γνώστης τῆς θείας λατρείας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ συγγραφεὺς πολλῶν μελετῶν καὶ ἄρθρων ἀφορώντων εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν εὐταξίαν, τὸν ὁποῖον ἠρώτησα σχετικῶς.

Ἡ αὕτη θέσις διατυποῦται καὶ ἀναπτύσσεται εἰς παλαιὸν ἄρθρον τοῦ ὑπογραφομένου δημοσιευθὲν εἰς τὸ περιοδικὸν «Ὁ Ἐφημέριος» καὶ ἀναδημοσιευθὲν εἰς τὸν Β' τόμον τῶν «Ἀπαντήσεων εἰς Λειτουργικὰς ἀπορίας», ἔκδοσις τρίτη Ἀπο-

στολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἀθήναι 1989, σελ. 68 - 81 (ἀπάντησις εἰς τὴν ὑπ' ἀριθμ. 179 ἐρώτησιν). Ἡ ἀπάντησις αὕτη ἀναδημοσιεύεται εἰς τοὺς τελευταίους τόμους τῶν «Διπτύχων» –Ἡμερολογίου– Τυπικοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὸν τοῦ τρέχοντος ἔτους (1999), σελίδες ξζ'- οζ'. Αὐτόθι, εἰς τὴν σελ. ξη' γράφεται ὅτι μετὰ τὰ Θεοφάνεια (τὴν Κυριακὴν μετὰ τὰ Φῶτα) ἀναγιγνώσκονται αἱ περικοπαὶ ΙΒ', ΙΔ', καὶ ΙΕ', Λουκᾶ καὶ τὰ ὑπόλοιπα κενὰ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου συμπληροῦνται ἀπὸ τὰς περικοπὰς τῶν Κυριακῶν τοῦ Ματθαίου, τῶν ὁποίων ἡ συνέχεια διακόπτεται ἀπὸ τὴν Κυριακὴν πρὸ τῆς Ὑψώσεως. «Ἐξαίρεσις σημειοῦται ἂν ὁ Δεκέμβριος εἶχε πέντε Κυριακάς, ὅποτε κατὰ τὴν πρώτην, πού συμπίπτει πάντοτε μετὰξὺ 1ης καὶ 3ης Δεκεμβρίου, ἀνεγνώσθη τὸ εὐαγγέλιον τῆς ΙΔ' Κυριακῆς τοῦ Λουκᾶ· τότε δὲν ἀναγιγνώσκεται ἐκ νέου τὸν Ἰανουάριον, ἀλλὰ ἀναπληροῦται ἀπὸ τὰ προαναφερθέντα εὐαγγέλια τῶν Κυριακῶν τοῦ Ματθαίου» (ΙΕ', ΙΣΤ' καὶ ΙΖ' Κυριακῆς). Εἰς τὴν αὐτὴν καὶ τὴν ἐπομένην σελίδα παρατίθενται τὰ δύο ἀκραῖα παραδείγματα διαδοχῆς τῶν περικοπῶν τοῦ Λουκᾶ, ὑποτιθεμένης ὡς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν τῆς 15ης καὶ 21ης Σεπτεμβρίου ἀντιστοίχως. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν αἱ Κυριακαὶ τοῦ Δεκεμβρίου εἶναι πέντε (1, 8, 15, 22 καὶ 29 Δεκεμβρίου), εἰς τὴν δευτέραν τέσσαρες (7, 14, 21 καὶ 28 Δεκεμβρίου). Εἰς τὴν πρώτην ἢ ΙΔ' Λουκᾶ ἀναγιγνώσκεται τὴν 1ην Δεκεμβρίου καὶ εἰς τὴν δευτέραν ἀναγιγνώσκεται τὴν 25ην Ἰανουαρίου, διότι δὲν «προανεγνώσθη» τὸν Δεκέμβριον ἐπειδὴ αὐτὸς εἶχε τέσσαρας μόνον Κυριακάς.

Ἐπισυνάπτω φωτοτυπίαν τῆς ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθμ. 179 ἐρωτήσεως, ἡ ὁποία ἀφεώρα εἰς τὸν τρόπον διαδοχῆς καὶ εἰς τὰς μεταθέσεις τῶν Κυριακῶν τοῦ Λουκᾶ, ὡς αὕτη ἀναδημοσιεύθη εἰς τὰ Δίπτυχα τοῦ ἔτους 1999.

* * *

Ταῦτα ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς τυπικὰς διατάξεις καὶ εἰς τὴν κατὰ παράδοσιν ὀρθὴν τάξιν περὶ τοῦ χρόνου ἀναγνώσεως τῆς ΙΔ' Κυριακῆς τοῦ Λουκᾶ. Ὑπολείπεται ἡ ἀναζήτησις τοῦ λόγου τῆς πράξεως.

Ἦδη κατέστη ἐμφανὲς ὅτι ἡ προανάγνωσις ἢ μὴ τῆς περικοπῆς ταύτης δὲν ἀφορᾷ εἰς τὸ πολιτικὸν ἔτος, διότι ἄλλως διαρροῦται ἢ ἀνακύκλῃ-

σις τῶν περικοπῶν, ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ τοῦ Πάσχα καὶ οὐχὶ ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου.

Δεύτερον, τὸ σύστημα τῆς διαδοχῆς τῶν Εὐαγγελίων (Ἰωάννης - Ματθαῖος - Λουκᾶς - Μᾶρκος ἢ κατὰ τὴν ἄλλην ἐκδοχὴν Λουκᾶς - Μᾶρκος - Ἰωάννης - Ματθαῖος) ἔχει μίαν, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, «ἀπόλυτον στεγανότητα». Τοῦτο θὰ φανεῖ κατωτέρω. Ἐπισημαίνονται δύο ἐξαιρέσεις, ἐπικυροῦσαι, κατὰ τὸ λεγόμενον, τὸν κανόνα, ἡ Κυριακὴ τῶν Μυροφόρων εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην καὶ ἡ Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς τὸ κατὰ Μᾶρκον. Εἰς τὴν πρώτην ἀναγιγνώσκεται περικοπὴ ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ιε' 43 - ις' 8), εἰς τὴν δευτέραν ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (α' 44-52). Ἡ ἐξαιρέσις ἐγένετο δι' ἑορτολογικοὺς λόγους, μνήμη Ἰωσήφ, Νικοδήμου καὶ τῶν ἁγίων Μυροφόρων γυναικῶν εἰς τὴν πρώτην καὶ τῶν Προφητῶν εἰς τὴν δευτέραν κατὰ τὸ παλαιὸν θέμα τῆς ἡμέρας.

Κατὰ τὰ ἄλλα ἡ σειρὰ τῶν Εὐαγγελίων εἶναι ἀπαραβίαστος. Χαρακτηριστικὸν παράδειγμα αἱ Κυριακαὶ τῶν ἁγίων Πατέρων, κατὰ τὰς ὁποίας εἰς μὲν τὴν περίοδον τοῦ Ἰωάννου ἀναγιγνώσκεται ἡ περικοπὴ Ἰωάν. ις' 1-13, εἰς τὴν περίοδον τοῦ Ματθαίου ἡ περικοπὴ Ματθ. ε' 14-19 καὶ εἰς τὴν περίοδον τοῦ Λουκᾶ ἡ περικοπὴ Λουκ. η' 5-15. Εἰς τὴν περίοδον τοῦ Λουκᾶ τὸ ἀπαραβίαστον τῆς σειρᾶς τῶν περικοπῶν εἶναι ἀκόμη ἐμφανέστερον, διότι αἱ μεταγενέστεραι ἑορτολογικαὶ ἀπαιτήσεις τῆς περιόδου καλύπτονται ἐκ τῆς ἀρχαίας σειρᾶς τῶν Εὐαγγελίων τῶν Κυριακῶν τοῦ Λουκᾶ, πάντοτε ἐκ μεταθέσεως. Οὕτως ἐρμηνεύονται καὶ τὰ παρατηρούμενα εἰς τὴν σειρὰν ἄλματα καὶ αἱ μεταθέσεις τῶν περικοπῶν: Ἡ ἑορτὴ τῶν ἁγίων Πατέρων διὰ τῆς μεταφορᾶς τῆς Δ' Λουκᾶ (ἡ 5-15, παραβολὴ τοῦ σπορέως) ἀντὶ τῆς ἀρχικῶς ἀναγιγνωσκομένης περικοπῆς ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ε' 14-19). Ἡ ἀνάμνησις τῆς πεσοῦσης ἐν Κωνσταντινουπόλει φλεγομένης «κονίας» τὴν 6ην Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 472 διὰ τῆς μεταφορᾶς τῆς περικοπῆς τῆς Ε' Κυριακῆς τοῦ Λουκᾶ (ις' 19-31, τὸ πῦρ τῆς κολάσεως). Τῶν δύο νεωτέρων προπαρασκευαστικῶν Κυριακῶν τῶν Χριστουγέννων, τῆς Κυριακῆς τῶν Προπατόρων διὰ τῆς ἀναγνώσεως τῆς περικοπῆς τῆς ΙΑ' Λουκᾶ (ιδ' 16-24, παραβολὴ τοῦ δειπνοῦ) ἀντὶ τῆς ἀρχικῶς χρησιμοποιηθείσης καταλληλοτέρας παραλλήλου περικοπῆς τοῦ Ματθαίου (ἡ 5-13 «...ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραάμ, Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ») καὶ τῆς πρὸ αὐτῆς Κυριακῆς διὰ τῆς ἀνα-

γνώσεως τῆς περικοπῆς τῆς Γ' Κυριακῆς τοῦ Λουκᾶ (ιγ' 10-17, τῆς συγκυπτούσης «...θυγατέρα Ἀβραάμ οὕσαν»). Διὰ παρόμοιον λόγον μετατίθεται ἡ ΙΒ' Λουκᾶ κατὰ τὴν Κυριακὴν ἢ ὁποία ἔπεται τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα. Ἡ συναναγιγνωσκόμενη ἀποστολικὴ περικοπὴ Κολοσ. α' 12-18 συσχετίζεται πρὸς τὰ θέματα τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων (τὸ σύστημα τῆς συναναγνώσεως τῶν περικοπῶν Ἀποστόλων καὶ Εὐαγγελίων κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Λουκᾶ κατέστρεψεν ἡ ἀτυχή παρέμβασις τοῦ Νεοφύτου). Τέλος ἐκ τῆς σειρᾶς τοῦ Λουκᾶ ἡ ΙΣΤ' Κυριακὴ (Τελώνου καὶ Φαρισαίου) καὶ ἡ ΙΖ' (Ἀσώτου) προτάσσονται τῶν Εὐαγγελίων τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, συνδεθεῖσαι μεταγενεστέρως μετ' αὐτῆς ὡς προπαρασκευαστικὴ αὐτῆς περιόδου. Οὕτω τὰ μετὰ τοῦ τέλους τοῦ Λουκᾶ καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Τριωδίου κενὰ καλύπτονται ἐκ τῶν μὴ ἀναγνωσθεισῶν καὶ περισσευσασῶν εὐαγγελικῶν περικοπῶν τῶν Κυριακῶν τοῦ Ματθαίου, τῶν ὁποίων ἡ ἀνάγνωσις διεκόπη τὸν Σεπτέμβριον διὰ τῆς παρεμβολῆς τῶν δύο Κυριακῶν πρὸ καὶ μετὰ τὴν Ὑψωσιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ καὶ τῆς μετ' αὐτὰς ἐνάρξεως τῆς ἀναγνώσεως τοῦ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγελίου. Ἡ ΙΕ' καὶ ἡ ΙΣΤ' Λουκᾶ ἐθεωρήθησαν ὡς ἀνήκουσαι πλέον εἰς τὸ Τριώδιον. Ἡ παρουσία μᾶς ἐπὶ πλέον Κυριακῆς εἰς τὸν Δεκέμβριον δὲν διασαλεύει τὴν σειρὰν, οὔτε παρίσταται ἀνάγκη «δανεισμοῦ» περικοπῆς ἐκ τῆς σειρᾶς τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου. Ἀπλῶς ἀπὸ τῆς ΙΓ' Κυριακῆς μεταβαίνομεν εἰς τὴν ΙΔ' Κυριακὴν, διὰ δὲ τὸν Ἰανουάριον μένουσιν ἡ ΙΒ' καὶ ἡ ΙΕ' Λουκᾶ. Εἰς τὴν σειρὰν τῶν Εὐαγγελίων τοῦ Λουκᾶ δὲν παρεμβάλλεται ἀήθως περικοπὴ ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου.

* * *

Ἐν συντομίᾳ:

Ὅπως καὶ κατὰ τὰς παραλλήλους περιπτώσεις, κατὰ τὸ ἔτος 2000 κατὰ τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ ἔχοντος πέντε Κυριακὰς Δεκεμβρίου (3 Δεκεμβρίου) ἀναγιγνώσκεται ἡ περικοπὴ τῆς ΙΔ' Κυριακῆς Λουκᾶ εἰς τὴν σειρὰν αὐτῆς, ἔστω καὶ ἂν αὕτη ἀνεγνώσθη τὸν Ἰανουάριον τοῦ αὐτοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους. Ἡ κατὰ τὴν Κυριακὴν αὐτὴν ἀνάγνωσις τῆς περικοπῆς τῆς ΙΣΤ' Ματθαίου ὀφείλεται εἰς λανθασμένην ἐρμηνείαν τῶν σχετικῶν διατάξεων.

**ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ
ΤΗΣ Α.Θ.Π. ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ
κ. κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
(20 Μαΐου - 5 Ἰουνίου 1999)***

Εἶσθε ἅπαντες ἄξιοι πάσης ἀποδοχῆς καὶ παντὸς ἐπαίνου. Προχωρεῖτε πρὸς τὰ ἔμπροσ με ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἄξιον Ποιμέναρχην σας. Ὁ Χριστός, πρὸς τὸν Ὅποιον σὰς ὁδηγεῖ, εἶναι ἡ ρίζα καὶ ἡ πηγὴ τῆς ὁμοψυχίας καὶ τῆς ἐνότητος. Καὶ θέλει καὶ ἡμεῖς νὰ εἴμεθα ἐν τὸ ἐν φρονοῦντες. Ὅτε ὁ Κύριος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, τοῦ πυρὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐνότητα πάντες ἐκάλεσε κληρικούς καὶ

ὀνόματι τῶν δύο μεγάλων Προφητῶν Του, Ἡλιοῦ καὶ Τιμίου Προδρόμου τιμώμενα.

Ἐμεῖς, Παναγιώτατε, ταπεινῶς καὶ νύκτως ἀπὸ καρδίας ἐνχόμεθα, ὅπως ὁ πάντων Κύριος καὶ Δεσπότης Χριστός, Σὰς παρέχη πάντοτε πλουσίως καὶ δαψιλῶς, ὑγείαν καὶ ρῶσιν σώματος, σθένος ψυχῆς, ἁγιασμὸν καρδίας ὀλοσχερῆ, καὶ μακροημέρευσην ἐπὶ μήριστον, εἰς δόξαν καὶ κλέος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ σωτηρίαν ὅλων ἡμῶν, τοῦ λαοῦ δηλαδὴ τῆς ἀνὰ τὴν Οἰκουμένην Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, τοῦ λαοῦ τοῦ πλουτοῦντος Ὑμᾶς -τὴν Παναγιότητά Σας- ποιμένα πρωτόθρονον καὶ ἀρετῆς διδάσκαλον.

Τοῦ κ. **Ι. Μ. ΧΑΤΖΗΦΩΤΗ**

Διευθυντῆ τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας»
Συμβούλου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου

λαϊκούς, ἄρχοντας καὶ ἀρχομένους, νέους καὶ ἡλικιωμένους. Ἡ ἐνότης καὶ ἡ συνεργασία εἶναι στέφανος δόξης. Ὅλοι μαζί ἀποτελοῦμεν μίαν κοινωνίαν, μίαν ποιμνίαν, μίαν Ἐκκλησίαν, τὸ σῶμα τοῦ ζῶντος Χριστοῦ. Ἐφωδιάσθημεν ἀπὸ τὴν πόλιν σας καὶ τὴν περιοχὴν σας με ἐντόνους ἀναμνήσεις καὶ με τὰς καλυτέρας ἐντυπώσεις [...].

Πρὶν ἀναχωρήσει ἀπὸ τὴν Ἱ. Μητρόπολη ὁ Παναγιώτατος διήλθε ἀπὸ τὴν Ἱ. Μονὴ τοῦ Προφήτη Ἡλιοῦ τοῦ Θεοβίτη, ὁ Καθηγούμενος τῆς ὁποίας Παν. Ἀρχμ. Ἐφραὶμ τὸν προσφώνησε με ἰδιαίτερη θερμότητα λέγοντας μεταξὺ ἄλλων:

Εὐχαριστοῦμε καὶ ἐγγνωμονοῦμε ἐκ βάθους ψυχῆς, μετὰ Θεόν, τὴν Παναγιότητά Σας, γιὰ τὴν μεγάλη τιμὴ καὶ εὐλογία πὸν μᾶς ἀξιώσατε, τὴν σημερινὴ ἱστορικὴ ἡμέρα.

Εὐχηθῆτε, παρακαλοῦμε θερμῶς Παναγιώτατε, νὰ στερεώνη Κύριος ὁ Θεὸς “ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν Του” τὴν ἀδελφότητά μας, ἐνασκουμένην πάντοτε με ἥθος καὶ φρόνημα “ἐμπρέπον μοναχοῖς” εἰς τὰ ἐνταῦθα ἱερά σκηνώματα, τὰ ἐπ’

Ὁ Παναγιώτατος μιλώντας στὸ Καθολικὸ τῆς Ἱ. Μονῆς εἶπε ἀνάμεσα σὲ ἄλλα:

Σὰς ἐνχόμεθα ἐκ καρδίας, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς νὰ σὰς ἀξιῶνη νὰ μιμῆσθε συνεχῶς περισσότερον τὴν πολιτείαν Του γινόμενοι ἀληθεῖς μοναχοί, ἀληθεῖς διάκονοι τῆς Ἐκκλησίας, ἀληθῶς τῶν ἁγίων καὶ τῶν ἀγγέλων συνόμιλοι κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον, διὰ τῆς εἰς ἀλλήλους βαθείας ἀγάπης, διὰ τῆς ὑποποιοῦ ταπεινώσεως, διὰ τῆς, συνελόντι εἰπεῖν, ζωῆς τῆς ἀναστάσεως καὶ τῆς παλιγγενεσίας, ἣν ὡς θεόσοφοι ποθεῖτε ἐπὶ γῆς νὰ φθάσετε, κατὰ τὴν μίμησιν τῶν ἐφόρων τῆς Μονῆς σας ἁγίων καὶ ἐνδόξων Προφητῶν Ἡλιοῦ τοῦ Θεοβίτου καὶ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, τῶν ὁποίων ἢ ἐπὶ γῆς ζωὴ εἶναι στενότατα συνδεδεμένη με τὴν γλυκυτάτην παρουσίαν τοῦ Κυρίου μας καὶ τὴν περὶ αὐτῶν ὁμολογίαν Του.

Εὐχόμεθα διαπύρως πρὸς Κύριον νὰ σὰς ἀξιῶνη νὰ εἶσθε πάντοτε πιστοὶ Του φίλοι καὶ ὑπηρέται, νομίμως ἀγωνιζόμενοι τὸν καλὸν ἀγῶνα, καὶ νὰ τελέσετε αὐτὸν μέχρι τέλους, ὥστε νὰ λάβετε καὶ σεῖς τὸν ἀποκεῖμενον τοῖς καλοῖς ἀγωνισταῖς στέφανον τῆς δικαιοσύνης.

Ὁ ἐλθὼν καὶ πάλιν ἐρχόμενος, ὁ ἂν εὐλογητός

* Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 600 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 10 τεύχους.

εἰς τοὺς αἰῶνας, εἴη μεθ' ὑμῶν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σας. Ἀμήν.

Μεταβαίνοντας στὰ Ἰωάννινα, διήλθε ἀπὸ τὴν ὠραία πόλη τῆς Φιλιππιάδας, ὅπου στάθμευσε γιὰ λίγο καὶ εὐλόγησε τοὺς κατοίκους της. Χαιρετίζοντας τον ὁ Δήμαρχος τῆς πόλης χαρακτήρισε τὴν ἐπίσκεψή του ἱστορική καὶ εἶπε ὅτι «τὸ πέρασμά του ἀπὸ τὴν περιοχή, στὴ γειτονιά τῆς ὁποίας μένεται ὁ πόλεμος, στέλνει ἓνα μήνυμα εἰρήνης στοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς».

Στὴν Ἱ. Μητρόπολη Ἰωαννίνων

Παρὰ τὴν ἰσχυρὴ βροχοπτώση, τὰ Πάννενα, ἡ φημισμένη πρωτεύουσα τῆς Ἡπείρου, ὑποδέχθηκε τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη σύσσωμη. Στὴν ἐξέδρα πὺν εἶχε στηθεὶ ὁ Δήμαρχος τῆς πόλης κ. Ἄναστ. Παπασταῦρος ὑποδέχθηκε τὸν Παναγιώτατο μὲ ἰδιαίτερη ἐγκαρδιότητα στὴ σημαιοστολισμένη καὶ διακοσμημένη μὲ πατριαρχικὰ ἐμβλήματα κεντρικὴ πλατεία τῆς πόλης:

Στὸν θρόνο τοῦ ἐθνομάρτυρα Γρηγορίου τοῦ Ε', ἐκεῖ στὸ Φανάρι τοῦ θρύλου καὶ τῆς βυζαντινῆς ἀνάμνησης, ἐκεῖ στὸ λίκνο τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς Χριστιανοσύνης, ὁ Ἱεράρχης Βαρθολομαῖος, ὁ γιὸς τοῦ ταπεινοῦ Ἑλληνα τῆς Ἰμβρου, συνεχίζει νὰ ὑπηρετεῖ πιστὰ τὴν παράδοση πὺν θέλει τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη τῆς Κωνσταντινουπόλεως θεματοφύλακα τῶν Ἱερῶν καὶ τῶν Ὁσίων τοῦ Ἐθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ πόλη αὐτὴ, Παναγιώτατε, μὲ τὴν μακροαίωνη πνευματικὴ παράδοση καὶ παρουσία, διατήρησε ἄσβεστη τὴ φλόγα τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, καὶ συνέδεσε τὸ ὄνομά της μὲ ἀγῶνες καὶ θυσίες «γιὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστη τὴν Ἁγία καὶ τῆς Πατρίδας τὴν ἐλευθερία».

Γι' αὐτὸ θεωροῦμε ἐξαιρετικὴ εὐνοια τῆς τύχης τὴν ἐπίσκεψή Σας, γιατί πιστεύουμε ὅτι ἡ παρουσία Σας ἐνισχύει τὴν πίστη μας καὶ φωτίζει τὸ δύσκολο δρόμο πρὸς τὴν ἀρετὴ, τὴ συναδέλφωση, τὴν εἰρήνη.

Γνωρίζουμε ὅτι ἡ πορεία πρὸς ἓναν καλύτερο κόσμο περνάει μέσα ἀπὸ τὴν Ὁρθοδοξία, φωτίζεται ἀπὸ τὴν Ὁρθοδοξία, φθάνει στὸ αἴσιο τέρας της μὲ τὴν Ὁρθοδοξία.

Ἡ γῆ αὐτὴ, ἡ Ἡπειρωτικὴ γῆ, ἔζησε στιγμὲς μαρτυρίου καὶ ἀγωνίας, περιόδους δόξας καὶ

ἡρωϊσμοῦ, ἀλλὰ καὶ χρόνους παρακμῆς καὶ στασιμότητας.

Σήμερα ἡ Ἡπειρος, τὰ Ἰωάννινα, ξεχνοῦν τὸ παρελθὸν καὶ ἀτενίζουν, κάτω ἀπὸ τὴ σκέψη τῆς Ἀγιωσύνης Σας, τὸ μέλλον μὲ πίστη καὶ αἰσιοδοξία.

Γιατί, καὶ μόνο ἡ ἐπίσκεψή σας στὴν πόλη μας, ἐνδυναμώνει τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη, τὶς ἀρχές της, καὶ τὴν ἀνάγκη νὰ διατηρήσουμε, σὲ μιὰ ἐποχὴ γενικῆς φθορᾶς καὶ ὑποβαθμίσεως, τὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα πὺν καταδεικνύουν τὴν ἀξία καὶ τὴ δύναμη τοῦ ἀνθρώπου.

Γι' αὐτὸ Σας ὑποδέχεται μὲ χαρὰ καὶ ὑπερηφάνεια, καὶ γιατί πιστεύουμε ὅτι δικαιοῦται αὐτὴ τὴν ἐξαιρετικὴ τιμὴ, καὶ γιατί στὸ πρόσωπό Σας, στὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη τῆς Ὁρθοδοξίας, βλέπουμε καὶ ἀναγνωρίζουμε τὶς ρίζες μας, τὴν πορεία τῆς Ἱστορίας μας καὶ τὸ μέλλον τοῦ Γένους.

Παναγιώτατε, ἡ γενέθλια γῆ τοῦ μεγάλου Ἀθηναγόρα σᾶς καλωσορίζει.

Τὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο τῆς εὐκλεοῦς τῶν Ἰωαννίνων πόλεως, σὲ ἔκτακτη πανηγυρικὴ του Συνεδρίαση, ἀπεφάσισε ὁμόφωνα νὰ σᾶς ἀπονείμει τὸ κλειδί τῆς πόλεως καὶ τὸ Μετάλλιο τῆς Ἡπειρωτικῆς Πρωτεύουσας.

Σᾶς παρακαλῶ, νὰ δεχθεῖτε τὴν ὑψίστη τιμητικὴ διάκριση πὺν ἡ πόλη αὐτὴ διαθέτει, καὶ ἐκτὸς ἀπὸ τὸ κλειδί της νὰ πάρετε μαζί σας καὶ τὶς καρδιές τῶν πολιτῶν της, πὺν εἶναι γεμάτες ἀπὸ σεβασμὸ καὶ ἀγάπη πρὸς τὴν Ἀγιωσύνη Σας.

Ὁ Πατριάρχης στὴν ὁμιλία του ἐπλεξε τὸ ἐγκώμιο τῆς ἱστορικῆς πόλης:

Μετ' ἰδιαίτερας συγκινήσεως ἱστάμεθα ἐπὶ τοῦ οἰκείου τούτου ἐδάφους τῆς εὐάνδρου Ἡπείρου, τῆς ἱστορικῆς, πολυθρυλήτου καὶ γενναίας πατρίδος μυριάδος ὄλης μεγάλων ἀνδρῶν, ἱεραρχῶν, εὐεργετῶν, σοφῶν, δημιουργῶν, καλλιτεχνῶν, ἀγίων, γενναίων καὶ ἀδουλῶτων καὶ τοῦ μακαριστοῦ προκατόχου ἡμῶν Ἀθηναγόρου, καὶ χαιρετίζομεν ὑμᾶς καὶ ὑπερήδιστα προσαγορευόμεν ὑμᾶς, ὧ καλοὶ Ἡπειρῶται, συνεχισταὶ τῆς παραδόσεως ἐκείνων καὶ τῆς ἀρετῆς αὐτῶν. Ἐκφράζομεν τὰς εὐχαριστίας ἡμῶν διὰ τοὺς φιλόφρονες τῶν προκριτῶν λόγους, διὰ τὴν ἐγκάρδιον τοῦ λαοῦ ὑποδοχὴν καὶ διὰ τὴν ἀγάπην ὄλων καὶ τὰς τιμᾶς. Φέρομεν εἰς ὄλους τὸν χαιρετισμὸν τῆς Μητρὸς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας τῆς Κων-

*Κλήρος και λαός, οι τοπικές Αρχές και πλήθος λαού υποδέχεται τόν Οικουμενικό Πατριάρχη στά Ίωάννινα.
(Φωτογρ. Στούντιο Θ. Αναγνωστόπουλος)*

*Ή Α.Θ. Παναγιότης ό Πατριάρχης μας, με τόν Μακ. Αρχιεπίσκοπο και τόν οικείο Ιεράρχη κ. Θεόκλητο πάνω
στήν ειδική εξέδρα. (Φωτογρ. Στούντιο Θ. Αναγνωστόπουλος)*

σταντινουπόλεως και την χάριν τῶν ἐκεῖ σεπτῶν τῆς πίστεως προσκυνημάτων [...].

Ἐξ Ἰωαννίνων προσέκυψαν ὀφέλη πάγκοινα. Ἡ πόλις παρείχεν δαψίλειαν ἀγαθῶν, σημαντικὸν ἐμπόριον, ἐξέχουσαν παιδείαν, ἐπιφανεῖς Ἱεράρχας. Ἡ πέριξ ὄρεινοι ὄγκοι ἐδημιούργησαν ἱστορίαν ἀρεμανίνου ἡθους, ἐκπαιδευτικῆς ἀναγεννήσεως καὶ κινητικότητας ἀνθρώπων εἰς ἐποχὰς δυσχερεῖς. Ἡ ἠπειρωτικὴ Ὁμογένεια ἔδρασε εὐεργετικῶς ἐφ' ὅλου τοῦ Γένους, παρέχουσα πόρους, ἠθικὴν ὑποστήριξιν καὶ ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα παντοῦ, ὅπου ἢ δῖρα διὰ τὰ Γράμματα ἦτο ἐμφανής. Καὶ ἦτο ἐμφανὴς εἰς ὑπερβάλλοντα βαθμόν. Οἱ Ἡπειῶται ἴδρυσαν τυπογραφεῖα, ἐδίδαξαν θεολογίαν, φιλοσοφίαν καὶ θετικὰς ἐπιστήμας, ἐποίμαναν σωτηριωδῶς τοὺς ὑπ' αὐτοὺς πιστοὺς, κατέστησαν τὴν παιδείαν καὶ τὴν πίστιν συνώνυμα τοῦ ὀνόματός των. Ὑπαιθρος καὶ πόλις ἐκ παλαιοῦ ἐδέχθησαν τὰ βήματα τοῦ Ἁγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ, οὗτινος ἡ μνήμη ἄσβεστος παραμένει ἕως τῆς σήμερον.

Ὅλη ὁμως αὐτὴ ἡ πνευματικὴ καὶ πολιτιστικὴ ὑμῶν παράδοσις καὶ κληρονομία εἶναι δι' ὑμᾶς σημείον ἐκκινήσεως διὰ νέον ἄλμα πρὸς τὰ ἐμπρὸς καὶ πρὸς τὰ ἄνω. Διότι ἡ αἴγλη καὶ ἡ δόξα τῶν προγόνων τιμᾶ τοὺς ἀπογόνους, ὅταν τὴν φθάνουν καὶ τὴν ὑπερβαίνουν.

Καὶ ἔχομεν ἀπτὰ σημεῖα καὶ ἀποδείξεις τῆς ἐπιθυμίας νὰ εἴπητε, ὡς οἱ νέοι Σπαρτιάται, πρὸς τοὺς προγόνους ὑμῶν: "ἄμμες δὲ γ' ἐσόμεθα πολλῶν κάρρονες". Εἰς τὸν εὐγενῆ αὐτὸν πόθον σας ἔχετε ὀλόθυμον τὴν πατρικὴν εὐχὴν καὶ τὴν Πατριαρχικὴν εὐλογία τῆς ἡμετέρας Μετριότητος...

Κατόπιν ὁ Παναγιώτατος μετέβη ἐν πομπῇ, ἀκολουθούμενος ἀπὸ χιλιάδες λαοῦ, στὸν Μητροπολιτικὸ Ἰ. Ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, ὅπου ἐψάλη Δοξολογία γιὰ τὴν ἀφιξή του. Τὸν προφώνησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἰωαννίνων κ. Θεόκλητος μὲ τοῦτα τὰ λόγια:

Παναγιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικῆ Πατριάρχα,

Ἠλεημένος παρὰ τοῦ Παρακλήτου διακονεῖν τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ, ἐν τῇ κατὰ Ἰωάννινα Ἐκκλησίᾳ –ὄλον ἐν ταυτῷ καὶ μέρος τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς Ἐκκλησίας– ὡς προεστὼς Αὐτῆς, τετίμημαι καταθέσαι τῇ Σεπτῇ Ὑμῶν Παναγιότητι, τὴν ἄφατον χαρὰν πάντων ἡμῶν, ἐπὶ τῇ εὐλογίᾳ

τῆς ἀφίξεως τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος ἐν Ἰωαννίνοις τὸν πρωτόθρονον Ἄγγελον τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐκφράσαι Ὑμῖν τὸν διακαῆ πόθον, ὅπως τύχωμεν τῆς πατρικῆς Ὑμῶν εὐλογίας, οὔσης ἀναγκαίας, ἵνα ποιμένες καὶ ποιμενόμενοι διαπλεύσωμεν τὸ πέλαγος τῆς ἐν τῷ κόσμῳ βιοτῆς πρὸς εὐδιδιον λιμένα, οἱ μὲν διακονοῦντες οἱ δὲ προσανυξάνοντες τὸ βίωμα τῆς ἀμωμότητος πίστεως.

Ἡ Ὑμετέρα παρουσία ᾧδε καὶ τῆς περὶ Ὑμᾶς τιμίας συνοδείας ὑπομνηματίζει ἡμῖν, καθ' ὑπερβασιν τῆς ἀνθρωποπαθοῦς ἡμῶν φύσεως, τὸ μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἐπὶ γῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἔνθα κατεργαζόμεθα τὸ καθ' ὁμοίωσιν τῆς προσωπικότητος ἐνὸς ἐκάστου ἡμῶν, συνεργεῖα τοῦ Παρακλήτου, καταξιούμενοι κοινωνῆσαι τοῦ μυστηρίου τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ Εὐχαριστίᾳ.

Τὴν λυτρωτικὴν ἐλπίδα τῆς πίστεως ἡμῶν λειτουργοῦντες, ὡς τοπικὴ Ἐκκλησία, εἰς ἐφαρμογὴν τῆς Εὐαγγελικῆς διαβεβαιώσεως "καὶ γενήσεται μία ποιμνὴ ὑπὸ ἓνα ποιμένα" προσβλέπομεν εἰκονιζομένην ἐν τῇ ἐνότητι τῆς πίστεως τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ πρὸς τὸν πρωτόθρονον Ἄγγελον ἀναφορᾷ.

Εἰς καιροὺς μάλιστα ἐντόνως συγκρητιστικούς, ἀλλὰ καὶ ἐν ταυτῷ εἰς καιροὺς καθ' οὓς ὠριμάζει εἰς τὸν ἄνθρωπον ἡ ἔννοια τῆς παγκοσμιοτήτος, εἶναι ἀπαραίτητον ἡ Ἐκκλησία νὰ ἀποτελέσῃ τὴν ζύμην, δι' ἧς ἡ κατ' ἄνθρωπον ἀπεργαζομένη παγκοσμιοτήτης νὰ μεταστοιχειωθῇ εἰς οἰκουμενικότητα. Ὑπὸ τὸ πρίσμα αὐτὸ ἐθεωρήσαμεν τὴν παρουσίαν τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος εἰς τὴν συνάντησιν τῶν οἰκονομικῶν παραγόντων εἰς Εὐρώπην καὶ τὴν Ὑμετέραν ὁμολογίαν, πέραν τῆς ἀνθρωπίνης διαστάσεώς της, ὡς προνοιακὴν παρέμβασιν τοῦ τὰ πάντα καθοδηγοῦντος Παρακλήτου καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἀξίαν σεβασμοῦ καὶ προσοικειώσεως αὐτῆς ὡς κατευθυντηρίου ἀρχῆς ἐν τῇ ποιμαντικῇ διακονίᾳ τῶν κατὰ τόπους Ἐκκλησιῶν.

Προσκαρτεροῦντες τὸν τοῦ Παρακλήτου φωτισμὸν διὰ τῶν Ὑμετέρων πατρικῶν εὐλογιῶν πρὸς θεοφίλητον βίωσιν τοῦ μυστηρίου τῆς Ἐκκλησίας καὶ αὐθις ἐκφράζοντες τὴν χαρὰν τῆς περὶ τὰ Ἰωάννινα Ἐκκλησίας, ὑποβάλλομεν τὰς εὐχαριστίας Αὐτῆς ἐπὶ τῇ εὐλογημένη ἐπισκέψει

τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος καὶ τὴν εὐχὴν, ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς διαφυλάττῃ, τὴν Ὑμετέραν Θεοτίμητον Σεπτὴν Κορυφὴν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Του, σώαν, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύουσιν καὶ ὀρθοτομοῦσαν τὸν λόγον τῆς Ἀληθείας Του.

Ὁ Παναγιώτατος ἔκανε τὴν ἀκόλουθη ὁμιλία:

Μὲ πολλὴν χαρὰν καὶ συγκίνησιν, ἐπισκεπτόμενοι ὡς Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης τὴν μεγάλην καὶ ἱστορικὴν πόλιν τῶν Ἰωαννίνων, εἰσήλθομεν εἰς τὸν πανίερον τοῦτον καὶ κατανυκτικώτατον Ναὸν τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου καὶ προσκυνοῦμεν τὰ ἱερὰ κειμήλια τῆς πίστεως ἡμῶν καὶ τῆς εὐλαβείας τῶν Ἰωαννιτῶν, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀποθησαυρισθῆ εἰς αὐτόν. Τὴν χαρὰν ἡμῶν ἐπαυξάνουν ἡ παρουσία σας, εὐλογημένοι Χριστιανοί, καὶ ἡ παρουσία καὶ οἱ ἐγκάρδιοι λόγοι ὑμῶν, Ἱερώτατε Μητροπολίτα Ἰωαννίνων καὶ ἀγαπητὴ ἐν Χριστῷ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργῆ κύριε Θεοκλήτε, λόγοι οἱ ὁποῖοι φανεροῦν τὸν πλοῦτον τῆς καρδίας καὶ τὰ υἱκὰ ὑμῶν αἰσθήματα πρὸς τὴν Μητέρα Ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Μεγάλην Ἐκκλησίαν.

Προερχόμενοι ἀπὸ τὴν Πόλιν τῆς Ὑπερμάχου Στρατηγοῦ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους μεταφερόμεν ἐδῶ τὴν εὐλογίαν τῶν Ἀγίων, οἱ ὁποῖοι ἐδόξασαν τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον, τῶν Ὁσίων καὶ τῶν Μαρτύρων τῆς πίστεως ἡμῶν, οἱ ὁποῖοι εἴτε ἔζησαν ἐκεῖ, εἴτε ἀγιάζουν τὴν Πόλιν μὲ τὰ ἱερὰ λείψανα, καὶ τὴν χάριν τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ Μονῶν, τῶν ἁγίων εἰκόνων, καὶ τῶν ἄλλων ἱερῶν καὶ ὁσίων τῆς Παραδόσεως ἡμῶν, μεταφερόμεν, ἀλλὰ καὶ δεχόμεθα εὐλογίαν ἀπὸ τὰ Ἰωάννινα.

Εἰς ὅλην τὴν Ἠπειρον, ἰδιαιτέρως ὁμως εἰς αὐτὴν τὴν Πόλιν, ἐντυπωσιάζουν τὸν ἐπισκέπτην ἡ ἀβρότης, ἡ σεμνότης καὶ ἡ σοβαρότης τῶν κατοίκων. Θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι τὸ λιτὸν καὶ σεμνοπρεπὲς περιβάλλον ἐπέδρασεν καὶ εἰς τὸν χαρακτῆρα τῶν Ἠπειρωτῶν.

Ἐντυπωσιάζει ὁμως καὶ ἡ ἐν γένει καλλέργεια τῶν Ἰωαννιτῶν. Καὶ ἀναλογίζεται κανεὶς ὅτι ἐπὶ σειρὰν αἰῶνων ἐλειτούργησαν ἐδῶ σχολαὶ ὑψηλοῦ ἐπιπέδου, εἰς τὰς ὁποίας ἐδίδαξαν ὠρισμένοι ἐκ τῶν μεγαλυτέρων λογίων τῆς ἐποχῆς αὐτῶν.

Ἐντυπωσιάζουν καὶ ἡ εὐλάβεια, ἡ ταπεινοφροσύνη καὶ ἡ ἀσκητικότης τῶν κατοίκων. Καὶ θυμᾶται κανεὶς τὰ πολλὰ καὶ μεγάλα ἐκκλησιαστικὰ ἀναστήματα τὰ ὁποῖα ἐγέννησε καὶ ἀνέθρε-

ψεν αὐτὴ ἡ πόλις, τοὺς ὀνομαστοὺς ἀσκητὰς, οἱ ὁποῖοι ἔζησαν εἰς τὰς γύρω Ἱερὰς Μονὰς, τὸν ἀσκητικώτατον καὶ πυρφόρον Ἰσαπόστολον Ἁγίον Κοσμάν τὸν Αἰτωλόν, ὁ ὁποῖος πολλὰς φορὰς ἐπέρασεν ἀπὸ τὴν περιοχὴν καὶ τὴν ἐσφράγισεν ἀνεξίτηλα.

Ἔτσι κανεὶς διαπιστώνει ὅτι δὲν εἶναι μόνον ὁ τόπος ὁ ὁποῖος ἐπέδρασεν εἰς τὸ ἦθος τῶν κατοίκων. Εἶναι καὶ μία συνεχὴς καὶ παραδιδομένη ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν εἰς βάθος πνευματικὴ καὶ παιδευτικὴ καλλιέργεια. Εἶναι ἡ χάρις τῶν γνωστῶν καὶ ἀγνωστῶν Ἀγίων, οἱ ὁποῖοι ἔζησαν ἐδῶ. Ἐνας δὲ ἀπὸ αὐτούς, ἕνας ταπεινὸς καὶ σεμνὸς οἰκογενειάρχης, ἕνας ἀπὸ τοὺς τελευταίους Μάρτυρες τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας ἡμῶν, ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Γεώργιος, ἐτάφη εἰς αὐτὸν τὸν Ἱερὸν Ναὸν καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ εἶναι αἰσθητὴ καὶ διάχυτος εἰς ὅλην τὴν πόλιν. Καὶ ἡ εὐλάβεια τῶν Ἰωαννιτῶν πρὸς αὐτὸν εἶναι μεγίστη. Πιστεύομεν δὲ ὅτι ὁ ἅγιος αὐτὸς ἀοράτως ἔχει ἐπηρεάσει κατὰ πολὺ τὸ ἦθος τῶν Ἰωαννιτῶν.

Οἱ Ἅγιοι τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μὲ τὴν ζωὴν ἢ τὸ μαρτύριον αὐτῶν ἢ συνήθως καὶ μὲ τὰ δύο (ὁ βίος τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Γεωργίου ἀποδεικνύει ὅτι εἶχεν ἀγίασθῆ καὶ πρὶν ἀπὸ τὸ μαρτύριον αὐτοῦ) ἐλκύουν εἰς τὴν ὑπαρξίν των τὴν Χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ ὁποία ἀγιάζει τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα των. Εἰς τὴν συνέχειαν, αὐτὴν τὴν ἄκτιστον Χάριν τὴν μεταδίδουν εἰς τοὺς συνανθρώπους αὐτῶν καὶ εἰς τὸν τόπον εἰς τὸν ὁποῖον ζοῦν καὶ ἀναστρέφονται, μὲ τὴν ζωὴν καὶ παρουσίαν αὐτῶν, μὲ τὰ ἔργα καὶ τοὺς λόγους αὐτῶν. Καὶ μετὰ θάνατον ἡ Χάρις παραμένει εἰς τὰ λείψανα αὐτῶν, ἐξαγιάζει καὶ τὰς εἰκόνας αὐτῶν καὶ μεταδίδεται εἰς ὅσους μὲ εὐλάβειαν καὶ πίστιν τὰ προσκυνοῦν. Αὐτὸς εἶναι ὁ τρόπος διὰ τοῦ ὁποῖου οἱ Ἅγιοι γίνονται δοχεῖα τῆς Χάριτος καὶ πηγαὶ ἀγιασμοῦ.

Οἱ Ἅγιοι μὲ ποικίλους τρόπους διδάσκουν τοὺς πιστοὺς καὶ τοὺς ὀδηγοῦν εἰς τὴν καινὴν κατὰ Χριστὸν ζωὴν, δηλαδὴ εἰς τὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν παθῶν, εἰς τὴν ἀπόκτησιν τῶν ἀρετῶν, εἰς τὸν θεῖον φωτισμόν. Καὶ ἡ ὑψίστη ἀρετὴ, ἡ ἀπόδειξις τῆς θεοειδεῖας καὶ τὸ κύριον γνώρισμα τοῦ Χριστιανοῦ εἶναι ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν πλησίον. Ἐδῶ εἰς τὰ Ἰωάννινα εἶναι πολλὰ τὰ δείγματα τῆς ἀγάπης τῶν κατοίκων. Πολλοὶ καὶ

Κατά τὸ ἐπίσημο γεῦμα ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἰωαννίνων κ. Θεόκλητος προσφέρει γιαννιώτικο ἀσημένιο δίσκο στὸν Πατριάρχη. (Φωτογρ. Στούντιο Θ. Ἀναγνωστόπουλος)

Ὁ πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου Ἰωαννίνων κ. Χρήστος Μασσαλᾶς ἐνῶ προσφωνεῖ τοὺς ἠψηλοὺς Ἐπισκέπτες. (Φωτογρ. Στούντιο Θ. Ἀναγνωστόπουλος)

Ο Δήμαρχος του Μετσόβου κ. Αλεξ. Καχριμάνης προσφωνεί την Α.Θ. Παναγιότητα τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ. Βαρθολομαίο (Φωτογρ. Άρ. Πανότη)

πλούσιοι εις κειμήλια οί Τεροι Ναοί, μαρτυρία τής ευλάβειας τών κατοίκων, και πάμπολλα τὰ κοινωφελή και εκπαιδευτικά ιδρύματα, έμπρακτος απόδειξις του ενδιαφέροντος τών Ήπειρωτών δια τήν μόρφωσιν και τήν ευημερίαν τών συμπατριωτών αυτών. Παλαιότερον κάθε Ήπειρώτης ό όποιος ευπραγοϋσε ήσθάνετο ότι ειχεν υποχρέωσιν να ευχαριστήση εμπράκτως τον Θεόν και τους Άγίους Αυτου με τὸ να βοηθήση τους συμπατριώτας αυτου. Και αυτό τὸ έδιδάχθη ζων μέσα εις τήν Όρθόδοξον Έκκλησίαν.

Άγαπήσατε, λοιπόν, τήν μεγάλην ήπειρώτικην και γιαννιώτικην παράδοσιν και διδαχθήτε από αυτήν. Άγαπήσατε τήν Άγίαν Έκκλησίαν ήμῶν και ζήσατε μέσα εις αυτήν, διότι αυτή συνιστά τον πυρηνά και τήν πηγην τής παραδόσεως ήμῶν. Άγωνισθήτε δια να έλκύσετε τήν Χάριν του Θεου. Εις αυτό θα σας βοηθήση και τὸ παράδειγμα τών Άγίων και ή χάρις αυτών, ή όποία εκπέμπεται εις όσους με ευλάβειαν τὰ προσεγγίζουν από τὰ άγια λείψανα και τὰς ιερὰς εικόνας αυτών. Κατ' αυτών τον τρόπον θα εισθε άντάξιοι συνεχισταί τών ταπεινῶν και τών μεγάλων προγόνων ήμῶν και θα

Ο Πατριάρχης και ό Αρχιεπίσκοπος, με τίς Συνοδίεσ τους, τὸν Δήμαρχο Μετσόβου και τὸν αρχιερατικό έπίτροπο Μετσόβου άρχιμ. κ. Σεραφείμ Καχριμάνη μπροστά στο ύπό άποπεράτωση έκκλησιαστικό Σκευοφυλάκιο.

ἀναδείξετε καὶ πάλιν τὰ Ἰωάννινα καὶ ὅλην τὴν Ἑπειρον εἰς κέντρον εὐλαβείας καὶ πολιτισμοῦ.

Εὐχόμεθα ὅπως ὁ Κύριος, διὰ πρεσβειῶν τῆς Ὑπεραγίας Μητρὸς Του, τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου, τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Γεωργίου τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, εὐλογῆ καὶ ἀγιάξῃ ὑμᾶς, τὰς οἰκογενεῖας, τὰ ἔργα καὶ τὴν πόλιν ὑμῶν, τὴν Ἑπειρον καὶ τὸν κόσμον ὅλον.

Ἐπὶ δὲ τούτοις, ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς τὴν χάριν καὶ τὸ ἔλεος τοῦ Παναγάρχου Θεοῦ ἡμῶν. Ἀμήν.

Στὸ τέλος τῆς Δοξολογίας ὁ Παναγιώτατος χειροθέτησε Ἄρχοντα «Διδάσκαλο τοῦ Γένους» τὸν φιλόλογο κ. Κωνσταντῖνο Βλάχο.

Στὸ Πανεπιστήμιο Ἰωαννίνων

Μετὰ ἀπὸ ἐπίσκεψιν στὸ Ἐπισκοπεῖο, ἔγινε στὸ Πανεπιστήμιο Ἰωαννίνων ἐκδήλωση, κατὰ τὴν ὁποία ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἀναγορεύθηκε σὲ Ἐπίτιμο Διδάκτορα τοῦ Τμήματος Ἱστορίας καὶ Ἀρχαιολογίας.

Τὴν Α.Θ.Π. προσφώνησε ὁ Πρύτανης κ. Χρηῆτος Μασσαλᾶς, πὺν εἶπε τὰ ἑξῆς:

Θεῖα χάριτι συγκεντρωθήκαμε ἀπόψε ἐδῶ, στὴν πόλιν τῶν γραμμάτων, τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἀγῶνων, στὰ Ἰωάννινα, γιὰ νὰ τιμήσουμε τὴ φωτισμένη ἡγεσία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, καὶ δι' αὐτῆς τοὺς ἀγῶνες τῆς Ὁρθοδοξίας γιὰ τὴν ἐπιβίωση τοῦ λαοῦ μας.

Παναγιώτατε,

Ὁ αἰώνας πὺν δύνει κληρονομεῖ στὴ νέα ἐποχὴ πὺν ἔρχεται τὴν ὀδύνη καὶ τὸν ἀφανισμό. Οἱ ἀνθρώπινες ἀξίες δοκιμάζονται, τὰ ὕψιστα δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ζωὴ, ἡ τιμὴ, ἡ ἀξιοπρέπεια, ἔχασαν τὴ σημασία τους, ἡ φυσικὴ ἁρμονία διαταράσσεται, τὸ φυσικὸ περιβάλλον καταστρέφεται, οἱ συνειδήσεις εἶναι εὐκαμπτες, τὸ ὄραμα γιὰ ἓναν ἀνθρώπινο κόσμο ξεθωριάξει...

Τὸ συνεχῶς μεταβαλλόμενο διεθνὲς περιβάλλον ἀναπαράγει στὸν ἄνθρωπο τὴν ἀνασφάλεια, τὸν φόβο καὶ τὸν πανικό, γεγονός πὺν ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὶς τυφλὲς συγκρούσεις καὶ τὴν ἀναβίωση τοῦ ἐθνικισμοῦ.

Ἡ διεθνοποίηση τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν ἐπικοινωνιῶν, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν μείωση τῆς ἀνθρώπινης εὐθύνης, ὀδήγησε στὸν μονοδιάστατο ἄνθρωπο,

στὸ ἀφιλόξενο περιβάλλον, στὴν ἐχθρότητα καὶ τοὺς πολέμους.

Ἡ βαλκανικὴ χερσόνησος, ὁ τόπος μὲ τὸ μωσαϊκὸ τῶν λαῶν, τῶν γλωσσῶν, τῶν θρησκειῶν καὶ τῶν πολιτισμῶν: τοῦ ἑλληνο-ρωμαϊκοῦ, τοῦ βυζαντινοῦ καὶ τοῦ ὀθωμανικοῦ. Ἡ ὄντως πλούσια αὐτὴ κληρονομία, ἀντὶ νὰ σηματοδοτήσῃ μιὰ διαφορετικὴ πορεία μὲ γνώμονα τὴν κατανόηση καὶ τὴν ἀποδοχὴ τοῦ Ἄλλου – τοῦ ἀλλόφυλου, τοῦ ἀλλόθρησκου, τοῦ ἀλλοεθνή – ὑπονομεύτηκε καὶ σκοπίμως παρανοήθηκε καὶ παρερμηνεύτηκε μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ὀδηγηθοῦν οἱ βαλκανικοὶ λαοὶ σὲ ὀδύνηρὰ ἀδιέξοδα, σὲ παραλογισμοὺς καὶ σὲ βαρβαρότητες. Καὶ τοῦτο ἐπειδὴ ζοῦσαν στὸ πλέγμα τῶν φαντασιώσεων, τῆς ἀπομόνωσης καὶ τοῦ μεγαλοϊδεατισμοῦ, καταστάσεις πὺν εἶχαν δημιουργήσει οἱ σχεδιαστὲς τῆς παγκόσμιας τάξης πραγμάτων.

Σ' αὐτὸ τὸ διεθνὲς πολιτικο-οικονομικὸ περιβάλλον, μὲ τὶς ἀβεβαιότητες καὶ τὶς χασομικὲς συμπεριφορές, ἡ Ὁρθοδοξία, μὲ ἀπόλυτη εὐθύνη καὶ σεβασμὸ πρὸς τὴν ἰδιαιτερότητα κάθε προσώπου καὶ λαοῦ καλεῖ κάθε ἄνθρωπο εἰς συναδέλφωσιν καὶ εἰρηνικὴν συνεργασίαν.

Στὸν σημερινὸ Οἰκουμενικὸ ποιμενάρχη πὺν ὀδηγεῖ τὴν Ὁρθοδοξία πρὸς τὴν Τρίτη χιλιετία ἀνήκει ἡ εὐθύνη μᾶς νέας ἐποχῆς. Σ' αὐτὴ τὴ νέα πραγματικότητα θὰ ἐπικρατεῖ οἴγουρα τὸ διαχρονικὸ μῆνυμα τῆς Ἀγάπης. Ἡ ἐπιλογή τῆς θρησκευτικῆς πίστης θὰ παραμένει ἐλεύθερη καὶ θὰ προσδιορίζεται ἀπὸ τὴν αὐτοσυνειδησία τῶν ἀνθρώπων, ἐνῶ οἱ φανατισμοί, οἱ ἀκρότητες καὶ οἱ ἐθνικισμοὶ θὰ ἀποτελοῦν παρελθὸν καὶ πικρὴ ἀνάμνηση.

Στὶς προκλήσεις τῶν καιρῶν τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο μὲ τὴ φωτισμένη ἡγεσία του, μὲ τὴν ἐμπνευσμένη τῆς παρουσίας, ἀποτελεῖ τὴν μικράν, ἀλλὰ θαυματουργὸν ζύμη, ἡ ὁποία δύναται νὰ ζυμῶσει πνευματικῶς τὴν εὐρωπαϊκὴν κοινωνίαν. Ἦδη ἡ Ὁρθοδοξία ἀθορύβως καὶ ἀφανῶς δρωσα, κάνει αἰσθητὴ τὴν παρουσία τῆς εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ συντελεῖ ἰσχυρῶς εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς νέας εὐρωπαϊκῆς ταυτότητος (γιὰ νὰ χρησιμοποιήσω αὐτὰ τοῦτα τὰ λόγια τοῦ Παναγιωτάτου).

Παναγιώτατε,

Ὁ πολιτισμὸς, τὸ περιβάλλον, ὁ ἄνθρωπος ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ τὴ δική σας φωνή: ἡ χάρις, ἡ

ειρήνη, τὸ ἔλεος, ἡ εὐχή, ἡ εὐλογία, ἡ ρῶσις τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος καὶ καθετὶ ἄλλο ἀγαθὸ καὶ σωτήριο ἐκπηγάζουν ἀπὸ τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα.

Ἡ διακηρυγμένη ἀποδοκιμασία σας τῶν θεωριῶν σύγκρουσης τῶν πολιτισμῶν θεμελιώνει μὲ τὸν πειστικὸ τρόπο τὴν ἀνάγκη τῆς συνύπαρξης ἀλλόφυλων, ἀλλόθρησκων, ἀλλοεθνῶν καὶ πληροῖ τὴν καρδιά τῶν ἀπλῶν ἀνθρώπων μὲ τὴ δύναμη τῆς ἐλπίδας γιὰ ἓναν ἀνθρώπινο κόσμο τῆς εἰρηνικῆς συνύπαρξης, τῆς συνεργασίας καὶ τῆς συμφιλίωσης.

Ἡ φωτισμένη σας παρουσία, ἡ προσωπικὴ σας στάση ἀπέναντι στὸν ἄνθρωπο, στὴ ζωὴ καὶ τὸν κόσμο, ἡ αὐθεντικότητα καὶ ἡ ἀκεραιότητα τῆς προσωπικότητάς σας, ἡ προσευχὴ σας, ἀποτελοῦν περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ σήμερα τὴν ἐλπίδα τῶν συνανθρώπων μας ποὺ δοκιμάζονται μὲ τὴ μόνη παρηγοριὰ ὅτι στὸ πρόσωπό τους ἀντανανκλάται δι' Ὑμῶν τὸ φῶς τοῦ Θεοῦ.

Τὸ Πανεπιστήμιό μας, ἐκφραστὴς ἐν πρώτοις ἀκαδημαϊκῶν ἀξιῶν ἀλλὰ καὶ τῆς μεγάλης πολιτισμικῆς κληρονομιάς αὐτῆς τῆς πόλης καὶ τοῦ τόπου μας, ἀναγνωρίζοντας τὴν ἀνυπολόγιστη προσφορά σας στὴν Ὁρθοδοξία, στὴν ἀλληλοκατανόηση καὶ συμφιλίωση τῶν λαῶν, στὴν ἀμοιβαία ἀνοχὴ καὶ τὴν ἀποδοχὴ τῆς διαφορετικότητας, στὴν ἀνεξιθρησκεία, στὴν οἰκολογία, στὴν οἰκοδόμησι μιᾶς πολυπολιτισμικῆς κοινωνίας, στὴ δημιουργία ὄλων ἐκείνων τῶν προϋποθέσεων ἐξαφάνισης τῶν φανατισμῶν καὶ προπαντὸς στὴν ἀνάδειξη τοῦ προτύπου τοῦ σεμνοῦ οἰκουμενικοῦ ποιμενάρχου,

Σᾶς ἀνακηρύσσει σήμερα ἐπίτιμο διδάκτορά του.

Ἡ ἀποδοχὴ ἀπὸ τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα τῆς σημερινῆς ἀνακήρυξης ἀποτελεῖ ἀπόδειξη τῆς σεμνότητάς Σας καὶ περιποιεῖ ὑψίστη τιμὴ στὴν πανεπιστημιακὴ κοινότητα καὶ τὸν ἡπειρωτικὸ λαό.

Στὴν συνέχεια παρουσίασε τὸ ἔργο τοῦ τιμωμένου ὁ καθηγητὴς τοῦ Τμήματος Ἱστορίας καὶ Ἀρχαιολογίας κ. Ἀθανάσιος Παλιούρας, ποὺ εἶπε:

Κάτω ἀπὸ τὰ πορτραῖτα τοῦ Ἰωάννου Χρυσοστόμου (398-404), τοῦ Ἰωάννου Γ' τοῦ Σχολαστικοῦ (565-577), τοῦ Ταράσιου (784-806), τοῦ Φωτίου Α' τοῦ Μεγάλου (858-867, 877-886), τοῦ Νικο-

λάου Α' τοῦ Μυστικοῦ (901-907, 912-925), τοῦ Γεννάδιου Σχολάριου (1454-1456, 1458, 1462-1463), τοῦ Ἱερεμία Β' τοῦ Τρανοῦ (1572-1579, 1580-1584, 1587-1595), τοῦ νεομάρτυρα Γρηγορίου τοῦ Ε' (1797-1798, 1806-1808, 1818 - 1821) τοῦ Ἀθηναγόρα τοῦ Μεγάλου (1948-1972) καὶ τοῦ τελευταίου ἀοιδίμου Δημητρίου τοῦ Α' (1972-1991) προβάλλεται ἡ μορφή τοῦ σημερινοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου, ποὺ ἀποτελεῖ τὸν στυλοβάτη τῆς Ὁρθοδοξίας, τὸν πνευματικὸ ἡγέτη ἑκατομμυρίων ψυχῶν, τὸν διδάσκαλο τῆς σοφίας, τὴν μεγάλη γέφυρα στὸ ἀέναο ποτάμι τῶν χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν καὶ ὁμολογιῶν, τὸν ἐγγυητὴ καὶ ἐκφραστὴ τῆς ἐνότητος τῆς ἐκκλησίας, τὸν Ἀπόστολο τῆς Οἰκουμένης.

Ἡ πολυδιάστατη καὶ φωτεινὴ προσωπικότητα τοῦ Πατριάρχου δεσπόζει πάνω στὸν στολισμένο μὲ ἔλεφαντοστό, μάργαρο καὶ πολύτιμους λίθους θρόνο τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου, μέσα στὸν ἀέριτο πατριαρχικὸ ναὸ τοῦ Μεγαλομάρτυρα Ἁγίου Γεωργίου, μπροστὰ στὴν ψηφιδωτὴ ἱστορικὴ εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Παμμακαρίστου, ἐκεῖ ὅπου ἐπὶ 400 χρόνια γυροφέρνονν οἱ ψυχῆς τῶν Οἰκουμενικῶν πατριαρχῶν, τῶν γερόντων μητροπολιτῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου, τῶν Λογοθετῶν καὶ τῶν Ἀρχόντων τῆς πατριαρχικῆς αὐλῆς. Ἀπὸ ἐκεῖ ἡ δυναμικὴ σημερινὴ παρουσία τοῦ πατριάρχου Βαρθολομαίου ἀπλώνει τὴ ματιὰ του πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις, ἀναβαθμίζει διοικήσεις καὶ δικαιοδοσίες, προκαλεῖ σεβασμὸ καὶ ἀναγνώριση, δέος καὶ αἰσθήματα ἐνθουσιασμοῦ καὶ συγκίνησης.

Τὸ Πανεπιστήμιό Ἰωαννίνων, ἐκπροσωπώντας τὴν εὐανδρο Ἠπειρο, ποὺ ἐκφράζεται μέσα ἀπὸ τὶς ἐπιστῆμες, τὶς τέχνες, τὰ γράμματα καὶ τὴν ἔρευνα, ἔχει ἓνα πρόσθετο λόγο νὰ τιμῆσει ἰδιαίτερα τὴν σεπτὴ κορυφὴ τῆς Ὁρθοδοξίας. Τὸ ὀφείλει στὸν μεγάλο ἡπειρώτη πατριάρχη Ἀθηναγόρα, στοὺς μητροπολίτες ποὺ οἱ ρίζες τῆς καταγωγῆς τους εἶναι ἀπὸ τὴν Ἠπειρο, μὲ κορυφαῖο τὸν γέροντα μητροπολίτη Κολωνίας κ. Γαβριήλ, τὸ ὀφείλει στὰ σχέδια καὶ τοὺς ἀγῶνες τοῦ Παναγιωτάτου γιὰ τὸ νέο ξεκίνημα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης καὶ στὰ ὁράματά του γιὰ τὴν σωτηρία τοῦ περιβάλλοντος καὶ τὸν σεβασμὸ τῆς κτίσης. Τοῦ ὀφείλει καὶ κάτι, ποὺ ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἐπίσημη ἔπαλξη τὸ διακηρύσσουμε πρὸς πᾶσαν κατεύθυν-

Καβαλαραῖοι Μετσοβίτες προπορεύονται κατά τὴν ὑποδοχὴ τοῦ Πατριάρχου.

Νεάνιδες καὶ γυναῖκες τοῦ Μετσόβου μὲ παραδοσιακὲς φορεσιὲς χορεύουν στὴν κεντρικὴ πλατεία πρὸς τιμὴν τῶν Ὑψηλῶν Ἐπισκεπτῶν.

σιν: τὴν διαβεβαίωση τῆς συμπαράστασης καὶ συμπόρευσης στὸν μεγάλο δρόμο πὸν ὀδεύει, τὴν ψυχικὴ σύμπνοια καὶ συγχορδία, τὴν ἐκ βαθέων ἔκφραση τῶν εἰλικρινῶν αἰσθημάτων καὶ εὐχαριστιῶν γιὰ τὴν ἀνεκκλήτη χαρὰ καὶ πανήγυρη πὸν αὐτὴ τὴν ὥρα μᾶς χαρίζει μὲ τὴν παρουσία του, τὴν κατανυκτικὴ καὶ συγκλονιστικὴ ἐτούτῃ ὥρα.

Ἡ ἀνοδικὴ πορεία τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος προδίκασε καὶ προμήνυε τὸν τελικὸ στόχο.

Ὅταν τὰ ζοφερὰ σύννεφα τοῦ Β' Παγκοσμίου πολέμου σκίαζαν τὸν οὐρανὸ τῆς Εὐρώπης, τὸ 1940, γεννιόταν στὴ μαρτυρικὴ Ἰμβρο ὁ Δημήτριος Ἀρχοντῶνης γιὰ νὰ ἀνεβεῖ στὸν "πρῶτο θρόνο" τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὸ 1991, ἀνανεώνοντας τὴν ἐλπίδα στὸν κόσμον, ἐγκαινιάζοντας νέο ὕψος καὶ ἦθος στὴν ἐκκλησία, στέλλοντας τὰ μηνύματα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης, τῆς ἀποστολικῆς μαρτυρίας τῆς πίστεως καὶ τῆς ὀρθοδόξου παρουσίας στὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότης, ὕστερα ἀπὸ τὰ ἐγκύκλια μαθήματα στὴ γενέτειρα καὶ στὸ Ζωγράφειο Λύκειο τῆς Πόλης σπούδασε στὴν περὶ ὠνυμη Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Χάλκης ἀπ' ὅπου, ἀποφοιτώντας ὡς ἀριστοῦχος τὸ 1961, χειροτονήθηκε διάκονος μὲ τὸ νέο ὄνομα Βαρθολομαῖος.

Γιὰ μιὰ πενταετία στὴ συνέχεια (1963-68) προχώρησε σὲ μεταπτυχιακὴς σπουδὲς στὸ Ἰνστιτοῦτο Ἀνατολικῶν Σπουδῶν τῆς Ρώμης, στὸ Οἰκουμενικὸ Ἰνστιτοῦτο Bossey τῆς Ἑλβετίας καὶ στὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Μονάχου. Ἀναγορεύτηκε διδάκτωρ τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου στὸ Γρηγοριανὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ρώμης μὲ τὴν διδακτορικὴ διατριβή, πὸν εἶχε ὡς θέμα: "Περὶ τὴν κωδικοποίησιν τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Κανονικῶν διατάξεων ἐν τῇ Ὄρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ".

Τὸ 1968, ἐπιστρέφοντας στὴν Κωνσταντινούπολη, διορίσθηκε βοηθὸς Σχολάρχης στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ Χάλκης, χειροτονήθηκε πρεσβύτερος καὶ ὁ πατριάρχης Ἀθηναγόρας τὸν ἐχειροθέτησε στὸ ὄφφικιο τοῦ ἀρχιμανδρίτου.

Τὸ 1972 ὁ νέος τότε πατριάρχης αἰοίδιμος Δημήτριος τὸν τοποθέτησε Διευθυντὴ τοῦ νεοσύστατου ἰδιαίτερου πατριαρχικοῦ Γραφείου καὶ τὸ 1973 τὸν χειροτόνησε Μητροπολίτη Φιλαδελφεί-

ας. Λίγο πρὶν τὴν ἀνάρρησή του στὸν πατριαρχικὸ θρόνον ἐξελέγη Μητροπολίτης Χαλκηδόνος, διαδεχόμενος τὸν δεινὸ περὶ τὴν διοίκησιν καὶ σοφίαν γέροντα Μητροπολίτη Μελίτων.

Στις 22 Ὀκτωβρίου 1991 ἀνέβηκε στὸν Πατριαρχικὸ θρόνον, ἐγκαινιάζοντας νέα ἐποχὴ γιὰ τὸ Πατριαρχεῖο καὶ τὴν Ὄρθοδοξία, ἐποχὴ πὸν ἔχει ὅλα τὰ θετικὰ καὶ δημιουργικὰ γνωρίσματα τῆς παγκοσμιοτήτος.

Δὲν θὰ μᾶς ἔπαιρνε ἐδῶ ὁ χρόνος νὰ ἀπαριθμήσουμε καὶ μόνο τὴν συμμετοχὴ καὶ τὴν οὐσιαστικὴ συμβολὴ τοῦ Παναγιωτάτου, μέχρι τὴν ἀνάρρησή του στὸν πατριαρχικὸ θρόνον, ὡς ἰδρυτικοῦ μέλους τῆς "Ἐταιρείας τοῦ Δικαίου τῶν Ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν", ὡς ἀντιπροέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν "Πίστις καὶ Τάξις", ὡς ἐνεργοῦ μέλους τῶν διαφόρων ἐπιτροπῶν τοῦ ἰδίου Συμβουλίου, ὡς ἐκπροσώπου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου σὲ πλεῖστα Συνέδρια Διορθόδοξα καὶ Διαχριστιανικά, σὲ ἐπίσημες ἀποστολὲς ἀνὰ τὸν κόσμον, ὡς προέδρον τῆς Διορθόδοξου Προπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου τὸ 1990 στὴ Γενεύη, ὡς ἐπίσημον προσκεκλημένον γιὰ σειρὰ διαλέξεων στὴν Ἑλλάδα καὶ στὴν Εὐρώπη.

Δὲν θὰ μᾶς ἔπαιρνε ὁ χρόνος νὰ καταγράψουμε τὰ Πανεπιστήμια καὶ τὰ ἐπιστημονικὰ Ἰδρύματα πὸν τὸν τίμησαν μὲ τὸν τίτλον τοῦ Ἐπίτιμου Διδάκτορα. Περιοριζόμαστε νὰ ἀναφέρουμε τὴν Ἀθήνα, τὴν Κρήτη, τὸ Αἰγαῖο, τὴ Λευεν στὸ Βέλγιο, τὸν Ἅγιον Σέργιο στὸ Παρίσι, τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Aix-en-Provence στὴ Γαλλία, τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Ἐδμβούργου στὴν Ἀγγλία, τὴν Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στὴ Βοστώνη, τὸ Θεολογικὸ Ἰνστιτοῦτο τοῦ Ἁγίου Βλαδὶμηρου στὴν Νέα Ὑόρκη, τὴν Θεολογικὴ Σχολὴ στὸ Ἰάσιο τῆς Ρουμανίας, τὰ Πανεπιστήμια τῆς Ἀμερικῆς μὲ κορυφαῖα τὸ Georgetown στὴν Οὐάσιγκτον, τὸ Yale καὶ αὐτὸ τῆς Βοστώνης, τὴ Νομικὴ Σχολὴ στὸ Πανεπιστήμιον τῆς Βιέννης καὶ πολλὰ Σχολὰς τῆς Θεσσαλονίκης.

Οἱ τιμητικοὶ τίτλοι ὑποδηλώνουν καὶ ἐπισημαίνουν, ὀριοθετοῦν καὶ τονίζουν, φανερώνουν καὶ δείχνουν: ὑποδηλώνουν τὴν ἄοκνη καὶ οὐσιώδη ἐπιστημονικὴ ἐνασχόληση τοῦ Οἰκουμενικοῦ πα-

τριαρχου Βαρθολομαίου, ἐπισημαίνουν τὸ ἔξυπνο καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐργηρόσει πνεῦμα του, ὀριοθετοῦν τὸν ἐπιστήμονα κοντὰ στὸν πατριάρχη, τονίζουν τὸ ἀσίγαστο ἐνδιαφέρον του γιὰ τὴν θεολογική, ἱστορική, νομοκανονική, ἀλλὰ καὶ περιβαλλοντική καὶ τεχνολογική ἔρευνα τῆς ἐποχῆς μας, φανερώνουν τοὺς δεσμούς τοῦ πατριαρχείου μὲ τὰ γράμματα καὶ τὶς ἐπιστῆμες καὶ δείχνουν σαφέστατα ποιὸν ἔχουμε χάριτι θεία κορυφαία ἐνσαρκωτὴ καὶ πρωτεργάτη τῶν γενικότερων καὶ εἰδικότερων ἐπιδιώξεων καὶ ἐπιδόσεων τῆς Ὁρθοδοξίας σὲ ὅλο τὸν κόσμο. Καὶ βέβαια τοῦ γένους ὅπου γῆς.

Συγχρόνως μὲ τὴν ἀνάρρησή του στὸν πατριαρχικὸ θρόνο ἔδωσε τὸ νέο στίγμα πλεύσεως τοῦ καραβιοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας μέσα σὲ πέλαγα καὶ ὠκεανούς, κλειστοὺς κόλπους καὶ ἀνοιχτὲς θάλασσες, ἀλίμανους βράχους καὶ ἀβαθεῖς παραλίες. Ἡ ἀποστολή εἶναι μία καὶ σταθερή: στὰ βαθιά καὶ ὁ περίπλους νὰ περιλαμβάνει ὅλη τὴν ὑδρόγειο.

Γιατὶ ὁ σύγχρονος ἐπανευαγγελισμὸς τῶν λαῶν, χριστιανικῶν καὶ μὴ, ἔχει κάποιες κοινὲς καὶ ἀλληλοεξαρτώμενες ἐπιγραφικὲς ἐνδείξεις - ὑποθέσεις, πού στῆ γλώσσα τῶν κοινωνιολόγων ὀνομάζονται ἐλλείματα πολιτισμοῦ: εἰρήνη, παιδεία καὶ ἀναλφαβητισμὸς, κοινωνικὴ δικαιοσύνη, ἀτομικὴ ἀξιοπρέπεια, διατροφή καὶ κατανάλωση, χρῆση τεχνολογίας, ρύπανση περιβάλλοντος, ναρκωτικά, νέοι καὶ ἰδεολογίες, ρατσισμὸς, ἀνεργία... Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, περιδιαβάζοντας, μὲ φροντίδα καὶ γνώση, τὸν κόσμον ἔφτασε πρόσφατα καὶ στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες τῆς Ἀμερικῆς, στέλνοντας εὐστοχα μηνύματα. Ὀνομάστηκε “πράσινος Πατριάρχης” ἀπὸ τὰ μέσα πληροφόρησης καὶ τὴν κοινὴ γνώμη. Ἀλλὰ ἐμεῖς ὅλοι ξέρουμε πὼς αὐτὸς εἶναι ἓνας τιμητικὸς, ἀλλὰ περιορισμένος τίτλος. Γιατὶ ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότης κινεῖται πολὺ πρὸ πλατιά καὶ ψηλαφεῖ ὅλα τὰ ζητήματα καὶ προβλήματα τῆς ἐποχῆς. Προβληματιζόμενος ὁ ἴδιος καὶ προβληματίζοντας, διαλεγόμενος συνεχῶς καὶ προωθώντας τὴν ἔρευνα, ὄραματιζόμενος προτείνει λύσεις, ἀκονυπώντας τὸν ἀνθρώπινο πόνο, στηρίζοντας τὸν προβληματικὸ συνάνθρωπο, ἐνισχύοντας φιλόπρωτες προσπάθειες, ἐπικροτώντας εὐγενεῖς ἄμιλλες, χαρίζοντας

τὴν εὐλογία του στοὺς πάντες.

Δύο κραυγαλέα στοιχεῖα καταδεικνύουν τὶς ἐπιδιώξεις τοῦ Παναγιωτάτου καὶ ἐκφράζουν τὴν ὀργάνωση καὶ τὰ προγράμματα, τὸ περιεχόμενο τῶν στόχων του καὶ τὶς κατευθυντήριες γραμμὲς σὲ πανορθόδοξο, ἀλλὰ καὶ σὲ παγκόσμιον πλαίσιο.

Πρῶτα οἱ λόγοι του, τὰ διαγγέλματα καὶ οἱ γραπτὲς ἀνακοινώσεις του.

Ἔνας ποταμὸς σοφίας καὶ χάριτος, πρακτικῆς ἐφαρμογῆς καὶ ρεαλιστικῆς τῶν πραγμάτων ἀντιμετώπισης, ἀπόσταγμα πείρας καὶ ποιοτικῆς ἐπιλογῆς ἐπιστημονικῆς γνώσης, πολύτιμη πυξίδα ἀνίχνευσης καὶ καταγραφῆς τῶν προβλημάτων καὶ ἀναγκῶν τῆς ἐποχῆς μας, εἰλικρινῆς, σαφῆς καὶ θαρραλέου καταλογισμὸς εὐθυνῶν ὅπου ὑπάρχουν, ἔλεγχος τῶν λαθῶν καὶ τῶν μεγαλόσχημων συμπεριόντων εἰς βάρος τῶν ἀδυνάτων τῆς γῆς, νὰ μερικὰ ψήγματα χρυσοῦ, ἀπὸ τὸ πνευματικὸ θησαυροφυλάκιον τοῦ πατριάρχου μας.

Ἔστερα οἱ περιοδεῖες του ἀνὰ τὸν κόσμον, ὅπου τὰ διεθνή “φόρα”, οἱ διεθνεῖς ὀργανισμοὶ καὶ οἱ χριστιανικὲς ἐκκλησίες, προσκεκλημένος πότε ἀρχηγῶν κρατῶν, πότε παγκοσμίων ἀνθρωπιστικῶν Ἰδρυμάτων καὶ πότε ἐπιστημονικῶν ἐνώσεων, πατριαρχείων καὶ αὐτοκεφάλων ἐκκλησιῶν καὶ ὁμολογιῶν. Σὲ ὅλες σχεδὸν τὶς χῶρες τῆς Εὐρώπης καὶ στὴν ἔδρα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως τὶς Βρυξέλλες, ἀλλὰ καὶ στὸ εὐρωπαϊκὸ Κοινὸβούλιον τοῦ Στρασβούργου. Καὶ μέσα σὲ ὅλα αὐτὰ ἡ ἀγωνία του γιὰ τὸ ἔργο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ τῶν ἐπιφανῶν συνεργατῶν του γιὰ τὸν Θεολογικὸν Διάλογον ἀνάμεσα στὴν Ὁρθόδοξον καὶ στὶς ἄλλες χριστιανικὲς Ἐκκλησίες καὶ ὁμολογίες, ἀκόμη καὶ ὁ διάλογος μὲ τὶς ἄλλες θρησκείες. Ὁ ἴδιος δὲν παύει συνέχεια νὰ τονίζει καὶ νὰ ἐργάζεται “γιὰ τὴν προώθηση τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου καὶ τὴν νυχθημερὸν προσευχὴν τῆς Ἐκκλησίας”.

Τρέχει καὶ περιέρχεται τὶς αὐλὲς πλουσιῶν καὶ φτωχῶν, δυνατῶν τῆς γῆς καὶ ἐλαχίστων αὐτοῦ τοῦ πλανήτη, ἰσχυρῶν καὶ ἀνήμπορων, ταπεινῶν καὶ χαρισματῶν, ὅπως ἡ ἐπίσκεψή του στὸ Ἅγιον Ὄρος. Μὲ τὴν καθαρὴ καὶ βροντερὴ φωνὴν του καλεῖ πάντοτε ὅλους σὲ διάλογον καὶ περισυλλογὴν, συνδιαλλαγὴν καὶ προσευχὴν, κατανόησιν καὶ ὑπομονήν, ὑπέρβαση καὶ πνευματικὴ ἀγρύπνια,

πότε προτείνοντας τὸ ἀναστάσιμο περιεχόμενο τοῦ Ὁρθρου καὶ πότε παραπέμποντας στὴν κατανυκτικὴ ἀτμόσφαιρα τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Μέσα σ' αὐτὴ τὴ διάρκεια τῶν μεγάλων, γιὰ μᾶς, στιγμῶν, Παναγιώτατε, τὸ ὕψος τοῦ μεγαλείου σας καὶ τὸ βάθος τῆς πνευματικῆς σας γοητείας ἐκπροσωποῦν καὶ καταξιώνουν τὶς πλέον σημαίνουσες ὥρες τῶν μεγάλων μορφῶν τῆς Ὁρθοδοξίας, στίς ὁποῖες ἀνήκετε.

Γιατὶ στὸ πρόσωπό σας τὸ πνεῦμα καταξιώνεται, τὸ ταπεινὸ φρόνημα ἐπιβραβεύεται, ἡ παιδεία, ἡ ἱερὴ τῆς ψυχῆς καὶ ἡ θύραθεν, ἀναγεννιοῦνται, ἡ Ἐκκλησία πληροῦται χάριτος καὶ Ἁγίου Πνεύματος, ὁ πανεπιστημιακὸς ἄνθρωπος –καθηγητῆς, φοιτητῆς, ὑπάλληλος– καθαγιάζεται, ὁ Ἑλληνισμὸς δυναμώνει καὶ δοξάζεται καὶ ὀλοκληρῆ ἢ ρωμιοσύνη ἀκουμπᾶ στὰ κράσπεδα τοῦ Φαναρίου.

Κι αὐτὰ ὅλα γιατί εἶστε ὁ Χαρισματοῦχος τῶν καιρῶν μας.

Κατόπιν ὁ Πρόεδρος τοῦ Τμήματος Καθηγητῆς κ. Γεώργιος Παπαγεωργίου ἀνέγνωσε τὰ κείμενα τοῦ ψηφίσματος τοῦ Τμήματος τῆς ἀναγορεύσεως καὶ τοῦ Διδακτορικοῦ διπλώματος καὶ τὸν Πατριάρχη περιένδυσε μὲ τὴν τήβεννο τῆς Σχολῆς ὁ Κοσμήτοράς της Καθηγητῆς κ. Γεώργιος Πλουμίδης. Ἀμέσως μετὰ ὁ Οἰκουμενικὸς ἐξεφώνησε βαρυσήμαντη ὁμιλία μὲ θέμα “Ἡ γνῶσις ὡς μέθεξις”:

Μακαριώτατε,

Ἐρώτατε Μητροπολίτα Ἰωαννίνων κύριε Θεόκλητε,

Ἐλλογμώτατε κύριε Πρύτασι,

Ἐλλογμώτατοι κύριοι καθηγηταί,

Ἐντιμότετοι ἐκπρόσωποι τῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως,

Ἀγαπητοὶ φοιτηταὶ καὶ φοιτήτριαι καὶ πάντες οἱ παριστάμενοι,

Μετὰ μεγάλης συγκινήσεως ἀπεδέχθημεν τὴν πρόσκλησιν τοῦ Τμήματος Ἱστορίας καὶ Ἀρχαιολογίας τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ λαμπροῦ Πανεπιστημίου Ἰωαννίνων, ὅπως προσέλθωμεν εἰς αὐτό, ἵνα ἀπονειμηθῆ εἰς τὴν ἡμετέραν Μετριοτήτα ὁ τίτλος τοῦ ἐπιτίμου διδάκτορος αὐτοῦ. Ὡς πάντοτε διευκρινοῦμεν, ἐπαναλαμβάνομεν καὶ πάλιν, ὅτι ἐθεωρήσαμεν καὶ θεωροῦμεν τὴν τιμὴν

ἀπονειμομένην εἰς τὴν Μητέρα Ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Μεγάλην Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ ἔνεκα τούτου ἐκρίναμεν ὅτι δὲν εἴχομεν τὸ δικαίωμα νὰ ἀποποιηθῶμεν τὴν πρόσκλησιν καὶ τὴν τιμὴν αὐτὴν, διότι πράγματι ἡ Μητὴρ Ἐκκλησία καὶ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον κατὰ τὴν δισχισιετῆ σχεδὸν ἱστορίαν των ἔπραξαν πολλὰ ἄξια τοιαύτης τιμῆς.

Ἐκφράζομεν, λοιπόν, τὴν χαρὰν καὶ τὴν ἱκανοποίησιν ἡμῶν διὰ τὴν γενομένην ἀναγνώρισιν τῆς προσφορᾶς αὐτῶν, ἀλλ' ἐν ταυτῷ καὶ τὰς εὐχαριστίας τῆς ἡμετέρας Μετριοτήτος, διότι ἠυδόκησεν ὁ Θεὸς νὰ γίνωμεν ἡμεῖς διὰ τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Τμήματος τῆς Σχολῆς ἀποδέκται αὐτῆς τῆς τιμῆς, ἢ ὁποῖα ἀνήκει εἰς ὅλην τὴν χορείαν τῶν ἀοιδίμων Οἰκουμενικῶν Πατριαρχῶν, καὶ οὕτω νὰ ἀπολαμβάνωμεν τῆς μεθ' ὑμῶν πάντων φιλικῆς ἐπικοινωνίας καὶ νὰ εὐρισκώμεθα ἐπὶ τοῦ βήματος τούτου, διὰ νὰ ἐκφράσωμεν τὰ συναισθήματα ἡμῶν καὶ νὰ αἰσθανθῶμεν τὴν ἀγάπην ὄλων σας.

Ἡ βίωσις αὐτῆς κοινότητος τῶν αἰσθημάτων εἶναι ὅ,τι καλύτερον δύναται νὰ αἰσθανθῆ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὰς διαπροσωπικὰς αὐτοῦ σχέσεις. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν διότι μᾶς προσφέρετε αὐτὴν τὴν χαρὰν.

Τῆς προσφορᾶς αὐτῆς ταπεινὴν ἀντιπροσφορὰν θὰ ἀποτελέσουν αἱ ὀλίγαι ταπειναὶ σκέψεις, τὰς ὁποίας ἡ ἀγάπη σας μᾶς ἐπιτρέπει νὰ σᾶς ἐκθέσωμεν ἐπὶ τοῦ θέματος: Ἡ γνῶσις ὡς μέθεξις.

Συνήθως ὡς γνῶσιν ἐννοοῦμεν τὴν διὰ τοῦ νοῦς κατανόησιν τοῦ περίξ ἡμῶν κόσμου, τὸν ὁποῖον ἀντιλαμβανόμεθα διὰ τῶν αἰσθήσεων. Ἐνίοτε ὡς γνῶσιν ἐννοοῦμεν καὶ αὐτὴν καθ' ἑαυτὴν τὴν διὰ τῶν αἰσθήσεων ἀντίληψιν τῶν φαινομένων. Τέλος, ὡς ὑψηλότεραν γνῶσιν θεωροῦμεν τὴν διανοητικὴν σύλληψιν καὶ ἀνάλυσιν τῶν φυσικῶν νόμων, τῶν ἱστορικῶν γεγονότων, τῶν κοινωνικῶν ἐξελίξεων, τῶν μαθηματικῶν ἐννοιῶν καὶ ἐν γένει τῶν διαφόρων συσχετίσεων καὶ συναρτήσεων, αἱ ὁποῖαι ἰσχύουν εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὴν ὑπαρξιν τῶν ἀνθρώπων καὶ τοῦ σύμπαντος.

Χρησιμοποιοῦμεν ὁμως τὸν ὄρον γνῶσις καὶ διὰ νὰ δηλώσωμεν τὴν ἄμεσον ἐμπειρίαν καὶ τὴν ἐν τῇ μνήμῃ ἀποθήκευσιν αὐτῆς ὡς ἐντυπώσεις δυναμένης νὰ ἀνακληθῆ διὰ νὰ ὑποκαταστήσῃ

τὴν ἀνάγκην ἐπαναλήψεως τῆς ἐμπειρίας. Οὕτως ἢ γνῶσις τῆς κανστικῆς δυνάμεως τοῦ πυρός δύναται νὰ ὑπάρχη εἴτε ὡς συνέπεια ὀπτικῆς παρακολουθήσεως τῆς ἐνεργείας αὐτοῦ καὶ διανοητικῆς κατανοήσεως τῆς σχέσεως μεταξύ πυρός καὶ τέφρας, τοῦθ' ὅπερ συνιστᾷ τὸ πρῶτον εἶδος τῆς γνώσεως, εἴτε ὡς συνέπεια τῆς ἐπαφῆς τοῦ σώματος ἡμῶν μετὰ τοῦ πυρός καὶ ἀποθηκεύσεως εἰς τὴν μνήμην τῆς ὀδυνηρᾶς ἐκ τούτου ἐμπειρίας, τοῦθ' ὅπερ συνιστᾷ τὸ δεύτερον ὡς ἄνω εἶδος τῆς γνώσεως.

Παρ' ὅλον δὲ ὅτι ὑπάρχουν τὰ δύο αὐτὰ σαφῶς διακεκριμένα εἶδη τῆς γνώσεως, μᾶλλον δ' εἰπεῖν, οἱ δύο αὐτοὶ διαφορετικοὶ τρόποι ἀποκτήσεως τῆς γνώσεως, συνήθως δὲν γίνεται διάκρισις, διότι δὲν χρησιμοποιεῖται διαφορετικὸν λεκτικὸν σύμβολον δι' ἕκαστον εἶδος ἢ τρόπον γνώσεως καὶ οὕτω πολλάκις ἐπέρχεται σύγχυσις καὶ ἀσυνεννοησία, ἑκατέρου τῶν συνομιλητῶν τὸ ἕτερον εἶδος τῆς γνώσεως ὑπονοοῦντος.

Ἡ σύγχυσις αὕτη ἔχει μικρὰν σημασίαν ὅταν γίνεται συζήτησις περὶ ἐπιστημονικῶν ζητημάτων, διότι ἐκεῖ θεωρεῖται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δεδομένον ὅτι ὁ ὅρος γνῶσις χρησιμοποιεῖται μὲ τὴν συνήθη εἰς τὰς ἐπιστημονικὰς συζητήσεις ἔννοιαν. Ὅταν ὅμως ἡ συζήτησις ἀφορᾷ εἰς θρησκευτικὰ καὶ θεολογικὰ ζητήματα, ἢ σύγχυσις περὶ τὴν ἔννοιαν τῆς γνώσεως ἐνδέχεται νὰ εἶναι ἐπιβλαβής, διότι ὑπάρχει ἀπύθμενος διαφορὰ μετὰ τῆς ἐκ περιγραφῆς θρησκευτικῆς γνώσεως, ἢ ὅποια εἶναι μερικῶς ἐφικτὴ εἰς ὅλους, ἀλλὰ ἐλλιπής, καὶ τῆς ἐκ προσωπικῆς ἐμπειρίας θρησκευτικῆς γνώσεως, ἢ ὅποια εἶναι πληρεστέρα, ἀλλὰ ἐφικτὴ μόνον εἰς ὅσους αὕτη ἔχει ἀποκαλυφθῆ κατὰ τοὺς πνευματικὸς νόμους, τοὺς ἰσχύοντας εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν.

Τὸ παράδειγμα θὰ ἀποσαφηνίσῃ τὸν λόγον:

Συνήθως ὡς γνῶσις τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ θεωρεῖται ἡ ἰκανότης τῆς διακρίσεως μεταξύ ἐκείνου, τὸ ὅποιον θεωρεῖται κακὸν καὶ ἐκείνου τὸ ὅποιον θεωρεῖται καλόν. Ὅμως αὕτη ἢ διάκρισις, ἢ ὅποια δύναται νὰ ἀποκτηθῆ διὰ μαθήσεως συνεπείᾳ διδασκαλίας ἢ μελέτης, σχεδὸν ἀπὸ ὅλους, ἀποτελεῖ τὴν μίαν καὶ δὴ τὴν ἐλλιπῆ μορφήν τῆς γνώσεως τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ. Διότι ἢ ἀληθῆς καὶ πλήρης γνῶσις τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κα-

κοῦ ἀποκτᾶται διὰ τῆς προσωπικῆς μεθέξεως εἰς τὸ καλὸν ἢ τὸ κακόν, ὅπως, κατὰ τὸ προαναφερθὲν παράδειγμα τῆς κανστικῆς δυνάμεως τοῦ πυρός, τὴν πλήρη γνῶσιν αὐτῆς ἔχει ἐκεῖνος ὁ ὅποιος ἔχει κατὰ τὸ πῦρ. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ κακὸς δὲν δύναται νὰ ἔχη πλήρη γνῶσιν τοῦ τί σημαίνει καλωσύνη, διότι δὲν ἔχει ἄμεσον καὶ προσωπικὴν ἐμπειρίαν αὐτῆς, ἀντιστοίχως δὲ ὁ καλὸς δὲν δύναται νὰ ἔχη πλήρη γνῶσιν τῆς κακίας, διότι δὲν ἔχει βιώσει τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

Βεβαίως εἰς τὴν ζωὴν παρατηρεῖται μία ἀνάμικτος ἐμπειρία καλῶν καὶ κακῶν εἰς τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον ἐμπειριῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ καθείς σχηματίζει τὴν προσωπικὴν του μερικὴν ἐμπειρικὴν γνῶσιν τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ. Ἀλλ' ὅπωςδήποτε ὁ πότε καλὸς καὶ πότε κακὸς δὲν γνωρίζει ἀκριβῶς ὅποιος εἶναι ὁ πάντοτε καλὸς ἢ ὁ πάντοτε κακὸς, μόνον δὲ ἐπαγωγικῶς καὶ διανοητικῶς συνάγει συμπεράσματα περὶ αὐτοῦ.

Ἡ ἔννοια τῆς γνώσεως τοῦ κακοῦ ὡς μεθέξεως εἰς αὐτὸ ἐξηγεῖ τὸ διατί ἀπηγορεύθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς πρωτοπλάστους ἢ βρωσίς τοῦ ξύλου τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρὸν (Γεν. 2, 17). Ἡ ἀπαγόρευσις δὲν ὠφείλετο εἰς τὸ ὅτι ὁ Θεὸς δὲν ἐπεθύμει νὰ δύναται νὰ διακρίνῃ ὁ ἄνθρωπος τί εἶναι καλὸν καὶ τί εἶναι κακόν. Ἀντιθέτως μάλιστα, αὐτὴν τὴν δυνατότητα διακρίσεως, δηλαδὴ τὴν ἀπλήρη νοητικὴν γνῶσιν τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ τὴν ἐνέβαλεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν ἄνθρωπον ἅμα τῇ δημιουργίᾳ αὐτοῦ, ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι τοῦ ἐπέστησε τὴν προσοχὴν ἐπὶ τοῦ κινδύνου τὸν ὅποιον συνεπήγετο ἢ βρωσίς τοῦ καρποῦ τοῦ ξύλου ἐκείνου, ὅπερ ἦτο ἀναμενόμενον κακόν, καὶ τῆς ἐλλείψεως κινδύνου ἀπὸ τὴν βρωσίαν τῶν ὑπολοίπων καρπῶν, ἧτις ἦτο καλή.

Ἡ ἀπαγόρευσις ὠφείλετο εἰς τὸ ὅτι ἐν τῇ συγκεκριμένῃ περιπτώσει ἢ γνῶσις τοῦ κακοῦ καὶ ἢ συνακόλουθος ἐξ ἀντιδιαστολῆς γνῶσις τῆς διακρίσεως μετὰ αὐτοῦ καὶ τοῦ καλοῦ, συνεπήγετο μέθεξις εἰς τὸ κακόν, καὶ θὰ τὸν ὠδήγει μακρὰν τοῦ ζωοδότου καλοῦ, δηλαδὴ εἰς τὸν πικρὸν θάνατον, δεδομένου ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μετέχη τις ταυτοχρόνως εἰς μίαν κατάστασιν (τὸ καλόν) καὶ εἰς τὴν ἄρνησιν αὐτῆς (τὸ κακόν).

Κατόπιν τῆς διακρίσεως αὐτῆς κατανοεῖται καὶ ἢ ἀρνητικὴ στάσις τῆς Ἐκκλησίας ἀπέναντι τῆς

διαπράξεως τοῦ κακοῦ, δηλαδή τῆς μεθέξεως εἰς τὸ κακόν. Αὐτὴ ὀφείλεται προφανῶς εἰς τὴν ἀγάπην τῆς πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ἢ ὁποῖα εἶναι αὐτὴ αὐτὴ ἢ ἀγάπη τοῦ Δημιουργοῦ πρὸς τὸ πλάσμα Του, καὶ εἰς τὸ ἐξ αὐτῆς ἐνδιαφέρον τῆς ὅπως ὁ ἄνθρωπος μείνῃ εἰς τὴν κατάστασιν καὶ τὴν χώραν τοῦ καλοῦ, δηλαδή εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὴν χαρὰν.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὀφείλομεν μίαν διευκρίνησιν, διότι ἐνῶ ὀμιλοῦμεν περὶ τοῦ θανάτου ὡς συνέπειας τῆς παρακοῆς τῶν πρωτοπλάστων, βλέπομεν αὐτοὺς ζῶντας φυσικῶς ἐπὶ πολὺ μετὰ τὴν παράβασιν καὶ μεταδίδοντας μάλιστα ζωὴν εἰς τοὺς ἀπογόνους των μέχρις ἡμῶν.

Ἡ φαινομενικὴ ἀντίφασις ὀφείλεται εἰς τὴν πενίαν τοῦ ἀνθρωπίνου λεξιλογίου, τὸ ὁποῖον στερεῖται εἰδικῆς λέξεως πρὸς δήλωσιν τοῦ πνευματικοῦ θανάτου, εἰς τρόπον ὥστε οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας νὰ ἀναγκάζωνται νὰ χρησιμοποιοῦν πρὸς διάκρισιν τοὺς ὄρους πρῶτος θάνατος καὶ δεύτερος θάνατος, ἢ θάνατος φυσικὸς καὶ θάνατος πνευματικὸς, κ.ο.κ..

Ἐχοντες τοῦτο ὑπ' ὄψει κατανοοῦμεν ὅτι ὁ θάνατος, ὁ ὁποῖος ἦτο συνέπεια τῆς παρακοῆς δὲν ἦτο ὁ ἄμεσος φυσικὸς, ὁ ἀκαριαῖος σωματικὸς, ἀλλ' ὁ ἄμεσος πνευματικὸς καὶ ὁ ἐν δυνάμει σωματικὸς. Δηλαδή ὁ παρακούσας ἀμέσως ἐβίωσε τὴν διακοπὴν τῆς πνευματικῆς καὶ ζωογόνου κοινωνίας του μετὰ τοῦ Δημιουργοῦ του, ἠσθάνθη τὴν γυμνότητά αὐτοῦ ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπεδίωξε νὰ ἐπενδυθῇ δι' εὐτελοῦς ὑποκατάστατον, οἷα τὰ φύλλα συκῆς, ταυτοχρόνως δὲ ἐφοβήθη, δηλαδή ἠσθάνθη τὰ σπέρματα τοῦ φυσικοῦ θανάτου, ἐνεργοῦντα ἐντὸς αὐτοῦ τὸ μοιραῖον ἔργον των, ἀλλὰ δὲν ἀπεβίωσε σωματικῶς αὐτοστιγμεί. Ἐν τούτοις ἔφερε πλέον ἐντὸς αὐτοῦ τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου καὶ ἔζη θνήσκων καὶ μετέδιδεν εἰς τοὺς ἀπογόνους του ζωὴν ἐκ τῶν προτέρων καταδεδικασμένην εἰς θάνατον.

Αὕτη ἦτο ἡ συνέπεια τῆς ὑπ' αὐτοῦ γνώσεως τοῦ κακοῦ ὡς μεθέξεως εἰς αὐτό.

Ἄλλ' αὐτὴ ἡ συνέπεια μᾶς θέτει ἐνώπιον ἐνὸς κεφαλαιώδους θέματος περὶ τοῦ ὁποῖου ἐπικρατεῖ ἐσφαλμένη τις ἀντίληψις. Εἶναι τὸ θέμα τοῦ κληρονομητοῦ τοῦ λεγομένου προπατορικοῦ ἁμαρτήματος, διὰ τὸ ὁποῖον πολλοὶ ἀντιδροῦν εὐλόγως εἰς τὰ διδασκόμενα, ὡς ὅτι ταῦτα δὲν ἐκτίθενται

ὀρθοδόξως, ἀλλὰ δικανικῶς. Καὶ ἐξηγοῦμεθα:

Ἡ μεθέξις εἰς τὸ κακὸν συνεπάγεται μίαν ὄντολογικὴν ἀλλοίωσιν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὄχι ἀπλῶς τὴν δικανικὴν εὐθύνην αὐτοῦ ὡς παραβάτου. Καθ' ὃν τρόπον ὁ γνωρίζων ἀμέσως διὰ τῆς αὐτοπυρπολήσεως τὴν καταστροφικὴν δύναμιν τοῦ πυρός, ὑφίσταται ἐγκαύματα ἀλλοιοῦντα τὴν προτέραν αὐτοῦ κατάστασιν, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὁ γνωρίζων ἀμέσως τὸ κακὸν διὰ τῆς μεθέξεως εἰς αὐτὸ ὑφίσταται ὄντολογικὴν ἀλλοίωσιν εἰς τὴν προτέραν αὐτοῦ κατάστασιν, δηλαδή παύει νὰ εἶναι αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἦτο μέχρι τότε. Αὐτὴν μόνην τὴν νέαν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποῖαν ἔχει περιέλθει, δύναται πλέον νὰ μεταδώσῃ εἰς τοὺς ἀπογόνους του. Ἐπομένως δὲν κληρονομεῖ εἰς αὐτοὺς εὐθύνην διὰ κάτι διὰ τὸ ὁποῖον δὲν εὐθύνονται, ἀλλὰ κληρονομεῖ τὰ γονικά του ιδιώματα, δηλαδή ἐν προκειμένῳ τὸν ἴον, θὰ ἐλέγομεν, τοῦ θανάτου, ἢ τὴν μετελλαγμένην γονιδιακὴν δομὴν του. Δι' αὐτὸ καὶ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία δὲν δέχεται ὅτι ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, ἢ ὑψηλότερα τῶν οὐρανῶν καὶ καθαρώτερα λαμπηδόνων ἡλιακῶν, ἦτο ἀπηλλαγμένη ἐκεῖνου τοῦ ὁποῖου ἦτο συνέπεια τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος, ἀλλὰ συνέπεια ὄχι κληρονομητῆς νομικῆς εὐθύνης, ἀλλὰ κληρονομητῆς γονιδιακῆς, θὰ ἐλέγομεν ἀνακριβολογῶντες παραβολικῶς, μεταλλαγῆς, δηλαδή δὲν ἦτο ἀπηλλαγμένη τοῦ κατακρίματος τῆς φθορᾶς καὶ τοῦ θανάτου, ὃν καὶ πράγματι ὑπέμεινε.

Ἡ τοιαύτη κατανόησις τοῦ θέματος αὐτοῦ ἀπομακρύνει τὴν διαμαρτυρίαν ἐκεῖνων οἱ ὁποῖοι κρῖνον εὐλόγως ὡς ἀκατανόητον τὴν νομικὴν εὐθύνην διὰ μὴ τελεσθείσας πράξεις. Διότι ὑπὸ τὴν προεκτεθεισάν ἀντίληψιν εἶναι ἀποδεκτὴ ἠθικῶς καὶ κατανοητὴ φυσικῶς ἡ κληρονομικὴ μεταβίβασις γονικῶν ιδιωμάτων, ἀκόμη καὶ ὅταν αὐτὰ ἀφοροῦν εἰς ἐπίκτητα καὶ ἐπιβλαβῆ ιδιώματα. Διότι δὲν κληρονομεῖται ἐνοχή, ἀλλὰ νόσος ἢ γονιδιακὴ, οὕτως εἰπεῖν, μεταλλαγῆ.

Ἡ ὄντολογικὴ φύσις τῆς συνέπειας τῆς μεθέξεως τῶν πρωτοπλάστων εἰς τὸ κακόν, ἐξηγεῖ καὶ τὸ διατί ὁ ἄνθρωπος ἀδυνατεῖ νὰ ἀπαλλαγῇ ἀφ' ἑαυτοῦ τῆς κληρονομημένης φθορᾶς. Ἡ φθορὰ αὕτη δὲν ἔχει μὲν πλήρως ἐξαφανίσει τὴν ἐλευθερίαν τῆς βουλήσεως, ἔχει ὁμως αὐτὴν ἐπηρεάσει κατὰ τὸ ἀναπόφευκτον τῆς ροπῆς πρὸς τὸ κακόν, πρὸς τὴν

ὁποῖαν ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ θέλῃ νὰ ἀντιπαλαίωσιν καὶ ἀκόμη δύναται καί, διὰ τῆς βοηθείας τοῦ Θεοῦ, νὰ ἀντιπαλαίωσιν, ὡς ὁ Ἰώβ. Ἐν τούτοις καὶ παρὰ τὴν ἐκουσίαν ἀρετὴν, ἣτις δύναται νὰ φθάσῃ καὶ εἰς τὰ ἀφθαστα ὕψη τῆς ἀρετῆς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, παραμένει ἡ ἀδυναμία αὐτοβούλου καὶ αὐτοδυνάμου ἀνακτήσεως τῶν ἀπολεσθειῶν γονικῶν ιδιοτήτων, δηλαδή ἡ αὐτοδύναμος ἐπάνοδος εἰς τὴν πρὸ τῆς μεθέξεως εἰς τὸ κακὸν καὶ τῆς ἐκ τούτου ὄντολογικῆς βλάβης κατάστασιν.

Ἐκ τούτων κατανοεῖται καὶ ὅτι πᾶσα νεωτέρα μέθεξις εἰς τὸ κακὸν συνεπάγεται πρόσθετον ἐπὶ τὰ χεῖρω ὄντολογικὴν βλάβην τοῦ μετέχοντος εἰς αὐτό, διὸ καὶ δὲν εἶναι ἄνευ σημασίας ἡ ἐν λόγῳ μέθεξις. Ὅπως ἀκριβῶς ὁ ὑποστάς ὠρισμένα ἐγκαύματα ὑπὸ τοῦ πυρὸς δὲν καθίσταται ἀνεπίδεκτος νέων ἐγκαυμάτων, ἐὰν ἐκτεθῇ ἐκ νέου εἰς τὸ πῦρ, ἀλλὰ προσθέτει πληγὰς εἰς τὰς πληγὰς, οὕτως ἀκριβῶς καὶ ὁ μετέχων εἰς τὸ κακὸν ἐπανειλημμένως, ἐπιβαρύνει συνεχῶς τὴν κατάστασιν αὐτοῦ.

Τὰ ἐκ τοῦ κακοῦ τραύματα δὲν αὐτοεπουλῶνται, ἡ σχετικὴ φθορὰ δὲν αὐτοδιορθοῦται. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἀνθρωπότης διὰ τῶν πλέον καθαρῶν πνευμάτων αὐτῆς εἶχεν ἀναγνωρίσει τὸ ἀδύνατον τῆς αὐτοσωτηρίας αὐτῆς καὶ ὑπεδείκνυν τὴν ἀνάγκην ἕξωθεν σωτῆρος, ὡς ὁ Σωκράτης, ἡ καὶ προεφήτευσεν διὰ τῶν προφητῶν τὴν ποτε ἔλευσιν αὐτοῦ. Ὁ Σωτὴρ αὐτός, κατὰ τὴν ἐξ ἐμπειρίας καὶ ὄχι ἐξ ἀκοῆς γνῶσιν τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας ἐξ ἐμπειρίας γνώσεως δὲν μετέχομεν ἀτυχῶς ὅλοι, εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ὁποῖος ἐνεδύθη μίαν ἀνθρωπίνην ψυχοσωματικὴν φύσιν, πρὸς τῇ θείᾳ φύσει Αὐτοῦ, καὶ δὴ ἀνθρωπίνην φύσιν ἀπηλλαγμένην τῆς ἐκ τῆς μεθέξεως τῶν προπατόρων εἰς τὸ κακὸν κληρονομημένης μέχρις ἡμῶν ὄντολογικῆς αὐτῆς ἀλλοιώσεως καὶ φθορᾶς καὶ ἔδωκεν εἰς τὸν νοσοῦντα ἄνθρωπον τὴν δυνατότητα νὰ ἐπενδυθῇ τὴν ἀπηλλαγμένην τῆς φθορᾶς νέαν ἐν Χριστῷ ἀνθρωπίνην φύσιν, νὰ ἀναγεννηθῇ ἐκ πνεύματος καὶ διὰ τῆς ἐπενδύσεως τοῦ νέου νὰ καταποθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς, δηλαδή νὰ ἀποκατασταθῇ εἰς τὴν ἀρχικὴν προοπτικὴν κατάστασιν. Πολὺ παραστατικῶς ἐκφράζεται αὐτὸ εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν γλῶσσαν διὰ τῆς φράσεως ὅτι ὁ Κύριος ἐγένετο νέος Ἀδάμ, οἷον γενάρχη μᾶς ἄλλης γενεᾶς ἀνθρώπων, ἀποτελουμένης ἐξ

ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐκουσίως ἐγεννήθησαν, καὶ κατ' ἀκριβολογίαν ἀναγεννήθησαν, καὶ δὲν κληρονομοῦν πλέον τὰ ιδιώματα τοῦ παλαιοῦ Ἀδάμ, δηλαδή τὸ κατάρκωμα τοῦ θανάτου, τὴν ὄντολογικὴν καὶ οἷον γονιδιακὴν ἀλλοίωσιν καὶ φθορὰν, ἀλλὰ τὰ ιδιώματα τοῦ νέου Ἀδάμ, τοῦ ἀναγεννησαντος αὐτούς, δηλαδή τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἀφθαρσίαν. Ἄν καὶ τοῦτο φαίνεται ἀνέλπιτον, ὅμως εἶναι ἀληθινόν.

Ἄλλ' ἡ ἐκ τῆς βαπτισματικῆς ἐν Χριστῷ ἀναγεννήσεως κτωμένη προοπτικὴ καὶ ἀρτία νέα καὶ ἀπηλλαγμένη τῆς φθορᾶς ἀνθρωπίνης φύσεως, εἶναι δεκτικὴ νέας φθορᾶς διὰ τῆς ἐκουσίας μετοχῆς ἐκάστου εἰς τὸ κακὸν καὶ δὴ φθορᾶς ἀναλόγου πρὸς τὴν ἕκτασιν τοῦ κακοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον μετέχομεν. Ἡ τοιαύτη ὅμως φθορὰ εἶναι πλέον δεκτικὴ ἀποκαταστάσεως, οὐχὶ βεβαίως δι' ἀπλῆς ἀνθρωπίνης ἐνεργείας, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐν Χριστῷ μυστηριακῆς πράξεως τῆς μετανοίας καὶ τῆς συνακολουθίου ἀφέσεως, ἣτις ἐνεργεῖ εἰς δύο στάδια:

Κατὰ τὸ πρῶτον ἀποβάλλεται τὸ διαβρωτικῶς δρωῶν φθοροποιὸν στοιχεῖον, δηλαδή διακόπτεται ἡ μετοχὴ εἰς τὸ κακόν. Κατὰ τὸ δεύτερον ἐπουλῶνται αἱ πληγαὶ μέχρις ἐπαναφορᾶς εἰς τὴν προτραυματικὴν κατάστασιν καὶ λειτουργικότητα, ἀλλ' ἡ μνήμη τοῦ κακοῦ παρελθόντος, ἡ μνήμη τοῦ πόνου ἐκ τοῦ ἐγκαύματος, διατηρεῖται ἐπὶ μακρόν, καὶ δὴ ὄχι ἀπλῶς ἐν τῇ ἀποθήκῃ τῆς διανοίας, ὡς ἐν γεγονόσῃ ἐξ ἀκοῆς, ἀλλ' ἐν τοῖς στοιχείοις τῆς ὑπάρξεως. Τὸ κακὸν δηλαδή τὸ διελθὸν ἐκ τῶν στοιχείων τῆς ὑπάρξεως, ἐφ' ὅσον ὁ ἄνθρωπος μετέσχεν ὄντολογικῶς αὐτοῦ, ἀφήνει τὰ ἴχνη του καὶ μετὰ τὴν κατάποσίν του ὑπὸ τοῦ καλοῦ, μετὰ τὴν πλήρη ἀποθεραπείαν καὶ ἀποκατάστασιν. Μένει ὡς ὄντολογικὴ ἐμπειρία καὶ γνῶσις καὶ μόνον κατόπιν εἰδικοῦ ἐξαγνισμοῦ καὶ θείας χάριτος γίνεται διὰ τὸ ὑποκείμενον ὡς μὴ ὑπάρξαν, χωρὶς ὅμως καὶ ὄντολογικῶς νὰ μὴ ἔχῃ ὑπάρξει. Αὐτὸ ἐξηγεῖ διατί κατὰ τοὺς ἱερούς κανόνας τὰ καλύματα τῆς ἱερωσύνης ὑφίστανται καὶ μετὰ τὴν συγχώρησιν καὶ παρὰ τὴν ἐνίοτε διαπιστωμένην ἀγιότητα τοῦ ποτε ἁμαρτήσαντος.

Αὐτὰ ἐξαιροῦν τὴν σπουδαιότητα τῆς ἀποφυγῆς τῆς γνώσεως τοῦ κακοῦ ὡς μεθέξεως εἰς αὐτὸ καὶ καθιστοῦν κατανοητὴν τὴν μεγάλην σημασίαν τὴν ὁποῖαν ἀποδίδει ἡ Ἐκκλησία εἰς τὴν

παρθενίαν, ὄχι ἀπλῶς μόνον ὡς συγκεκριμένην ὑποκειμενικὴν ἀγνότητα (τῆς ὁποίας βεβαίως ἡ σπουδαιότης εἶναι διὰ τὴν Ἐκκλησίαν ἀναμφισβήτητος), ἀλλ' ὡς ἀμεθεξίαν εἰς οἰονδήποτε εἶδος τοῦ παντοειδοῦς κακοῦ. Ἡ ἀμεθεξία αὕτη, ἡ πνευματικὴ δηλαδή παρθενία, διατηρεῖ τὸ πνευματικὸν (καὶ τὸ ὑψηροῦν αὐτὸ σαρκικόν) σῶμα ὑγιὲς καὶ ἀτραυμάτιστον καὶ δυνάμενον νὰ ἀξιοποιήσῃ ὅλας τὰς συμφυεῖς θεοδότους δυνάμειας αὐτοῦ, ἐνῶ τὰ ἐκ τῆς μεθέξεως εἰς τὸ κακὸν τραύματα ὀπωσδήποτε μειώνουν ἢ ἀφαιροῦν τινὰς ἐξ αὐτῶν, χρειάζεται δὲ ὑπερεντατικὸς ἀγὼν πρὸς ἀνάκτησιν αὐτῶν, εἴ γε ἀνακτηθῶσί ποτε τῇ συγκαταβάσει τοῦ οἰκτίρμονος Θεοῦ.

Σήμερον ἡ τεχνικὴ τῶν ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν δίδει εἰς ἡμᾶς τὴν δυνατότητα νὰ ἀντλήσωμεν ἐξ αὐτῆς ἐν παράδειγμα, τὸ ὁποῖον εἰκονίζει παραστατικῶς καὶ τὴν διαγραφὴν καὶ τὴν διατήρησιν τῶν τραυματικῶν ἐμπειριῶν τῆς μεθέξεως εἰς τὸ κακόν. Διότι, ὡς ὑπέδειξεν εἰς ἡμᾶς εἰδήμων τις, ὅταν διαγράψωμεν ἐν κείμενον ἐκ τῆς μνήμης τοῦ ὑπολογιστοῦ τοῦτο δὲν ἐξαφανίζεται, ἀλλὰ τοποθετεῖται εἰς ἄλλην μνήμην, θὰ ἐλέγομεν, μὴ προσιτὴν ἄνευ εἰδικῶν χειρισμῶν, ἀπὸ τῆς ὁποίας ὁμως δύνатаι, ἐὰν ζητηθῇ, νὰ ἀνακτηθῇ.

Καὶ ἤδη τίθεται τὸ ἐρώτημα. Ἀφοῦ ἡ γνῶσις τοῦ κακοῦ, ἡ ἀποκτωμένη διὰ τῆς μεθέξεως εἰς αὐτό, εἶναι τόσο ἐπιζήμιος καὶ ἐπιφέρει ὄντολογικὰς ἀλλοιώσεις εἰς τὸν ἄνθρωπον, διατί εἰς τὴν Φιλοκαλίαν τῶν Ἱερῶν Νηπιτικῶν ἡ ἄγνοια καταγράφεται ὡς πάθος; Ἡ ἀπάντησις εἶναι ὅτι ἐν προκειμένῳ γίνεται λόγος περὶ τῆς ἀγνοίας τῆς νοητικῆς διακρίσεως μεταξὺ καλοῦ καὶ κακοῦ ἄνευ συμμετοχῆς εἰς τὸ τελευταῖον, ἡ ὁποία διάκρισις εἶναι ἔμφυτος εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ ἀπαράιτητος.

Μεθ' ὅσα πολλὰ εἶπομεν περὶ τῆς γνώσεως τοῦ κακοῦ ὡς καταστροφικῆς μεθέξεως εἰς αὐτό δὲν μένει χρόνος διὰ τὴν ἐπαρκῆ ἀνάπτυξιν τῶν ἀγαθῶν συνεπειῶν τῆς ἐκουσίας μεθέξεως εἰς τὸ καλόν, ὡς τρόπου γνώσεως αὐτοῦ. Εἶναι ὁμως φανερόν χωρὶς εἰδικὴν ἀνάπτυξιν, ὅτι ἡ ψιλὴ γνῶσις τοῦ καλοῦ, δηλαδή ἡ διάκρισις μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ κακοῦ, οὐδεμίαν αὐτῇ καθ' ἑαυτὴν συνεπάγεται ὄντολογικὴν ἀλλοίωσιν εἰς τὸν τοιαύτην γνῶσιν ἔχοντα, μόνον δὲ τὴν πρόκλησιν τῆς

κινήσεως τῆς ὑπάρξεως πρὸς τὸ καλόν καὶ τῆς ἀποστροφῆς πρὸς τὸ κακόν δύναται νὰ προκαλέσῃ, δι' ὃν ἄλλωστε λόγον καὶ ἐνεβλήθη εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ ἀνθρώπου.

Διὰ νὰ ἐπέλθῃ ἡ ἐκ τῆς γνώσεως τοῦ καλοῦ ὄντολογικὴ ἀλλοίωσις πρέπει ἡ γνῶσις αὐτοῦ νὰ νοηθῇ καὶ νὰ πραγματοποιηθῇ ὡς μέθεξις εἰς αὐτό. Ἄλλ' ἐν προκειμένῳ πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι ἡ μέθεξις εἰς τὸ καλόν δὲν εἶναι ἀπλῶς θέμα ἀρετῆς ἢ τελέσεως καλῶν πράξεων, δι' ὃν λόγον καὶ ἡ Ἐκκλησία, ἐνῶ ἐπαινεῖ τὴν τέλεισιν αὐτῶν δὲν θεωρεῖ αὐτὰς σωστικὰς καὶ ἀναγεννητικὰς.

Ἡ μέθεξις εἰς τὸ καλόν πραγματοποιεῖται μόνον διὰ τῆς ἐνσωματώσεως ἢ ἐγκεντρούσεως εἰς τὴν μόνην πηγὴν τοῦ καλοῦ, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Διὰ τῆς τοιαύτης μεθέξεως δύναται ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ τοῦ Ἀποστόλου: “Ζῶ δὲ οἰκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός” (Γαλ. 2, 20) καὶ οὕτω χωρὶς ἐξαφάνισιν ἢ κατάργησιν τοῦ ἰδίου προσώπου νὰ ζῆ τὸ καλόν, ὡς ἀκριβῶς ὁ Χριστός.

Προκειμένου βεβαίως περὶ τῆς μεθέξεως εἰς τὸ κακόν, τὸ πρᾶγμα διαφέρει ἐπειδὴ τὸ κακόν εἶναι ἄρησις καὶ ἐπομένως ἐκεῖ δὲν ἀπαιτεῖται ἡ ἐνσωμάτωσις εἰς προσωπικόν τι ὃν συγκεκριμενοποιῦν τὸ κακόν ὡς φορεὺς αὐτοῦ. Ἀρκεῖ ἡ ἄρησις τοῦ προσώπου, τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ πηγὴ τοῦ καλοῦ. Ἡ μέθεξις ὁμως εἰς τὸ Καλόν ὡς κατάφαισις αὐτοῦ καὶ θετικὴ ἐνέργεια πρέπει νὰ κατευθυνθῇ πρὸς τὸν συγκεκριμένον φορέα τοῦ Καλοῦ, τὸν Χριστόν. Μόνον ἡ τοιαύτη μέθεξις καθιστᾷ τὸν ἄνθρωπον κάτοχον ἀληθῆ τῆς ὄντολογικῆς, τῆς ἐμπειρικῆς γνώσεως τοῦ Καλοῦ ὡς προσώπου καὶ ὡς ὄντος ὄντος.

Ἡ μέθεξις αὕτη ἐπιτυγχάνεται ὄχι διὰ διανοητικῆς κατανοήσεως ἢ ἀφρημένης μελέτης θεολογικῶν συγγραφῶν, ἢ δι' ὑστεροβούλου ἐγωκεντρικῆς ἀσκήσεως ἐπιδιωκούσης αὐτὴν ἐξ ἰδιοτελείας. Ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς συνακολούθου πίστεως (νοουμένης ὡς ἀπολύτου προσωπικῆς ἐμπιστοσύνης καὶ ὄχι ὡς ἀνεξετάστου παραδοχῆς δογματικῶν ἀληθειῶν).

Ἐπ' αὐτὴν τὴν ἔννοιαν ἡ ἀγάπη καὶ ἡ πίστις εἶναι διάυλοι γνώσεως ὄντολογικῆς, ἀναμφισβητήτως ἀμεσωτέρας καὶ καθαρωτέρας τῆς γνώσεως τῆς διανοητικῆς, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν μετέχει ὅλη ἡ ὑπαρξις, ἀλλὰ μόνον ἡ διάνοια.

Υπ' αὐτὴν τὴν ἔννοιαν πρέπει νὰ κατανοηθῆ καὶ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου: "γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς", διότι γνώσις τῆς ἀληθείας εἶναι μέθεξις εἰς τὴν ἀλήθειαν, δηλαδὴ ὄντολογικὴ ἀλλοίωσις τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸ ἀληθεύειν καὶ κατὰ συνέπειαν ἀπελευθέρωσις αὐτοῦ ἀπὸ τὰ δεσμὰ τοῦ κακοῦ, τὸ ὁποῖον ἐκφράζεται ὡς ψεῦδος.

Αὐτὴ ἡ κατανόησις ἐξηγεῖ καὶ τὴν φράσιν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ Θεολόγου Ἁγίου Ἰωάννου: "Πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ ἁμαρτίαν οὐ ποιεῖ, ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει καὶ οὐ δύναται ἁμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται" (Α' Ἰωάν. 3, 9).

Δὲν πρόκειται ἐν προκειμένῳ περὶ μιᾶς στέρησεως τῆς βουλευτικῆς ἐλευθερίας, ἀλλὰ περὶ μιᾶς ὄντολογικῆς ἐξομοιώσεως πρὸς τὴν πηγὴν τοῦ Καλοῦ, τὸν Θεόν, συνεπεία τῆς ὁποίας ἡ τέλεισις τῆς ἁμαρτίας, τὸ Κακόν, εἶναι ἀδιανόητον, ὡς ἐνέχον αὐτοάρνησιν τῶν ἰδίων ιδιοτήτων ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἐξ Αὐτοῦ γεγεννημένου ἀνθρώπου. Εἶναι ἐξόχως ἐντυπωσιακὴ διὰ τὴν σημερινὴν ἐποχὴν τῆς διηρυνόμενης χρήσεως τῆς γενετικῆς ὀρολογίας, ὅτι ὁ Ἅγιος Ἰωάννης χρησιμοποιεῖ ἔκτοτε τὸν ὄρον σπέρμα διὰ νὰ ὑποδηλώσῃ ὅτι ὁ ἐκ Θεοῦ δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀναγεννημένος ἄνθρωπος ἔχει κληρονομήσει τὰς ιδιότητας τοῦ νέου Ἀδάμ, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀδυνατεῖ νὰ ἀντοναυρῆσῃ τὴν ἰδικὴν του ταυτότητα καὶ νὰ πράξῃ τὰ ἀντίθετα πρὸς τὴν ἀναγεννημένην φύσιν του, τὸ Κακόν.

Ἄλλ' ἡ ἀνθρωπίνῃ γλῶσσα ἀδυνατεῖ νὰ ἐκφράσῃ ὅλα τὰ μυστήρια τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς. Πρόσβασιν εἰς αὐτὰ ἀποκτᾷ τις διὰ τῆς μεθέξεως εἰς τὴν ζωὴν τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι ἡ μόνη ὁδὸς πρὸς τὸν εἰπόντα: "Εγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ" (Ἰωάν. 14, 6).

Καὶ αὐτῆς τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ζωῆς εὐχόμεθα διαπύρωσ ὅπως ἅπαντες γίνωμεν μέτοχοι Ἀμὴν.

Τὸ βράδυ παρατέθηκε στὸ "Ξενοδοχεῖο τῆς Λίμνης", ὅπου κατέλυσαν οἱ δύο Προκαθήμενοι καὶ οἱ συνοδοὶ τους, ἐπίσημο γεῦμα, κατὰ τὸ ὁποῖο ὁ Νομάρχης Ἰωαννίνων κ. Νίκος Ζορμπαλᾶς τοῦ ἀπηύθυνε τὸν ἀκόλουθο χαιρετισμό:

Εἰλικρινῆ αἰσθήματα σεβασμοῦ, χαρᾶς καὶ ξε-

χωριστῆς τιμῆς, συνέχουν τὴν καρδιά μας, κατὰ τὴ σημερινὴ ἡμέρα τῆς ἐπίσκεψῆς Σας στὸν ἀκριτικό, ἱστορικὸ νομὸ τῶν Ἰωαννίνων. Αἰσθήματα σεβασμοῦ στὸ πρόσωπο τοῦ Πρώτου τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Αἰσθήματα χαρᾶς γιατί μετὰ ἀπὸ 36 χρόνια, ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἀοιδίμου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρα τοῦ Α' τοῦ ἐκ Βασιλικοῦ Πωγωνίου Ἰωαννίνων, στὴν Ἐκκλησίαν τῆς γενέτειράς του -Ἐκκλησίαν τῆς γενέτειρας ἐπίσης τοῦ Πατριάρχου Ἱερεμίου τοῦ Α' ἐκ Ζίτσης, τοῦ Πατριάρχου Ἰωάσαφ τοῦ Β' ἐκ Κράφης Ἰωαννίνων καὶ τοῦ Ἰωαννίτη Παρθενίου τοῦ Γέροντα-ἔρχεστε Ἐσεῖς, νὰ μᾶς ἐπισκεφθεῖτε καὶ νὰ μᾶς εὐλογήσετε.

Αἰσθήματα ξεχωριστῆς τιμῆς, γιατί ἡ κάθε μορφὴ ἐπικοινωνίας καὶ προσωπικῆς σχέσης, ἀπὸ τόπους ἱστορίας, σὲ τόπους ἱστορικούς, ἀποτελεῖ ἀδιάφραστη μαρτυρία μιᾶς συνέχειας μὲ συνέπεια καὶ μέλλον, πὺν ἀναδεικνύει πνευματικὰ μεγέθη τὰ ὁποῖα καὶ καθορίζουν τὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ τόπος μας, ἰδιαίτερα ἡ πόλις τῶν Ἰωαννίνων, σὲ καιροὺς χαλεποὺς ὑπῆρξε λίκνο τῆς Ὁρθοδοξίας. Τὸ «τῶν Ἰωαννίνων πολίδιον», στὰ χρόνια τῆς φραγκοκρατίας τῆς Πόλης ὡς «σωτεῖρα κιβωτός» δέχθηκε βυζαντινούς, ἀπὸ μεγάλες πολυκλαδὲς οἰκογένειες, ὅπως οἱ Φιλανθρωπηνοί, οἱ Στρατηγόπουλοι, οἱ Ἀψαράδες, οἱ Βατάτζηδες, οἱ Μελισσηνοί, οἱ Βρανάδες κ.ἄ.

Στὸ νηοὶ τῆς Λίμνης Παμβώτιδας δημιουργεῖται μιὰ ὑπέροχη μοναστικὴ πολιτεία, πὺν διατηρεῖ ἄσβεστο τὸ πνεῦμα τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἄλλὰ καὶ στὰ δύσκολα χρόνια τῆς τουρκοκρατίας τὰ Ἰωάννινα ἀναδεικνύονται «μητρόπολις μορφώσεως», ὅπως καὶ πατριαρχικὰ ἔγγραφα καταμαρτυροῦν. Ἀκόμη, στὴ συνείδηση τοῦ ὑπόδουλον ἔθνους καταγράφονται ἀπὸ τὴ λαϊκὴ μούσα ὡς «πόλις πρώτη στ' ἄρματα, στὰ γρόσια καὶ στὰ γράμματα», λόγια πὺν, ὅπως ἐπισημαίνει ὁ ἀείμνηστος εὐπατρίδης τῶν Ἡπειρωτικῶν Γραμμάτων Λεάνδρος Βρανούσης, συμπυκνώνουν:

«...Ἡρωϊκὲς παραδόσεις ἀγώνων καὶ θυσιῶν, καριοφίλι καὶ καλαμάρι, κοινοτικὴ ὀργάνωση, οἰκονομικὴ, κοινωνικὴ καὶ πνευματικὴ ἄνοδος, Διδάσκαλοι τοῦ Γένους καὶ φημισμένα σχολεῖα, κληροδοτήματα καὶ ἔθνικοι εὐεργέτες, λογιόσῦνη καὶ νοικοκυροσύνη -ὄλα ὅσα ἡ κοινὴ ἀναγνώριση το-

ποθετούσε τότε στην κορωνίδα των άξιων: λεβεντιά, άρχοντιά, προκοπή...».

Η μοναδική πνευματική κληρονομιά των Ιωαννίνων έχει σμιλεύσει την ικανότητα της συναντίληψης και συνοδοιπορίας στο χώρο των «όδονομένων», στον όποιο ή ύπαρξη όφείλει την ανάζητηση, τη συνάντηση με την αλήθεια του Θεού.

Η Έκκλησία, τó μυστήριο της πορείας και της συνάντησης του ανθρώπου με τó Θεό, είναι βαθιά ριζωμένη στον τόπο μας.

Παναγιώτατε, Μακαριώτατε, Σεπή χορεία των Ίεραρχών των δύο Έκκλησιών, Κύριε εκπρόσωπε της Κυβέρνησης, Κυρίες και Κύριοι,

Όπως σέ όλους τούς κρίσιμους σταθμούς της ιστορίας ή Έκκλησία διεδραμάτισε ολό μοναδικό και σωτήριο, έτσι και σήμερα έχει τη συναίσθηση της σταυρικής ευθύνης.

Είναι ευαίσθητη στα άναμενόμενα, προληπτική στα διαμορφούμενα, έξωπολιτική στα διαδραματιζόμενα, συνετή στο λόγο της, πεισματικά προσηλωμένη στην εύλαλη σιωπή της δοξολογίας των άγγέλων.

Όπως Έσείς Παναγιώτατε έχετε έπισημάνει, «όσον περισσότερο είναι ή ταραχή, τόσον χρησιμότερον είναι τó χριστιανικό κήρυγμα της καταλλαγής, της συμφιλίωσης και της ειρήνης».

Στους σημερινούς συγκρητισμούς, φυσικά και άναμενόμενα έπακόλουθα της δυναμικής των καιρών μας, ή Έκκλησία δέν άντιπαρατίθεται, ούτε άντιπροτάσει.

Η πατρίδα του Ούρανοϋ έχει καταγεγραμμένους στους καταλόγους της όλους τούς ανθρώπους άνεξάρτητα από φυλή, έθνότητα, θρησκεία. Μόνο ή πρόνοια του Θεού γνωρίζει τις κλίμακες της σωτηρίας ένότητας.

Η Έκκλησία μας βέβαια έχει τó μοναδικό πρόνομο της άποκεκαλυμμένης αλήθειας. Και έπειδή σύμφωνα με δικά σας λόγια «ό λόγος του Θεού σταδιακώς θα άλλιώνει τās καρδίας και θα βελτιώνει τὰ ανθρώπινα», είναι δυνατόν ή Έκκλησία μας νά πρωτοπορήσει στην παγκόσμια ανάζητηση και κατάκτηση της «έπί γής ειρήνης» και της σωτηρίας του ανθρώπου.

Στο όνομα του Θεού της Έκκλησίας και με τὰ χείλη όλων των Ιωαννιτών προσκεκολλημένα στο ποτήρι αυτό, πίνουμε Παναγιώτατε τόν όψιμο

καρπό της έδω άμπέλου με την δοξολογική ευχή ό Θεός νά Σās χορηγεί πνεϋμα ένοποιού δυνάμεως και μακροήμερευσης, θυσιαστικής διακονίας, ώστε ή Πατριαρχεία Σας νά άποβεί καρποφόρος για την Έκκλησία του Τριαδικού Θεού, έπ' αγαθών όλων των μελών της».

Κατόπιν ό Παναγιώτατος έκανε την άκόλουθη πρόποση:

Μακαριώτατε Αρχιεπίσκοπε Άθηνών και πάσης Ελλάδος κύριε Χριστόδουλε,

Ίερώτατε Μητροπολίτα Ιωαννίνων και αγαπητέ έν Χριστώ άδελφέ κύριε Θεόκλητε,

Έξοχώτατε κύριε Νομάρχα,

Τέκνα έν Κυρίω αγαπητά,

Η ήμετέρα Μετριότης, μετά της τιμίας συνοδείας ήμών έν κατακλειδι μακράς και έργώδους και πλήρους αγαθωτάτων έντυπώσεων ήμέρας έν τη Δυτική Ελλάδα, άπολαύομεν ήδη της προφρόνως παρατιθεμένης ύφ' ήμών, Έξοχώτατε κύριε Νομάρχα, και πληθούσης εκ δαφιλείας αγαθών έδεσμάτων και αισθημάτων τραπέξης ταύτης, ής κύκλω παρακάθηται ή σύναξις των έγκρίτων Ιωαννιτών. Εϋχαριστοϋμεν ήμās, Έξοχώτατε άμφιτρύων, διά την αγαθήν προσφοράν και την αγαθήν καρδίαν, έτι δέ και διά την ευγένειαν των τιμητικών λόγων σας, αλλά και όλους τούς παρακαθημένους διά την αγάπην των.

Πόλις Παιδείας και Έργου, τὰ Ιωάννινα, χώρα ήρώων και ευεργετών, όρεινή και χαρίεσσα, και μετά γενναιότητος φέρουσα τās της βιοτής δυσχερείας ή εϋάνδρος Ήπειρος. Πόλις σπουδάξουσα, πόλις έλλογίμων, πόλις φυσικού και πνευματικού κάλλους και ένδοχώρα άνδρείας ψυχής, άκαταβλήτου εργατικότητας και σπανίας ευφυίας και δημοουργικότητας συναπαρτίζουν τó τέλειον ζεύγος άρμονικού συντονισμού θελήσεων και ικανοτήτων διά καθολικήν πρόοδον.

Πολλοί έξ Ήπειρου όμογενείς έβίωσαν την τύρβην και την ζωντάνιαν της Κωνσταντινουπόλεως, είτε έν ταις συνοικίαις είτε έν τοις ρεύμασιν του ήμετέρου Βοσπόρου. Άπέδειξαν ευσέβειαν, πίστιν, οικογενειακήν συνοχήν, προσήλωσιν εις την διαχρονίαν της γενετείρας των. Ό άσκητικός και όλιγαρκής πολίτης της Ήπειρου, ό παγκοίνως φημισθείς ως άείποτε ευεργετών τὰ πάτρια, σπανίως δέ ευεργετούμενος, άποτελεί παράδειγμα

πρὸς μίμησιν. Ἀποτελεῖ ἄμα πρότυπον πρὸς στήριξιν τοῦ ἤθους τῶν νεωτέρων καὶ παρηγορίαν πρὸς ἀντιμετώπισιν δυσχευιάστων καιρῶν. Διὸ καὶ κρίνομεν ἐπιβεβλημένον ὅπως καταβληθῇ πᾶσα προσπάθεια ἵνα ἐκτυπωθοῦν καὶ διαδοθοῦν εὐρέως αἱ βιογραφίαι τῶν ἐξόχων ἠπειρωτῶν, οἱ ὁποῖοι διέπρεψαν εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῶν καλῶν ἔργων καὶ ἀποτελοῦν δυσεξαρίθμητον κατάλογον. Τὸ κλέος καὶ τὸ παράδειγμα τῶν προγόνων πολὺ θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν μίμησιν αὐτῶν. Ἐλπίζομεν, μᾶλλον δὲ εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ἡ ἀγαθὴ διάθεσις ὑπάρχει καὶ ὅτι ἀενάως θὰ ἐκδηλοῦται εἰς πράξεις κοινωφελεῖς καὶ γενναίας.

Διὸ καὶ ὑψώνοντες τὸ ποτήριον κατὰ τὴν ἐσπεριγὴν ταύτην εὐωχίαν, τὴν ἐκ Θεοῦ διὰ τῶν χειρῶν τοῦ Ἐξοχωτάτου κυρίου Νομάρχου καὶ πάντων τῶν συμπαρακαθημένων, δοθεῖσαν καὶ ἰσχύουσαν, εὐχόμεθα ἐκ βάθους πατρικῆς καρδίας, ὅπως ὁ Κύριος ἐμπνεύσῃ τοὺς ἐκλεκτοὺς ἵνα ἐπαναλάβουν τὰς πράξεις τῶν προγόνων καὶ ὅπως χαρίζεται ὑγείαν, εὐζωΐαν καὶ εὐκρασίαν, προκοπὴν τέκνων καὶ εἰρήνην ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐνὸς ἐκάστου καὶ ἐν τῷ κόσμῳ. Ἀμήν.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἰωαννίνων πρόσφερε στὸν Παναγιώτατο θαυμάσια ἔργα τῆς γιαννιώτικης ἀσημουργίας, καθὼς καὶ στὸν Μακαριώτατο. Ὅπως καὶ ὁ Νομάρχης καὶ ὁ Παναγιώτατος ἀνταπέδωσε μὲ ἀναμνηστικά ἀπὸ τεχνίτες τῆς Πόλης.

Ἰδιαίτερα γραφικὴ ἦταν ἡ ὑποδοχὴ τοῦ Πατριάρχου στὴν παραδοσιακὴ πόλη τοῦ Μετσόβου, ὁ Δήμαρχος τῆς ὁποίας κ. Ἀλέξανδρος Καρχιμάνης ὑποδέχθηκε τὸν Παναγιώτατο στὴν κεντρικὴ πλατεία μὲ τοῦτα τὰ λόγια:

Παναγιώτατε,

Ἡ ἱστορικὴ καὶ παραδοσιακὴ πόλη τοῦ Μετσόβου, ἡ πατρίδα τοῦ νεομάρτυρος Νικολάου, τῶν Μεγάλων Ἐθνικῶν Εὐεργετῶν, τῶν Διδασκάλων τοῦ Γένους καὶ τῶν Ἐθνικῶν Ἀγωνιστῶν Σᾶς ὑποδέχεται σήμερον μὲ αἰσθήματα τιμῆς, σεβασμοῦ καὶ νύκνης ἀφοσιώσεως.

Οἱ δεσμοὶ τοῦ Μετσόβου μὲ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο ἦταν καὶ εἶναι πολὺ ἰσχυροὶ. Ἀπὸ τὸ 1659 ἡ Μητέρα Ἐκκλησία τῆς Κων/λεως τίμησε τὴν ἀκριτικὴ αὐτῆ γωνία τῆς Πίνδου μὲ τὸν ἐκκλησιαστικὸ θεσμὸ τῆς Πατριαρχικῆς Ἐξαρχ-

χίας, ἡ ὁποία ἰδρύθηκε μὲ Πατριαρχικὸ Σιγίλλιο, τὸ ὁποῖο ὑπέγραψε ὁ Πατριάρχης Παρθένιος ὁ Δ' καὶ ἀπέκτησε νομικὸ καὶ πολιτικὸ κῦρος μὲ τὸ βασιλικὸ θέσπισμα τοῦ Σουλτάνου Μεχμέτ τοῦ Δ'.

Ἡ Πατριαρχικὴ Ἐξαρχία Μετσόβου, ἡ ὁποία εἶχε «τὸ αὐτόνομον, τὸ ἐλεύθερον, τὸ ἀδούλωτον καὶ ἀκαταπάτητον παρὰ παντὸς ἀρχιερατικῶν προσώπου ἢ ἄλλου ἐκκλησιαστικοῦ», διήρυσσε 265 χρόνια ζωῆς καὶ δράσης καὶ ἐπετέλεσε ἓνα σπουδαιότατο καὶ πολυσήμαντο ἔργο, θρησκευτικὸ, ἐθνικὸ καὶ κοινωνικὸ.

Ἰδιαίτερα πρέπει νὰ ἐξάρουμε τὸ ἐθνικὸ τῆς ἔργο, πὸν ἐντοπίζεται σὲ δύο σημεῖα: στὴ λειτουργία σχολείων καὶ στὴν ἀναχαίτιση τῶν προπαγανδῶν. Σὲ μιὰ πολὺ κρίσιμη περίοδο γιὰ τὴν ἐθνικὴ μας ὑπόστασις ἡ Πατριαρχικὴ Ἐξαρχία Μετσόβου ἀντιμετώπισε τὴ λαίλαπα τῆς ρουμανικῆς προπαγάνδας, ἡ ὁποία ἀδιάλειπτη γιὰ ἓναν περίπου αἰῶνα μὲ τεράστια οἰκονομικὰ μέσα, πλῆμορφες πιέσεις, ἀπηνεῖς διωγμοὺς καὶ φοβερὴ βία προσπάθησε νὰ ἀλώσει τὴν ἑλληνικὴ ἐθνικὴ συνείδηση τῶν βλαχοφώνων κατοίκων τῆς πνευματικῆς τῆς δικαιοδοσίας, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸν Berard μὲ τὸ πουργί καὶ τὸ αἷμα τους ἔφτιαξαν τὴ νέα Ἑλλάδα.

Ἄν οἱ συγκεκριμένοι στόχοι τῆς ρουμανικῆς προπαγάνδας ἀπέτυχαν, ὀφείλεται στὴ γρηγορὸσα ἐθνικὴ συνείδηση τῶν βλαχοφώνων καὶ στὴν πνευματικὴ ἐγερσιμότητα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τὸ ὁποῖο μὲ πρωτοστάτη τὸν Πατριάρχην Ἰωακείμ τὸν Γ' τὸν Μεγαλοπρεπῆ ἀπέβη ὁ κατ' ἐξοχὴν κυματοθραύστης τῆς ἐπαισχυντικῆς αὐτῆς προπαγάνδας. Δὲν ἔχει παρὰ νὰ διαβάσει κανεὶς τὶς ἱστορικὲς ἐγκυκλίους τοῦ Μεγάλου αὐτοῦ Πατριάρχου γιὰ νὰ δεῖ τὴν προσφορὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στὴ θεμελίωση τῆς ἑλληνικότητας τῶν βλαχοφώνων τῆς Πίνδου.

Εἴμεθα ἰδιαίτερα εὐτυχεῖς, γιὰ τὴν τιμία συνοδεία Σας πλαισιώνουν διαπρεπεῖς Ἱεράρχες τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο, ἐκλεκτὸ καὶ πολύτιμο φίλο τοῦ Μετσόβου. Ὁ Μακαριώτατος τὸ 1961 ὡς μοναχὸς τῆς Μονῆς Βαρλαάμ τῶν Μετεώρων ἀνέστυξε τὴν κἀρα τοῦ νεομάρτυρος Νικολάου τοῦ ἐκ Μετσόβου, τὸν

όποιο ιδιαίτερος εὐλαβεῖται καὶ τιμᾶ.

Παναγιώτατε,

Τὸ σημερινὸ Μέτσοβο, τὸ ὁποῖο τελεῖ κάτω ἀπὸ τὴν πεφωτισμένη πομπαντικὴ εὐθύνη τοῦ ῥέκτη Μητροπολίτη Ἰωαννίνων κ. Θεοκλήτου, εἶναι ἓνα πρότυπο εὐημερούσης ὀρεινῆς πόλεως, ἓνα μοντέλο ἀνάπτυξης, πὸν διακρίνεται γιὰ τὸ ἔντονο στοιχεῖο πρωτοτυπίας καὶ τὸ ζωντανὸ παραδοσιακὸ του χρῶμα. Στὸ Μέτσοβο ἡ παράδοση δὲν εἶναι ἓνα ἀντικείμενο μουσειακῆς χρήσεως καὶ λαογραφικῆς σπουδῆς, ἀλλὰ μιὰ κατάσταση ἐνεργητικῆ, ἓνας συγκεκριμένος τρόπος ζωῆς, πὸν συνεχίζεται μέχρι τὶς μέρες μας ἀναλλοίωτη, προσαρμωσμένη ὁμως στὶς σύγχρονες καιρικῆς ἀνάγκες.

Παρόλη τὴ διάβρωση πὸν παθαίνουν τὰ τελευταῖα χρόνια οἱ παραδοσιακῆς ἀξίες, τὸ Μέτσοβο κρατᾶει ἀνέπαφο καὶ ζωντανὸ τὸ παραδοσιακὸ του χρῶμα. Τὰ σπίτια μὲ τὶς σκαλιστῆς πέτρες, τὶς πέτρινες πλάκες καὶ τὴν ξύλινη ἐπένδυσή τους, τὰ γραφικὰ γκαλντερίμια, οἱ πρωτότυπες τρεχούμενες βρύσες, τὰ ἀγνὰ ἤθη καὶ ἔθιμα πὸν συνοδεύουν τοὺς Μετσοβίτες σὲ ὅλες τὶς πτυχῆς τῆς κοινωνικῆς τους ζωῆς, οἱ παραδοσιακῆς τοπικῆς ἐνδυμασίης συνθέτουν τὴν φυσιογνωμία τῆς πρωτότυπης αὐτῆς πόλεως.

Παναγιώτατε,

Γιὰ τοὺς Μετσοβίτες τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο ἦταν καὶ εἶναι ἡ Μητέρα Ἐκκλησία, ἡ Μητέρα ἀπὸ τὴν ὁποία ἐκπορεύεται τὸ Γένος, ἡ ἱερὴ κολυμβήθρα μέσα στὴν ὁποία ἀναβαπτίζεται ἡ Ἑλληνορθόδοξη συνειδήση. Ὁλος αὐτὸς ὁ λαός, πὸν ντυμένος μὲ τὶς τοπικῆς ἐνδυμασίης Σᾶς ὑποδέχεται σήμερα, προσεύχεται καὶ εὐχεται: Νὰ συνεχίσετε νὰ δίνετε τὴν μαρτυρία τῆς ὀρθοδοξίας ἀπὸ τὴν πόλη τῶν ὀνειρών καὶ τῶν θρύλων μας. Νὰ συνεχίσετε “μέχρι τερμάτων αἰῶνος” νὰ ὑψώνετε στὸν Πάνσεπτο Πατριαρχικὸ ναὸ τὰ δικηροτρύκηρά Σας “δίκην σημαίας μὴ ὑποστελλομένης” γιὰ τὸν φωτισμὸ καὶ τὴν εὐλογία “τῶν ἐγγύς καὶ τῶν μακρῶν”. Γιὰτὶ ὅπως μὲ παρησιᾶ τονίσατε στὸ πρόσφατο ταξίδι μας στὴν Κωνσταντινούπολη, ὁ πανίερὸς οἰκουμενικὸς θρόνος εἶναι ἀμετακίνητος εἰς τὸν αἰῶνα, ὡς θεοφύλακτος καὶ θεοσκέπαστος καὶ θεοφροῦρητος. Ὁ δρόμος του εἶναι ἀνυποχώρητος. Τὸ ἱστορικὸν καὶ ἠθικὸν του χρέος τόσο βαρὺ, ὥστε νὰ τὸν καθελώνει εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν,

τὴν ὁποῖαν ὀριοθέτησαν οἱ ἄγγελοι, ὑμνησαν οἱ λαοὶ καὶ αἱ φυλαὶ καὶ ἐδόξασαν τὰ αἵματα τῶν μαρτύρων της».

Ἐμεῖς ὡς ἄπλοῖ πιστοὶ δὲν ἔχουμε παρὰ νὰ ποῦμε ὅτι γιὰ τὰ μεγάλα θέματα τὸν λόγο δὲν ἔχει ἡ ἀνθρώπινη λογικὴ, ἀλλὰ ὁ Κύριος τῆς Ἰστορίας καὶ τοῦ Κόσμου ὁ ὁποῖος γιὰ ὅλα τὰ πράγματα ἔχει τὸν τελευταῖο λόγο.

Ὁ Δήμος Μετσόβου, ὡς μικρὸν ἀντίδωρον τῆς μεγάλης προσφορᾶς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου “εἰς τὴν χώραν Μετσόβου” σὲ ὄλο τὸ διάστημα τῆς πολυκύμαντης ἱστορίας της, μὲ ὁμόφωνη ἀπόφαση τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, Σᾶς ἀνεκέρυξε ἐπίτιμον Δημότην του. Σὲ ἀνάμνηση τῆς σημερινῆς Σας ἐπισκέψεως στὴν ἀγιοτόκο καὶ εὐεργετοτόκο πόλη μας Σᾶς παρακαλοῦμε νὰ δεχθεῖτε τὰ παραδοσιακὰ αὐτὰ δῶρα, ὡς ἔνδειξη ἀπεράντου σεβασμοῦ καὶ ἀφοσιώσεως στὸν Πάνσεπτο Οἰκουμενικὸ Θρόνο καὶ τὸ τετιμημένον πρόσωπό Σας.

Ἡ πλατεία τοῦ Μετσόβου ἦταν κατάμεστη ἀπὸ κόσμο. Πολλοὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες φοροῦσαν τοπικῆς ἐνδυμασίης. Οἱ νέοι ἦταν ἔφιπποι. Λαϊκοὶ ὀργανοπαῖχτες ἔπαιζαν τοπικὸς ρυθμοὺς. Ὁ Παναγιώτατος ἔκανε τὴν παρακάτω ἀντιφώνηση:

Μακαριώτατε,

Ἐρωτάτε Μητροπολίτα Ἰωαννίνων κύριε Θεόκλητε,

Ἐντιμότητα κύριε Δήμαρχε τοῦ ἱστορικοῦ Μετσόβου,

Τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Καταλιπόντες τὴν πρωῖαν σήμερον μὲ ἄφατον συγκίνησιν τὴν ἱστορικὴν καὶ παλαιάφατον πόλιν τῶν Ἰωαννίνων, ἔνθα ἐτύχομεν θεομῆς ὑποδοχῆς καὶ ἐγκαρδίου προπομπῆς, καὶ ὀδεύσαντες ἐν συνεχείᾳ διὰ καταφύτων κλιτύων καὶ δασωμένων κορυφογραμμῶν, ἰδοὺ ἀφίχθημεν εἰς τὴν εὐάνδρον πόλιν, ἔνδοξόν τε καὶ ὀνομαστήν καὶ πέραν ἀκόμη τῶν ὀρίων τῆς Ἑλλάδος, τόσοσιν διὰ τὴν μακροίωνα αὐτῆς ἱστορίαν, ὅσον καὶ τὸ ἀπαράμιλλον κάλλος αὐτῆς καὶ τῶν περιχώρων της.

Μᾶς εἶναι γνωστόν, κύριε Δήμαρχε, ὅτι οἱ Ἰπείρωται ἐν γένει τὸ μὲν διὰ τὸ ἄγονον καὶ πτωχὸν τοῦ ἐδάφους τῆς γενεθλίου αὐτῶν πατρίδος, τὸ δὲ διὰ τὸ ἐπισηφαλῆς τῆς ζωῆς αὐτῶν κατὰ τὰς χαλεπὰς τοῦ παρελθόντος ἡμέρας, ἠναγκάζον-

το να αναζητοῦν καλύτεραν τύχην ἐν τῇ ξένη, ἐνθα πολλοὶ αὐτῶν, Θεοῦ βοηθοῦντος, διὰ τῆς ἐργατικότητος, τῆς ἐντιμότητος, τῆς εὐσυνειδησίας καὶ τῆς μετὰ φειδοῦς καὶ μέτρου χρήσεως τῶν κερδῶν, μεγάλας ἀπέκτησαν περιουσίας, τὰς ὁποίας ἀκολούθως, διακατεχόμενοι ὑπὸ πνεύματος ἀλτροῦτισμοῦ καὶ φιλαλληλίας, πρὸς δὲ καὶ ὑπὸ ἔρωτος πρὸς τὴν παιδείαν, διέθεσαν κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος εἰς ἔργα εὐποΐας ἐξαιρετικῶς θεοφιλῆ καὶ θεάρεστα, ἀναδειχθέντες οὕτω μεγάλοι τοῦ Γένους ἡμῶν εὐεργέται.

Τὸ ἐν τῇ κεντρικῇ πλατεΐᾳ τοῦ Σταυροδρομίου Κωνσταντινουπόλεως μεγαλοπρεπῶς ὑψούμενον καλλιμάρμαρον Ζάππειον Παρθεναγωγεῖον τρανώτατον ὑπάρχει, μεταξὺ πολλῶν ἄλλων, τεκμηρίων, διασαλπίζον καὶ διατρανοῦν ἐπὶ αἰῶνα καὶ πλεον τὴν ἀπαράμιλλον ἀγάπην τῶν Ἑπειρωτῶν πρὸς τὰ γράμματα.

Τοῦ γενικοῦ τούτου κανόνος δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἀποτελέσῃ ἐξαιρέσειν ἢ εὐάνδρος κομῶπολις τοῦ Μετσόβου μὲ τὴν μακραίωνα ἱστορίαν καὶ τὴν πλουσίαν αὐτῆς παράδοσιν.

Ἀνέδειξε καὶ αὐτὴ κατὰ τὴν πολυχρόνιον αὐτῆς ἱστορίαν πολλοὺς καὶ μεγάλους εὐεργέτας, ὡς ὁ τὸ ἐν Ἀθήναις Μετσόβειον Πολυτεχνεῖον ἰδρύσας Νικ. Στουρνάρης, οἱ ἀδελφοὶ Τοσίτσα καὶ πλείστοι ἄλλοι, διὰ τὰς προσφορὰς τῶν ὁποίων σεμνύνεται ὄχι μόνον τὸ Μέτσοβον, ἀλλὰ τὸ Γένος ἡμῶν ὀλόκληρον.

Ἰδιαζόντως δὲ συγκινεῖ ἡμᾶς, κύριε Δήμαρχε, ἡ μακροχρόνιος καὶ θερμὴ ἀγάπη καὶ ὁ σεβασμὸς τῶν ἀγαπητῶν κατοίκων τοῦ Μετσόβου πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ἡ ὁποία τεκμηριοῦται καὶ διὰ τῆς ἀπὸ τοῦ σωτηρίου ἔτους 1659 ἄχρι τοῦ 1924 λειτουργίας ἐν τῇ πόλει ὑμῶν Πατριαρχικῆς Ἐξαρχίας “ἐξαρτωμένης ἀπ’ εὐθείας ἐκ τοῦ Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ ἀπολανοῦσης πάντων τῶν προνομίων, τῶν ἀπονεμηθέντων αὐτῇ διὰ γεραρῶν Πατριαρχικῶν καὶ Συνοδικῶν Σιγίλλωδῶν Γραμμάτων”, ἡ ὁποία καὶ προσέφερεν κατὰ τὸν μακρὸν αὐτῆς βίον πολλὰς καὶ πολὺ πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Κοινωνίαν τοῦ Μετσόβου καὶ τῶν συνημμένων αὐτῷ χωρίων.

Περιέβαλλον δὲ οἱ Μετσοβῖται καὶ οἱ εἰς τὰ πέριξ χωρία κατοικοῦντες μετὰ τόσης ἀγάπης καὶ

σεβασμοῦ τὴν Πατριαρχικὴν αὐτὴν Ἐξαρχίαν, ὥστε, διεμαρτυρήθησαν ἐντονῶτατα, ἐπιτυχόντες ἐν τέλει τὴν ἐπαναλειτουργίαν αὐτῆς.

Ἡ προνομιούχος ὑμῶν πόλις, κύριε Δήμαρχε, ἀνέδειξεν, ἐπὶ πλεον τῶν εὐεργετῶν καὶ νεομάρτυρας, διδασκάλους τοῦ Γένους καὶ ταλαντούχους λαϊκοὺς τεχνίτας (ζωγράφους, ξυλογλύπτας, χρυσοκόους καὶ ἀσημουργούς), ἐν τῇ εὐρύτερα δὲ περιοχῇ σας ἦνθησαν παλαίφατοι ἱερεῖς Μοναί, ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος ἐξ ἀπόψεως ἱστορικῆς, ἀρχιτεκτονικῆς καὶ αἰσθητικῆς.

Ἔτι δὲ ἡ πόλις ὑμῶν καὶ ἡ εὐρύτερα αὐτῆς περιοχὴ διακρίνονται διὰ τὰς φυσικὰς καλλονὰς καὶ τὰ ἐκτεταμένα δάση, τὰ ὁποῖα τίποτε δὲν ἔχουν νὰ ζηλεύσουν ἀπὸ ἄλλα ὀνομαστὰ δάση.

Δύναται, λοιπόν, ἡ πόλις σας, κύριε Δήμαρχε, νὰ ἀναπτυχθῇ ἀκόμη περισσότερον ἐπ’ ὠφελεία τῶν κατοίκων αὐτῆς, ἀξιοποιούσα τὴν παράδοσίν της καὶ τὸ ὠραῖον φυσικὸν περιβάλλον της, χωρὶς νὰ παραβλέπη τοὺς ἠθικοὺς καὶ ὑλικοὺς κινδύνους ἀπὸ τὴν ἀλόγιστον ἐκμετάλλευσιν τῆς φύσεως καὶ τὸν ἀνέλεγκτον τουρισμόν.

Ἡ προτροπὴ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου “στήκετε καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις” πρέπει νὰ εἶναι εἰς ὅλους μας ὁδηγὸς καὶ φύλαξ ἀπὸ παντὸς ξενοφέρτου ἤθους, ἀντιστρατευομένου εἰς τὴν ἑλληνορθόδοξον παράδοσιν.

Χαίροντες διὰ τὴν ἐπίσκεψίν μας εἰς πόλιν τόσους ἐκλεκτοὺς ἄνδρας ἀναδείξασαν καὶ τόσον εὐλαβῶς τηροῦσαν τὰς παραδόσεις, ἀλλὰ καὶ μὲ τόσας φυσικὰς καλλονὰς στολισμένην, καὶ συγχαίροντες ἐκ βαθέων ὑμῖν, κύριε Δήμαρχε, καὶ δι’ ὑμῶν πᾶσι τοῖς ἐν Μετσόβῳ καὶ τοῖς πέριξ κατοίκοις διὰ τὴν παράδοσιν καὶ τὴν ἐμμονὴν εἰς αὐτὴν, σὰς εὐχαριστοῦμεν ὅλους διὰ τὴν τιμητικὴν ὑποδοχὴν τῆς ἡμετέρας Μετριοτήτος καὶ τῆς περὶ ἡμᾶς τιμίας συνοδείας καὶ εὐχόμεθα τῷ Παναγὰθῳ Θεῷ, ἵνα χαρίζηται πᾶσιν ὑμῖν ὑγείαν καὶ ἵνα σκέπη καὶ προστατεύῃ τὴν ἱστορικὴν σας πόλιν, τὴν περιβάλλουσαν αὐτὴν φύσιν καὶ τὴν πλουσίαν αὐτῆς παράδοσιν ἀπὸ πάσης μολύνσεως καὶ παντοειδοῦς νοθεύσεως εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἀκολούθησε δεξίωσις στὸ Δημαρχεῖο καὶ ὁ Πατριάρχης ἀναχώρησε γιὰ τὴ Μακεδονία.

(Συνεχίζεται)

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Τὰ πνευματικά θεμέλια τῆς Εὐρώπης

Τὴν 6η Νοεμβρίου 1999 ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐξέδωκεν Ἀνακοινωθὲν, πὺν ἐστάλη στοὺς Εὐρωβουλευτὲς καὶ στὶς Προσβεῖες τῶν Κρατῶν, πὺν ἀνήκουν στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωσι, μὲ τὸ ὁποῖο καταγγέλλονται εἰσηγητικὲς ὑποβολὲς σὲ συνέδρι, πὺν ἔγινε στὶς Βρυξέλλες, γιὰ τὸν σχεδιασμὸ ἰδρύσεως «Μουσείου τῆς Εὐρώπης». Συμφώνως πρὸς τὶς ὑποβολὲς αὐτὲς τὸ Μουσεῖο αὐτὸ πρέπει νὰ προβάλλη ὅτι «οὔτε ἡ ἀρχαία Ἑλλάς, οὔτε ἡ Ρωμαϊκὴ Αὐτοκρατορία, οὔτε τὸ Βυζάντιο ἀνήκουν στὴν Εὐρώπη, διότι αὐτὴ ἀρχίζει δῆθεν τὸ 800 μ.Χ. μὲ τὴ στέψη τοῦ Καρλομάγνου...».

Συγκεκριμένως στὸ Ἀνακοινωθὲν τῆς Ἱ. Συνόδου ἐπισημαίνεται: «Ὁ ἰσχυρισμὸς αὐτός, πὺν κακοποιεῖ τὴν ἱστορικὴ ἀλήθεια εἶναι πολὺ ἀνησυχητικός, διότι, ὡς μὴ ὄφειλε, προβάλλεται συλλογικῶς ἀπὸ κατὰ τεκμήριον ἐπιφανεῖς Εὐρωπαίους καὶ ἔτσι ἀποβλέπει στὸ νὰ ἐπικυρωθοῦν καὶ ἐπισημοποιηθοῦν κρούσματα παρομοίων ἀτομικῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ προσφάτου παρελθόντος.

»Τὸ γεγονός ἀποτελεῖ γιὰ τοὺς Ὀρθοδόξους Ἑλληνας πρόκληση, ἡ ὁποία πρέπει νὰ ἀφυπνίσῃ ἀπὸ ὅποιονδήποτε λήθαργο ἀδιαφορίας καὶ νὰ συνενώσῃ ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς ἐκπροσώπους τῆς παντοειδοῦς πνευματικῆς ἡγεσίας τῶν Ἑλλήνων σὲ μιὰ συστράτευση, κινητοποίηση καὶ ἐπαγρύπνηση ὄχι μόνον γιὰ τὴν πειστικὴ ἀπόκρουση τέτοιων ἰσχυρισμῶν ἐναντίον τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος καὶ τοῦ Βυζαντίου, πὺν ἀποκαλύπτουν, ἀν ὄχι κακόβουλη συνειδητὴ διαστρέβλωσι τῆς Ἱστορίας, ὅπως ὅποτε ἡμιμάθεια ἢ ἀμάθεια καὶ ἔλλειψη σφαιρικῆς ἱστοριογενετικῆς θεωρήσεως τοῦ ἱστορικοῦ γίνεσθαι, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴ διαφώτιση τῶν Εὐρωπαίων ἐταίρων τῆς Ἑλλάδος πρὸς πρόληψη μελλοντικῆς προβολῆς παρομοίων ἰσχυρισμῶν. Πρέπει ἡ Δύση νὰ κατανοήσῃ ὅτι τὰ πνευματικὰ θεμέλια τῆς Εὐρώπης εἶναι τὰ θετικὰ καὶ ὑγιᾶ στοιχεῖα τοῦ ἀρχαίου ἑλληνορωμαϊκοῦ πολιτισμοῦ, ὁ ἑλληνορθόδοξος βυζαντινὸς πολιτισμὸς, ἡ ἑλληνοχριστιανικὴ ἢ ἑλληνορθόδοξη ἀνατολικοεκκλησιαστικὴ παράδοση καὶ ἡ –ὑπὸ τὴν ἀναμφισβήτητὴ ἐπίδραση αὐτῆς– διαμορφωθείσα

λατινορωμαϊκὴ δυτικοεκκλησιαστικὴ κληρονομία. Στὴν διαδικασίᾳ τῆς διαμορφώσεως τῆς Εὐρώπης τὸ Ὀρθόδοξο Βυζάντιο ἦταν ὁ προμαχὼν καὶ κυματοθραύστης τῆς Εὐρώπης, πάνω στὸν ὁποῖο διαλύονταν τὰ ἀλλεπάλληλα κύματα τῶν βαρβαρικῶν σιφῶν. Ὅπως τονίζει ὁ Ραμπῶ, τὸ Βυζάντιο “ἐμπόδισε νὰ γίνῃ ἡ Εὐρώπη μιὰ ἀπέραντη Σκυθία τῆς ἀμάθειας”. Γι’ αὐτὸ ὁ ἱστορικὸς Γίββων, παρὰ τὸν ἀντιχριστιανικὸ προσανατολισμὸ του, ὁμολογοῦσε: “Καθὼς ὁ μουσουλμάνος, ὅταν προσεύχεται, στρέφει τὸ κεφάλι του πρὸς τὴν Μέκκα, κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο καὶ ὁ ἱστορικὸς πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ βλέμμα στραμμένο πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολη”.

»Ἡ πνευματικὴ κληρονομία τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος καὶ τὸ ἑλληνορθόδοξο Βυζάντιο συνετέλεσαν στὴν πνευματικὴ ἀναμόρφωση τῆς Δύσεως, ἡ ὁποία πῆρε τὸ ἑλληνικὸ ὄνομα “Εὐρώπη” καὶ παρέλαβε στὶς γλῶσσες τῆς οὐσῶδες μέρος τοῦ ἑλληνικοῦ λεξιλογίου. Τὸ Βυζάντιο ἔθεσε στὴ διάθεση τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν ὑποδείγματα ὀργανώσεως, κοινωνικῆς εὐαισθησίας, φιλάνθρωπης νομοθεσίας, κλασικῶν σπουδῶν, ἐπιστημονικῆς καὶ τεχνολογικῆς ἀναπτύξεως, φιλανθρωπικῶν θεσμῶν καὶ καλλιτεχνικῆς ἀναγεννήσεως, ἡ ὁποία ἐτοιμάσθηκε ἀπὸ ὀλόκληρες ἀποικίες Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν, πὺν εἶχαν προσκληθῆ ἀπὸ ἡγεμόνες τῆς Δύσεως».

Ἡ διαμόρφωσις τῆς καρλομάγνειας καὶ μετακαρλομάγνειας Δυτικῆς Εὐρώπης

Στὴ συνέχεια τὸ Ἀνακοινωθὲν τῆς Ἱ. Συνόδου ὑπενθυμίζει τὰ ἑξῆς: «Ἀδιάσειστα ἱστορικὰ στοιχεῖα μαρτυροῦν ὅτι τόσοσ ἡ Δυτικὴ ὅσον καὶ ἡ Ἀνατολικὴ Εὐρώπη διαμορφώθηκαν, ἀφοῦ μὲ πνευματικὴ ὄσμωση καὶ διήθηση δέχθηκαν ἀναρίθμητα ἑλληνοβυζαντινὰ στοιχεῖα. Μόνον ἀπαράδεκτες γενικεύσεις θὰ ἀπέκρυπταν ὅτι καὶ εἰς αὐτὴν τὴν καρλομάγνεια καὶ μετακαρλομάγνεια Δυτικὴ Εὐρώπη εἶναι ὀλοφάνερες ἀφ’ ἐνὸς ἢ συνέχισις τῆς παρουσίας παλαιότερων ἑλληνοχριστιανικῶν στοιχείων καὶ ἀφ’ ἐτέρου ἢ δημιουργία νέων ἀναμφισβητήτων εἰσχωρήσεων τοῦ ἑλληνοβυζαντινοῦ πνεύματος μὲ συνεχιζόμενες νέες πνευματικὲς ὄσμωτικὲς διηθήσεις. Ἄς

θυμηθοῦμε λ.χ. τὴν ἀκτινοβολία τῶν ἀναριθμητῶν ἑλληνικῶν μοναστηριῶν τῆς Ρώμης καὶ τὸ ἐκπολιτιστικὸ ἔργο, πὸν ἀνέπτυξε στὶς γερμανικὲς περιοχὲς ἢ Ἑλληνίδα πριγκίπισσα Θεοφανώ, μητέρα τοῦ Ὁθωνοῦ Γ'.

»Ὁ ἴδιος ὁ Καρλομάγνος, πὸν προβάλλεται ὡς *pater Europae*, χαρακτηρίσθηκε ἀπὸ τοὺς συγχρόνους του ὡς Μέγας ὄχι διότι ἐπὶ τρεῖς δεκαετίες μὲ ἀλλεπάλληλες φονικὲς ἐκστρατείες, μὲ ἀναφερόμενα ἀπὸ τοὺς ἱστορικοὺς "λουτρὰ αἵματος" καὶ μὲ ἀπάνθρωπες μαζικὲς μετακινήσεις ξεριζωμένων πληθυσμῶν συνήνωσε γιὰ λίγα μόνον χρόνια ἀλληλοπολεμούμενες ἕως τὶς ἡμέρες μας περιοχὲς, ἀλλὰ διότι συνετέλεσεν ἀναμφιβόλως στὴν πνευματικὴ πρόοδο τῆς Εὐρώπης. Τοῦτο ἔγινε, διότι παρεκινεῖτο ἀφ' ἑνὸς ἀπὸ τὶς ἔμφυτες θρησκευτικὲς ἀνησυχίες καὶ τὰ ἔμφυτα πνευματικὰ του ἐνδιαφέροντα, ἀφ' ἑτέρου ἀπὸ τὸ προσωπικὸ σύνδρομο τῆς ἐπιδιώξεως τῆς ἐξισώσεώς του μὲ τὸν βυζαντινὸ αὐτοκράτορα καὶ τῆς μιμήσεως τῶν πνευματικῶν ἐπιτευγμάτων τοῦ Βυζαντίου καὶ τρίτον ἀπὸ τὴν ἐπίδραση, πὸν εἶχαν ἐπάνω του ἐπιφανεῖς συνεργάτες, πὸν διατελοῦσαν ὑπὸ τὴν ἐπίδραση τοῦ ὀρθοδόξου ἑλληνοβυζαντινοῦ πολιτισμοῦ. Ἴδον δειγματοληπτικῶς μερικὰ παραδείγματα:

»Σὲ ὅλα τὰ μοναστήρια τῶν ὑπὸ τὴν ἐξουσία του περιοχῶν ἐπέβαλε τὸν "κανόνα τοῦ ἁγίου Βενεδίκτου". Ὁ "κανὼν" αὐτὸς εἶναι ἢ συνισταμένη τῶν "Ἀσκητικῶν" τοῦ Μ. Βασιλείου καὶ τῶν ἀνατολικῶν μοναστικῶν παραδόσεων. Εἶναι γνωστὸν ὅτι στὰ μοναστήρια αὐτὰ εἶναι προσφιλὴς ἢ ἑλληνικὴ γλῶσσα καὶ παράδοση. Ἀπὸ τὸν ἐπιφανῆ Βέλγο βενεδικτῖνο μοναχὸ Μπωντονὲν προέρχεται ἡ περίφημη φράση: "Ἡ Δύση πρέπει νὰ φοιτήσῃ στὸ σχολεῖο τῆς Ἀνατολῆς" (*L' Occident à l' école de l' Orient*).

»Ἐπειτα ὁ Καρλομάγνος ἵδρυσεν τὴν περίφημη "Παλατινὴ Ἀκαδημία" μὲ πρότυπο τὴν Πλατωνικὴ Ἀκαδημία τῶν Ἀθηνῶν. Τὰ μέλη τῆς εἶχαν ὡς τιμητικὰ συμβολικὰ ψευδῶνυμα ὀνόματα εἴτε τῆς Βίβλου, εἴτε τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος καὶ τῆς Ρώμης, εἴτε ὀνομαστῶν μοναχῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνατολῆς (λ.χ. Δαβὶδ, Ὀμηρος, Πίνδαρος, Ὀράτιος, Ὀβίδιος, Βιργίλιος, Ἀντώνιος, Μακάριος). Ἐπίσης υἰοθέτησε συστήματα ὀργανώσεως τῆς Βυζαντινῆς Ἐκκλησίας καὶ παιδείας. Στὰ σχολεῖα τοῦ κράτους του διδάσκονταν εἴτε ἡ Γραμματικὴ, ἡ Ρητορικὴ καὶ ἡ Διαλεκτικὴ (*Trivium*), εἴτε ἡ Ἀριθμητικὴ, ἡ Γεωμετρία, ἡ Ἀστρονομία καὶ ἡ Μουσικὴ (*Quadrivium*). Κατὰ τὸ πρότυ-

πο τῶν βυζαντινῶν ἀντιγραφικῶν ἐργαστηρίων τῶν ἰ. μονῶν ἵδρυσεν *scriptoria* πρὸς ἀντιγραφή καὶ διάδοση τοῦ πλούτου τῶν χειρογράφων. Ἐδωσεν ὄθηση πρὸς ἀνάπτυξη, ὅπως καὶ στὸ Βυζάντιο, τῆς ἱστοριογραφίας καὶ χρονικογραφίας. Στὸ παλάτι του χρησιμοποίησε πρότυπα τῆς ἑλληνορωμαϊκῆς ἀρχιτεκτονικῆς· τῆς βυζαντινῆς τέχνης τῶν μωσαϊκῶν, τῆς τοιχογραφίας, τῆς εἰκονογραφίσεως βιβλίων· τῆς χρυσοποικιλτικῆς κ.τ.τ.».

Βυζάντιο καὶ Εὐρώπη

Τὸ Ἀνακοινωθὲν τῆς Ἱ. Συνόδου, πὸν ἀναφέρεται στὴν σχεδιαζομένη ἴδρυσι τοῦ «Μουσείου τῆς Εὐρώπης», καταλήγει ὡς ἑξῆς:

«Ἄν στὰ ἀνωτέρω προσθέσωμε τὴ συμβολὴ τοῦ Βυζαντίου καὶ τῶν Θεσσαλονικῶν ἁγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου στὴν ἀναγέννηση τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης, κατανοοῦμε γιὰ εἶναι ἄδικος ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι ἡ πολιτιστικὴ παράδοση τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος καὶ τοῦ Βυζαντίου δὲν μποροῦν νὰ δημιουργήσουν ἐνιαία εὐρωπαϊκὴ συνείδηση. Ὅπως τονίζει ὁ ἐπιφανὴς ἱστορικὸς Κάρολος Ντὴλ, ἢ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία «ἀπετέλεσε τὴ στερεὰ ἀμμοκονία, πὸν συνδέει στερεῶς μεταξὺ τους τὰ διάφορα μέρη τῆς κολοσσιαίας οἰκοδομῆς τῆς βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας». Ὅπως μέσα εἰς αὐτὴν τὸ ἅγιο βάπτισμα καὶ ἡ πρόσληψη ἑλληνικῆς μορφώσεως μεταμόρφωναν πλείστους ἄλλοθνεῖς σὲ βυζαντινοὺς Ἕλληνες, ἔτσι καὶ μέσα στὴν Εὐρώπη τὸ βυζαντινὸ ἑλληνοχριστιανικὸ μορφωτικὸ ἰδεῶδες ἤμπορεῖ καὶ πρέπει νὰ εἶναι παράγων ἑλληνομόρφου καὶ ἑλληνοκεντρικοῦ ἔξευρωπαϊσμοῦ καὶ συνδετικὸ στοιχεῖο, πὸν θὰ συνδέη, θὰ ἐνοποιῇ καὶ μὲ τὸ ἀναγωγικὸ καὶ μυσταγωγικὸ κάλλος του θὰ ἐξωραΐζη ὅλες τὶς ἐπὶ μέρους αἰθουσες τοῦ μελλοντικοῦ "Μουσείου τῆς Εὐρώπης"».

Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος βαρυσήμαντο Ἀνακοινωθὲν τῆς Ἱ. Συνόδου φέρει στὴ μνήμη μας τὶς εἰσηγήσεις καὶ ἀνακοινώσεις πὸν ἔγιναν τὸν Μάρτιο τοῦ ἔτους 1998 στὸ σπανίας ποιότητος ἐξαιρετο συνέδριο, πὸν ὀργανώθηκε ἀπὸ τὸ Λουβρῖδιο Ἰδρυμα καὶ Πνευματικὸ Κέντρο «Μνήμες τῆς Πόλης» καὶ ἀπὸ τὴν θυγατρικὴ του Ἐπιστημονικὴ Ἐταιρεία ἐρεῦνης τοῦ ἑλληνορθοδόξου Βυζαντινοῦ Πολιτισμοῦ «ΕΛ.ΒΥ.ΠΟ» πρὸς ἐξέτασι τοῦ θέματος «Τὸ Βυζαντινὸ φῶς: Μορφὲς τοῦ Βυζαντίου - Ὁρόσημα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Πολιτισμοῦ». Τὸ πολυδιάστατο αὐτὸ Συνέδριο, -πὸν προβάλλεται ἀπὸ τὸ λαμπρὸ περιοδικὸ «Ἑλληνο-

θόδοξος Βυζαντινός Πολιτισμός», για τὸ ὁποῖο πρέπει προσεχῶς νὰ γράψουμε περισσότερα-, συνετέλεσε στὸ νὰ παρουσιασθῶν συγκεντρωμένα πολύτιμα καὶ ἀδιάσειστα ἱστορικά τεκμήρια, τὰ ὁποῖα πείθουν ὅτι ἡ προβολὴ τοῦ ἑλληνοκεντρικοῦ καὶ ὀρθοδοξοκεντρικοῦ ἰδεώδους τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ δὲν στερεῖται ρεαλιστικῆς προοπτικῆς.

Ρωμαιοκαθολικὲς Ὁμολογίες

Οἱ ἀποκλείοντες τὴν Ἑλληνικὴ Ὁρθόδοξη Ἀνατολή ἀπὸ τὴν Εὐρώπη λαμβάνουν ἐμμέσως τὴν ἀπάντησί τους καὶ ἀπὸ ὁμιλίες, πού ἔγιναν στὴ Σύνοδο τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ρωμαιοκαθολικῶν Ἐπισκόπων, πού συνήλθε τις ἀρχές τοῦ Ὀκτωβρίου 1999 στὸ Βατικανό. Στὴ Σύνοδο αὐτὴ λ.χ. ὁ Πάπας Ἰωάννης - Παῦλος Β' εἶπεν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, τὰ ἑξῆς: «Ἡ Εὐρώπη βρῖσκεται ἤδη κάτω ἀπὸ τὴν οὐράνια προστασία τῶν τριῶν μεγάλων ἀγίων: τοῦ Βενεδίκτου τῆς Nursia, πατρὸς τοῦ δυτικοῦ μοναχισμοῦ (σημ. συντ.: ὑπὸ τὴν ἐπίδρασι τῆς ἀνατολικῆς μοναστικῆς παραδόσεως) καὶ τῶν δύο ἀδελφῶν Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου, ἀποστόλων τῶν Σλάβων».

Καὶ ὁ διαπρεπὴς Ἀρχιεπίσκοπος Βιέννης Καρδινάλιος Christoph Schönborn, -ὁ ὁποῖος διακρίνεται γιὰ τὴν βαθύτητα τῆς θεολογικῆς του σκέψεως, γιὰ τὴν προσφορὰ του στὴ θεολογικὴ ἐπιστῆμη καὶ ἰδιαίτερος γιὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ προβολὴ τῆς θέσεως τῶν ἀγίων εἰκόνων στὴν Ὁρθόδοξη Ἀνατολή-, ἀναφερόμενος σὲ παρέμβασί του στὴ σχέσι τῶν Ἐκκλησιῶν Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, τόνισε, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, τὰ ἑξῆς: «Ὁ Ἅγιος Πατὴρ (σημ. συντ.: δηλ. ὁ Πάπας) ὁμιλεῖ πάντοτε γιὰ τοὺς "δύο πνεύμονες" τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἐκκλησίας: τὴν Ἀνατολικὴ καὶ τὴν Δυτικὴ Ἐκκλησία. Στὴν δραματικὴ ἐκκλησιαστικὴ κρίσι στὴ Δύσι -ἔτσι ὀφείλω προσωπικῶς νὰ ὁμολογήσω- ἡ ἀνατολικοεκκλησιαστικὴ παράδοσις ἦταν σώζουσα βοήθεια. Ἡ Χριστιανικὴ Δύσι χρειάζεται (χρησιμοποιεῖ, braucht) τὴν σπονδαία γιὰ τὸν ἐκκλησιαστικὸ βίον συμβολὴ τῆς Θεολογίας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Πατέρων, τοῦ ἀνατολικοεκκλησιαστικοῦ Μοναχισμοῦ, τῆς σοβαρότητος καὶ τοῦ κάλλους τῆς θείας Λειτουργίας καὶ τῶν Εἰκόνων. Πόσον πολλὰ ὀφείλει ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀνανέωσις στὴν Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία!».

«Πολεμουμένη νικᾷ»

Τόσον τὸ πρωτοφανὲς φαινόμενο τῆς προσκυνή-

σεως τῆς ἱεράς θαυματουργικῆς εἰκόνας «Ἀξιὸν ἔστιν», ἀπὸ ἑκατοντάδες χιλιάδων εὐλαβῶν προσκυνητῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ ὥρες ὀλόκληρες συνωστίζονταν στοὺς χώρους πέριξ τοῦ Ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος Ἀχαρνῶν, ὅσον καὶ ἡ ὑπὸ τὴν φωτισμένη πνευματικὴ ἠγεσία τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων κ. Ἀναστασίου ἀκτινοβόλος ἀναβίωσις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀλβανίας, ἡ ὁποία ἔγινε ἰδιαίτερος αἰσθητὴ κατὰ τὴν πρόσφατη ἐπίσκεψι στὴν μαρτυρικὴ αὐτὴ Ἐκκλησία τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, εἶναι νέες πειστικὲς ἀποδείξεις ὅτι οὐδεμία δύναμις εἶναι ἰκανὴ νὰ ἐκριζώσῃ τὴν πίστιν ἐκ τῆς ψυχῆς τῶν ἀνθρώπων.

Οὐδεμία «Διαφώτισις», οὐδεμία ἀντιεκκλησιαστικὴ ἐκστρατεία καὶ μεταρρύθμισις, οὐδεμία περιθωριοποίησις τῆς Ἐκκλησίας, οὐδὲν «ἀθεϊστικὸν κράτος» εἶναι δυνατὸν νὰ διαψεύσῃ τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου, κατὰ τοὺς ὁποίους "καὶ πύλαι Ἰδοῦ οὐ κατισχύσουσι αὐτῆς" (Ματθ. ιστ', 18). Πάντοτε εἶναι ἐπίκαιροι οἱ λόγοι τοῦ ἱ. Χρυσόστομου: «Πόσοι ἐπολέμησαν τὴν Ἐκκλησίαν καὶ οἱ πολεμήσαντες ἀπώλοντο; Ἡ Ἐκκλησία, πολεμουμένη νικᾷ· ἐπιβουλενομένη περιγίνεται (=ὑπερισχύει)· ὑβριζομένη λαμπρότερα καθίσταται· δέχεται τραύματα, καὶ οὐ καταπίπτει ὑπὸ τῶν ἐλκῶν· κλυδωνίζεται, ἀλλ' οὐ καταποντίζεται· χειμάζεται, ἀλλὰ νανάγιον οὐχ ὑπομένει· παλαίει, ἀλλ' οὐχ ἠττᾶται· πυκτεύει (=πυγμαχεῖ), ἀλλ' οὐ νικᾶται».

«Ἀπὸ πρόβλημα ἔγινε καύχημα»

Τὰ ΜΜΕ μετέδωσαν χαρακτηριστικὰ στιγμιότυπα ἀπὸ τίς πρωτοφανεῖς γιὰ τὴν Ἀλβανία ἐκδηλώσεις, μὲ τίς ὁποῖες ὄχι μόνον οἱ Χριστιανοί, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἀλλόθρησκοι Ἀλβανοὶ ὑπεδέχθησαν τὴν Α.Θ. Παναγιότητα τὸν Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. Βαρθολομαῖον, ὁ ὅποιος, ὅπου μετέβη, ἔγινεν ἐνθουσιωδῶς δεκτὸς ἀπὸ χιλιάδες λαοῦ μὲ ἐγκάρδιες προσφωνήσεις, λιτανευτικὲς πομπές, λαϊκὰ πανηγύρια, μὲ δάφνες, μυρσίνες, ἀρωματικὸν βασιλικὸν, ροδοπέταλα καὶ ἄλλα λουλούδια, μὲ σημαῖες πού εἶχαν τὸν δικέφαλο ἀετό, μὲ πρωτοφανεῖς συμμετοχῆς νεολαίας ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Ὁ Παναγιώτατος, πού ἔγινε μὲ σεβασμὸν δεκτὸς ἀπὸ τὴν παντοειδῆ πολιτειακὴ, πολιτικὴ καὶ πνευματικὴ ἠγεσία τῆς Ἀλβανίας, θαύμασε ὅλους τοὺς τομεῖς τοῦ καταπληκτικοῦ πολυπύχου ἀνακαινιστικοῦ ἱεραποστολικοῦ, κληρικτικοῦ, λατρευτικοῦ, ἐκπαι-

δευτικοῦ, κατηχητικοῦ, διακονικοῦ, κοινωνικοῦ, πολιτιστικοῦ καὶ ὀργανωτικοῦ ἔργου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἀλβανίας καὶ ἐξεδήλωσε ποικιλοτρόπως τὸν θαυμασμό Του: «Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀλβανίας –εἶπεν– ἀπὸ πρόβλημα ἔγινε γιὰ μᾶς κἀνήχημα». Ἰδιαιτέρως ἐξῆρε τὸ γεγονός, ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία στὴ γείτονα χώρα «δὲν ἀποβλέπει εἰς τὴν μεταβολὴν τῶν ἐθνικῶν καὶ φυλετικῶν στοιχείων τῆς προσωπικότητος ἐκάστου ἀνθρώπου, ἀλλὰ εἰς τὸ νὰ προσφέρει εἰς αὐτὸν τὴν δυνατότητα τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας». Χαρακτηριστικοὶ εἶναι καὶ οἱ ἐξῆς λόγοι τοῦ Παναγιωτάτου: «Ἡ Ἀνάστασις, τὴν ὁποῖαν ζῆ ἡ Ἐκκλησία εἰς τὴν Ἀλβανίαν, εἶναι μοναδικὸν φαινόμενον μετὰ τόσον πολλὰ χρόνια διωγμοῦ τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως. Εἰς τὸ τέλος τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος ὑπάρχει εἰς τὴν Ἀλβανίαν κυριολεκτικῶς ἐν θαῦμα». Ἀληθῶς, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀλβανίας, ὡς ἐτόνισεν ὁ Μακ. κ. Ἀναστάσιος σὲ συνέντευξί του, στὴν κ. Μαρία Ἀντωνιάδου γιὰ τὴν ἐφημερίδα «Τὸ Βῆμα», «ζει σήμερα μὲ νέα ἀποστολικὴ ἐποχὴ, μὲ ἀναστάσιμη πνοή».

Ἡ προσωπικότης τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων

Στὴ συνέχεια πρέπει ἰδιαιτέρως νὰ ἐξαρθοῦν οἱ ἔπαινοι, τοὺς ὁποίους ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Βασιλίδος τῶν πόλεων ἐπεδαψίλευσε γιὰ τὴν προσωπικότητα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων καὶ πάσης Ἀλβανίας κ. Ἀναστασίου.

«Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλβανίας –εἶπεν ὁ Παναγιώτατος– εἶναι διακεκομμένη προσωπικότης, ὅχι μόνον τῆς Ἀυτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἀλβανίας ἢ τῆς Ὁρθοδόξιας, ἀλλὰ καὶ ὀλοκλήρου τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου».

Ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, μετὰ τὴν ὀλοκλήρωσι τῆς περιοδείας Του στὴν Ἀλβανία, στὸ Μήνυμά Του, τὸ ὁποῖον ἀπῆλυθνε πρὸς τὸν Ἀλβανικὸ λαό, ἐξῆρε τὸ γεγονός, ὅτι τὸ ἀναγεννητικὸν ἔργον, πὸν ἐπιτελεῖται ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Ἀλβανίας, ὀφείλεται «εἰς τὴν εὐλογία τῶν Θεοῦ, δεύτερον εἰς τὴν ἔντιμον κυβέρνησιν, ἢ ὁποῖα ἐθέσπισε καὶ κατωχύρωσε τὴν ἀνεξίτητο καίαν, εἰς τὸν ἀνεκτικὸν Ἀλβανικὸν λαόν, ὁ ὁποῖος ἐκ παραδόσεως τὴν σέβεται, καὶ τρίτον εἰς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Τιράνων καὶ πάσης Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιον, ἄνδρα σπάνιον καὶ δυσεύρετον, πολυτάλαντον καὶ πολὺπλευρον, πλήρη συνέσεως, ὀργανωτικότητος καὶ ζήλου».

Ἀντίδραση στὴ ραδιενέργεια τοῦ μίσους»

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Τιράνων καὶ πάσης Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιος στὴν μνημονευθεῖσα ἀνωτέρω συνέντευξι, ὅταν ρωτήθηκε ποῖα εἶναι ἡ θέσις του «γιὰ τὰ τραγικὰ γεγονότα πὸν ἐκτυλίσσονται σήμερα στὸ Κοσσυφοπέδιο», ἀπήντησεν ὡς ἐξῆς:

«Ἀνησυχῶ μὲ τὴ μεγάλη σπορὰ μίσους πὸν ἔχει συντελεσθεῖ ἰδιαίτερα αὐτὸ τὸν χρόνον στὴν περιοχὴ μας. Ἐπανειλημμένως ἔχω τονίσει ὅτι ἡ μόνη δυνατότητα νὰ ζῆσει εἰρηνικὰ ἡ Βαλκανικὴ εἶναι νὰ γίνῃ οὐσιαστικὰ ἀποδεκτὴ ἡ ὑπάρχουσα ἐθνικὴ καὶ θρησκευτικὴ πολλαπλότητα, νὰ καλλιεργηθεῖ ὁ εὐρωπαϊκὸς σεβασμὸς τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως κάθε προσώπου καὶ τῶν ἐλευθεριῶν κάθε μειονότητος σὲ κάθε χώρα. Οἱ θρησκευτικὲς κοινότητες πρέπει νὰ εἶναι στὴν πρωτοπορία τῆς προσπάθειας γιὰ μιὰ κοινωνία εἰρήνης καὶ ἀλληλεγγύης. Αὐτὲς τίς προτάσεις ἐπαναλαμβάνουμε σὲ διάφορα διεθνή περὶβάλλοντα. Καὶ θὰ συνεχίσουμε μὲ συμμετοχὴ σὲ ἄλλες διαχριστιανικὲς καὶ διαθρησκευτικὰ συσκέψεις, μὲ θέμα τὴν ἔνταση μετὰ τὴν κρίση τοῦ Κοσσυφοπεδίου (π.χ., τὸν μῆνα Νοέμβριον στὴ Γένοβα, στὸ Ὁσλο, στὸ Ἀμμάν). Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι ἡ καλύτερη ἀντίδραση στὴ ραδιενέργεια τοῦ μίσους πὸν ταλαιπωρεῖ τὴν περιοχὴ μας εἶναι οἱ οὐσιαστικὲς πρωτοβουλίες ἀγάπης. Μὲ ἐπιμονὴ καὶ τόλμη».

Ε.Δ.Θ.

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ ΗΜΑΡΤΗΜΕΝΟΥ

Ἐκ παραδρομῆς εἰς τὸ τεῦχος Ὀκτωβρίου 1999, σελὶς 583 ἀ στήλη, ὑπὸ στοιχεῖον β) παρελείφθη μία φράσις, ἀλλοιώνουσα τὸ νόημα. Παρατίθεται ἐνταῦθα τὸ πλήρες κείμενον, ἔχον οὕτω:

β) Ἡ αὐτοδιοίκησις τῶν Ἱερῶν Μονῶν δὲν ἀντιτάσσεται κατὰ τῆς διοικήσεως Ἐκκλησίας, ὀργανον τῆς ὁποίας εἶναι καὶ ὁ ἐπίχωρος Ἀρχιερεὺς, ὁ ὁποῖος περιορίζεται μόνον καθ' ὁ μῆτρον ἐπιτρέπει περιορισμὸν, ἢ κειμένη καὶ συνάδουσα πρὸς τὸ Σύνταγμα πολιτειακὴ νομοθεσία, ἰδίᾳ δὲ καθ' ὁ μῆτρον ἐπιτρέπει τοιοῦτον περιορισμὸν ἢ κανονιστικὴ νομοθεσία ἢ ὁποῖα θεσπίζεται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου...

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ίερά Σύνοδος τής Ἐκκλησίας τής Ἑλλάδος

ΔΕΛΤΙΟΥ ΤΥΠΟΥ τής 20ης Ὀκτωβρίου 1999

Ἄρχισε χθές τίς ἐργασίες τής στό Ἱ. Προσκύνημα τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσσου, στό Προκόπι Εὐβοίας ἢ ΙΑ΄ Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη Ἐντεταλμένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί Ἱερῶν Μητροπόλεων γιά θέματα αἰρέσεων καί παραθρησκείας, μέ θέμα: «Αἵρέσεις, παραθρησκεία καί νεοειδωλολατρία ὡς κοινωνικόν πρόβλημα. Διαπιστώσεις καί προοπτικά διὰ μίαν ὀρθήν ποιμαντικήν ἀντιμετώπισιν».

Τήν παραμονή, μετά τόν Ἁγιασμό ἀκούστηκαν τὰ μηνύματα τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί τῶν Πολιτειακῶν καί Πολιτικῶν Ἀρχῶν. Στό Μήνυμά του ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστόδουλος, ὑπεγράμμισε ὅτι «ἔχομεν καί ἄλλοτε εἶπεῖ, ὅτι ἡ τοιαύτη διακονία τής Ἐκκλησίας συντελεῖ εἰς τήν κατοχύρωσιν τής ἀληθοῦς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας καί εἰς τήν οὐσιαστικήν κατοχύρωσιν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα δέν κινδυνεύουν ἐκ τῆς ποιμαντικῆς διακονίας τῆς Ἐκκλησίας, τῆς Ὁποίας ἡ ὅλη ζωή καί δρᾶσις ἐνεργεῖται ἐν τῷ φωτί, ἀλλά ἐξ ἐκείνων τῶν ὁμάδων, αἱ ὁποῖαι ἐν τῷ ὀνόματι τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας ἐπιδιώκουν τήν καταστροφήν τῆς ἀνθρωπίνης συνειδήσεως καί τήν πνευματικήν αἰχμαλωσίαν προσώπων καί τόν τελικόν ἐξανδραποδισμόν αὐτῶν. Πληροφοροῦμαι ὅτι τὰ Κοινοβούλια Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν ἔχουν συστήσει κοινοβουλευτικάς ἐπιτροπᾶς διὰ τήν παρακολούθησιν τῆς δρᾶσεως τῶν παραθρησκευτικῶν ὁμάδων, τῶν ὑπὲρ αὐτῶν καλουμένων σεκτῶν, λόγῳ τῶν κοινωνικῶν ἐπιπτώσεων ἐκ τῆς τοιαύτης δραστηριότητος».

Τό χαιρετισμόν τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας καί Θρησκευμάτων κ. Γερ. Ἀρσένη μετέφερε ὁ Γενικός Διευθυντής Θρησκευμάτων κ. Κων. Κοντογιάννης. Στό μήνυμά του, ὁ κ. Ὑπουργός τονίζει, μεταξύ ἄλλων, ὅτι «τό θέμα αὐτό εἶναι ὑπόθεση συνεργασίας ὅλων μας: Πολιτείας, Ἐκκλησίας, κοινωνικῶν φορέων καί ἀτόμων γιά τήν ἀναζήτηση τοῦ προσφορότερου τρόπου ἐνεργείας, στό πλαίσια ἀσφαλῶς τῶν ἀρχῶν τόσο τῆς προστασίας τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως ὅσο καί τοῦ σεβασμοῦ τῆς ζωῆς τῆς τιμῆς καί τῆς ἀξιοπρέπειας τοῦ ἀνθρώπου, ἀρχές ποῦ ἀναιροῦνται καί διακυβεύονται ἀπό κινήσεις μέ προσχηματικό ἢ πα-

ραπλανητικό θρησκευτικό χαρακτήρα καί περιεχόμενο».

Ἡ χθεσινή συνεδρία ἔληξε μέ τήν προσφώνηση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου καί τήν εἰσαγωγική εἰσήγηση τοῦ Γραμματέως τῆς Συν. Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν αἰρέσεων π. Κυριακοῦ Τσουροῦ.

Σήμερα Τρίτη, συνεχίστηκαν οἱ ἐργασίες τῆς Συνδιασκέψεως μέ τίς εἰσηγήσεις τῶν: Σεβ. Μητροπολίτου Νικοπόλεως καί Πρεβέζης κ. Μελετίου μέ θέμα «Χριστός ἐσταυρωμένος, Ἑλλησι μωρία» καί τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἄντ. Παπαδόπουλου, μέ θέμα «Τὰ σύγχρονα θρησκευτικά κινήματα, κίνδυνος γιά τόν πνευματικό προσανατολισμό μας».

Τό ἀπόγευμα ὠμίλησαν οἱ νομικοὶ κύριοι Στέλιος Ταμάσιος μέ θέμα «Σέκτες καί ἐγκλημα. Μέγιστο κοινωνικό πρόβλημα στίς μέρες μας» καί δρ. Γεωργ. Κρίππας, μέ θέμα «Προσπάθειες καί ἐνεργείες τῶν Ἀρχῶν τῶν διαφόρων κρατῶν πρὸς προστασίαν ἔναντι τῆς ἐπικίνδυνης δρᾶσεως τῶν αἰρέσεων».

Τήν ἀπογευματινή συνεδρία ἐλάμπρυνε καί εὐλόγησε διὰ τῆς παρουσίας του ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστόδουλος, ὁ ὁποῖος καί ἀπήντησε σέ πλῆθος ἐρωτήσεων τῶν συνέδρων σχετικῶν πρὸς τὰ θέματα τῆς Συνδιασκέψεως καί τήν ὀρθήν ποιμαντικήν στρατηγικήν γιά τήν ἀντιμετώπιση τοῦ προβλήματος τῶν αἰρέσεων καί τῆς παραθρησκείας.

(Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἱεράς Συνόδου)

ΙΑ΄ Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη ἐντεταλμένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί Ἱερῶν Μητροπόλεων διὰ θέματα αἰρέσεων καί παραθρησκείας (Ἀγ. Ἰωάννης Ρώσσο, Προκόπι Εὐβοίας 18 - 22 Ὀκτωβρίου 1999)

ΔΕΛΤΙΟΥ ΤΥΠΟΥ τής 20ης Ὀκτωβρίου 1999

Τό σκηνικό τῶν αἰρέσεων ὅπως παρουσιάζεται σήμερα σέ παγκόσμιο ἐπίπεδο ἀπειλεῖ ἄμεσα τήν προσωπικότητα τοῦ ἀνθρώπου καί τήν κοινωνία γενικότερα. Ὡς ἐκ τούτου θά πρέπει νά γίνει κατανοητό ἀπό ὅλους ὅτι δέν εἶναι μόνο ἐκκλησιαστικό πρόβλημα, ἀλλά πολιτειακό καί κοινωνικό. Ἀπειλή γιά τό ὀρθόδοξο φρόνημα τῶν λαῶν μας ἀποτελεῖ καί ἡ νεοειδωλολατρία, ἡ ὁποία μέ πολυ-

ποίκιλους τρόπους και μεθόδους προσπαθεί να άκυρώσει τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ. Ὅπως πολὺ ὀρθά ἐπισημάνθηκε, στόχος της δὲν εἶναι ἀπλῶς ἡ ἐπαναφορὰ τῆς ἀρχαιολατρίας, ἀλλὰ νὰ πληγεῖ ἡ Ὁρθοδοξία.

Αὐτὰ τονίστηκαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τρίτης ἡμέρας τῶν ἐργασιῶν τῆς ΙΑ΄ Πανορθόδοξου Συνδιασκέψεως διὰ θέματα αἱρέσεων καὶ παραθρησκείας, ποὺ πραγματοποιεῖται εἰς τὸ Προκόπιον Εὐβοίας. Τὸ διεθνὲς σκηρικὸν τῶν αἱρέσεων καὶ τὸ πρόβλημα τῆς νεοειδωλολατρίας σήμερα, ἀνέπτυξαν ἀντιστοίχως ἐνώπιον τῆς ὀλομελείας τῆς Συνδιασκέψεως, ἡ κα Ντίνα Παπαθανασοπούλου, εἰδικὴ συνεργάτρια τῆς ΠΕΓ καὶ ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπ. κ. Γεώργιος Μεταλληνός, Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστήμιου Ἀθηνῶν.

ΔΕΛΤΙΟΥ ΤΥΠΟΥ τῆς 21.10.1999

Σήμερα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Χριστοδοῦλου τοῦ ἐν Πάτμῳ, ἡμέρα τῶν Ὀνομαστηρίων τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδοῦλου, τελέσθηκε τὸ πρῶτ' Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὸν Ἱ. Ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσσου ἱερουργούντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ὀλομόουτς καὶ Μπρνὸ κ. Χριστοφόρου, συνιερουργούντων κληρικῶν τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Στὴ συνέχεια ἡ ΙΑ΄ Συνδιάσκεψη Ἐντεταλμένων ἀσχολήθηκε μὲ τὶς κοινωνικὲς ἐπιπτώσεις τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων καὶ τοὺς κινδύνους ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὴν δραστηριότητά τους μεταξύ τῶν νέων. Εἰσηγητὲς ἦσαν:

Ὁ Ἀρχιμ. Χριστοφόρος Τσιάκκας μὲ θέμα: «Κοινωνικὲς ἐπιπτώσεις τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων καὶ ἡ ἀντιμετώπισή τους».

Πρωτ. Γεώργιος Ἀναγνωστόπουλος μὲ θέμα: «Προβληματισμοὶ γιὰ τὴν θρησκευτικὴτητα στὸ Ἑλληνικὸ Πανεπιστήμιον» καὶ Ἀρχιμ. Παῦλος Ἰωάννου μὲ θέμα: «Ἐφηβοὶ καὶ Ἀποκρυφισμός».

Στὴν βραδινὴ συνεδρία της ἡ Συνδιάσκεψη προχώρησε στὴν σύνταξη πορισμάτων καὶ διαπιστώσεων ποὺ προέκυψαν ἀπὸ τὶς συζητήσεις τῶν ἡμερῶν αὐτῶν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ τῆς 22.10.1999

«Στὰ ἐπόμενα δέκα χρόνια οἱ καταστροφικὲς σέκτες (destructive cults) θὰ ἀναλάβουν τὸ ἔργο τῶν ἐγκληματικῶν συνδικάτων. Ἡ πιὸ μεγάλη ἐγκληματικὴ ὀμάδα θὰ εἶναι οἱ σέκτες».

Ἡ συγκλονιστικὴ αὐτὴ πρόβλεψη ποὺ ἔγινε στὸ Συνέδριον «Violencia '98» στὸ Καρακάς τῆς Βενε-

ζουέλας, συνοψίζει τὸ πρόβλημα ποὺ ἀπασχόλησε τὴν ΙΑ΄ Πανορθόδοξην Συνδιάσκεψιν Ἐντεταλμένων Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν καὶ Ἱερῶν Μητροπόλεων διὰ θέματα αἱρέσεων καὶ παραθρησκείας, ποὺ πραγματοποιήθηκε μὲ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου στὸ Ἱερὸ Προσκύνημα τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσσου, τῆς Ἱ. Μ. Χαλκίδος ἀπὸ 18 ἕως 22 Ὀκτωβρίου 1999, μὲ τὴν συμμετοχὴ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδοῦλου, Μητροπολιτῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κρήτης, ἐκπροσώπων τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν καὶ Ἐντεταλμένων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κρήτης.

Στὴν Συνδιάσκεψιν ἐπισημάνθηκε ὅτι οἱ καταστροφικὲς σέκτες θυμούνται τὶς θρησκευτικὲς ἐλευθερίες καὶ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα, μόνον ὅταν θέλουν νὰ ἐξουδετερώσουν τὴν κριτικὴν, ποὺ ἀσκεῖται εἰς βάρος τους, ἐνῶ οἱ ἴδιες τὰ παραβιάζουν κατὰφωρα στὴ ζωὴ τῶν ὀπαδῶν τους.

Μελετήθηκε, ἐπίσης, τὸ ἔργο τῶν νεοπροτεσταντικῶν καὶ πεντηκοστιανῶν ὀμάδων καθὼς καὶ τῶν νεοειδωλολατρικῶν ὀμάδων, οἱ ὁποῖες μὲ τὴν δῆθεν «ἀρχαιολατρία» τους ἀρνοῦνται τὴν συνέχεια καὶ συνοχὴ τοῦ πολιτισμοῦ μας καὶ δηλητηριάζουν τὴν συλλογικὴ ἐθνικὴ συνείδηση.

Τέλος, ἐν ὄψει τοῦ γεγονότος τῆς συστάσεως Εἰδικῶν Κοινοβουλευτικῶν Ἐπιτροπῶν σὲ χώρες - μέλη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως γιὰ τὴν μελέτη τῆς δράσεως τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς κοινωνικῶν συνεπειῶν, διαπιστώθηκε ἡ ἀναγκαιότητα σύστασης ἀναλόγων ἐπιτροπῶν καὶ στὸ Ἑλληνικὸ Κοινοβούλιον, συμφώνως καὶ πρὸς τὶς σχετικὲς Συστάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης (1178/1992 καὶ 1412/1999). Τὸ ἴδιο ἐπιτακτικὴ εἶναι ἡ ἀνάγκη δημιουργίας ἐθνικοῦ κέντρου ἔρευνας καὶ πληροφόρησης γιὰ τὶς σέκτες, ὅπως διαλαμβάνεται στὶς προαναφερθεῖσες Συστάσεις τῆς Κοινοβουλευτικῆς Συνελεύσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης.

Ὁμάδα Α΄ - Νεοπεντηκοστιανὲς αἱρέσεις

1. Διαπιστώθηκε ἔντονη προπαγανδιστικὴ δραστηριότητα τῶν Πεντηκοστιανῶν. Ἰδιαίτερα δὲ μέσω τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ τους, «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ» FM., τόσοσ τοῦ κεντρικοῦ ὅσον καὶ τῶν ἐπαρχιακῶν. Οἱ σταθμοὶ αὐτοὶ ἀσκοῦν ἀθέμιτον προσηλυτισμό, δεδομένου ὅτι ἀποκρύπτουν τὴν πεντηκοστιανὴ τους ταυτότητα καὶ ἔχουν τὸν παραπλανητικὸ προσδιορισμό: «Τὸ χριστιανικὸ ραδιόφωνο τῆς Ἀθήνας, στὴν ὑπηρεσία τοῦ Εὐαγγελίου».

2. Ἀπὸ τὴν προσηλυτιστικὴν δραστηριότητα τῶν νεοπεντηκοστιανῶν δημιουργοῦνται δυσάρεστες, ἀπὸ κοινωνικῆς πλευρᾶς, καταστάσεις στὸν οἶκο-

γενειακό τομέα, καθόσον έχει διαπιστωθεί πλήθος διαζυγίων σε οικογένειες όπου έχει εισχωρήσει αυτή ή αίρεσις. Αυτόνοτες τυγχάνουν οι επιβλαβείς επιπτώσεις στην ψυχική υγεία των παιδιών.

3. Επίσης έπισημάνθηκε ότι, προβάλλοντας έντονα τις έσφαλμένες έσχατολογικές τους διδασκαλίες περι έπικείμενης άρπαγής των όπαδών τους στους ούρανοίς, και μάλιστα την δεκαετία του 1990, έκμεταλλεύονται οικονομικά άνύποπτους και άπροστάτευτους ανθρώπους, που γίνονται θύματά τους.

4. Η Συνδιάσκεψη άσχολήθηκε με τó θέμα της Χ.Ο.Ε. και της Α.Θ.Α.Ζ.Ω., ή όποία προέκυψε από διάσπαση της πρώτης. Διαπιστώθηκε ότι οι άνθρωποι των ομάδων αυτών προσπαθούν, έξωτερικά, να φαίνονται ότι είναι κανονικά μέλη της Όρθοδόξου Έκκλησίας αλλά κρυφά και μυστικά διατηρούν όλα τά λανθασμένα και αίρετικά «πιστεύω τους».

Όμάδα Β΄ - Παραθρησκευτικές όργανώσεις της «Νέας Έποχής»

Η ΙΑ΄ Συνδιάσκεψη Έντεταλμένων Όρθοδόξων Έκκλησιών και Έρων Μητροπόλεων διά θέματα αίρέσεων και παραθρησκείας πραγματοποιήθηκε μετά από άπόφαση της Έρας Συνόδου της Έκκλησίας της Ελλάδος, στο Έρò Προσκύνημα του Όσίου Ιωάννου του Ρώσου στο Προκόπι Εύβοίας, από 18-22.10.99 με θέμα: «Αίρέσεις, παραθρησκεία και νεοειδωλολατρία ως κοινωνικό πρόβλημα. Διαπιστώσεις και προοπτικά διά μίαν όρθην ποιμαντικήν άντιμετώπισιν».

Μετά από τις σχετικές είσηγήσεις και εύρύτατες συζητήσεις όδηγήθηκε στα ακόλουθα συμπεράσματα και διαπιστώσεις.

1. Η κοσμοθεωρία των ποικιλώνυμων ομάδων που συνθέτουν τó μωσαϊκό της λεγομένης «Νέας Έποχής» θεμελιώνεται σε έξωχριστιανικές και έξωευρωπαϊκές άντιλήψεις. Θεμελιώνεται, δηλαδή, στην περι Θεου, άνθρώπου και κόσμου άντίληψη των ανατολικών θρησκειών και του άποκρυφισμού.

2. Οι ομάδες αυτές κρύβονται πίσω από πολύμορφα προσωπεΐα, θρησκευτικά, κοινωνικά, φιλοσοφικά, οικονομικά, πολιτικά κ.ά.

3. Διεισδύουν και επενδύουν κυρίως στους τομείς της εκπαιδύσεως, του άθλητισμού, της υγείας και της οικονομίας. Δρούν κατά τρόπον άνεξέλεγκτον στην Ελλάδα και στις ύπόλοιπες χώρες, δημιουργώντας σοβαρά προβλήματα -όχι μόνον, καθαρώς «θρησκευτικά»- άπειλούν όλόκληρο τόν πολιτισμό μας και τους δημοκρατικούς θεσμούς.

4. Οι ομάδες αυτές κόπτονται για την θρησκευτική έλευθερία και τά ανθρώπινα δικαιώματα, τά όποια όμως κατάφωρα παραβιάζουν στη ζωή των όπαδών τους (δικαίωμα στην έργασία, στην άσφα-

λιση, πληροφόρηση, μόρφωση κ.ά.). Θυμούνται τις θρησκευτικές έλευθερίες και τά ανθρώπινα δικαιώματα μόνον όταν θέλουν να έξουδετερώσουν την κριτική που άσκειται εις βάρος τους.

5. Οι άρμόδιοι κρατικοί φορείς, οι πολίτες και κυρίως οι νέοι στα σχολεία δέν είναι, δυστυχώς, ενημερωμένοι για τους κινδύνους που έγκυμονούν οι νέες αίρέσεις, τους όποιους έχουν έπισημάνει και θεσμοθετημένα όργανα της Εύρωπαϊκής Ένωσης.

6. Διαπιστώθηκε ότι πολλά προβλήματα δημιουργεί ή δράση των «παρακλαδιών» της μασονίας. Μάλιστα δημιουργεί σύγχυση ή παρουσία μερικων εκκλησιαστικων προσώπων -άπό άγνοια άσφαλώς- σε εκδηλώσεις αυτών των όργανώσεων.

7. Έπισημάνθηκε ότι ή «Νέα Έποχή», επιδιώκει να διαβρώσει και να άλώσει άκόμη και τόν Έκκλησιαστικό χώρο.

8. Είναι άνάγκη να ένταθει ή ενημέρωση προς τους άρμοδίους φορείς και τó κοινό για τις ομάδες αυτές. Τó πρόβλημα θά πρέπει να άπασχολήσει και την Πολιτεία. Επίσης θά πρέπει να ύπάρξει ενημέρωση στα σχολεία για τους κινδύνους από τις νέες αυτές αίρέσεις.

9. Η Συνδιάσκεψη έκρινε άπαραίτητο να μñ θεωρείται αυτόνόητη ή άπόκτηση του θρησκευτικού καθεστώτος από ομάδες οι όποιες παραπλανητικά έμφανίζονται ως τέτοιες, σύμφωνα και με την ύπ' αριθμ. 8373 Έκθεση της Έπιτροπής Νομικων Θεμάτων και Άνθρωπίνων Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Εύρώπης εκ της όποίας προέκυψε και ή ύπ' αριθμ. 1412/1999 Σύσταση του ίδιου Συμβουλίου.

10. Τονίστηκε ότι είναι άναγκαίο ή Έκκλησία να έχει λόγο στην σύνταξη των αναλυτικων προγραμμάτων του μαθήματος των Θρησκευτικων σε όλες τις βαθμίδες της εκπαιδύσεως.

11. Διαπιστώθηκε ότι άσκειται προσηλυτισμός στον άποκρυφισμό και ιδιαίτερα στον νεοσατανισμό μέσω εκπομπών που άπευθύνονται κυρίως σε παιδιά και νέους.

12. Τη Συνδιάσκεψη προβλημάτισε ή ταυτότητα περιοδικων και έντύπων που κυκλοφόρησαν πρόσφατα και παρουσιάζονται ως όρθόδοξα ενώ προβάλλουν συγκρητιστικές άπόψεις.

Όμάδα Γ- Η νεοφανής παρουσία των νεοειδωλολατρικων ομάδων

Την ΙΑ΄ Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη διά θέματα αίρέσεων και παραθρησκείας άπασχόλησε και ή δράση των σχετικά νεοφανων παγανιστικων και νεο-ειδωλολατρικων ομάδων. Διαπιστώθηκε ότι οι ομάδες αυτές:

1. Έπιχειρούν όχι μόνον διάβρωση του όρθοδόξου φρονήματος των πιστων μας αλλά και παραχάρξη της πολιτιστικής ταυτότητος του έλληνι-

κοῦ λαοῦ.

2. Χρησιμοποιοῦν ποικίλα προσώπετα καὶ διεισδύουν ὑπουλα σὲ διάφορα κινήματα (πολιτιστικά, ἔθνικιστικά, φεμινιστικά, οἰκολογικά κ.λπ.).

3. Καπηλεύονται τὶς ἔθνικες εὐαισθησίες τῶν Νεοελλήνων, προωθώντας τὴν αὐταπάτη μιᾶς δῆθεν ἀρχαιολατρίας, ποὺ παρουσιάζεται ὡς «ἐπιστροφή στὶς ζωογόνες ρίζες τῆς φυλῆς».

4. Μὲ τὸν ἀντιχριστιανισμό καὶ ἀντιβυζαντινισμό τοὺς ἀρνοῦνται τὴν συνέχεια καὶ συνοχὴ τοῦ πολιτισμοῦ μας καὶ δηλητηριάζουν τὴν συλλογικὴ ἔθνικὴ συνείδηση.

5. Ἀκόμη καὶ ὅταν ἡ στάση τοὺς ἔναντι τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας δὲν φαίνεται ἐχθρική, νοθεύουν τὸ χριστιανικὸ μήνυμα θεωρώντας τὸν Χριστιανισμό ἀντίγραφο τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς θρησκείας σὲ ὅλες τοὺς ἐκφάνσεις.

6. Ἀναμειγνύουν μὲ τὶς παγανιστικὲς δοξασίες τοὺς θεμελιώδεις διδασκαλίες τῆς «Νέας Ἐποχῆς» ἐρμηνεύοντας τὰ πάντα μὲ ἀποκρυφιστικὸ τρόπο.

7. Ἀρκετὲς νεοειδωλολατρικὲς ὁμάδες, υἱοθετοῦν ἀκραίες πολιτικὲς καὶ ρατσιστικὲς τάσεις ποὺ ἀποτελοῦν ἀπειλὴ γιὰ τοὺς δημοκρατικοὺς θεσμούς.

Γιὰ τὴν ποιμαντικὴ ἀντιμετώπιση τῶν ἐκ τῆς νεοειδωλολατρίας προβλημάτων εἶναι ἀνάγκη:

1. Νὰ καταδεικνύεται τὸ ἀσυμβίβαστο τῆς ὀρθοδόξου πίστεως μὲ τὶς ὁποιοσδήποτε νεοπαγανιστικὲς ἢ νεοειδωλολατρικὲς δοξασίες.

2. Μὲ τὴν σύνταξη εἰδικῶν μελετῶν νὰ ἀποκαθίσταται ἡ ἱστορικὴ ἀλήθεια γιὰ γεγονότα ποὺ σκοπίμως διαστρεβλώνονται εἰς βάρος τοῦ Χριστιανισμοῦ.

3. Νὰ προβάλλεται ἡ ἐκ μέρους τῶν Ἁγίων Πατέρων ἐκτίμηση τῆς ἀξίας τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας καὶ τῆς προδρομικῆς σημασίας της γιὰ τὴν ἐξάπλωση τοῦ Χριστιανισμοῦ.

4. Νὰ ἀναδεικνύεται ἡ συμβολὴ τῆς ἐν γένει Χριστιανικῆς διανόησης καὶ ἰδιαίτερα τοῦ μοναχισμοῦ στὴν διάσωση καὶ διαφύλαξη τῆς θύραθεν παιδείας καὶ εἰδικότερα τῶν κειμένων τῆς κλασικῆς παράδοσης.

Ἡ Συνδιάσκεψη χαιρετίζει τὴν σύσταση εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ ὁποία ἀποβλέπει στὴν συμβολὴ τῆς Ἐκκλησίας στὴν ἐπιτυχία τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων τοῦ 2004 μὲ σκοπὸ τὴν προβολὴ καὶ διαφύλαξη τοῦ γνησίου πνεύματος τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων.

Ἐπιτροπὴ Δ΄ - Νομικὲς Διαπιστώσεις

1. Οἱ αἵρέσεις - σέκτες καὶ οἱ αἵρέσεις - κινήματα μετέρχονται μεθόδους μαζικῆς χειραγωγήσεως καὶ ἄλλες τεχνικὲς, χωρὶς νὰ διστάζουν νὰ διαπράττουν πάσης φύσεως ἐγκλήματα, γιὰ νὰ ἐπιτύχουν, μεταξὺ ἄλλων, καὶ τὴν φήμιση κάθε χριστιανικῆς καὶ

ιδίως κάθε Ὁρθοδόξου χριστιανικῆς ἀπόψεως.

2. Οἱ Ὁρθόδοξοι χριστιανοὶ υφιστάμεθα μία πνευματικὴ, οἰκονομικὴ καὶ ψυχολογικὴ ἔθνοκάθαρση, ἀπὸ τὶς αἵρέσεις - σέκτες καὶ ὠρισμένους συμμάχους τοὺς στὸν χῶρο τῆς πολιτικῆς, μὲ στόχο τὸν ἀποχριστιανισμό κάθε τομέως τῆς κοινωνικῆς, οἰκονομικῆς καὶ πολιτικῆς ζωῆς.

3. Ἡ διαστρέβλωση τῆς ἀλήθειας ἀπὸ τὶς αἵρέσεις - σέκτες καὶ ὠρισμένους παράγοντες ποὺ τοὺς ὑποστηρίζουν εἶναι πάγια πρακτικὴ ἢ ὁποία ἀφειδῶς χρησιμοποιεῖται σὲ κάθε περίπτωση, τοῦ νομικοῦ χῶρου μὴ ἐξαιρουμένου, ὅταν προσβάλλονται σοβαρῶς ἢ παράνομη δραστηριότητα ἢ οἱ ἐπικίνδυνες καὶ ἐγκληματικὲς κακοδοξίες τοὺς.

4. Δὲν συνιστᾶ δυσμενὴ θρησκευτικὴ διάκριση, ἢ διαφορετικὴ μεταχείριση τῶν αἱρέσεων - σεκτῶν καὶ τῶν αἱρέσεων - κινήματων, καθ' ὅσον στηρίζεται στὶς δραστηριότητές τοὺς καὶ ὄχι στὸν θρησκευτικὸ μανδύα, τὸν ὁποῖον, ἐξ ἄλλου, παραπλανητικῶς ἐνδύονται.

5. Ἡ μόνιμη συνεργασία Κράτους καὶ Ἐκκλησίας γιὰ τὶς ἀναγκαῖες νομοθετικὲς βελτιώσεις καὶ γιὰ τὴν ἐνημέρωση δημοσίων ὑπαλλήλων, δικαστικῶν καὶ λοιπῶν κρατικῶν φορέων γιὰ τὴν ἐγκληματικότητα καὶ τὰ λοιπὰ κοινωνικὰ προβλήματα ποὺ προξενεῖ ἡ δράση τῶν αἱρέσεων - σεκτῶν θεωρεῖται ὡς ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη, προκειμένου νὰ ὑπάρξη μιὰ συντονισμένη δράση πρὸς τὴν κατεύθυνση αὐτῆς.

6. Ἡ σύσταση εἰδικῶν κοινοβουλευτικῶν ἐπιτροπῶν γιὰ τὶς αἵρέσεις - σέκτες, ὅπως αὐτὲς ποὺ συνησθῆσαν ἤδη στὴν Δυτικὴ Εὐρώπη, καὶ ἡ ἴδρυση ἑθνικῶν κέντρων ἔρευνας καὶ πληροφόρησης γιὰ τὸ ἴδιο ζήτημα, ἢ ὁποία προτείνεται ἀπὸ τὸ τελευταῖο ψήφισμα τῆς Κοινοβουλευτικῆς Συνέλευσης τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, κρίνεται ὅτι εἶναι θέματα τῶν ὁποίων ἡ ὑλοποίησις ἐνδείκνυται νὰ προχωρήσῃ ἀπὸ τὴν Πολιτεία ἄμεσα καὶ χωρὶς ὁποιαδήποτε καθυστέρηση.

7. Ἡ Συνδιάσκεψη χαιρετίζει τὴ θαρραλέα ἐθνικοθρησκευτικὴ στάση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μὲ τὴν ἄμεση ἀντίδραση καὶ τὴν καταπελτικὴ ἀπάντηση, τὴν ὁποία ἔδωσε στὴν ἀπαράδεκτη Ἐκθεση τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, γιὰ τὴν ἄσκηση τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καὶ ἰδιαίτερα τῶν θρησκευτικῶν ἐλευθεριῶν στὴ χώρα μας.

Ἐπικοινωνιακὴ καὶ Μορφωτικὴ Ὑπηρεσία Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ τῆς 2ας Νοεμβρίου 1999

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, συζητᾶ μὲ τοὺς

άκροατές του 89,4, του Ραδιοφωνικού Σταθμού της Έκκλησίας της Ελλάδος, στην έκπομπή Λόγος - Διάλογος, την Κυριακή 7 Νοεμβρίου και ώρα 12.00 με 13.00 το μεσημέρι, την οποία παρουσιάζει ο Άρχιμανδρίτης Πολύκαρπος Μπόγγρης.

Μια ζωντανή επικοινωνία του Άρχιεπισκόπου με τους άκροατές, από την συχνότητα του Έκκλησιαστικού Ραδιοφώνου.

Ίερά Άρχιεπισκοπή Άθηνών

Όνομαστική έορτή του Μακαριωτάτου
Άρχιεπισκόπου Άθηνών και πάσης Ελλάδος
κ.κ. Χριστοδούλου

Με άφορμή την όνομαστική έορτή του Μακαριωτάτου Άρχιεπισκόπου Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Χριστοδούλου έτελέσθη σήμερα το πρωί στον Ί. Ναό Άγ. Παντελεήμονος Άχαρνών πανηγυρικό Άρχιερατικό Συλλεϊτουργο.

Τόν Πανηγυρικό της ήμέρας έξεφώνησε ο Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Θεόκλητος, ο όποιος μίλησε για την άγία μορφή, τόν άσκητικό βίο και τόν έθνικό ρόλο του Άγίου Χριστοδούλου και τόνισε ότι "πάντοτε στις δύσκολες ιστορικές στιγμές του Έθνους ή Έκκλησία άναδεικνύει μεγάλες προσωπικότητες οί όποιες συμβάλλουν στην πνευματική και ήθική πρόοδο του Γένους. Μία τέτοια προσωπικότητα είναι και ο σημερινός Άρχιεπίσκοπος, ά όποιος άποτελεί στήριγμα για το λαό μας και πόλο άγάπης και στοργής".

Στό τέλος της πανηγυρικής Θ. Λειτουργίας ο Μακαριώτατος εύχαρίστησε τόν Πατριάρχη Άλεξανδρείας ο όποιος παρέστη συμπροσευχόμενος καθώς και τούς συλλεϊτουργούντες και συμπροσευχομένους Άρχιερείς, τόν κληρο και τόν πιστό λαό για την άγάπη τους, ή όποία "τόν στηρίζει, τόν παρηγορεί και τόν άναπαύει". Αύτή ή άγάπη είναι, όπως είπε, ένα βάθρο πνευματικό πάνω στο όποιο στηριζόμενος συνεχίζει την προσπάθειά του και τόν άγώνα του για την έμβάθυση του πνεύματος και του φρονήματος του θρησκευέσθαι μέσα στο λαό μας.

Ό Μακαριώτατος προσέφερε στον Πρωτεπιστάτη του Άγίου Όρους ένα πολύτιμο έγκόλπιο και παρεκάλεσε, άν τόν έπιτρέπουν τά θέσμια, να τόν κρεμάσει στην Ίερά Εικόνα του "Άξιόν Έστιν" ως ένδειξη αίώνιας εύγνωμοσύνης του Προκαθημένου της Αυτόκεφάλου Έκκλησίας της Ελλάδος πρós την Ύπεραγία Θεοτόκο.

(21.10.99)

**Έπίσκεψη του Μακαριωτάτου
Άρχιεπισκόπου Άθηνών και πάσης Ελλάδος
κ.κ. Χριστοδούλου στην Ξάνθη**

Ό Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος Άθηνών και

πάσης Ελλάδος κ.κ. Χριστόδουλος τόν Σάββατο 23 Όκτωβρίου μεταβαίνει στην Ξάνθη για να έπισκεφθή την γενέτειρά του και να θεμελιώσει τά γραφεία κατασκευαστικής εταιρείας ή όποία έπιχειρηματικά δραστηριοποιείται και στον χώρο της Θράκης. Με τόν τρόπο αυτό ο Μακαριώτατος από την πλευρά της Έκκλησίας θέλει να ύπογραμμίσει την άξία που έχει ή συγκεκριμένη περιοχή για τόν Έλληνισμό και την Όρθοδοξία και να έπαινέσει κάθε προσπάθεια που γίνεται για την πολύπλευρη ανάπτυξη της. Όπως είναι γνωστό ή Ίεραρχία της Έκκλησίας της Ελλάδος με πρόσφατη άπόφασή της συμβάλλει στην διατήρηση της Έλληνορθόδοξης οικογένειας στη Θράκη δια του έπιδόματος τόν όποιο προσφέρει στο τρίτο παιδί.

(21.10.99)

Καταδίκη πράξεων ρατσισμού

Τή βαθύτατη θλίψη του εκφράζει ο Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Χριστόδουλος για τίς άποτρόπαιες πράξεις βίας και ρατσισμού που συνέβησαν χθές τόν βράδυ στο κέντρο της Άθήνας.

Ό Μακαριώτατος τονίζει ότι οί πράξεις αυτές καταδικάζονται από την Έκκλησία και άποδοκιμάζονται από τόν σύνολο του φιλήσυχου λαού μας. Ό λαός μας, συνεχίζει ο Μακαριώτατος, έχει άποδείξει στην τόσο μακρά ιστορική του πορεία ότι συμβιώνει ειρηνικά με άλλοεθνείς και άλλοθρήσκους, γνωρίζοντας ότι ή άγάπη πρós τόν πλησίον δέν περνά μέσα από μισαλλόδοξες και άπάνθρωπες ένέργειες ένθικιστικού, ρατσιστικού, πολιτικού ή θρησκευτικού περιεχομένου.

Τέλος, ο Μακαριώτατος σημείωσε ότι τά συγκεκριμένα άπαράδεκτα περιστατικά άποτελούν μια θλιβερή έξαιρεση ή όποία δέν έχει καμία σχέση με τόν πνεύμα της κοινωνικής άλληλεγγύης που διακρίνει τούς Έλληνες.

(22.10.1999)

Στέγαση ύπερπολυτέκνου σεισμοπαθούς οικογένειας

Ό Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Χριστόδουλος, πληροφορηθείς από τά ραδιοτηλεοπτικά μέσα τόν δράμα της πολύτεκνης οικογένειας του Μενιδίου, με τά 11 παιδιά (σύντομα ή μητέρα άναμένει και τόν δωδέκατο), έζήτησε από τίς άρμόδιες Έκκλησιαστικές Ύπηρεσίες να έπιληφθούν του προβλήματός της και να τόν έπιλύσουν τόν ταχύτερο δυνατόν.

Ή ως άνω οικογένεια έμεινε άστεγη, λόγω του σεισμού του περασμένου Σεπτεμβρίου και κατοικεί έως σήμερα, προχείρως, σέ τροχόσπιτο.

Στήν οικογένεια παραχωρούνται ΤΡΕΙΣ οίκισκοι, από αυτούς που έχουν ήδη παραγγελθή από την Ίερά Σύνοδο της Έκκλησίας της Ελλάδος για τους σεισμοπαθείς.

Υπολογίζεται ότι περίπου μέσα σε ένα μήνα από σήμερα θα παραδοθούν τα τρία οικήματα, ώστε να χρησιμοποιηθούν από την οικογένεια, προκειμένου αυτή να ξεπεράσει, κατά το δυνατόν, τη δοκιμασία που της προκάλεσε ο σεισμός.

(25.10.1999)

Φροντιστήριο Έπιμορφώσεως τών Κατηχητών

Άπό τη Δευτέρα 1η Νοεμβρίου 1999 και ώρα 19.00 αρχίζει τις εργασίες του τó Φροντιστήριο Έπιμορφώσεως τών Κατηχητών που διοργανώνει ή Άποστολική Διακονία σε συνεργασία με τó Γραφείο Νεότητος στην αίθουσα συνεδριάσεων της Ί. Συνόδου. Στο Φροντιστήριο Κατηχητών πραγματοποιούνται εισηγήσεις από έκλεκτους όμιλητές και δίνεται στους Κατηχητές ή εύκαιρία να καταρτιστούν καλύτερα και σαφέστερα σε θέματα που άφορούν στο κατηχητικό τους έργο. Η συμμετοχή τών κατηχητών κρίνεται άπαραίτητη.

Τό πρόγραμμα τών τεσσάρων πρώτων εισηγήσεων είναι:

α) Δευτέρα 1 Νοεμβρίου 1999 όμιλητής ό π. Ίερεμίας Φούντας με θέμα: "Τό πρόσωπο του Χριστού στην Παλαιά Διαθήκη και στην Καινή Διαθήκη".

β) Δευτέρα 29 Νοεμβρίου 1999 όμιλητής ό π. Γεώργιος Κανάκης με θέμα: "Οί Πατέρες της Έκκλησίας ως κατηχητές και πηγή έμπνευσης τών κατηχητών".

γ) Δευτέρα 13 Δεκεμβρίου 1999 όμιλητής ό π. Κων/νος Καραϊσαρίδης με θέμα: "Η Λειτουργική ζωή άναπόσπαστο κομμάτι της κατηχητικής άγωγής".

δ) Δευτέρα 17 Ίανουαρίου 2000 όμιλητής ό Καθηγητής κ. Γ. Κρουσταλλάκης με θέμα: "Ο ψυχοπαιδαγωγικός ρόλος τών κατηχητών".

Οί όμιλίες του Σεμιναρίου θα αρχίζουν στις 7.30 μ.μ. Πριν από κάθε εισήγηση τελείται ή Άκολουθία του Έσπερινου στις 7.00 μ.μ. στο Καθολικό της Ί. Μονής Άσωμάτων Πετράκη.

Ύπεύθυνοι για τó Έπιμορφωτικό Φροντιστήριο Κατηχητών είναι ό Αίδεσ. π. Κωνσταντίνος Καραϊσαρίδης, Καθηγητής Πανεπιστημίου και ό Αίδεσ. π. Άντώνιος Καλλιέρης, Διευθυντής του Γραφείου Νεότητος της Ίερας Άρχιεπισκοπής Άθηνών.

(29.10.1999)

Συνάντηση τών ύπευθύνων τών Σχολών Γονέων με τόν Μακαριώτατο

Ο Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος Άθηνών και

πάσης Ελλάδος κ.κ. Χριστόδουλος προήδρευσε σήμερα στο Άρχιεπισκοπικό Μέγαρο, συσκέψεως τών έφημερίων οί όποιοι όρίσθησαν ως ύπεύθυνοι τών Σχολών Γονέων της Ί. Άρχιεπισκοπής Άθηνών.

Μετά τó πέρας της συσκέψεως, ό Μακαριώτατος έρωτηθείς από τους δημοσιογράφους τόνισε πως σκοπός του νέου θεσμού είναι "να στηρίξουμε με τόν πρωτοποριακό αυτόν τρόπο τους συζύγους ή τους ύποψηφίους συζύγους, τους γονείς ή τους ύποψηφίους γονείς στην άντιμετώπιση προβλημάτων τα όποια συναντώνται μέσα στην οικογένεια. Έπιθυμούμε και επιδιώκουμε ό νέος θεσμός να συγκρατήσει και να ενισχύσει την έλληνορθόδοξη παραδοσιακή οικογένεια, επειδή πιστεύουμε ότι ή οικογένεια είναι τó φυτώριο στο όποιο άναπτύσσονται οί όλοκληρωμένοι χαρακτήρες. Για τή λειτουργία τών Σχολών Γονέων έχουμε έπιστρατεύσει μία πλειάδα από ειδικευμένους έπιστήμονες που είναι κοινωνιολόγοι, παιδαγωγοί, θεολόγοι, κληρικοί, γιατροί και νομικοί".

Οί Σχολές Γονέων θα ξεκινήσουν τή λειτουργία τους πιλοτικά από την έρχόμενη έβδομάδα σε 41 ένορίες της Άττικής και τó έργο τους θα διαρκέσει πέντε μήνες. Τό πρόγραμμα τών Σχολών Γονέων ύπάρχει ήδη στις ένορίες για τήν ένημέρωση τών ενδιαφερομένων.

Έξάλλου, ό Μακαριώτατος σε έρώτηση δημοσιογράφων για τó αν συμφωνεί με τó άρθρο του Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιώς κ. Καλλινίκου στο περιοδικό "Πειραική Έκκλησία" περι "πειρασμού έκκοσμηκέυσεως της Έκκλησίας", άπάντησε ότι πράγματι αυτός ό κίνδυνος ύπάρχει και πρέπει ή Έκκλησία να λειτουργεί κατά τρόπο ώστε να άποτρέπει αυτόν τόν πειρασμό.

Τό άπόγευμα ό Προκαθήμενος της Έλλαδικής Έκκλησίας θα συναντηθεί στο Άρχιεπισκοπικό Μέγαρο και με τους εισηγητές τών Σχολών Γονέων.

(29.10.1999)

Όμιλία Μακαριώτατου για τήν Εύγονική

Τήν Παρασκευή 29 Όκτωβρίου 1999 ή Ίερά Άρχιεπισκοπή Άθηνών διοργάνωσε, σε συνεργασία με τόν Πανελλήνιο Ίατρικό Σύλλογο και τόν Ίατρικό Σύλλογο Άθηνών έκδήλωση προς τιμήν του ιατρικού κόσμου με τήν εύκαιρία της προηγηθείσης μνήμης του Εύαγγελιστου Λουκά του Ίατρού.

Με τήν εύκαιρία της έκδηλώσεως ό Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Χριστόδουλος έξεφώνησε όμιλία σε κεντρικό ξενοδοχείο της Άθήνας, με θέμα: "Εύγονική: Ηθικοί προβληματισμοί και προοπτικές". Σ' αυτή έπεσήμανε τα τεράστια ήθικά διλήμματα που προκύπτουν από τις έφαρμογές της συγκεκριμένης επι-

στημονικής μεθόδου. Αύτὰ τὰ προβλήματα ἔχουν καταγραφῆ τὰ τελευταῖα ἔτη, κυρίως μετὰ ἀπὸ πρωτοβουλία τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν Ἐθνικῶν Ἐπιτροπῶν Ἠθικῆς Δεοντολογίας ποὺ ἔχουν συσταθεῖ στὶς περισσότερες χώρες.

Στὴν ὁμιλία του ὁ Μακαριώτατος ἔθεσε στοὺς γιατροὺς τὸ ἐρώτημα ἂν ἐπιτρέπεται ἢ θανάτωση τοῦ ἐμβρύου ἔστω κι ἂν αὐτὸ πρόκειται νὰ ὀδηγήσει στὴ γέννηση ἀναπήρου παιδιοῦ καὶ ἀκόμη ἄλλα κρίσιμα ἐρωτήματα: «ποιὸς θὰ πάρει τὴν ἀπόφαση γιὰ μιὰ διακοπὴ τῆς κύησης; Μπορεῖ ἢ ἐπιστήμη νὰ παίρνει ἀποφάσεις ποὺ ἐπηρεάζουν τὶς μέλλουσες γενεές καὶ ποιὸς ἀρμόδιος θὰ δώσει τὴ συγκατάθεσή του γιὰ τέτοιες γενετικές παρεμβάσεις; Δικαιούται ἢ ἐπιστήμη νὰ ὑποβάλλει τὸν ἄνθρωπο σὲ ὑποχρεωτικὸ γενετικὸ ἔλεγχο γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση τῶν στόχων τῆς καὶ νὰ συμβιβάζεται αὐτὸς μετὰ τὴν αὐτονομία τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου; Μέχρι ποιοῦ σημείου ὑπάρχει “δικαίωμα” τοῦ γιατροῦ καὶ τοῦ ζευγαριοῦ νὰ ρυθμίσουν τὰ θέματα εὐγονικῆς; Εἶναι τάχα ἀπεριόριστο τὸ “δικαίωμα” ἢ μήπως δὲν εἶναι κὰν δικαίωμα, ἀφοῦ ὁ ἄνθρωπος γεννιέται καὶ δὲν γίνεται;»

Καὶ ὁ Μακαριώτατος συνέχισε λέγοντας ὅτι «οφείλουμε νὰ διερωτηθοῦμε ἂν ὁ ἄνθρωπος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κυριαρχεῖ ἐπὶ τῶν διαδικασιῶν τῆς ἀναπαραγωγῆς» ἐνῶ, ἀνέφερε πὼς ἡ “εὐγονικὴ” δὲν εἶναι “ἠθικὰ οὐδέτερη”, εἰδικότερα σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ τὶς πρῶτες ἀρχές τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς. «Μόνον θεραπευτικὲς παρεμβολές ὑπὲρ τοῦ ἐμβρύου δικαιολογοῦνται, καθὼς καὶ κάθε ἄλλη ἐνέργεια ποὺ τὸ ἀντιμετωπίζει ὡς πρόσωπο με δικαιώματα στὴ ζωὴ καὶ ὄχι ὡς “μέσον τὸ ὁποῖον ἀντλεῖ τὴν ἀξίαν του ἀπὸ τὴν χρησιμότητά του γιὰ τοὺς ἄλλους”. Ὡς ἐκ τούτου κάθε εἶδος ὑποπτης ἢ ἀνήθικης γενετικῆς τεχνολογίας, ἔστω καὶ ἂν οἱ σχετικές προθέσεις εἶναι ὑποκειμενικῶς ἀγαθές, εἶναι ἀντίθετο πρὸς τὴν ἠθικὴ κρίση τῆς Ἐκκλησίας».

Ὁ Μακαριώτατος κατέληξε τὴν ὁμιλία του τονίζοντας, ὅτι στὴν εὐγονικὴ καὶ γενικὰ στὴ σύγχρονη ἐπιστήμη, ὅσοι πρωτοποροῦν βαδίζουν μετὰ “δρασκελιές” καὶ ὅσα γίνονται ἀπὸ αὐτοὺς βιαστικά καὶ ἀνεξέλεγκτα, θὰ τοὺς ὀδηγήσουν ἀσφαλῶς νὰ σκοντάψει ὄχι μόνον ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀνθρωπότητα.

Στὸν ἄνθρωπο, τόνισε, ἐναπόκειται νὰ θέσει ρυθμιστικούς κανόνες - πλαίσια ποὺ θὰ ἀποτρέψουν τὴ χρησιμοποίησιν τῶν ἐπιστημονικῶν δυνατοτήτων τῆς εὐγονικῆς γιὰ σκοποὺς ποὺ ὑπερβαίνουν τὰ ἀποδεκτὰ ὄρια ἐπεμβάσεων του ἐπὶ τῆς ζωῆς.

Μετὰ τὸ πέρασ τῆς εἰσηγήσεώς του, ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κ.κ. Χριστόδουλος ἐξήγγειλε μιὰ νέα πρωτοβουλία τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, μετὰ τὴν ὁποία σὲ κάθε ἐνορία θὰ συσταθοῦν ὁμάδες χρι-

στιανῶν ἱατρῶν καὶ ὀδοντιάτρων, οἱ ὁποῖοι θὰ προσφέρουν ἀφιλοκερδῶς τὶς ὑπηρεσίες τους σὲ μοναχικά, περιθωριοποιημένα ἢ ἀναξιοπαθοῦντα ἄτομα.

(1.11.1999)

Ἐγκαινία Ἐκκλησιαστικοῦ Βρεφονηπιακοῦ Σταθμοῦ

Τὸν πρῶτο Ἐκκλησιαστικὸ Βρεφονηπιακὸ Σταθμὸ στὴν περιοχὴ τῆς πρωτεύουσας ἐγκαινίασε σήμερα ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστόδουλος. Μετὰ τὴν τέλεση τῶν ἐγκαινίων ὅπου παρέστη ὁ Ὑφυπουργὸς Ὑγείας καὶ Πρόνοιας κ. Κοτσώνης, ἡ Νομάρχης Ἀθηναίων καὶ ὁ Δήμαρχος Ἀγίων Ἀναργύρων, ὁ Μακαριώτατος τόνισε μετὰξὺ ἄλλων: “Ἐπιλέξαμε τὴν σημερινὴ ἡμέρα ἐορτασμοῦ τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων, ἡμέρα ἀγάπης, γιὰ νὰ ἐγκαινιάσουμε τὸν ἐκκλησιαστικὸ Βρεφονηπιακὸ Σταθμὸ στὴν πόλη τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων. Ὁ Σταθμὸς θέλει νὰ προσδώσει ὄχι μόνον ἀνακούφιση στοὺς γονεῖς ποὺ ἔχουν μικρὰ παιδιὰ ἀλλὰ καὶ νὰ προσφέρει μιὰ ποιότητα ζωῆς στοὺς κατοίκους τῆς πόλης τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων. Ἐπιθυμοῦμε νὰ γίνουμε τὸ δεξιὸ χερὶ τῆς φτωχῆς οἰκογένειας”.

Καὶ ὁ Μακαριώτατος συνέχισε τονίζοντας χαρακτηριστικά: “Ἡ Ἐκκλησία στάθηκε ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή στὸ πλευρὸ τῶν πολυτέκνων καὶ θέλησε νὰ ἐνθαρρύνει τὴν ἀπόκτηση τοῦ τρίτου τέκνου μετὰ τὸ ἐπίδομα ποὺ παρέχει γι’ αὐτὸν τὸν σκοπὸ. Καὶ δὲν εἶναι μόνον αὐτό, εἶναι ἐπιπλέον ἡ παλαιότερη ἀπόφαση ποὺ λάβαμε στὴν Ἱερὰ Σύνοδο γιὰ τὴν σύσταση Ἐκκλησιαστικῶν Βρεφονηπιακῶν Σταθμῶν στὶς Ἱ. Μητροπόλεις. Πρὸς αὐτὴ τὴν κατεύθυνση καὶ ἡ Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν σὲ συνεργασία μετὰ τὸ Βαφειαδάκειο Ἰδρυμα προχώρησε στὴ δημιουργία τοῦ Βαφειαδακείου Ἐκκλησιαστικοῦ Βρεφονηπιακοῦ Σταθμοῦ.

»Ὁ νέος Σταθμὸς ἀποτελεῖ τόσο ἀπὸ πλευρᾶς ἐγκαταστάσεων ὅσο καὶ ἀπὸ πλευρᾶς λειτουργικότητος ἓνα πρότυπο Βρεφονηπιακὸ Σταθμὸ ποὺ μπορεῖ νὰ χρησιμεύσει πιλοτικά γιὰ τὴ δημιουργία καὶ ἄλλων ἀντίστοιχης ποιότητας καὶ ἐπιπέδου».

Νὰ σημειωθεῖ πὼς ὁ Ὑφυπουργὸς Ὑγείας καὶ Πρόνοιας στὴ σύντομη εἰσήγησή του ἀνέφερε πὼς τὰ “Ἐκκλησιαστικὰ Ἰδρύματα λειτουργοῦν ὄχι μόνον ἐφάμιλλα μετὰ τὰ ἀντίστοιχα κρατικά, ἀλλὰ σὲ ἀρκετὲς περιπτώσεις ἀκόμη καλύτερα”.

(1.11.1999)

Δήλωση Μακαριωτάτου γιὰ τὴν προσφορὰ τῶν πιστῶν στὸ «Ἄξιόν Ἔστιν»

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστόδουλος μετὰ τὴν ἀνα-

κοίνωση από τις έπιτροπές που είχαν προς τοῦτο συσταθεῖ, τοῦ ἐκ 476.078.615 δραχμῶν τελικοῦ ποσοῦ, που συγκεντρώθηκε ἀπό τις προσφορές τῶν πιστῶν κατὰ τὸ προσκῦνημα τῆς Ἱ. Εἰκόνας “Ἄξιόν Ἔστιν” τοῦ Ἁγ. Ὁρους προέβη στὴν ἀκόλουθη δῆλωση:

«Ἐκ μέσης καρδίας θέλω νὰ εὐχαριστήσω τὸν εὐσεβῆ καὶ πιστὸ λαό μας, ὁ ὁποῖος μὲ τὴν ἀθρόα προσέλευσή του στὸ προσκῦνημα τῆς Ἱ. Εἰκόνας “Ἄξιόν Ἔστιν” καὶ τὴν ἐκ τοῦ ὑστερήματός του συνεισφορά πρὸς τοὺς σεισμοπαθεῖς, πέτυχε νὰ συγκεντρώσει τὸ ἐντυπωσιακὸ καὶ πρωτοφανὲς ποσὸ τῶν 476 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Ἀπέδειξε ἔτσι γιὰ μὴν ἀκόμη φορὰ τὸν πλοῦτο καὶ τὴν ποιότητα τῆς ψυχῆς του, τὴν πιστότητά του πρὸς τὴν Ἐκκλησία καὶ κυρίως τὴν εὐλάβειά του πρὸς τὴν Ἀειπάρθενο Ὑπεραγία Θεοτόκο.

»Ἐπίσης, ἐπιθυμῶ νὰ εὐχαριστήσω τὴν Ἱ. Κοινότητα τοῦ Ἁγ. Ὁρους γιὰ τὴν ἀπόφασή της νὰ προσαγάγει τὴν Ἐφέστιο Εἰκόνα Παναγίας “Ἄξιόν Ἔστιν” στὴν Ἀθήνα καὶ νὰ προτείνει τὸ προϊόν τῆς προσφοράς τῶν πιστῶν νὰ διατεθεῖ ὑπὲρ τῶν πληγέντων ἀπὸ τὸν πρόσφατο σεισμό. Εὐχαριστίες ὀφείλονται ἀκόμη, στὸν προϊστάμενο καὶ τοὺς ἐφημερίους τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγ. Παντελεήμονος Ἀχαρνῶν, στὴν πολιτικὴ ἡγεσία τοῦ Ἁγ. Ὁρους, στὶς κρατικὲς ἀρχὲς καὶ ἰδιαίτερα στὴν ἀστυνομία καὶ γενικὰ σὲ ὅλους ὅσοι συνέβαλαν μὲ κάθε τρόπο στὴν εὐταξία καὶ στὴν τήρηση κλίματος Ὁρθοδόξου πνευματικότητας καὶ εὐλαβείας ἐντὸς τοῦ Ἱ. Ναοῦ καθόλη τὴ διάρκεια τοῦ προσκυνήματος.

»Εὐχαριστῶ τέλος καὶ τὰ μέλη τῆς Ἐποπτεύουσας Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν ἐθελοντικὴ αὐτοθυσία που ἐπέδειξαν καὶ τὸ ἄψογο τοῦ ἔργου που ἐξετέλεσαν.

»Ὅλους εὐχομαι, ὁ Κύριος, διὰ Πρεσβειῶν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, νὰ τοὺς σκέπει, νὰ τοὺς εὐλογεῖ καὶ νὰ τοὺς ἀγιάζει».

(12.11.1999)

Διαχείριση προσκυνήματος τῆς ἱερᾶς εἰκόνας “Ἄξιόν Ἔστιν”

Σήμερα, τὴν 12η Νοεμβρίου καὶ ὥραν 19.00, συνήλθαν σὲ κοινὴ συνεδρίαση ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδούλου, εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν τὰ μέλη:

Α. Τῆς Ἐποπτεύουσας Ἐπιτροπῆς τῆς διαχειρίσεως τῶν προσφορῶν τῶν πιστῶν κατὰ τὸ προσκῦνημα τῆς ἱερᾶς Εἰκόνας “Ἄξιόν Ἔστιν” τοῦ Ἁγίου Ὁρους ἦτοι:

1. κ. Χρήστος Γεραρῆς, Πρόεδρος τοῦ ΣΤΕ,
2. κ. Ἀπόστολος Μπότσος, Πρόεδρος τοῦ Ἐλεγ-

κτικοῦ Συνεδρίου,

3. κ. Ἀριστομένης Κομισόπουλος, Πρόεδρος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους,

4. κ. Γεώργιος Βελῆς, Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ

Β. Τὰ μέλη τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἦτοι:

1. Πρωτοπρεσβύτερος π. Θωμᾶς Συνοδινός, Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν,

2. Ἱερομόναχος π. Ἐπιφάνιος Παντοκρατορινός, Ἐκπρόσωπος τῆς Ἱ. Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὁρους,

3. Ἱερομόναχος π. Γρηγόριος Γρηγοριάτης, Ἐκπρόσωπος τῆς Ἱ. Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὁρους,

4. Ἀρχιμ. Προκόπιος Πετρίδης, προϊστάμενος τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγ. Παντελεήμονος Ἀχαρνῶν

5. Ἀρχιμ. Ἰάκωβος Μπιζαούρτης, Δ/ντῆς Προσωπικοῦ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν,

6. Χαράλαμπος Παμπούκης, Ἀρεοπαγίτης ἐ.τ.

7. Ἐμμανουὴλ Ἐμμανουηλίδης, Ἀρεοπαγίτης ἐ.τ.

8. Ἀνδρέας Λιώνης, δικηγόρος παρ' Ἀρείῳ Πάγω.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Διαχειρίσεως ἐξέθεσε λεπτομερῶς καὶ ἀναλυτικῶς στὴν Ἐποπτεύουσα Ἐπιτροπῆ, τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο ἐγίνε ἡ συγκέντρωση καὶ καταμέτρηση τῶν χρημάτων καὶ τῶν ἀφιερωμάτων τῶν πιστῶν, θέτοντας ὑπ' ὄψει τῆς Ἐποπτεύουσας Ἐπιτροπῆς ὅλα τὰ παραστατικὰ στοιχεῖα.

Ἀπὸ τὴν πλευρὰ τους, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ.κ. Χριστόδουλος καὶ τὰ ἄλλα μέλη τῆς Ἐποπτεύουσας Ἐπιτροπῆς, εὐχαρίστησαν τὰ μέλη τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὸ ἄψογο τῆς διαδικασίας.

Ἀκολούθησε σχετικὴ συζήτηση καὶ διαπιστώθηκαν τὰ ἐξῆς:

1. Ἐκ τοῦ προσκυνήματος τῆς Ἱ. Εἰκόνας, δηλαδὴ ἀπὸ τὸ παγκάρι καὶ τὰ κουτιά τῶν προσφορῶν συγκεντρώθηκε ποσὸ ὕψους 475.815.625 δραχμῶν. Ἀπὸ τὸ ποσὸ αὐτὸ ἀφαιρέθηκε τὸ ποσὸ τῶν 29.736.990 δραχμῶν που διατέθηκε γιὰ τὴν ἀγορὰ τῶν καταναλωθέντων κεριῶν. Συνεπῶς, τὸ καθαρὸ ποσὸ ἀνῆλθε στὰ 446.078.615 δραχμῆς.

2. Στὸ ἀνωτέρω καθαρὸ ποσὸ προστίθεται ποσὸ 30.000.000 δραχμῶν, δωρεὰ τῆς Ἱ. Κοινότητος τοῦ Ἁγ. Ὁρους γιὰ τὸν ἴδιο σκοπὸ, προερχόμενο ἀπὸ τὴ διάθεση ἀντιγράφων τῆς Ἱ. Εἰκόνας καὶ σχετικοῦ βιβλίου.

3. Ἐκ τοῦ ἀθροίσματος τῶν ἀνωτέρω δύο ποσῶν προκύπτει τὸ τελικὸ ποσὸ ἀπὸ τὸ προσκῦνημα τῆς Ἱ. Εἰκόνας τοῦ “Ἄξιόν Ἔστιν”, που εἶναι 476.078.615 δραχμῆς καὶ τὸ ὁποῖο θὰ διατεθεῖ ὑπὲρ τῶν πληγέντων ἀπὸ τὸν σεισμὸ τῆς 7ης Σεπτεμβρίου 1999 στὴν Ἀττικὴ.

4. Τὰ ὑπὸ τῶν πιστῶν ἀφιερωθέντα στὴν Ἱ. Εἰκόνα τιμαλφῆ, κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας, συνοδεύουν τὴν Ἱ. Εἰκόνα.

5. Οί άνωτέρω Έπιτροπές θά συνέλθουν εκ νέου έντός τής προσεχούς έβδομάδος γιά νά είσηγηθούν πρός τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο τής Ί. Άρχιεπισκοπής Άθηνών, ύστερα άπό σχετική συνεννόηση μέ τήν Ί. Κοινότητα του Άγ. Όρους, τόν τρόπο τής διαθέσεως του συγκεντρωθέντος ποσοϋ γιά τήν κάλυψη συγκεκριμένων άναγκών τών σεισμοπλήκτων.

(12.11.1999)

Έρα Μητρόπολις Έρισοϋ

1. 1999 Διεθνές έτος ήλικιωμένων

Στά πλαίσια του έορτασμου του Διεθνούς Έτους άφιερωμένο στην Τρίτη Ήλικία τό Ίδρυμα Άγάπης - Στέγης Γερόντων τής Έρας Μητροπόλεως όργάνωσε τίς έξής έκδηλώσεις:

Συνάντηση όλων τών ανθρώπων τής Τρίτης Ήλικίας στό Ίδρυμα Άγάπης τήν 1η Όκτωβρίου Παγκόσμια ήμέρα Ήλικιωμένων. Τραγούδησε ή χορωδία του Έκκλησιαστικού Κέντρου Νεότητας Άρναίας και μίλησε ό Πρωτοσύγκελλος Άρχιμ. Χρυσόστομος Μαϊδώνης μέ θέμα: «Νά μένουμε δραστήριοι γιά νά έχουμε καλά γηρατεία».

Οί γέροντες του Ίδρύματος έπισκέφθηκαν και τά Κ.Α.Π.Η. Ζαγκλιβερίου, Άρναίας, Μεγάλης Παναγίας, όπου όργανώθηκαν έκδηλώσεις. Τραγούδησαν οί γέροντες και συζητήθηκαν τά προβλήματα που άντιμετωπίζουν.

2. Συνάντηση στελεχών νεανικού έργου

Στίς 8 Σεπτεμβρίου όργανώθηκε ή συνάντηση τών στελεχών νεανικού έργου μέ τήν συμμετοχή κατηχητών και εκπαιδευτικών.

Μίλησε ό Πρωτοσύγκελλος Άρχιμ. Χρυσόστομος Μαϊδώνης μέ θέμα: «Ό Άγιος Κοσμάς, ως πρότυπο κατηχητού».

Συζητήθηκαν τά προβλήματα του νεανικού έργου και έγινε ό προγραμματισμός τής νέας έκκλησιαστικής χρονιάς.

3. Συνάντηση οίκογενειών

Ή Πρωτοβουλία Γονέων τής Έρας Μητροπόλεως όργάνωσε συνάντηση οίκογενειών τήν Κυριακή 12 Σεπτεμβρίου, στην αίθουσα τής Άποστολικής Διακονίας στην Άρναία.

Μίλησε ό Πρωτοσύγκελλος Άρχιμ. Χρυσόστομος Μαϊδώνης μέ θέμα: «Ό Πατροκοσμάς διδάσκει τούς οίκογενειάρχες».

4. Συνάντηση Θεολόγων

Τήν Τρίτη 12 Όκτωβρίου έορτή του Άγίου Συμεών του Νέου Θεολόγου πραγματοποιήθηκε έκδήλωση άπό τό Παράρτημα Θεολόγων τής Έρας Μητροπόλεως Έρισοϋ.

Προηγήθηκε Έσπερινός πρός τιμήν του Άγίου και άκολούθησαν όμιλίες.

Όμιλητές ήσαν ό κ. Άλέξανδρος Κουφός μέ θέμα: «Οί έργασίες του ΙΑ΄ Θεολογικού Συνεδρίου» και ό Πρωτοσ. Άρχιμ. Χρυσόστομος Μαϊδώνης «Ό Άγιος Συμεών ό Νέος Θεολόγος».

Συζητήθηκαν τά τρέχοντα έκκλησιαστικά θέματα καθώς και οί κενές θέσεις Θεολόγων σε έκπαιδευτήρια τής περιοχής.

5. Συνάντηση ιεροψαλτών

Ό Σύλλογος Έροψαλτών τής Έρας Μητροπόλεως Έρισοϋ «Ρωμανός ό Βατοπαιδινός» όργάνωσε στίς 30.9.1999 έκδήλωση πρός τιμήν τών Άγίων Ρωμανού του Μελωδου και Ίωάννου του Κουκουζέλου. Στόν Έσπερινό χοροστάτησε ό Σεβ. Μητροπολίτης κ. Νικόδημος, ό όποιος μίλησε γιά τό έργο του ιεροψάλτου.

Τούς χορούς πλαισίωσαν οί ιεροψάλτες.

Στή συνέχεια ό Σύλλογος παρέθεσε δεξίωση, όπου συζητήθηκαν και τά ιεροψαλτικά θέματα.

6. Σύνδεσμος νέων

α. Ό Σύνδεσμος Όρθοδόξων Νέων τής Μητροπόλεως συμπαραστάθηκε στους 3 κληρικούς και στους 2 λαϊκούς που δικάζονταν ύστερα άπό άγωγή Πεντηκοστιανών. Και οί νέοι ευαισθητοποιούνται στην διαστρέβλωση τής πίστεως αλλά και συμπαρίστανται στους ποιμένες τής.

β. Τήν Κυριακή 17 Όκτωβρίου και ώρα 8 μ.μ. ό Σύνδεσμος Όρθοδόξων Νέων τής Έρας Μητροπόλεως Έρισοϋ, Άγίου Όρους και Άρδαμερίου πραγματοποίησε συνάντηση τών νέων πρός τιμήν τών άποφοίτων Λυκείου και τών έπιτυχόντων στα Τ.Ε.Ι. και Α.Ε.Ι.

Ή συνάντηση έγινε στό πλοίο «COLOMBO».

Έκει οί νέοι μας έπικοινωνήσαν, άντάλλαξαν άπόψεις, γνωρίστηκαν μέ τά παλιά και τά νέα μέλη του Σινδέσμου.

Στήν συνάντηση άπέυθυνε χαιρετισμό ή Πρόεδρος του Σινδέσμου Κυριακή Κέκερη και ό Πνευματικός Σύμβουλος Άρχιμ. Χρυσόστομος Μαϊδώνης.

Τό μουσικό τομέα κάλυψε ή φιλοξενούμενη Παιδική Χορωδία τής Άγίας Τριάδας Θεσσαλονίκης.

Μετά άπό αύτή τήν μουσική άνάσα προσφέρθηκε κέρασμα σε όλους τούς νέους και άκολούθησε μιá μαγευτική βόλτα στόν Θερμαϊκό.

Στους νέους που βρέθηκαν στην συνάντηση δόθηκε τό περιοδικό του Σινδέσμου «ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ» και μαζί ένα ΠΡΟΣΕΥΧΗΤΑΡΙΟ γιά τήν έπικοινωνία μας μέ τό Θεό.

γ. Τήν Κυριακή 24 Όκτωβρίου 1999 όργανώθηκε συνάντηση νέων φοιτητών, έργαζομένων, οίκογενειάρχων στη Γαλάτιστα Χαλκιδικής. Προηγήθηκε ή Θεία Λειτουργία τής Κυριακής και στη συνέχεια

συνάντηση στο Έκκλησιαστικό Κέντρο Νεότητας «Άρχονταρίκι».

Στή συνάντηση παρευρέθησαν ό Πρωτοσύγκελλος και οι δύο ιερείς τών ένοριών, από τούς όποιους οι νέοι ζήτησαν περισσότερο ενδιαφέρον και φροντίδα για τά προβλήματά τους.

7. Η δίκη τών Πεντηκοστιανών

«Οί αίρέσεις προκαλούν και προβληματίζουν τις κοινωνίες μας».

Αυτό ήταν τó μήνυμα από τήν δίκη, στο Δικαστήριο Πολυγύρου, τήν Παρασκευή 22 Όκτωβρίου 1999, τó όποιο άθώωσε τούς τρεις κληρικούς και δύο λαϊκούς τής Ίερας Μητροπόλεως Ίερισσού σε γεγονότα με τούς Πεντηκοστιανούς.

Τά επεισόδια δημιουργήθηκαν τόν Μάιο του 1994 όταν Πεντηκοστιανοί έπεχείρησαν προκλητικά νά καταλάβουν τó Όρθόδοξο Κοιμητήριο ιδιοκτησίας τής ένορίας Νεοχωρίου, για νά ένταφιάσουν μία όπαδή τους.

(Έκ τής Ίερας Μητροπόλεως)

Ίερά Μητρόπολις Καλαβρύτων και Αιγιαλείας

Τήν Κυριακή 14 Νοεμβρίου στήν Αΐθουσα του Δημοτικού Κινηματοθεάτρου «ΑΠΟΛΛΩΝ», θά πραγματοποιηθή ή επίσημος παρουσίασις του βιβλίου υπό τó τίτλο «ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ ΚΑΙ ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ - 20 ΕΤΗ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΣ (1978 - 1998)» του συγγραφέως κ. Ίωάννου Μπουγάτσου, Φιλολόγου - Θεολόγου, τó όποιο έξεδόθη προσφάτως με δαπάνη τής Ίερας Μονής Μεγάλου Σπηλαίου.

Ό έλλογιμώτατος κ. Δημήτριος Γόνης, Καθηγητής τής Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Άθηνών θά παρουσιάσει τó βιβλίό, ό δέ κ. Σοφοκλής Δημητρακόπουλος, Φιλολόγος - Θεολόγος και Συγγραφέας, θά αναφερθή στή προσωπικότητα και τó έργο του Σεβασμιωτάτου.

Ίπίσης κατά τήν εκδήλωση ό Δήμαρχος Αιγίου, κ. Άλέκος Μέγαρης, θά επιδώσει στο Σεβασμιώτατο έκ μέρους του Δήμου, τιμητική πλακέττα διά τή συμπλήρωση είκοσαετούς ποιμαντορίας.

(8.11.1999)

Ίερά Μητρόπολις Κορίνθου

Η Ίερά Μητρόπολις Κορίνθου με τήν καθοδήγηση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Παντελεήμονος εύρέθη από τις πρώτες στιγμές κοντά στους σεισμοπλήκτους τής περιοχής Άττικής.

Με σεπτή έντολή του Σεβασμιωτάτου οι Ίερείς του Καθεδρικού Ναού τής Ίερας Μητροπόλεως «Άπόστολος Παύλος», π. Γρηγόριος Θεοδώρου και

π. Παναγιώτης Μαυραγάνης μετέβησαν μετά του κ. Νομάρχου τó Σάββατο 11 Σεπτεμβρίου 1999 διά τήν παράδοση ύλικής βοήθειας, αλλά και πνευματικής συμπαράστασεως στους δοκιμαζομένους άδελφούς μας.

Όλα τά συλλεχθέντα είδη υπό τής Έκκλησίας (τρόφιμα, φάρμακα, είδη ύγιεινής) παραδόθηκαν εις τόν Δήμαρχο Άνω Λιοσίων καθ' ότι ή περιοχή αύτή έπλήγη περισσότερο.

Ίπίσης τήν Κυριακή 19.9.1999 έγινε δικοφορία σε όλους τούς Ίερούς Ναούς τής Μητροπόλεως Κορίνθου και τó συλλεχθέν ποσό έστάλη εις τόν ειδικόν λογαριασμόν τής Έθνικής Τραπέζης συμφώνως τή Έντολή τής Ί. Συνόδου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος.

Η Ίερά Μητρόπολις Κορίνθου συνεχίζει τή συγκέντρωση τροφίμων και άλλων ειδών πρώτης ανάγκης προς άνακούφιση τών πληγέντων έκ του σεισμού.

(Έκ τής Ίερας Μητροπόλεως)

Ίερά Μητρόπολις Λήμνου

Μέσα σε κλίμα έθνικοθρησκευτικής έξαρσης, εκκλησιαστικής λαμπρότητας και πηγαίου ένθουσιασμού γιορτάστηκαν και φέτος στο άκριτικό μας νησί τά όγδοηκοστά έβδομα ένδοξα «Έλευθερία» του μετά από τετρακόσια πενήντα έννέα δίσεκτα χρόνια μαύρης σκλαβιάς στο βάρβαρο Άσιάτη κατακτητή. Η Τοπική μας Έκκλησία τήν ήμέρα αύτή γιορτάζει και τήν μνήμη του άγίου μάρτυρα Σώζοντα, πολιούχου και προστάτη του νησιού με τις πρεσβείες του όποίου άφενός, και τó δυναμισμό τών άνδρών του Στόλου μας, τó όνειρο τών αίωνων, ή έλευθερία δηλαδή, ήλθε σαν θείο Δώρημα κι έγινε ζωή τής ζωής του λαού μας.

Τά φετινά «Έλευθερία» με εύγενική πρόσκληση του Σεβασμιωτάτου μας τίμησε με τήν παρουσία του ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης πρ. Κορυτσάς κ. Χριστόδουλος, ό όποιος προέστη του Άρχιερατικού Έσπερινού και τής έν συνεχεία λιτανείας τής εικόνας και του λειψάνου του πολιούχου μας.

Τήν κυριώνυμη ήμέρα (8/10) έγινε Άρχιερατικό Συλλείτουργο, τής δέ επίσημης Δοξολογίας προέστη ό Ποιμενάρχης μας. Ό Ίδιος εύχήθηκε στους Άρχοντες και στο λαό μας τó πολύτιμο δώρο τής έλευθερίας που ό Θεός μας χάρισε με τις πρεσβείες του μάρτυρα Σώζοντα και τó αίμα τής θυσίας τών πατέρων μας, νά τó κρατήσουμε ως κόρη όφθαλμού και νά τó τοποθετήσουμε στήν άκριβότερη θέση τής καρδιάς μας. Νά χουμε άγάπη και όμόνοια - σύμπνοια και όλοι μαζί νά προχωρούμε στα ώφέλιμα έθνικά παραγωγικά έργα.

Στις ἐορτὲς ἐκπροσωπήθηκε ἡ Κυβέρνηση, οἱ Ἐνοπλες Δυνάμεις, ἐπίσης παρέστησαν οἱ Βουλευτὲς Λέσβου, ὁ Ἐπαρχος Λήμνου, ὁ Δήμαρχος Μυριναίων καὶ οἱ λοιποὶ Δήμαρχοι τοῦ νησιοῦ, οἱ τὰ πρῶτα φέροντες τῆς ΕΛ.ΑΣ., τῶν Δικαστικῶν κ.ἄ. Ἀρχῶν τοῦ Νομοῦ.

(Ἐκ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως)

Ἱερά Μητρόπολις Μυτιλήνης

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μυτιλήνης κ. Ἰάκωβος χειροτόνησε εἰς Διακόνους τοὺς δύο πρῶτους Μοναχοὺς τῆς ἐκ βάθρων ἀνοικοδομηθείσης Ἱερᾶς Μονῆς Πιθαρίου παρὰ τὴν Ἐρεσὸ Μυτιλήνης.

Οἱ δύο νέοι ἱεροδιάκονοι εἶναι ἀπόφοιτοι Ἱερατικῶν Σχολῶν, εὐλαβέστατοι, καὶ ἀποτελοῦν τὴν ἀπαρχὴν τῆς Μοναστικῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Στὴν ὥς ἂν Ἱεράν Μονὴν λειτούργησαν ἐφέτος κατασκηνώσεις τῶν ἐκ Μυτιλήνης ἱεροσπουδαστῶν καὶ τῶν τροφίμων τοῦ Κατσακουλείου Ὁρφανοτροφείου - Οἰκοτροφείου ὑπὸ τὴν προσωπικὴν ἐπίβλεψιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου.

Ἄμεσος καὶ λίαν ἱκανοποιητικὴ ὑπῆρξεν ἡ συμπάραστασις τοῦ λαοῦ τῆς Μυτιλήνης εἰς τοὺς σεισμοπαθεῖς τῆς Τουρκίας. Μὲ τὴν μέριμναν τοῦ Μητροπολίτου καὶ τὴν συνεργασίαν τῶν Ἀρχῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἀπεστάλησαν εἰς τοὺς σεισμοπαθεῖς τῆς Τουρκίας σαράντα τόννοι ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας τὴν ὁποίαν μετέφεραν ἐκπρόσωπος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, ὁ Δήμαρχος Μυτιλήνης καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Τὴν 18ην Σεπτεμβρίου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μυτιλήνης διὰ τρίτην φορὰν μετέβη μετὰ συνοδείας Κληρικῶν καὶ λαϊκῶν εἰς τὰ ἔναντι τῆς Λέσβου Μικρασιατικὰ παράλια, ὅπου ἡ πόλις τῶν Κυδωνίων (Αἰβαλί) καὶ Μοσχονήσια καὶ ἐτέλεσε κατόπιν ἀδείας τῶν Τουρκικῶν Ἀρχῶν τὴν Θεϊαν Λειτουργίαν εἰς τὸν ἐρειπωμένον Ἱερόν Ναὸν Ταξιαρχῶν Κυδωνίων.

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

Ἱερά Μητρόπολις Νικαίας

Ὁ Μητροπολίτης Νικαίας κ. Ἀλέξιος στὰ πλαίσια τῶν ποιμαντικῶν του ἐπισκέψεων γιὰ τὴν ἐνίσχυση καὶ ὑποστήριξη τῶν ἀσθενῶν, ἐπισκέφθηκε τὴν Τετάρτην 27ην Ὀκτωβρίου 1999 τὸ Δρομοκαίτειο Νοσοκομεῖο Ἁγ. Βαρβάρας· εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ ἐπισκεφθεῖ ἕνα πρὸς ἕναν τοὺς ἀσθενεῖς, νὰ τοὺς ἐμψυχώσει μὲ λόγους παρηγοριᾶς καὶ ἀγάπης καθὼς καὶ νὰ τοὺς διανείμει πλούσια δῶρα. Οἱ νοσηλευόμενοι ἔνωσαν γιὰ μιὰ ἀκόμη

φορὰ στὸ πρόσωπο τοῦ Μητροπολίτου Νικαίας τὴν στοργὴ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας. Ἐπίσης εἶχε συνεργασία μετὰ τῆς προέδρου τοῦ Νοσοκομείου κας Στέλλας Ν. Φράγκου καὶ μετὰ τῶν μελῶν τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς.

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

Ἱερά Μητρόπολις Πειραιῶς

Ἐντεκα χρόνια συνεχοῦς ραδιοφωνικῆς παρουσίας συμπληρώνει, μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ, ὁ πρῶτος ἐκκλησιαστικὸς ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τῆς χώρας, ἡ ΠΕΙΡΑΪΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ 91,2 FM., τὸ Σάββατο 30 Ὀκτωβρίου 1999.

Ἦταν 30 Ὀκτωβρίου τοῦ 1998, στὴν ἀνατολὴ τῆς ἐλεύθερης ραδιοφωνίας, ὅταν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Καλλίνικος εὐλόγησε αὐτὸν τὸν ἄμβωνα τῶν FM, γιὰ νὰ μεταδίδει ἀπὸ τὰ ἐρτζιανὰ ἄρωμα Ὁρθοδοξίας. Ἡ προσπάθεια συνεχίζεται ἀκούραστα καὶ σήμερα, χάρις στοὺς δεκάδες ἐθελοντὲς παραγωγοὺς τοῦ σταθμοῦ.

Τὴν ἐρχομένη Κυριακὴ 31 Ὀκτωβρίου 1999, στίς 12.00 μ. ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Καλλίνικος θὰ δεχθεῖ τίς εὐχὰς τῶν χιλιάδων ἀκροατῶν τῆς ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ 91.2 FM καὶ θὰ ἀπαντήσῃ στίς ἐρωτήσεις ποὺ θὰ τοῦ θέσουν, στὸ πλαίσιο τῆς ἐκπομπῆς «Παρεμβάσεις στὸ γύρισμα τοῦ αἵωνα», ποὺ παρουσιάζει ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Συμεὼν Βενετσιάνος.

(27.10.99)

(Ἐκ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ)

ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἐπὶ τρεῖς ἐβδομάδες, ἀπὸ 1η ἕως 23η Ὀκτωβρίου 1999, διεξήχθησαν στὸ Βατικανὸ οἱ ἐργασίες τῆς Συνόδου τῶν Ἐπισκόπων γιὰ τὴν Εὐρώπη. Τὸ θέμα τῆς Συνόδου αὐτῆς εἶχε τὸν τίτλο «Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς στὴν Ἐκκλησία Του, πηγὴ ἐλπίδος γιὰ τὴν Εὐρώπη». Ὁ Πάπας στὸ κήρυγμά του τόνισε ὅτι ἡ Εὐρώπη πρέπει νὰ κατανοήσῃ τὴν ἀνθρωπιστικὴ καὶ χριστιανικὴ παράδοσί της καὶ ζήτησε μίαν συστηματικώτερη συνεργασία μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν πρὸς ἐπίτευξη τῆς αὐτοσυνειδησίας τῆς Εὐρώπης. Τοῦτο εἶναι ἰδιαίτερος ἀναγκαῖον στὰ πλαίσια τῆς πολυεθνικῆς καὶ πολυπολιτισμικῆς ἀναπτύξεως στὴν σημερινὴ πορεία πρὸς τὴν εὐρωπαϊκὴ ὀλοκλήρωσι. Ἡ Σύνοδος αὐτῆ εἶναι ἡ τελευταία στὴ σειρά τῶν ἡπειρωτικῶν συνόδων, τίς ὁποῖες ὁ Πάπας συνεκάλεσε στὸ Βατικανὸ κατὰ τὸ λυκόφως τῆς δευτέρας χιλιετίας.

Οί Σύνοδοι έπεσήμαναν ώς θετικά σημεία στην πορεία τής Έκκλησίας τήν αύξανόμενη συνυπευθυνότητα των λαϊκών και τήν ένισχυμένη συνεργασία των γυναικών, ώς και τήν έλπιδοφόρο ανάπτυξη του Οικουμενισμού. Ίδιαίτέρως έπισημαίνει ή έφημερίς "L' Osservatore Romano" ότι παρευρίσκονταν στη Σύνοδο "Ορθόδοξοι έκ Μόσχας και έκ Ελλάδος". Στο τέλος τής Συνόδου έγινε πανηγυρική Θ. Λειτουργία στον Άγιο Πέτρο, ένώ κατά τήν τελευταία συνεδρία ο Πάπας εύχαρίστησε τους 240 συνέδρους με ένα δώρο. Το δώρο αυτό για μόν τους 180 επισκόπους ήταν ένας άσημένιος σταυρός, για δε τους ύπολοίπους το έπίσημο μετάλλιο του 21ου έτους τής ύπηρεσίας του ώς Ποντίφηκος.

- Άπό τήν άρχή τής παπικής διακονίας του έως τήν 16η Οκτωβρίου 1999 ο Πάπας Ίωάννης - Παύλος Β' έχει στο ένεργητικό του 669 προσφωνήσεις και όμιλίες, που αναφέρονται στην Εύρώπη και στα προβλήματα τής ολοκληρώσεως αυτής. Οί όμιλίες αυτές συγκεντρώθηκαν από τον Megr. Mario Spazzibotiani σ' ένα βιβλίο σε ίταλική γλώσσα.

- Ο Πάπας σε όμιλία του τής 3ης Νοεμβρίου 1999 τονίζει ότι πρέπει να διδαχθούμε από τις βιβλικές ρίζες του ίωβηλαίου έτους 2000, διότι ήδη στην Π.Δ. το ίωβηλαίο έτος ονομάζεται άγιο και έπιβάλλει τήν άπελευθέρωση όλων των κατοίκων τής χώρας. Η κοινωνική αυτή σκέψις -συνεχίζει ο Ποντίφηξ- άποκτά ιδιαίτερη σημασία στο κατώφλι τής τρίτης χιλιετίας και καλεϊ να κατανοήσωμε έπί τέλους ότι τα άγαθά τής γής προορίζονται για όλους. Πολλές πτωχές χώρες συνθλίβονται από το βαρύ φορτίο χρεών. Γι' αυτό άκριβώς ή «παγκοσμιοποιήσις» καλεϊ πρόσ λύσιν του προβλήματος αυτού με πνεύμα άλληλεγγύης. Οί πλουσιώτερες χώρες πρέπει να βοηθήσουν ώστε οί πτωχότερες χώρες να άπελευθερωθούν από τή δυστυχία τους.

- Το Συμβούλιο του Βατικανού «για τις Άνατολικές Έκκλησίες» δημοσίευσε ένα ντοκουμέντο, στο οποίο καλεϊ τις ανατολικές ούνιτικές έκκλησίες να συμμετάσχουν έντατικώς στους έορτασμούς του ίωβηλαίου έτους 2000. Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου καρδινάλιος Achille Silvestrini κατά τήν παρουσίασι του ντοκουμέντου είπεν ότι το ίωβηλαίο έτος 2000 είναι για τις «καθολικές έκκλησίες των ανατολικών τυπικών» έξαιρετική εύκαιρία για να ένισχύσουν τον σύνδεσμό τους με τον Πάπα.

- Άπό 11 έως 14 Νοεμβρίου 1999 συνήλθε στην Άθήνα το -κάθε χρόνο σε άλλη πόλη συνεργόμενο- Συμβούλιο των Προέδρων των Ρωμαιοκαθολικών Ίεραρχιών τής Εύρώπης, υπό τήν προεδρία του Άρχιεπισκόπου Πράγας καρδινάλιου Miroslav Vlk. Στο προσεχές τεύχος τής «Έκκλησίας» θα δημοσιευθούν μερικές λεπτομέρειες έκ των έργων του Συμβουλίου αυτού.

Ε.Δ.Θ.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Το περιοδικό KNA (= Katholische Nachrichten - Agentur) περιγράφει πώς μετά από έριδες 450 έτών οί Ρωμαιοκαθολικοί και οί Λουθηρανοί τήν Κυριακήν 31ην Οκτωβρίου 1999 υπέγραψαν έπισήμως στην πόλι Augsburg τής Γερμανίας «κοινήν διακήρυξι για τήν περι δικαιοσεως διδασκαλία». Η ύπογραφη έγινε κατά τή διάρκεια Οικουμενικής Λειτουργίας, που τελέσθηκε στον λουθηρανικό ναό τής Άγίας Άννας. Ο Πρόεδρος του Παπικού Συμβουλίου για τήν προώθησι τής χριστιανικής Ένότητος καρδινάλιος Edward Idris Cassidy, ο Πρόεδρος του Παγκοσμίου Λουθηρανικού Συνδέσμου γερμανός έπίσκοπος Christian Krause, ο Γενικός Γραμματέας του Συνδέσμου αυτού Ishmael Noko, ο γραμματεύς του άνωτέρω μνημονευθέντος Παπικού Συμβουλίου ρωμαιοκαθολικός έπίσκοπος Walter Kasper και οί Άντιπρόεδροι του Παγκοσμίου Λουθηρανικού Συνδέσμου υπέγραψαν τήν διακήρυξι σε πανηγυρική άτμόσφαιρα, που έπισημάνθηκε με κωδωνοκρουσίες, ύμνους, και σχετικές όμιλίες και έναγκαλισμούς. Ο Πάπας χαρακτήρισε το γεγονός ως «όρόσημον στον όχι εύκολο δρόμο τής άποκαταστάσεως τής πλήρους ένότητος μεταξύ των Χριστιανών». Ως σημειώνεται σε άρθρο του περιοδικού KNA και αυτός ο Λούθηρος θα ήταν ίκανοποιημένος, διότι το 1531 είχε γράψει ότι «δέν θα φιλούσε μόνον τα πόδια του Πάπα, άλλα και θα τον σήκωνε στα χέρια, εάν μπορούσαμε από κοινού να δεχθούμε, ότι μόνον ο Θεός δικαιώνει δια τής χάριτός Του». Άκριβώς ή διατύπωσις αυτή περι δικαιοσεως ύπάρχει στην ύπογραφέισα Κοινή Διακήρυξι, τήν όποία όμως πολλοί ΡΚαθολικοί και Προτεστάντες τήν βλέπουν με σκεπτικισμόν, διότι τήν θεωρούν ένα συγκριτικό κείμενο, που καλύπτει αντίθέσεις και διαφωνίες, οί όποίες δέν έχουν άκόμη άρθη.

Ε.Δ.Θ.

ΔΙΑΘΡΗΣΚΕΙΑΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Με τήν άνάγνωσι κοινής Διακηρύξεως κατά τήν διάρκεια σχετικής τελετής έπί τής πλατείας του Άγίου Πέτρου στην Ρώμη περατώθηκε πενήτημερη συνάντησις 220 έκπροσώπων 20 θρησκευτικών κοινοτήτων, που έγινε στο Βατικανό. Στην κοινή Διακήρυξί τους οί συμμετασχόντες στη συνάντησι εξέφρασαν τον άμοιβαίο σεβασμό και τήν άμοιβαία κατανόησι και άνοχη και ζήτησαν από τους θρησκευτικούς ήγέτες τους να συνεργασθούν στους τομείς τής στηρίξεως τής οικογενείας και τής ανάπτυξεως τής πνευματικότητας και ίδίως να φροντίσουν ώστε στην έκπαίδευσιν των παιδιών να μη διδάσκειται ο θρησκευτικός φανατισμός και ή καταπολέμησις τής έκάστοτε διαφορετικής θρησκευτικής παραδόσεως.

Ε.Δ.Θ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 127/1999

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθμ. 12/1971 Κανονιστικῆς Διατάξεως «Περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τοῦ ἐν Ἀγιάσῳ Λέσβου Παλλεσβιακοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μυτιλήνης.

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἄρθρον 2
Διοίκηση

Ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παράγρ. 4, 4, ἐδάφ. ε', 59 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς διατάξεις τῆς ὑπ' ἀριθμ. 12/1971 Κανονιστικῆς Διατάξεως «Περὶ Διοικήσεως καὶ Διαχειρίσεως τοῦ ἐν Ἀγιάσῳ Λέσβου Παλλεσβιακοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου» (ΦΕΚ 112/τ.Α/2.6.1971).

3. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 1/1985 Κανονιστικὴν Πρᾶξιν τοῦ Μητροπολίτου Μυτιλήνης «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθμ. 12/1971 Κανονιστικῆς Διατάξεως τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος Παναγίας Ἀγιάσου Λέσβου» (ΦΕΚ 120τ.Α/11.6.1985).

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 255/9.3.1999 πρότασιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μυτιλήνης κ. Ἰακώβου.

5. Τὴν ἀπὸ 20.5.1999 Γνωμάτευσιν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας.

6. Τὴν ἀπὸ 6.9.1999 Ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ.

7. Τὴν ἀπὸ 7.10.1999 Ἀπόφασιν Αὐτῆς,

ΨΗΦΙΖΕΙ

Τὸν ὑπ' ἀριθμ. 127/1999 Κανονισμόν ἔχοντα οὕτω:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 127/1999

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθμ. 12/1971 Κανονιστικῆς Διατάξεως «Περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τοῦ ἐν Ἀγιάσῳ Λέσβου Παλλεσβιακοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καὶ Πλωμαρίου.

Ἄρθρον 1

Τὸ ἄρθρο 2 τῆς ὑπ' ἀριθμ. 12/1971 Κανονιστικῆς Διατάξεως ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1/1985 Κανονιστικῆς Διατάξεως ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς.

Ἡ Διοίκηση τοῦ Παλλεσβιακοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος Παναγίας Ἀγιάσου καὶ ἡ διαχείριση τῆς περιουσίας αὐτοῦ ἀνατίθεται σὲ πενταμελῆ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ, ἀποτελουμένην ἐκ τῶν κάτωθι:

1. Ἐκ τοῦ ἐκάστοτε Μητροπολίτου Μυτιλήνης ὡς Προέδρου καὶ

2. Ἐκ τεσσάρων (4) μελῶν ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἓνα θὰ εἶναι κληρικός, δηλαδὴ ἢ ὁ Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος Ἀγιάσου, ἢ ἓνας (1) ἐκ τῶν Ἱεροκρητύκων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μυτιλήνης καὶ ἐκ τριῶν λαϊκῶν, διοριζομένων μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, δι' ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου. Τὰ λαϊκὰ μέλη ἐπιλέγονται ἐκ καταλόγου δέκα πέντε (15) εὐσεβῶν καὶ χρηστῶν πολιτῶν τῆς Ἀγιάσου, οἱ ὅποιοι διακρίνονται διὰ τὴν δρᾶσιν των εἰς Ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα, τὸν δὲ κατάλογον καταρτίζει ὁ Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος Ἀγιάσου.

3. Ἡ θητεία ὄλων τῶν μελῶν τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς εἶναι τριετής.

4. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ κατὰ τὴν ἔναρξιν ἐκάστης τριετίας ἐκλέγει μετὰ τῶν μελῶν αὐτῆς τὸν Ἀντιπρόεδρον, τὸν Γενικὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμίαν, διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας.

5. Τὸν Πρόεδρον κωλυόμενον, ἀπόντα ἢ ἐλλείποντα, ἀναπληρῶνει εἰς τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ὁ Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος Ἀγιάσου καὶ τούτου κωλυόμενον, ἀπόντος ἢ μὴ ὑπάρχοντος, ὁ Ἀντιπρόεδρος.

6. Διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς Δ.Ε. ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 8 καὶ 9 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 8/1979 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐνοριῶν».

Ἄρθρον 2

Εἰς τὸ ἄρθρον 11 τῆς ὑπ' ἀριθμ. 12/1971 Κανονιστικῆς Διατάξεως, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1/1985 Κανονιστικῆς Διατάξεως προστίθεται ἐδάφιον ιδ' ἔχον ὡς ἑξῆς:

«ιδ' Ὑπὲρ τοῦ Συνοδικοῦ Μεγάρου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ποσοστὸν 5% ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος».

Άρθρον 3

Η ισχύς του Κανονισμού αυτού άρχεται από της δημοσιεύσεως αυτού εις την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως και τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Άρθρον 4

Κάλυψις δαπάνης.

Έκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμού

προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμού τοῦ νομικοῦ προσώπου τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος Ἀγιάσου Λέσβου, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ.

Έν Ἀθήναις 7.10.1999

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Άρχιμ. Δανιήλ Πουρτσουκλῆς.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 128/1999

**«Περὶ λειτουργίας, διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος
“Παναγίας τῆς Θαλασσινῆς καὶ Ἁγίου Ἀντωνίου Νήσου Σύρου”
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύρου».**

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν άρθρων 1, παράγρ. 4, ἐδάφ. ε' καὶ 59, παρ. 5 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»,

2. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 111/18.2.1999 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σύρου κ. Δωροθέου.

3. Τὴν ἀπὸ 2.4.1999 Γνωμάτευσιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

4. Τὴν ἀπὸ 7.9.1999 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

5. Τὴν ἀπὸ 7.10.1999 Ἀπόφασιν Αὐτῆς,

ΨΗΦΙΖΕΙ

Τὸν ὑπ' ἀριθμ. 128/1999 Κανονισμόν ἔχοντα οὕτω:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 128/1999

Περὶ λειτουργίας, διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τοῦ ἱεροῦ προσκυνηματος «Παναγίας τῆς Θαλασσινῆς καὶ Ἁγίου Ἀντωνίου» εἰς θέσιν Μέγας Γυαλὸς τῆς νήσου Σύρου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύρου.

Άρθρον 1

Ὁ Ἱερὸς Ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου, ὁ πρὸ δεκαετίας ἀνεγερθεὶς, εὐσεβεῖ πόθῳ καὶ εὐγενεῖ φροντίδι τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς τοῦ Μέγα Γυαλοῦ τῆς νήσου Σύρου, ἀποτελεῖ τὸν πρῶτον εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην Ὁρθόδοξον ναόν. Περιβεβλημένος ἤδη τὴν ἀγάπην καὶ τὴν εὐσέβειαν τῶν κατοίκων τῆς ὡς ἄνω περιοχῆς, ἔχει καταστρεῖ ὁ ἱερὸς χώρος τελέσεως ἱερῶν Ἀκολουθιῶν καὶ ἀγιαστικῶν πράξεων τῆς Ἐκκλησίας, ἀναδεικνυόμενος καθ' ἡμέ-

ραν εἰς προσκυνηματικὸν τόπον, ἰδιαίτερος δὲ διὰ τὴν ἐν αὐτῷ τεθησαυρισμένην περίπυστον εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Θαλασσινῆς, ἀποτελεῖ μετὰ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ Προσκυνηματικὸν Κέντρον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Ἱερὸν Προσκύνημα Παναγίας Θαλασσινῆς καὶ Ἁγίου Ἀντωνίου Νήσου Σύρου» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύρου.

Άρθρον 2

Τὸ Ἱερὸν Προσκύνημα ἔχει ἰδίαν σφραγίδα κυκλικήν, φέρουσαν γύρωθεν τὰς λέξεις «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΡΟΥ - ΙΕΡΟΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΘΑΛΑΣΣΙΝΗΣ ΚΑΙ ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΝΗΣΟΥ ΣΥΡΟΥ» καὶ εἰς τὸ μέσον δικέφαλον βυζαντινὸν ἀετόν.

Άρθρον 3

Ἡ διοίκησις καὶ διαχειρίσις τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος διενεργεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς (Δ.Ε.), ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ ἐκάστοτε Μητροπολίτου Σύρου ὡς Προέδρου, (ἄρθρον 59 παρ. 2 Ν. 590/1977) ἢ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ διοριζομένου κληρικοῦ, καὶ ἐκ τεσσάρων μελῶν, ὀρθοδόξων κατὰ δόγμα, Συρίων, οἱ ὅποιοι ὡς καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ των, διορίζονται καὶ παύονται διὰ πράξεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σύρου, διὰ μίαν τριετίαν, μετὰ τὴν λήξιν τῆς ὁποίας εἶναι ἐπιτρεπτός ὁ ἐπαναδιορισμὸς των.

Άρθρον 4

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπή, κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν αὐτῆς συγκροτεῖται εἰς σῶμα καὶ ἐκλέγει μετὰξὺ τῶν μελῶν τῆς τὸν Ἀντιπρόεδρον, τὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμίαν αὐτῆς. Διὰ νὰ ὑπάρῃ ἀπαρτία ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τριῶν τουλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς, παρόντος

τοῦ Προέδρου, αἱ δὲ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων Μελῶν καὶ εἰς περιπτώσιν ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου. Αἱ ἀποφάσεις ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύρου.

Ἄρθρον 5

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ συνεδριάζει τακτικῶς μίαν φορὰν τουλάχιστον κατὰ μῆνα. Διὰ τῆς προσκλήσεως ὀρίζονται ἡ ἡμέρα, ἡ ὥρα ὡς καὶ τὰ θέματα. Ὅσάκις παρίσταται ἀνάγκη ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ καλεῖται ὑπὸ τοῦ Προέδρου εἰς ἕκτακτον συνεδρίαν. Ἐκτακτον συνεδρίαν δύνανται νὰ ζητήσουν δι' αἰτήσεως πρὸς τὸν Πρόεδρον τρία τουλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν. Εἰς τὴν αἴτησιν αἰτιολογεῖται ἡ ἀνάγκη τῆς συγκλήσεως ἑκτάκτου συνεδρίας.

Ἄρθρον 6

Τὸ Νομικὸν Πρόσωπον τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτος ἐκπροσωπεῖται ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων καὶ πάσης ἄλλης ἐν γένει Ἀρχῆς, ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, ἢ ὑπὸ μέλους τὸ ὁποῖον ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως αὐτῆς. Τὸν ἐπαγόμενον ὄρκον ἐνώπιον οἴουδήποτε Δικαστηρίου δίδει τὸ ὀριζόμενον διὰ πράξεως τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς Μέλος αὐτῆς.

Ἄρθρον 7

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ ἔχει τὰ κάτωθι καθήκοντα:

α) Μεριμνᾷ διὰ τὴν διοίκησιν καὶ διαχειρίσιν τῆς περιουσίας τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτος καὶ τὴν εἰσπραξιν τῶν ἐκ ταύτης εἰσοδημάτων.

β) Καταρτίζει τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτος.

γ) Μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 8

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τηρεῖ καὶ ἐποπτεύει τὴν τήρησιν τῶν ἐξῆς διαχειριστικῶν στοιχείων:

α) Διπλότυπα γραμμάτια εἰσπράξεων ἐξ ἡριθμημένου βιβλίου.

β) Διπλότυπα γραμμάτια πληρωμῶν ἐξ ἡριθμημένου βιβλίου. Εἰς τὰ γραμμάτια ἐπισυνάπτονται τὰ σχετικὰ δικαιολογητικά.

γ) Βιβλίον Ταμείου.

δ) Βιβλίον Πρακτικῶν.

ε) Βιβλίον Πρωτοκόλλου.

στ) Βιβλίον Τιμαλφῶν κ.λπ. κινητῶν περιουσιακῶν στοιχείων, καὶ

ζ) Βιβλίον Κτηματολογίου.

Ἄρθρον 9

Πόροι καὶ περιουσία τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτος εἶναι:

α. Αἱ περὶ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτος κρατικαὶ χορηγίαι, δωρεαί, κληροδοσίαι καὶ λοιπαὶ πάσης φύσεως ἀφιερώσεις καὶ εἰσφοραὶ τῶν πιστῶν.

β. Πᾶσαι αἱ ἐκ τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτος.

Ἄρθρον 10

Οἱ πόροι τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτος διατίθενται:

α. Διὰ τὴν συντήρησιν, τὸν ἐξωραϊσμὸν καὶ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτος καὶ τῶν παραρτημάτων του.

β. Διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ἀναγκαιοῦντος προσωπικοῦ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτος.

γ. Διὰ τὴν καταβολὴν τῶν νομίμων ὑποχρεώσεων αὐτοῦ.

δ. Διὰ τὸ Φιλανθρωπικὸν καὶ Κοινωνικὸν Ἔργον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύρου.

ε. Ποσοστὸν 5% ἐκ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ Συνοδικοῦ Μεγάρου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 11

Αἱ ἐτήσια δαπάναι προβλέπονται δι' ἀναγραφῆς κονδυλίων εἰς τὸν προϋπολογισμὸν. Κατόπιν ἡτιολογημένης ἀποφάσεως τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκρίσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύρου, ἐπιτρέπεται ἡ ἀναθεώρησις τοῦ προϋπολογισμοῦ, διαρκοῦντος τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 12

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Σύρου ἀσκεῖ κανονικὴν καὶ διαχειριστικὴν ἐποπτεῖαν ἐπὶ τῆς λειτουργίας τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτος. Ὅ,τι δὲν προβλέπεται ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ συμπληροῦται διὰ τῶν ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 7/1970 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ Ἱερῶν Προσκυνημάτων».

Ἄρθρον 13

Τὴν διακονίαν τῶν ἐφημεριακῶν καθηκόντων τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτος ἔχει ὁ Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Ποσειδωνίας, ἢ ὡς ἤθελεν ὀρίση ὁ Σεβασμιώτατος Πρόεδρος.

Ἄρθρον 14

Ὁ παρῶν Κανονισμὸς δύνανται νὰ συμπληρωθῇ ἢ νὰ τροποποιηθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὑπὸ τῆς Διοι-

κούσης Έπιτροπής, ή απόφασις τής οποίας τελεί υπό τήν έγκρισιν τής Έρας Μητροπόλεως Σύρου καί τής Έρας Συνόδου.

Άρθρον 15

Η Ισχύς του παρόντος Κανονισμού άρχεται από τής δημοσιεύσεώς του εις τήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως ως καί εις τό επίσημον δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» τής Έκκλησίας τής Ελλάδος.

Άρθρον 16

Η Διοικοῦσα τό Έρον Προσκύνημα Έπιτροπή δύναται κατά τήν κρίσιν της καί τά έσοδα του τρέχοντος οικονομικού έτους νά αποφασίση τήν χορηγίαν φιλανθρωπικών παροχών (ύποτροφίας εις άρίστους φοιτητάς ή μαθητάς, οικονομικήν ενίσχυσιν οικονομικώς αδυνάτων οικογενειών, προικοδοτήσεις κ.λπ.), τής αποφάσεως τιθεμένης εις

τήν έγκρισιν τής Έρας Μητροπόλεως. Η Έπιτροπή άποφασίζει τόν τόπον καί τόν χρόνον άπονομής των ως άνω παροχών, ως καί δια τήν σύνταξιν τής κατά περίστασιν άνακοινώσεως, δια τήν ύποβολήν των σχετικών δικαιολογητικών.

Άρθρον 17

Από τās διατάξεις του Κανονισμού αυτού προκαλείται δαπάνη εις βάρος του προϋπολογισμού του Νομικού Προσώπου τής Έρας Μητροπόλεως Σύρου, τό ύψος τής οποίας δέν δύναται νά προσδιορισθῆ.

Έν Αθήναις τῆ 7ῆ Ὀκτωβρίου 1999

† Ὁ Αθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Αρχιγραμματεὺς
Αρχιμ. Δανιήλ Πουρτσουκλής.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 129/1999

«Περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τοῦ ἐν Ζόγκᾳ Ἑλληνικοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματοῦ «Ἅγιος Ἱερομάρτυς Ἰγνατίος ὁ Θεοφόρος» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀργολίδος».

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. Τās διατάξεις των άρθρων 1, παράγρ. 4, 4 ἐδάφ. ε' καί 59 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος»,
2. Τήν ὑπ' ἀριθμ. 1/4.3.1999 Πράξιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀργολίδος κ. Ἰακώβου.
3. Τήν ὑπ' ἀριθμ. 246/4.3.1999 πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀργολίδος κ. Ἰακώβου πρὸς τήν Ἱερὰν Σύνοδον.
4. Τήν ἀπό 19.7.1999 Γνωμοδότησιν τής Νομικῆς Ὑπηρεσίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος.
5. Τήν ἀπό 7.9.1999 Ἀπόφασιν τής Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.
6. Τήν ἀπό 7.10.1999 Ἀπόφασιν Αὐτῆς,

ΨΗΦΙΖΕΙ

Τόν ὑπ' ἀριθμ. 129/1999 Κανονισμόν ἔχοντα οὔτω:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 129/1999

«Περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τοῦ ἐν Ζόγκᾳ Ἑλληνικοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματοῦ «Ἅγιος Ἱερομάρτυς Ἰγνατίος ὁ Θεοφόρος» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀργολίδος».

Άρθρον 1

Ὁ ἐν Ζόγκᾳ Ἑλληνικοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματοῦ Ἱερὸς Ναὸς ὁ τιμώμενος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου ἔχει καταστεί προσκυνηματικὸν κέντρον, διὰ τής

συρροῆς πιστῶν καί τῶν ἐν αὐτῷ τελουμένων ἱεροπραξιῶν, ἀποτελεῖ δὲ τοῖς πράγμασιν Ἱερὸν Προσκύνημα κατὰ τās διατάξεις τοῦ άρθρου 59 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος».

Άρθρον 2

Η διοίκησις καί ἡ διαχείρισις τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματοῦ, ἧτοι: τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, τοῦ Ξενῶνος καί τοῦ Πνευματικοῦ κέντρου (αἰθούσης διαλέξεων) ἐνεργεῖται ὑπὸ ἑπταμελοῦς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς (Δ.Ε.) ἀποτελουμένης: 1) Ἐκ τοῦ ἐκάστοτε Μητροπολίτου Ἀργολίδος ὡς Προέδρου μετὰ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, 2) Ἐκ δύο μελῶν κληρικῶν, τοῦ ἐκάστοτε ἐφημερίου τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Ἑλληνικοῦ καί ἐνὸς ἄλλου ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου, 3) Ἐκ τεσσάρων λαϊκῶν διοριζομένων μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐπὶ τριετῆ θητεία δυναμένη νά ἀνανεοῦται. Ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν θά προέρχεται ἀπὸ τὸν οἰκισμόν Ζόγκα. Καί τὰ ἐξ (6) μέλη μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν τῆς ὡς ἄνω Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπιλέγονται ὑπὸ τοῦ ἐκάστοτε οἰκείου Μητροπολίτου.

Ἐπίτιμα μέλη τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματοῦ θά εἶναι ἐν ζωῇ ὁ πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἰγνάτιος Κιάφης, ἀδελφὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Γρηγορίου Ἁγίου Ὁρους καί ὁ κ. Παῦλος Λαδένης ἐκ Θεσσαλονίκης, κτήτωρ καί μέγας εὐεργέτης ἀντιστοίχως τοῦ ὡς ἄνω Προσκυνηματοῦ.

Άρθρον 3

Η Διαχειριστική Έπιτροπή τηρεί και έποπτεύει δια του Ταμείου και του Γραμματέως τὰ ως κάτωθι βιβλία:

1. Διπλότυπα γραμμάτια εισπράξεων.
2. Διπλότυπα γραμμάτια πληρωμών. Είς τὰ γραμμάτια πληρωμών έπισυνάπτονται τὰ σχετικά δικαιολογητικά δαπανών.
3. Βιβλίον Ταμείου.
4. Βιβλίον Πρωτοκόλλου.
5. Βιβλίον Πρακτικών τής Δ.Ε.
6. Βιβλίον τιμαλφών και λοιπών κινητών περιουσιακών στοιχείων.
7. Κτηματολόγιον ως όρίζεται δια του ύπ' άριθμ. 8/1979 Κανονισμού τής 'Ι. Σ. τής Έκκλησίας τής Ελλάδος.

Άπαντα τὰ άνωτέρω βιβλία είναι ήριθμημένα και τεθεωρημένα υπό τής 'Ιερās Μητροπόλεως.

Άρθρον 4

Πόροι του 'Ιερου Προσκυνηματος είναι:

1. Αί πρόσοδοι τής ίδιας αυτού περιουσίας.
2. Αί δωραί, κληρονομίαι, κληροδοσίαι φυσικών ή νομικών προσώπων ως και πάσης φύσεως έπιχορηγήσεις προς τό 'Ιερόν Προσκύνημα.
3. Αί εισπράξεις εκ κηρου, δίσκου, κυτίων, ιεροτελεστιών κ.λπ.
4. Αί εισπράξεις έξ εκποιήσεως άποκήρου, τιμαλφών και λοιπών άναθημάτων.

Άρθρον 5

Τὰ έσοδα του 'Ιερου Προσκυνηματος διατίθενται:

1. Ποσοστόν 75% ύπερ του 'Ιερου Προσκυνηματος, ήτοι:
 - α) Δια την συντήρησιν και τον έξωραϊσμόν του 'Ιερου Προσκυνηματος ως και των άκινήτων αυτού (Ξενών, Πνευματικών Κέντρων).
 - β) Δια την μισθοδοσίαν των 'Ιεροψαλτών, των Νεωκόρων και του λοιπου προσωπικου αυτού.
 - γ) Δια την καταβολήν των νομίμων εισφορών αυτού.
2. Ποσοστόν 20% δια την ένίσχυσιν του Ιεραποστολικου, φιλανθρωπικου και κοινωνικου έργου τής 'Ιερās Μητροπόλεως Άργολίδος ως και την οικονομικήν ένίσχυσιν των κοινωφελών ίδρυμάτων αυτής.
3. Ποσοστόν 5% δια την άνέγερσιν του Συνοδικου Μεγάλου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος.

Η Διαχειριστική Έπιτροπή δύναται έν πλήρει συνθέσει να ιεραρχήση την διάθεσιν των πόρων του 'Ιερου Προσκυνηματος δια τινος των άνωτέρων σκοπών, έφ' όσον τὰ έσοδα τούτου δέν έπαρκούν προς θεραπείαν πάντων των ως άνω σκοπών.

Άρθρον 6

Ό προϋπολογισμός και άπολογισμός του 'Ιερου

Προσκυνηματος τελεί υπό την έγκρισιν του οικείου Μητροπολιτικού Συμβουλίου, έφαρμοζομένων άναλόγως των περι 'Ιερών Ναών κειμένων διατάξεων.

Άρθρον 7

Το Νομικόν Πρόσωπον του 'Ιερου Προσκυνηματος εκπροσωπείται ένώπιον πάσης διοικητικής ή δικαστικής άρχής υπό του Προέδρου τής Διαχειριστικής Έπιτροπής ή του νομίμου άναπληρωτου αυτού, ως προς δε την δόσιν του όρκου ύφ' ένός των λαϊκών μελών τής Έπιτροπής, όρίζομένου ειδικώς ύπ' αυτής.

Άρθρον 8

Ό Ξενών θα χρησιμοποιηται δια την φιλοξενίαν εύλαβών προσκυνητών, προσερχομένων από διαφόρους πόλεις τής Ελλάδος.

Το Πνευματικόν Κέντρον (αΐθουσα διαλέξεων) θα χρησιμοποιηται υπό τής 'Ιερās Μητροπόλεως δια τους σκοπούς αυτής καθώς και όσάκις κρίνει ή Έπιτροπή να πραγματοποιούνται διαλέξεις πνευματικου, μορφωτικου και πολιτιστικου περιεχομένου, συμφώνως προς τας άρχάς και τας παραδόσεις τής Άγίας Έκκλησίας και του 'Εθνους ήμων.

Άρθρον 9

Δι' άποφάσεως τής Διαχειριστικής Έπιτροπής δύναται να καταρτισθῃ Έσωτερικός Κανονισμός - Όργανισμός του 'Ιερου Προσκυνηματος προβλέπων τὰ τής λειτουργίας αυτού λεπτομερώς.

Άρθρον 10

Το Προσκύνημα κέκτηται ίδιαν σφραγίδα έχουσαν εις τό μέσον την εικόνα του Άγιου 'Ιγνατίου και άναγράφουσαν κυκλοτερώς "ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ - ΙΕΡΟΣ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ 'ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΕΝ ΖΟΓΚΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΑΡΓΟΥΣ".

Άρθρον 11

Η ίσχύς του παρόντος άρχεται από τής δημοσιεύσεώς του δια τής Έφημερίδος τής Κυβερνήσεως και του έπισήμου Δελτίου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος "ΕΚΚΛΗΣΙΑ".

Άρθρον 12

Κάλυψις δαπάνης

Άπό τας διατάξεις του Κανονισμού αυτού προκαλείται δαπάνη εις βάρος του προϋπολογισμού του νομικου προσώπου τής 'Ιερās Μητροπόλεως Άργολίδος, τό ύψος τής όποίας δέν δύναται να προσδιορισθῃ.

Έν Αθήναις τῃ 7η 'Οκτωβρίου 1999

† Ό Αθηνών ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ό Αρχιγραμματεύς
Άρχιμ. Δανιήλ Πουρτσουκλής.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 130/1999
«Περί διοικήσεως και διαχειρίσεως του Ίερού Προσκυνηματικού Ναού
Άγιου Μεγαλομάρτυρος Τρύφωνος Νέας Λεύκης
της Ίερας Μητροπόλεως Καστορίας».

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έχουσα υπ' όψει:

1. Τας διατάξεις των άρθρων 1, παράγρ. 4, 4, έδάφ. ε' και 59 του Νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικού Χάρτου της Έκκλησίας της Ελλάδος».
2. Την υπ' αριθμ. 627/99 Πράξιν του Μητροπολιτικού Συμβουλίου της Ίερας Μητροπόλεως Καστορίας.
3. Την υπ' αριθμ. 461/30.8.1999 Πρότασιν του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καστορίας κ. Σεραφείμ προς την Ίεράν Σύνοδον.
4. Την από 2.9.1999 Γνωμάτευσιν του Γραφείου Δικηγόρων της Έκκλησίας της Ελλάδος.
5. Την από 6.9.1999 Απόφασιν της Δ.Ι.Σ.
6. Την από 7.10.1999 Απόφασιν Αύτης,

ΨΗΦΙΖΕΙ

Τόν υπ' αριθμ. 130/1999 Κανονισμόν έχοντα ούτω:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 130/1999
«Περί διοικήσεως και διαχειρίσεως του Ίερού Προσκυνηματικού Ναού Άγιου Μεγαλομάρτυρος Τρύφωνος Νέας Λεύκης της Ίερας Μητροπόλεως Καστορίας».

Άρθρον 1

Ό έν Νέα Λεύκη Ίερός Προσκυνηματικός Ναός του Άγιου ένδόξου Μεγαλομάρτυρος Τρύφωνος της Ίερας Μητροπόλεως Καστορίας, άνεγερθείς δι' έξόδων των άδελφών κ. Σταύρου και Κυριάκου Ναγκασιάν, προσφερθείς δια του από 20ής Ιουλίου 1999 έγγραφου των είς την οικείαν Έκκλησιαστικήν Αρχήν, ήτοι την Ίεράν Μητρόπολιν Καστορίας, άποτελεϊ Ίερόν Προσκύνημα και Ίδιον Νομικόν Πρόσωπον Ίδιωτικού Δικαίου κατά την έννοιαν των διατάξεων του άρθρου 1 παρ. 4, και 59 του Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικού Χάρτου της Έκκλησίας της Ελλάδος», υπό την έπωνυμίαν «ΙΕΡΟΣ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΤΡΥΦΩΝΟΣ ΝΕΑΣ ΛΕΥΚΗΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ».

Άρθρον 2

Τό Ίερόν Προσκύνημα κέκτηται ίδιαν κυκλοτερή σφραγίδα, φέρουσαν είς τό μέσον εικόνα του

Άγιου Μεγαλομάρτυρος Τρύφωνος, κύκλω δέ «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ - ΙΕΡΟΣ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΤΡΥΦΩΝΟΣ ΝΕΑΣ ΛΕΥΚΗΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ».

Άρθρον 3

Σκοπός του Ίερού Προσκυνηματος του άγιου Μεγαλομάρτυρος Τρύφωνος είναι:

- α) Η άποπεράτωσις του Ίερού Ναού.
- β) Η προαγωγή και ή ένίσχυσις του πνευματικού, φιλανθρωπικού και ιεραποστολικού έργου της Ίερας Μητροπόλεως Καστορίας.

Άρθρον 4

Μέσα για την επίτευξιν του ώς άνω σκοπού είναι:

- α) Η άνελλιπής τέλεισις των Άγίων Μυστηρίων και των Ίερών Άκολουθιών, κατά την τάξιν και την παράδοσιν της Όρθοδόξου Έκκλησίας.
- β) Η διοργάνωσις διαλέξεων, σεμιναρίων, συνεδρίων και άλλων παρεμφερών έκδηλώσεων θεολογικού, λατρευτικού, ποιμαντικού, εκπαιδευτικού, έπιμορφωτικού κ.λπ. περιεχομένου.
- γ) Αί διάφοραι έκδηλώσεις.

Άρθρον 5

1. Τό Ίερόν Προσκύνημα τελεί υπό την άμεσον έποπτεϊαν και τόν έλεγχον της Ίερας Μητροπόλεως Καστορίας και διοικείται υπό πενταμελοϋς Διοικητικής Έπιτροπής, συγκροτουμένης α) υπό του έκάστοτε Μητροπολίτου Καστορίας, ώς Προέδρου, άναπληρουμένου υπό Κληρικού, μέλους της Διοικητικής Έπιτροπής, τό όποϊον όρίζει ό Πρόεδρος δια Πράξεώς του, β) έκ δύο Κληρικών της Ίερας Μητροπόλεως Καστορίας μετά των άναπληρωτών, και γ) δύο λαϊκών μελών μετά των άναπληρωτών των έξ εύύπολήπτων πολιτών της πόλεως Καστορίας.

2. Τά μέλη διορίζονται δια Πράξεως του Μητροπολίτου Καστορίας, επί τριετεί θητεία δυναμένη να άνανεωθής. Η Διοικητική Έπιτροπή κατά την πρώτην αύτης συνεδρίαν, συγκαλουμένη είς σώμα, εκλέγει έκ των μελών αύτης τόν Γραμματέα και τόν Ταμίαν. Η Διοικητική Έπιτροπή συνεδριάζει συγκαλουμένη υπό του Προέδρου κατά την κρίσιν αυτού και κατά τας έκάστοτε άνάγκας. Τό άξίωμα των μελών της Διοικητικής Έπιτροπής είναι τιμη-

τικὸν καὶ ἄμισθον.

3. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρισταμένων ἀπαραιτήτως τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του καὶ δύο (2) τοῦλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων, ὑπερισχυοῦσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

4. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ σοβαρῶν θεμάτων, ὡς ἐκποιήσεως ἀκινήτων, τιμαλφῶν, τροποποιήσεως σκοπῶν, ἀποδοχῆς ἢ ἀποποιήσεως δωρεῶν, κληρονομιῶν ἢ κληροδοσιῶν, ὑποβάλλονται πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ οἰκτεῖον Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον.

Ἄρθρον 6

Ἀρμοδιότητες τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ:

α. Διοικεῖ καὶ διαχειρίζεται τὴν ἐν γένει περιουσίαν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος.

β. Μεριμᾷ διὰ τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος.

γ. Συντάσσει τὸν Προϋπολογισμὸν καὶ τὸν Ἀπολογισμὸν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος.

δ. Ἀποφασίζει διὰ τὴν πρόσληψιν καὶ τὴν ἀντιμισθίαν τοῦ λαϊκοῦ προσωπικοῦ.

ε. Φροντίζει διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος.

στ. Εἰσηγεῖται εἰς τὸ οἰκτεῖον Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τὴν ἀποδοχὴν ἢ ἀποποίησιν δωρεῶν, κληρονομιῶν ἢ κληροδοσιῶν, ἐνεργουμένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς μετ' ἀπόφασιν αὐτῆς.

ζ. Ἀποφασίζει ἐπὶ παντὸς ἑτέρου θέματος μὴ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

η. Τηρεῖ τὰ κατὰ νόμον ἀπαραίτητα βιβλία, ἧτοι:

1. Βιβλίον ἀλληλογραφίας (Πρωτοκόλλου).

2. Βιβλίον Πράξεων τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς.

3. Βιβλίον Ταμείου.

4. Βιβλίον ἀφιερωμάτων.

5. Βιβλίον κτηματολογίου.

6. Βιβλία τῶν τελουμένων ἐν τῷ Ναῷ Ἱερῶν Μυστηρίων.

θ. Μεριμᾷ διὰ τὴν ἐπακριβῆ τήρησιν καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 7

Τὸ Νομικὸν Πρόσωπον τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ ἐκπροσωπεῖται ἐνώπιον πάσης Διοικητικῆς καὶ Δικαστικῆς Ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του, ἢ ὑπὸ μέλους τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ὀριζομένου πρὸς τοῦτο διὰ πράξεως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 8

1. Πόροι τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος εἶναι:

α. Αἱ εἰσπράξεις ἐκ κηρίου, δίσκων, κυτίων, ἱεροτελεστιῶν καὶ ἐξ ἐκποιήσεως ἐλαίου, εἰσφορῶν καὶ ἀφιερωμάτων.

β. Δωρεαί, προσφοραί, κληρονομίαι, κληροδοσίαι καὶ λοιπαὶ πάσης φύσεως ἀφιερώσεις καὶ εἰσφοραὶ πιστῶν.

γ. Αἱ πρόσοδοι ἐκ τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας του.

δ. Αἱ τυχόν ἐπιχορηγήσεις ἐξ οἴουδῆποτε φορέως.

2. Αἱ εἰσπράξεις τῶν πόρων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἐνεργοῦνται διὰ διπλοτύπων ἀποδείξεων τεθεωρημένων ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας καὶ αἱ πληρωμαὶ δι' εἰδικῶν ἐνταλμάτων, εἰς τὰ ὅποια ἐπισυνάπτονται ὅλα τὰ δικαιολογητικά.

3. Ἡ διαχείρισις γίνεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις, αἱ ὅποια ἰσχύουν διὰ τοὺς Ἐνοριακοὺς Ναοὺς.

Ἄρθρον 9

Τὰ ἔσοδα τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος, ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων διοικήσεως, λειτουργίας καὶ συντηρήσεώς του, ἧτοι τῆς ἀντιμισθίας τοῦ νεωκόρου, τοῦ ἱεροψάλτου, διατίθενται ὡς ἑξῆς:

α. Διὰ τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν καὶ ἀποπεράτωσιν τοῦ ὄλου ἔργου, ὡς καὶ διὰ τὸν ἐξωραϊσμὸν καὶ τὴν συντήρησιν - τροποποίησιν ἢ ἐπέκτασιν τῶν κτισμάτων αὐτοῦ.

β. Διὰ τὴν χορήγησιν ὑποτροφιῶν εἰς φοιτητὰς καὶ φοιτητρίδας.

γ. Διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἱεραποστολικοῦ, φιλανθρωπικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἔργου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας, ὡς καὶ διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῶν τυχόν ἰδρυμάτων τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος.

δ. Διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου, τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου, τῆς Στέγης Γερόντων, τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς, τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κατασκηνώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας.

ε. Διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν καὶ συντήρησιν, ἀποπεράτωσιν, εὐτρεπισμὸν καὶ ἀνακαίνισιν Ἱερῶν Ναῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας.

στ. Διὰ τὴν καταβολὴν τῶν νομίμων εἰσφορῶν.

ζ. Διὰ τὸ Συνοδικὸν Μέγαρον ποσοστὸν 5% ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων αὐτοῦ.

Ἄρθρον 10

Θέσεις προσωπικοῦ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος εἶναι:

α. Μία (1) θέσις Ἐφημερίου, διοριζομένου κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ Νόμου. Κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματός, δύναται νὰ ἀποσπασθῇ ὡς Ἐφημέριος τοῦ ὡς ἄνω Προσκυνηματος Κληρικός ἐκ τῶν ὑπηρετούντων παρὰ τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Καστορίας, διὰ Πράξεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου.

β. Ἐκ δύο θέσεων ἱεροψαλτῶν, μιᾶς θέσεως νεωκόρου καὶ μιᾶς θέσεως βοηθοῦ νεωκόρου.

Αἱ θέσεις λαϊκοῦ προσωπικοῦ καλύπτονται διὰ Πράξεως τοῦ Προέδρου τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς προσωρινῶς καὶ ἀναλόγως πρὸς τὰς ἀνάγκας καὶ τὴν οικονομικὴν δυνατότητα τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ.

Ἄρθρον 11

Εἰς περίπτωσιν διαλύσεως τοῦ Προσκυνηματος, ἅπασα ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία του, μετ' ἐξόφλησιν τῶν ἐν γένει ὑποχρεώσεων τούτου, περιέρχεται εἰς τὸ Νομικὸν Πρόσωπον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας.

Ἄρθρον 12

Ὁ παρῶν Κανονισμὸς τροποποιεῖται δι' ἀποφάσεως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον δύνα-

ται νὰ ὑποδείξῃ τροποποιήσεις, καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἄρθρον 13

Ζητήματα τὰ ὁποῖα δὲν προβλέπονται ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ρυθμίζονται δι' ἀποφάσεως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 14

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἄρθρον 15

Ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ τούτου προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7ῃ Ὀκτωβρίου 1999

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἀρχιμ. Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 131/1999

«Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθμ. 46/1973 Κανονιστικῆς Διατάξεως "διοικήσεως, διαχειρίσεως καὶ λειτουργίας τοῦ ἐν Προκοπίῳ Εὐβοίας Ἱεροῦ Προσκυνηματος Εὐαγῆς Ἰδρυμα ὁ "Οσιος Ἰωάννης ὁ Ρῶσσος» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος».

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1, παράγρ. 4, ἐδάφ. ε', 59 καὶ 67 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς διατάξεις τῆς ὑπ' ἀριθμ. 46/1973 Κανονιστικῆς Διατάξεως (Φ.Ε.Κ. 56/τ.Α./14.3.1973).

3. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 305/27.4.1999 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου.

4. Τὴν ἀπὸ 20.5.1999 Γνωμάτευσιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

5. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 2/27.8.1999 Πρᾶξιν τοῦ Α.Υ.Σ.Ε.

6. Τὴν ἀπὸ 1.10.1999 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

7. Τὴν ἀπὸ 13.10.1999 Ἀπόφασιν Αὐτῆς,

ΨΗΦΙΖΕΙ

Τὸν ὑπ' ἀριθμ. 131/1999 Κανονισμὸν ἔχοντα οὕτω:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 131/1999

«Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθμ. 46/1973 Κανονιστικῆς Διατάξεως "διοικήσεως, διαχειρίσεως καὶ λειτουργίας τοῦ ἐν Προκοπίῳ Εὐβοίας Ἱεροῦ Προσκυνηματος Εὐαγῆς Ἰδρυμα ὁ "Οσιος Ἰωάννης ὁ Ρῶσσος» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος».

Ἄρθρον 1

Εἰς τὸ ἄρθρον 10 τῆς ὑπ' ἀριθμ. 46/1973 Κανονιστικῆς Διατάξεως ὑπὸ τὸν τίτλον «Προσωπικὸν τοῦ Εὐαγοῦς Ἰδρύματος» καὶ εἰς τὰς θέσεις:

α) «Κλάδος Α2 Διοικητικός» προστίθενται αἱ ἐξῆς θέσεις:

«ΚΛΑΔΟΣ ΠΕ

Μία (1) θέσις Διευθυντοῦ ἐπὶ βαθμοῖς Δ-Α.

Μία θέσις Ἐπιμελητοῦ - Ξεναγοῦ ἐπὶ βαθμοῖς Δ-Α».

β) «ΚΛΑΔΟΣ Β1 Γραφών - Ίεροψαλτών», προστίθενται αί θέσεις:

«Μία (1) θέσις Φροντιστοῦ - Διαχειριστοῦ ἐπὶ βαθμοῖς Δ-Α.

Μία (1) θέσεις Γραφέως Ίεροῦ Προσκηνύματος ἐπὶ βαθμοῖς Δ-Α.

Μία (1) θέσις Τεχνικοῦ ἐπὶ βαθμοῖς Δ-Α».

γ) Εἰς τὰς θέσεις ΚΛΑΔΟΥ Γ1 προστίθεται:

«Μία (1) θέσις Κηπουροῦ - Ὁδηγοῦ ἐπὶ βαθμοῖς Ε-Β».

δ) Εἰς τὴν περίπτωσιν Β «Προσωπικὸν ἐπὶ ἡμερομισθίῳ ἢ ὠρομισθίῳ», προστίθενται:

«Δύο (2) θέσεις Καθαριστριῶν Νέου Ξενῶνος».

Ἄρθρον 2

Εἰς τὸ ἄρθρον 11 τῆς αὐτῆς Κανονιστικῆς Διατάξεως ὑπὸ τὸν τίτλον «Προσόντα Διορισμοῦ» προστίθενται τὰ ἑξῆς:

α) Εἰς τὴν παράγραφον 5 προστίθεται ἡ φράσις: «Διευθυντῆς καὶ Ἐπιμελητῆς - Ξεναγὸς διορίζονται οἱ κεκτημένοι πτυχίον Ἀνωτάτης Σχολῆς, κατὰ προτίμησιν Θεολογικῆς».

β) Εἰς τὴν παράγραφον 5 προστίθεται ἡ φράσις: «Φροντιστῆς - Διαχειριστῆς καὶ Γραφεὺς τοῦ Ίεροῦ Προσκηνύματος διορίζονται οἱ κεκτημένοι Ἀπολυτήριον Γενικοῦ Λυκείου ἢ ἄλλης ἰσοτίμου Σχολῆς. Τεχνικός, διορίζεται ὁ κεκτημένος πτυχίον Τεχνικῆς Σχολῆς».

γ) Εἰς τὴν παράγραφον 5 προστίθεται ἡ φράσις: «Κηπουρὸς - Ὁδηγὸς καὶ καθαρίστριαι τοῦ Νέου Ξενῶνος διορίζονται οἱ κεκτημένοι Ἀπολυτήριον Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως».

Ἄρθρον 3

Εἰς τὸ ἄρθρον 15 τῆς ὑπ' ἀριθμ. 46/1973 Κανονιστικῆς Διατάξεως ἐπιφέρονται αἱ κάτωθι τροποποιήσεις:

α) Εἰς τὴν παράγραφον δ' διαγράφεται ἡ φράσις:

«...μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 60.000 ἐτησίως».

β) Εἰς τὴν παράγραφον στ' τοῦ ἰδίου ἄρθρου προστίθεται:

«...καὶ ἄλλων Ἐκκλησιαστικῶν Ὄργανισμῶν κατὰ τὰ προβλεπόμενα ἐκάστοτε ὑπὸ τῶν Νόμων καὶ τῶν Κανονισμῶν».

γ) Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου τούτου προστίθεται παράγραφος ζ' ἔχουσα οὕτω:

«Διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Συνοδικοῦ Μεγάρου, ποσοστὸν 5% ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων τοῦ Ίεροῦ Προσκηνύματος».

Ἄρθρον 4

Εἰς τὸ ἄρθρον 20 τῆς αὐτῆς Κανονιστικῆς Διατάξεως προστίθεται παράγραφος 4 ἔχουσα οὕτω:

«4. Τὰ εἰς τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἀναφερόμενα ποσά, ἀναπροσαρμολογῶνται ἐκάστοτε κατὰ τὰς προβλέψεις τοῦ Νόμου».

Ἄρθρον 5

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ Περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἄρθρον 6

Ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ίεροῦ Προσκηνύματος «Εὐαγὲς Ἰδρυμα "Ὁ Ὅσιος Ἰωάννης ὁ Ρώσσος" τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος», τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13ῃ Ὀκτωβρίου 1999

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἀρχιμ. Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 132/1999

«Περὶ ἀρμοδιοτήτων, ὀργανώσεως, διοικήσεως καὶ ἐν γένει λειτουργίας τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 4 ἐδάφ. ε', 41, τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὴν ἀπὸ 27.9.1999 Γνώμην τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

3. Τὴν ἀπὸ 29.9.1999 Ἀπόφασιν τοῦ Α.Υ.Σ.Ε.

4. Τὴν ἀπὸ 1.10.1999 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

5. Τὴν ἀπὸ 12.10.1999 Ἀπόφασιν Αὐτῆς,

ΨΗΦΙΖΕΙ

Τὸν ὑπ' ἀριθμ. 132/1999 Κανονισμόν, ἔχοντα οὕτω:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 132/1999

«Περί άρμοδιοτήτων, οργανώσεως, διοικήσεως και έν γένει λειτουργίας του Διορθοδόξου Κέντρου της Έκκλησίας της Ελλάδος».

Άρθρον 1

Τό διά τών διατάξεων του άρθρου 41 του Νόμου 590/1977 «Περί του Καταστατικού Χάρτου της Έκκλησίας της Ελλάδος» ίδρυθέν Νομικόν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, υπό τόν τίτλον «Διορθόδοξον Κέντρον της Έκκλησίας της Ελλάδος», διέπεται υπό τών διατάξεων του παρόντος Κανονισμού, τελεί δε υπό τήν έποπτείαν της Δ.Ι.Σ.

Άρθρον 2

1. Ό σκοπός του Διορθοδόξου Κέντρου της Έκκλησίας της Ελλάδος είναι πνευματικός και ήραποστολικός, συνίσταται δε είς τήν

α) προαγωγήν τών Διορθοδόξων και Διαχριστιανικών Σχέσεων της Έκκλησίας της Ελλάδος,

β) επίτευξιν στενωτέρας συνεργασίας επί διορθοδόξου και διεκκλησιαστικού επιπέδου είς έκκλησιαστικά, θεολογικά και κοινωνικά θέματα,

γ) μελέτην, έρευναν, δημοσίευσιν και αξιοποίησιν τών σχετικών με τās άνά τόν κόσμον Έκκλησίας, ιδίως δε τās Βαλκανικάς, δεδομένων, και

δ) προαγωγήν της μετ' αυτών συνεργασίας.

2. Πρός επίτευξιν τών ως άνω σκοπών τό Διορθόδοξον Κέντρον:

α) διοργανώνει έκδηλώσεις συναφείς προς τούς σκοπούς τούτους,

β) είσηγείται είς τήν άρμοδιάν Υποεπιτροπήν τήν χορήγησιν ύποτροφιών διά τήν κατάρτισιν στελεχών διορθοδόξων και διαχριστιανικών σχέσεων, και διά σπουδās στελεχών άλλων Όρθοδόξων Έκκλησιών,

γ) λειτουργεί Έρευνητικόν Κέντρον Διορθοδόξων Σπουδών,

δ) φιλοξενεί επιστήμονας και σπουδαστās προερχομένους έξ άλλων Όρθοδόξων Έκκλησιών, οί οποίοι εύρίσκονται είς τήν Ελλάδα διά μορφωτικούς σκοπούς ή ως επισκέπται,

ε) έκδίδει έντυπον διά τούς σκοπούς αυτού,

στ) χρησιμοποιεί πάν έτερον μέσον συντελεστικόν τών σκοπών αυτού.

Άρθρον 3**ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ - ΕΠΟΠΤΕΙΑ**

1. Τό Διορθόδοξον Κέντρον διοικείται υπό 7μελούς Διοικητικού Συμβουλίου (Δ.Σ.), τό όποιον συγκροτείται:

α) Έκ του Αρχιεπισκόπου Άθηνών και πάσης Ελλάδος ως Προέδρου, αναπληρουμένου υπό Αρχιερέως, τόν όποιον ούτος όρίζει με άπόφασίν του,

β) Έκ του έκάστοτε Προέδρου της Συνοδικής

Έπιτροπής επί τών Διορθοδόξων και Διαχριστιανικών Σχέσεων, ή θητεία του όποίου διαρκεί όσον και ή ιδιότης τούτου ως Προέδρου της έν λόγω Έπιτροπής,

γ) Έξ ένός Αρχιερέως επί 4ετεί θητεία,

δ) Έκ του Ήγουμένου της Ί. Μονής Πεντέλης ή άλλου τινός άδελφου της Μονής, προτεινομένου υπό του Ήγουμενοσυμβουλίου αυτής επί 4ετεί θητεία και

ε) Έξ ένός Καθηγητού της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Άθηνών επί 4ετεί θητεία δυναμένη νά άνανεοῦται.

Τά υπό στοιχεία (γ), (δ) και (ε) μέλη, ως και τά αναπληρωματικά μέλη αυτών, διορίζονται υπό της Δ.Ι.Σ.

στ) Έκ του έκάστοτε Δ/νου της ΕΚΥΟ και

ζ) Έξ ένός είδήμονος περι τίς διορθόδοξες σχέσεις προσώπου.

2. Τό Δ.Σ. τελεί έν άπαρτία έφ' όσον οί παρόντες είναι πλείονες τών άπόντων, συνεδριάζει δε είτε έν τή έδρα του Κέντρου είτε έν τοίς Γραφείοις της Δ.Ι.Σ. όσάκις τούτο άποφασίζεται υπό του Προέδρου αυτού.

3. Είσηγητής τών θεμάτων προς τό Διοικητικόν Συμβούλιον είναι ό Διευθυντής ό όποίος μετέχει αυτού άνευ ψήφου ή ό υπό του Προέδρου αυτού όριζόμενος.

4. Τόν Γραμματέα του Διοικητικού Συμβουλίου διορίζει τό Διοικητικόν Συμβούλιον έκ τών ύπαλλήλων του Κέντρου.

5. Η διαχείρισις τών πόρων και της έν γένει περιουσίας του Κέντρου άνήκει είς τό Διοικητικόν Συμβούλιον τούτου.

Άρθρον 4**ΠΟΡΟΙ - ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ**

1. Πόροι του Διορθοδόξου Κέντρου είναι:

α) Έτησία έπιχορήγησις της Ε.Κ.Υ.Ο., τών Ίερών Μητροπόλεων, Ίερών Μονών και Προσκυνημάτων.

β) Έπιχορηγήσεις του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. και λοιπών Όργανισμών ή Ν.Π.Ι.Δ.

γ) Έκούσiai είσφοραί, δωρεαί, κληρονομiai, κληροδοσiai ή κληροδοτήματα νομικών ή φυσικών προσώπων και,

δ) Πάσα πρόσοδος έξ οίασδήποτε έτέρας χρηστής πηγής.

2. Παρά άνεγνωρισμένω πιστωτικῷ ίδρύματι τηρείται είδικός λογαριασμός επ' όνόματι του Διορθοδόξου Κέντρου, διακινούμενος κατόπιν άποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου και έντός τών πλαισίων του έψηφισμένου έτησίου προϋπολογισμού. Έφ' όσον πρόκειται διά ποσόν άνωτερον του ένός εκατομμυρίου (1.000.000) δραχμών τούτο αναλαμβάνεται κατόπιν έντολής του Διευθυντού. Τά άνωτέρω ποσά αύξομειοῦνται δι' άποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου.

Άρθρον 5
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

1. Συνιστάται μία θέσις Διευθυντοῦ, ὁ διορισμὸς τοῦ ὁποίου γίνεται ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ. ἐπὶ τετραετεί θητεία, ταύτης δυναμένης νὰ ἀνανεοῦται.

2. Εἰς τὴν θέσιν τοῦ Διευθυντοῦ διορίζεται Κληρικός, Ἐπίσκοπος ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Λαϊκὸς γνωρίζων μίαν τουλάχιστον ξένην γλῶσσαν, κάτοχος διπλώματος Θεολογίας ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου ἢ τῆς ἀλλοδαπῆς.

3. Ὁ Διευθυντὴς διοικεῖ πάσας τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Κέντρου, συντονίζει, ἐλέγχει καὶ λαμβάνει τὰ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ ἐνδεδειγμένα μέτρα διὰ τὴν ἀποδοτικωτέραν λειτουργίαν τοῦ Κέντρου.

4. Ἡ καταβαλλομένη εἰς τὸν Διευθυντὴν ἀντιμισθία ρυθμίζεται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

Άρθρον 6
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

Διὰ τὰ ἀνάγκας τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου συνιστῶνται αἱ κάτωθι θέσεις:

1. ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΠΕ

ΚΛΑΔΟΣ ΠΕ 1 Ἐπιστημονικῶν Συνεργατῶν: θέσεις τρεῖς (3) ἐπὶ βαθμοῖς Δ-Α.

ΚΛΑΔΟΣ ΠΕ 2 Διοικητικοῦ – Οἰκονομικοῦ: θέσεις δύο (2) ἐπὶ βαθμοῖς Δ-Α

2. ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΤΕ.

ΚΛΑΔΟΣ ΤΕ Βιβλιοθηκαρίου

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς Δ-Α

3. ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΔΕ

ΚΛΑΔΟΣ ΔΕ 2 Μεταφραστῶν: θέσεις τρεῖς (3) ἐπὶ βαθμοῖς Δ-Α

ΚΛΑΔΟΣ ΔΕ 1, Γραφῶν – Χειριστῶν Η/Υ ἑλληνικῆς καὶ ξένης γλῶσσης: θέσεις δύο (2) ἐπὶ βαθμοῖς Ε-Β

4. ΚΛΑΔΟΣ ΥΕ

ΚΛΑΔΟΣ ΥΕ Κλητῆρων – θυρωρῶν – καθαριστριῶν: θέσεις τέσσερις (4) ἐπὶ βαθμοῖς Ε-Β

5. Ὁδηγῶν Αὐτοκινήτων: θέσις μία (1) ἐπὶ συμβάσει.

6. Ὡς εἰδικὰ τυπικὰ προσόντα διορισμοῦ ἀπαιτοῦνται:

α) Διὰ τὰς θέσεις ἐπιστημονικῶν συνεργατῶν: Πτυχίον Ὁρθοδόξου Θεολογικῆς Σχολῆς, διδακτορικὸν δίπλωμα καὶ γνώσις τουλάχιστον μιᾶς ξένης γλῶσσης. Εἰς μίαν ἐκ τῶν τριῶν τούτων θέσεων δύναται νὰ διορίζεται εἰς Πτυχιούχος ἄλλης Πανεπιστημιακῆς Σχολῆς.

β) Διὰ τὴν θέσιν τοῦ βιβλιοθηκαρίου: πτυχίον Βιβλιοθηκονομίας καὶ γνώσις μιᾶς τουλάχιστον ξένης γλῶσσης.

γ) Διὰ τὴν θέσιν τοῦ Μεταφραστοῦ: πτυχίον μεταφραστικοῦ τμήματος πανεπιστημιακῆς Σχολῆς ἢ ἀνεγνωρισμένος τίτλος ἀποδεικνύων τὴν κατοχὴν

ξένης γλῶσσης.

δ) Διὰ τὸν κλάδον Γραφῶν – Χειριστῶν Η/Υ: ἀπολυτήριον Λυκείου καὶ τίτλος ἀποδεικνύων τὴν ἐπάρκειαν ξένης γλῶσσης καὶ χρήσεως Η/Υ.

7. Διὰ τὴν κάλυψιν τῶν θέσεων ἐφαρμόζονται αἱ κείμεναι διατάξεις αἱ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων ἰσχύουσαι.

8. Προσωρινῶς καὶ μέχρι πληρώσεως τῶν θέσεων τοῦ Κέντρου ἡ λειτουργία τούτων δύναται νὰ καλύπτεται ὑπὸ ὑπαλλήλων ἐτέρων ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων δι' ἀποσπάσεως τούτων κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων.

9. Αἱ νομικαὶ ὑποθέσεις τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου διεκπεραιοῦνται ὑπὸ τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

10. Τὸ Προσωπικὸν τοῦ Κέντρου ὑπάγεται εἰς τὰ ἀντίστοιχα Ὑπηρεσιακὰ Συμβούλια τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Άρθρον 7
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

1. Παρὰ τῷ Διορθοδόξῳ Κέντρῳ λειτουργεῖ Βιβλιοθήκη, ἡ ὁποία σκοπεῖ:

α) εἰς τὴν συγκέντρωσιν τῆς συγχρόνου διορθοδόξου καὶ διαχριστιανικῆς βιβλιογραφίας, ἀναφερομένης εἰς ἅπαντας ἀνεξαιρέτως τοὺς τομεῖς τῆς συγχρόνου θεολογικῆς κινήσεως καὶ εἰς πάσας τὰς ἐκφάνσεις τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸν σκοπὸν πληρεστέρας θεολογικῆς ἐνημερώσεως τῶν Κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν θεολόγων αὐτῆς ἢ ἄλλης Ἐκκλησίας, ὡς καὶ μὴ θεολόγων ἐπιθυμούντων νὰ ἐργασθῶσιν ἐπιστημονικῶς ἐν Ἑλλάδι,

β) εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν καὶ προώθησιν τῆς διορθοδόξου καὶ διαχριστιανικῆς κινήσεως, καὶ

γ) εἰς τὴν ἐπικουρίαν τῶν νέων θεολόγων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ στελεχῶν τῶν διορθοδόξων σχέσεων, διὰ μεταπτυχιακᾶς σπουδᾶς καὶ μελέτας.

2. Τῆς Βιβλιοθήκης προϊστάται ὁ Βιβλιοθηκάριος.

Άρθρον 8

Τὸ Διορθόδοξον Κέντρον στεγάζεται εἰς τὴν ἀνατολικὴν πτέρυγα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πεντέλης, ἀνεγερθεῖσαν ὑπ' αὐτῆς πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν σκοπῶν τοῦ Κέντρου. Ἡ Ἱ. Μονὴ δύναται, μετὰ συνεννόησιν μὲ τὸν Δ/ντὴν τοῦ Κέντρου, νὰ χρησιμοποιεῖ τὰς ἐγκαταστάσεις αὐτοῦ, πρὸς ἐξυπηρέτησιν αὐτῆς, ἐφ' ὅσον δὲν παρακλύονται αἱ λειτουργαὶ τοῦ Κέντρου. Ἡ Ἐποπτεία τοῦ ὅλου κτηρίου ὡς καὶ ἡ συντήρησις αὐτοῦ ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς ἰδιοκτητρίας Ἱερᾶς Μονῆς, αἱ σχετικαὶ δὲ δαπάναι βαρύνουν τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ Κέντρου.

Άρθρον 9

Τὸ Διορθόδοξον Κέντρον τηρεῖ τὰ ἐξῆς διαχειριστικὰ βιβλία:

α) Διπλότυπα γραμμάτια εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν ἐξ ἠριθμημένου βιβλίου. Εἰς τὰ γραμμάτια ἐπισυνάπτονται τὰ σχετικὰ δικαιολογητικά.

β) Βιβλίον Ταμείου.

γ) Βιβλίον Πρακτικῶν τοῦ Δ.Σ.

δ) Βιβλίον Πρωτοκόλλου.

ε) Κτηματολόγιον.

Άρθρον 10

Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς

Τὰ τῆς ἐσωτερικῆς λειτουργίας τοῦ Κέντρου καθορίζονται δι' ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ, ψηφιζομένου ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ., τῇ προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κέντρου.

Άρθρον 11

Τὸ Κέντρον ἔχει ἰδίαν σφραγίδα κυκλικήν, φέρουσαν γύρωθεν τὰς λέξεις: «Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος – Διορθόδοξον Κέντρον» καὶ εἰς τὸ μέσον ταύτης βυζαντινὸν Σταυρόν.

Άρθρον 12

Τροποποιήσις

Ὁ παρῶν Κανονισμὸς δύναται ἵνα τροποποιηθῆι δι' ὁμοίων ἀποφάσεων τῆς Δ.Ι.Σ. καὶ τῆς Ἱεράς Συν-

όδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Πρότασιν τροποποιήσεως αὐτοῦ δύναται νὰ ὑποβάλῃ καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διὰ τοῦ Προέδρου αὐτῆς.

Άρθρον 13

Διὰ πᾶν θέμα, τὸ ὁποῖον δὲν προβλέπεται ἀπὸ τὸν παρόντα Κανονισμὸν, ἀποφασίζει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου.

Άρθρον 14

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ ἐπίσημον Δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Άρθρον 15

Κάλυψις δαπάνης

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῆι.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12ῃ Ὀκτωβρίου 1999

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἀρχιμ. Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 133/1999**«Περὶ συστάσεως, ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν Ἀκαδημίαν Ἐκκλησιαστικῶν Τεχνῶν».****ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 133/1999**

«Περὶ συστάσεως, ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν Ἀκαδημίαν Ἐκκλησιαστικῶν Τεχνῶν».

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 4 ἐδᾶφ. ε' καὶ η', 10 παράγρ. 5 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὸν ἀνεξάντλητον πλοῦτον τῶν ἱερῶν ἐκκλησιαστικῶν κειμηλίων, ἔργων πίστεως ἐπωνύμων καὶ ἀνωνύμων δημιουργῶν, τὰ ὁποῖα συνδέονται μὲ στιγμὰς καὶ πράξεις δοξολογίας τοῦ Ἁγίου Θεοῦ, ὅπως καὶ τὴν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην διατηρήσεως, συντηρήσεως καὶ μελέτης τῶν παραδεδομένων περὶ αὐτῶν στοιχείων.

3. Τὴν ἐμφανῆ ἀπόκλισιν εἰς τὰ πρὸς χρῆσιν

προσφερόμενα σήμερον λειτουργικὰ ἀντικείμενα καὶ ἱερατικά ἢ ἐκκλησιαστικά σύμβολα διαφόρων μορφῶν, ποιότητων, αἰσθητικῶν καὶ ἱερατικῶν ἐκφράσεων ἀπὸ τὴν παραδεδομένην παραδοσιακὴν καλλιτεχνίαν καὶ ἱερατικὴν αἰσθητικὴν, ὅπως αὕτη διεμορφώθη ὑπὸ τῆς συνειδήσεως τῶν ὀρθοδόξων.

4. Τὴν ἀνάγκην ἐπαναφορᾶς τοῦ ἱεροῦ χαρακτῆρος εἰς τὰ διάφορα λειτουργικὰ ἀντικείμενα καὶ εὐρύτερον εἰς τὰ ἔργα τῶν εἰκαστικῶν τεχνῶν (ζωγραφικῆς, γλυπτικῆς ἐπὶ μαρμάρου καὶ ἐπὶ ξύλου), ὡς καὶ τὰ ἔργα τῆς μικροτεχνίας καὶ λοιπῶν διακοσμητικῶν στοιχείων, εἰς τὸν ἐξοτλισμὸν καὶ τὴν ἐπίπλωσιν καὶ γενικῶς τὴν σταθερὰν ἢ κινητὴν διακόσμησιν τῶν ἱερῶν Ναῶν, ἱερῶν Μονῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἱερῶν χώρων.

5. Τὴν ἀπὸ 27.9.1999 Γνωμοδότησιν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱεράς Συνόδου.

6. Τὴν ἀπὸ 29.9.1999 Ἀπόφασιν τοῦ Α.Υ.Σ.Ε.

7. Τὴν ἀπὸ 11.10.1999 Ἀπόφασιν Αὐτῆς,

ΨΗΦΙΖΕΙ

Τὸν ὑπ' ἀριθμ. 133/1999 Κανονισμόν ἔχοντα οὕτω:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 133/1999

«Περὶ συστάσεως, ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν Ἀκαδημίαν Ἐκκλησιαστικῶν Τεχνῶν».

Ἄρθρον 1
Σύστασις

Συνιστᾶται Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν Ἐπωνυμίαν «ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ», ἡ ὁποία ἀποτελεῖ συμβουλευτικὸν ὄργανον τῆς Ἐκκλησίας, ἐπὶ θεμάτων τὰ ὁποῖα ἔχουν σχέσιν μὲ τὰς ἐκκλησιαστικὰς τέχνας.

Ἄρθρον 2
Σκοπὸς

Σκοπὸς τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ἡ ὀργανώσις καὶ λειτουργία Ἀκαδημίας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Τεχνῶν, προκειμένου νὰ μορφωθοῦν στελέχη τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐνδιαφερόμενοι καλλιτέχναι, οἱ ὁποῖοι θὰ διατηρήσουν καὶ θὰ μεταδώσουν τὰ παραδεδομένα ἀπὸ τὴν ὀρθόδοξον διαχρονικὴν ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν στοιχεῖα τῆς Βυζαντινῆς Ἀγιογραφίας, Εἰκονογραφίας, Ξυλουργικῆς, Μεταλλοπλαστικῆς, Μικροτεχνίας, Ἀργυροχρυσοχοΐας καὶ γενικῶς ἐκκλησιαστικῆς διακοσμῆσεως, συντηρήσεως εἰκόνων, ἱερῶν σκευῶν, χειρογράφων, κωδίκων καὶ ἐντύπων βιβλίων.

Ἄρθρον 3

Συγκρότησις τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς

α. Ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐννέα (9) μέλη καὶ συγκροτεῖται: ἀπὸ τρεῖς ἐκπροσώπους τῆς Ἐκκλησίας, ὁ παλαιότερος τῶν ὁποίων προεδρεῖ, ἓνα Καθηγητὴν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, ἓνα δόκιμον καὶ ἀνεγνωρισμένον Ἀγιογράφον, ἓνα δόκιμον Γλύπτην τῆς Βυζαντινῆς Γλυπτικῆς, ἓνα Ἀρχιτέκτονα, ἓνα Καθηγητὴν Λαογραφίας καὶ ἓνα Συντηρητὴν Ἔργων Τέχνης.

β. Τὰ μέλη διορίζονται ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ. ἐπὶ τριετῆ θητεία, δυναμένη νὰ ἀνανεωθῇ. Μὲ τὴν αὐτὴν πράξιν διορισμοῦ τῶν τακτικῶν μελῶν διορίζονται καὶ τρία ἀναπληρωματικὰ μέλη διαθέτοντα ἀνάλογον γνῶσιν καὶ πείραν, πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν τακτικῶν μελῶν εἰς περίπτωσιν κωλύματος.

γ. Τὸ ἀξίωμα τῶν μελῶν εἶναι τιμητικὸν καὶ ἄμισθον. Προκειμένου περὶ μελῶν μετακαλουμένων ἐξ ἄλλων πόλεων ἢ λαϊκῶν ἢ κληρικῶν μελῶν συσταθησομένων Ὑποεπιτροπῶν, δύναται ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ νὰ προβλέπῃ εἰδικὴν ἀποζημίωσιν κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ οἰκείου Προϋπολογισμοῦ ἢ τὴν καθ' ὑπέρβασιν τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἀπόδοσιν κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Δ.Ι.Σ.

δ. Πρὸς ἐπιβοήθησιν τοῦ ἔργου τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θητείας αὐτῆς, ἡ Δ.Ι.Σ. δύναται νὰ διορίζῃ καὶ ἀριθμὸν Συμβούλων. Ὡς Σύμβουλοι ἐπιλέγονται προσωπικότητες ἀδιαμφισβητήτου κύρους, ἐπιστημονικῆς κατάρτισεως καὶ ἐξειδικευμένης γνώσεως, πρὸς τοὺς ὁποίους ἡ Ἐπιτροπὴ προσφεύγει συμβουλευτικῶς, ὅταν αὐτὴ κρίνῃ τοῦτο σκόπιμον πρὸ τῆς ἐκδόσεως τελικοῦ πορίσματος διὰ τὸ ἐκάστοτε ὑπὸ συζήτησιν θέμα.

ε. Γραμματεὺς τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς διορίζεται ὁ Γραμματεὺς τῆς Σ.Ε. Ἐκκλησιαστικῆς Τέχνης καὶ Μουσικῆς ἢ ἕτερος κληρικὸς ἢ λαϊκὸς διαθέτων τὰ ἀπαραίτητα προσόντα. Ὁ Γραμματεὺς διορίζεται ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ. κατόπιν προτάσεως τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου.

Ἄρθρον 4
Ἀρμοδιότητες

Ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἔχει ἐνδεικτικῶς τὰς ὡς κάτωθι ἀρμοδιότητας:

α. Νὰ ὀργανώσῃ τὴν λειτουργίαν Ἀκαδημίας ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἐκμαθήσεως καὶ διακονίας ἐν συνεχείᾳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Τεχνῶν, μὲ προοπτικὴν διορθοδόξου συμβολῆς, τῆς ὁποίας ὀρίζει τὸ ὀργανόγραμμα, τὴν σύνθεσιν καὶ τοὺς ὄρους λειτουργίας, ὥστε νὰ ἀποτελέσῃ Κιβωτὸν διατηρήσεως καὶ διαφυλάξεως καὶ διαδόσεως τῶν στοιχείων τῆς πατρώας Ἐκκλησιαστικῆς Τέχνης τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

β. Νὰ προσδιορίσῃ τὴν στάθμην τῶν σπουδῶν (ΙΕΚ - ΤΕΙ), ἀφοῦ διερευνήσῃ τὴν δυνατότητα περὶ τῆς ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας καὶ τῶν ἀρμοδίων ὀργανῶν αὐτῆς ἀναγνωρίσεως τῶν ἀντιστοίχων τίτλων, πρὸς ἐπαγγελματικὴν κατοχύρωσιν τῶν ἀφοίτων.

γ. Νὰ συντάξῃ τὰ προγράμματα σπουδῶν τῆς συνδρομῆς εἰδικῶν καθ' ὕλην ἀρμοδίων καθηγητῶν.

δ. Νὰ δημιουργήσῃ τὰς προϋποθέσεις ὥστε οἱ σπουδασταὶ τῆς ἐξονομοσθεΐσεως Ἀκαδημίας νὰ βιώνουν μὲ ἐκκλησιαστικὴν συνείδησιν καὶ τὸ ἀρμόζον ἐκκλησιαστικὸν ὕφος καὶ ἠθος τὴν διακονίαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν - Λειτουργικῶν Τεχνῶν, αἱ ὁποῖα ἀποτελοῦν ἀναπόσπαστον μέρος τῆς ποιμαντικῆς μερίμνης τῆς Ἐκκλησίας, ὑπὲρ τοῦ πληρώματος Αὐτῆς.

ε. Νὰ ὑποβάλῃ προτάσεις πρὸς ἐξασφάλισιν χρηματοδοτικῶν πόρων διὰ τὴν οικονομικὴν αὐτοτέλειαν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς Ἀκαδημίας.

Ἄρθρον 5

Χῶρος Ἐργασιῶν - Συνεδριάσεις

α. Χῶρος συναντήσεων τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι τὸ ἐν τῷ Συνοδικῷ Μεγάλῳ Γρα-

φείον τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκκλησιαστικῆς Τέχνης καὶ Μουσικῆς.

β. Ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ συνέρχεται κατόπιν ἐγγράφου προσκλήσεως τοῦ Προέδρου αὐτῆς, τούλάχιστον ἅπαξ τοῦ μηνός. Τὰ πρὸς συζητήσιν θέματα εἴτε προτείνονται ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ. εἴτε ἐπιλέγονται κατόπιν ψηφοφορίας τῶν μελῶν αὐτῆς εἰς προγενεστέραν συνεδρίαν. Εἰς περιπτώσιν ἐκτάκτου ζητήματος ἢ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ ἐπιληφθῇ αὐτεπαγγέλτως διὰ τὴν ἐξέτασίν του. Μετὰ τὴν συζήτησιν τῶν θεμάτων συντάσσεται ἐγγραφοῦς Γνωμοδότησις – Πόρισμα, τὸ ὁποῖον ὑποβάλλεται εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον πρὸς ἔγκρισιν.

γ. Πρὸ τῆς συζητήσεως ὠρισμένου θέματος ἐν συνεδρίᾳ ὁ Πρόεδρος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ ὀρίζη ἓνα ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς ὡς εἰσηγητὴν αὐτοῦ, ὁπότε ἡ συζήτησις διεξάγεται ἅμα τῇ ἐγγράφῳ ὑποβολῇ τῆς ἐν λόγῳ Εἰσηγήσεως πρὸς τὴν γραμματεῖαν τῆς Ἐπιτροπῆς. Ὁ Εἰσηγητὴς ὑποχρεοῦται νὰ ἀναπτύξη καὶ προφορικῶς τὴν εἰσηγήσιν αὐτοῦ ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς παρέχων περαιτέρω καὶ τὰς ἀναγκαῖας διευκρινίσεις ἢ ἐπεξηγήσεις.

δ. Ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ θεωρεῖται ὡς ἐν ἀπαρτίᾳ εὐρισκομένη, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν Συνεδρίαν παρίστανται τέσσερα τούλάχιστον μέλη αὐτῆς, ἀπαραιτήτως δὲ ὁ Πρόεδρος. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν, ἐν περιπτώσει δὲ ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου. Ἐκαστον μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς δικαιούται νὰ διατυπώσῃ ἠτιολογημένην μειοψηφίαν αὐτοῦ.

ε. Μέλος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἀποχωροῦν, ἐκλείπουν ἢ ἀδυνατοῦν ἵνα μετέχη τῶν συνεδριάσεων αὐτῆς ἀντικαθίσταται δι' ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ. Μέχρι δὲ τῆς ἀντικαταστάσεως αὐτοῦ ἢ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ λειτουργῇ κανονικῶς, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἢ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀπαρτία.

Ἄρθρον 6

Πόροι

Πόροι τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι:
α. Ἡ ἐπιχορήγησις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

β. Πᾶσα ἄλλη συνδρομὴ ἢ ἐπιχορήγησις ἀπὸ φυσικῶν ἢ νομικῶν πρόσωπων, ἰδιωτικῶν ἢ κρατικῶν φορέα τῆς ἡμεδαπῆς ἢ τῆς ἀλλοδαπῆς.

Ἡ δὲ διαχείρισις τούτων διεξάγεται ὑπὸ τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.

Ἄρθρον 7

Ἴσχύς

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ ἐπίσημον Δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 8

Τροποποιήσις

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς δύναται ἵνα τροποποιηθῇ δι' ὁμοίας ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Πρότασιν τροποποιήσεως αὐτοῦ δύναται νὰ ὑποβάλῃ καὶ ἡ ἴδια ἢ Ἐπιτροπὴ διὰ τοῦ Προέδρου αὐτῆς.

Ἄρθρον 9

Δαπάνη

Ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ.

Ἀθῆναι τῇ 11ῃ Ὀκτωβρίου 1999

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἄρχιμ. Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 134/1999

«Περὶ συστάσεως Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων».

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4, ἐδάφια (ε) καὶ (η) καθὼς καὶ τοῦ ἄρθρου 10, παράγραφος 5 τοῦ Ν. 590/1977, «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὸ θεμελιώδες νομικόν, συνταγματικόν καὶ ὑπερσυνταγματικόν ἀξίωμα, ὅτι πάντα τὰ ἀτομικὰ δικαιώματα ἀποτελοῦν ἐξειδικευμένας μορφὰς

τῆς ἀρχῆς τῆς ἰσότητος, τὴν ὁποῖαν πρώτη διεκήρυξεν, ἐθεμελίωσεν καὶ ἐφήρμοσεν ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

3. Τὸ ἰδιαιτέρον ἐνδιαφέρον τῆς Ἐκκλησίας περὶ τῆς παγιώσεως καὶ ἐφαρμογῆς τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων ἐπὶ βάσεως ὀρθολογικῆς καὶ μακρὰν πάσης παρεκκλίσεως ἢ καταχρηστικῆς ἀσκήσεως αὐτῶν καὶ τὴν ἀνάγκην μελέτης τῶν τρόπων καὶ μεθόδων πραγματώσεως τῆς ἐν λόγῳ βασικῆς καὶ θεμελιώδους ἀρχῆς.

4. Τὸ ἀδιαμφισβήτητον δεδομένον, ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος βλέπει συχνάκις τὰ ἀτομικὰ Αὐτῆς δικαιώματα νὰ παραβιάζωνται βαρέως καὶ ἀνεπιτρέπτως, κυρίως ἐκ μέρους ἀτόμων ἢ ομάδων κινουμένων ἰδιοτελῶς, κακοπίστως ἢ παραπλανητικῶς.

5. Τὴν ἀνάγκην συστηματικῆς καὶ εἰς βάθος μελέτης τῆς οὐσίας, τῆς βάσεως καὶ τῆς ἐννοίας τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων ὡς ἀρχῶν συνταγματικῶν καὶ ὑπερσυνταγματικῶν.

6. Τὴν ἀνάγκην προστασίας τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐπισημάνσεως εἰδικῶς πάσης σημειουμένης παραβάσεως αὐτῶν.

7. Τὴν ἀνάγκην ὅπως ἡ Ἐκκλησία ἐκφράζη ἐκάστοτε ἔγκυρον καὶ νομικῶς θεμελιωμένην ἄποψιν ἐπὶ τοῦ χώρου τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων.

8. Τὴν ἀπὸ 27.9.1999 Γνώμην τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

9. Τὴν ἀπὸ 29.9.1999 Ἀπόφασιν τοῦ Α.Υ.Σ.Ε.

10. Τὴν ἀπὸ 11.10.1999 Ἀπόφασιν Αὐτῆς,

ΨΗΦΙΖΕΙ

Τὸν ὑπ' ἀριθμ.134/1999 Κανονισμόν, ἔχοντα οὕτω:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 134/1999

«Περὶ συστάσεως Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων».

Ἄρθρον 1
Σύστασις

Συνιστᾶται Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν “ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ”, ἢ ὁποία ἀποτελεῖ συμβουλευτικὸν ὄργανον τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ θεμάτων μελέτης, ἐφαρμογῆς καὶ προστασίας τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων.

Ἄρθρον 2
Σκοπὸς

Σκοπὸς τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι:

α) Ἡ μελέτη παντὸς θέματος ἀφορῶντος εἰς τὰ ἀτομικὰ δικαιώματα ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ ἑλληνικοῦ χώρου, καθ' ὃ μέρος τοῦτο συνάπτεται ἀμέσως ἢ ἐμμέσως πρὸς τὰ ἐνδιαφέροντα τῆς Ἐκκλησίας.

β) Ἡ ὑποβολὴ εἰσηγήσεων πρὸς τὴν Ἱεράν Σύνοδον περὶ τῶν ληπτέων μέτρων πρὸς προσφορωτέραν προστασίαν τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων καὶ εἰδικώτερον τῶν ὄσων φορεὺς τυγχάνει ἢ ἰδίᾳ ἢ Ἐκκλησία.

γ) Ἡ ἐπισημάνσις πάσης παραβάσεως ὁποθενδήποτε προερχομένης τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ εἰσηγήσις τῶν προσφόρων μέτρων πρὸς ἀντιμετώπισιν αὐτῆς.

δ) Ἡ παρακολούθησις τοῦ τρόπου δράσεως πρὸς προστασίαν τῶν ἀτομικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων τῶν λοιπῶν ἐκτὸς Ἑλλάδος Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καί,

ε) Ἡ ἀντλησις χρησίμων ἐν προκειμένῳ στοιχείων, καθὼς καὶ ἄλλων δεδομένων καὶ πληροφοριῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἀφορῶντων εἰς τὴν προστασίαν τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων τῆς Ἐκκλησίας.

Ἄρθρον 3

Συγκρότησις τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς

α. Ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐννέα μέλη καὶ συγκροτεῖται: ὑπὸ ἐνὸς (1) Μητροπολίτου ἐν ἐνεργείᾳ, ὡς Προέδρου, καὶ ὀκτώ (8) μελῶν, ἐχόντων ἐξειδίκευσιν εἰς τὰ θέματα τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων.

β. Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη διορίζονται ὑπὸ τῆς Διαρκοῦς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τριετὴ θητεία δυναμένη νὰ ἀνανεοῦται ἀπεριορίστως. Μὲ τὴν αὐτὴν Πράξιν διορισμοῦ τῶν τακτικῶν μελῶν ὀρίζονται καὶ τρία (3) ἀναπληρωματικὰ Μέλη, ὥστε νὰ ἀναπληροῦν τὰ τακτικὰ μέλη εἰς περίπτωσιν κωλύματος.

γ. Τὸ ἀξίωμα τῶν μελῶν εἶναι τιμητικὸν καὶ ἄμισθον. Προκειμένου περὶ μελῶν μετακαλουμένων ἐξ ἄλλων πόλεων ἢ λαϊκῶν ἢ κληρικῶν μελῶν συσταθησομένων Ὑποεπιτροπῶν, δύναται ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ νὰ προβλέπῃ εἰδικὴν ἀποζημίωσιν κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ οἰκείου Προϋπολογισμοῦ ἢ τὴν καθ' ὑπέρβασιν τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἀπόδοσιν κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Δ.Ι.Σ.

δ. Πρὸς ἐπιβολήθησιν τοῦ ἔργου τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θητείας αὐτῆς, ἡ Δ.Ι.Σ. δύναται νὰ διορίζη καὶ ἀριθμὸν Συμβούλων. Ὡς Σύμβουλοι ἐπιλέγονται προσωπικότητες ἀδιαμφισβήτου κύρους, ἐπιστημονικῆς καταρτίσεως καὶ ἐξειδικευμένης γνώσεως, πρὸς τοὺς ὁποίους ἡ Ἐπιτροπὴ προσφεύγει συμβουλευτικῶς, ὅταν αὐτὴ κρίνῃ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τελικοῦ πορίσματος διὰ τὸ ἐκάστοτε ὑπὸ συζήτησιν θέμα.

ε. Εἰς τὴν Εἰδικὴν Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν διορίζεται ὡς Γραμματεὺς ὁ Γραμματεὺς τῆς Σ.Ε. Αἰρέσεων, ἢ ἕτερος κληρικὸς ἢ λαϊκὸς διαθέτων τὰ ἀπαραίτητα προσόντα, ἧτοι: ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν καὶ εἰδικὴν πείραν περὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς. Ὁ Γραμματεὺς διορίζεται ἀπὸ τὴν Δ.Ι.Σ., κατόπιν προτάσεως τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου.

Ἄρθρον 4
Ἀρμοδιότητες

Ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἔχει τὰς κάτωθι ἀρμοδιότητας:

α) Προσδιορίζει, ἐπιλέγει καὶ μελετᾶ τὰ θέματα τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων γενικωτέρου ἢ εἰδικωτέρου ἐνδιαφέροντος διὰ τὴν Ἐκκλησίαν. Εἰδικῶς μελετᾶ καὶ ἐπεξεργάζεται τὸ ἐκ τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας δικαίωμα εἰς τὸ σύνολον αὐτοῦ καὶ ὡς πρὸς τὰ δεδομένα τῆς

Ἑλλάδος καὶ ὡς πρὸς τὰ δεδομένα τῆς ἀλλοδαπῆς.

β) Καταρτίζει καὶ ὑποβάλλει πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Ἐκθέσεις, Εἰσηγήσεις, Γνωμοδοτήσεις καὶ πᾶν ἕτερον πρόσφορον στοιχείον, τὸ ὁποῖον κρίνει, ὅτι πρέπει νὰ τεθῆ ὑπὸ φει Αὐτῆς.

γ) Ἀποφαίνεται ἐπὶ παντὸς θέματος διαβιβαζομένου πρὸς αὐτὴν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

δ) Μεριμνα διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων τῆς Ἐκκλησίας κατὰ περίπτωσιν καὶ γενικώτερον καὶ γνωμοδοτεῖ ἡτιολογημένως, περὶ τοῦ ἐὰν εἰς δεδομένην περίπτωσιν ὑπῆρξεν ἢ ὄχι παραβίασις ἀτομικοῦ δικαιώματος, φορεῖς τοῦ ὁποίου τυγχάνει ἢ Ἐκκλησία. Ἐν καταφατικῇ δὲ περιπτώσει εἰσηγείται τὰ ληπτέα μέτρα ἐξασφαλίσεως τῶν δικαιωμάτων τῆς Ἐκκλησίας δικαστικῶς ἢ ἐξωδίκως.

ε) Παρακολουθεῖ καὶ ἐνημερώνεται ἐπὶ τῶν ἀντιστοιχῶν δεδομένων τῆς ἀλλοδαπῆς εἰς τὸν χῶρον τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων, καθ' ὃ μέρος συνάπτονται πρὸς τὰ ἐνδιαφέροντα τῆς Ἐκκλησίας.

στ) Κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διοργανώνει ἐπιστημονικὰ Συνέδρια περὶ ἀτομικῶν δικαιωμάτων καὶ εἰδικώτερον περὶ τοῦ τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας ἢ μετέχει δι' ἐκπροσώπου (ἢ ἐκπροσώπων) αὐτῆς εἰς ἀντίστοιχα συνέδρια διοργανούμενα ὑπὸ ἑτέρων φορέων. Ἐπίσης διοργανώνει κατὰ τὰ ὡς ἄνω καὶ πᾶσαν συναφῆ ἐκδήλωσιν (ὅπως Σεμινάρια, Ἡμερίδας, Διαλέξεις, Ὁμιλίας κ.λπ.). Ὡσαύτως προβαίνει κατὰ τὰ ὡς ἄνω εἰς ἐντύπους ἐκδόσεις, αἱ ὁποῖαι ἐμπίπτουν εἰς τὰ ἐνδιαφέροντα τῆς Ἐκκλησίας καὶ χρησιμοποιεῖ πᾶν ἕτερον μέσον ἠλεκτρονικοῦ τύπου ἢ ψηφιακῆς τεχνολογίας πρὸς κυκλοφορίαν ἢ προώθησιν παντὸς συναφοῦς πρὸς τὰς ἀρμοδιότητας αὐτῆς θέματος ἢ κειμένου.

ζ) Συλλέγει καὶ ἀρχειοθετεῖ πᾶν στοιχείον σχετικόν πρὸς τὸ ἀντικείμενον τῆς Ἐπιτροπῆς.

η) Μελετᾷ καὶ ἀξιοποιεῖ πᾶν πρόσφορον στοιχείον ὑπάρχον εἰς ἑτέρους χώρους τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, συνεργάζεται ἀναλόγως μετ' αὐτῶν καὶ εἰδικώτερον μετὰ τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Αἰρέσεων.

θ) Διεξάγει ἐπιστημονικὰς ἐρεῦνας ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς ἀρμοδιότητος αὐτῆς συντάσσουσα καὶ καταρτίζουσα τὰ σχετικά πορίσματα.

ι) Γενικώτερον ἐπιλαμβάνεται παντὸς θέματος ἐμπίπτοντος κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῆς εἰς τὰς ἀρμοδιότητας αὐτῆς.

Ἄρθρον 5

Χῶρος ἐργασιῶν – Συνεδριάσεις

α. Ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων συνέρχεται εἰς τὰ οἰκεία Γραφεῖα τοῦ Συνοδικοῦ Μεγάρου.

β. Ἡ Ἐπιτροπὴ συνέρχεται κατόπιν ἐγγράφου

προσκλήσεως τοῦ Προέδρου αὐτῆς, τούλάχιστον ἅπαξ τοῦ μηνὸς (καὶ ἐν ἐπείγουσῃ περιπτώσει κατόπιν προφορικῆς προσκλήσεως). Τὰ πρὸς συζήτησιν θέματα, εἴτε προτείνονται ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ., εἴτε ἐπιλέγονται κατόπιν ψηφοφορίας τῶν μελῶν αὐτῆς εἰς προγενεστέραν Συνεδρίαν. Εἰς περιπτώσιν ἐκτάκτου ζητήματος, ἢ Εἰδικῆ Συνοδικῆ Ἐπιτροπῆ δύναται νὰ ἐπιληφθῆ αὐτεπαγγέλτως διὰ τὴν ἐξέτασίν του. Μετὰ τὴν συζήτησιν τῶν θεμάτων συντάσσεται ἐγγραφὸς Γνωμοδότησις – Πόρισμα, τὸ ὁποῖον ὑποβάλλεται εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον πρὸς ἐγκρίσιν.

γ. Πρὸ τῆς συζητήσεως ὠρισμένου θέματος ἐν συνεδρίᾳ ὁ Πρόεδρος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ ὀρίξῃ ἓνα ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς ὡς εἰσηγητὴν τούτου, ὁπότε ἡ συζήτησις διεξάγεται ἅμα τῇ ἐγγράφῳ ὑποβολῇ τῆς ἐν λόγῳ Εἰσηγήσεως πρὸς τὴν γραμματεῖαν τῆς Ἐπιτροπῆς. Ὁ Εἰσηγητὴς ὑποχρεοῦται νὰ ἀναπτύξῃ καὶ προφορικῶς τὴν εἰσήγησιν αὐτοῦ ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς παρέχων περαιτέρω καὶ τὰς ἀναγκαίας διευκρινίσεις ἢ ἐπεξηγήσεις.

δ. Ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ θεωρεῖται ὡς ἐν ἀρτηρία εὐρίσκομένη, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν Συνεδρίαν παρίστανται τέσσαρα τούλάχιστον μέλη αὐτῆς, ἀπαραιτήτως δὲ ὁ Πρόεδρος. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν, ἐν περιπτώσει δὲ ἰσοψηφίας ὑπερισχέει ἢ ψῆφος τοῦ Προέδρου. Ἐκαστὸν μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς δικαιούται νὰ διατυπώσῃ ἡτιολογημένην μειοψηφίαν αὐτοῦ.

ε. Μέλος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἀποχωροῦν, ἐκλείπον ἢ ἀδυνατοῦν νὰ μετέχῃ τῶν συνεδριάσεων αὐτῆς ἀντικαθίσταται δι' ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Μέχρι δὲ ἀντικαταστάσεως αὐτοῦ ἢ Ἐπιτροπῆ δύναται νὰ λειτουργῇ κανονικῶς, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἢ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀρτηρία.

Ἄρθρον 6

Πόροι

Πόροι τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι:

α. Ἡ ἐπιχορήγησις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

β. Πᾶσα ἄλλη συνδρομὴ ἢ ἐπιχορήγησις ἀπὸ φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων, ἰδιωτικῶν ἢ κρατικῶν φορέα τῆς ἡμεδαπῆς ἢ τῆς ἀλλοδαπῆς.

Ἡ δὲ διαχείρισις τούτων διεξάγεται ὑπὸ τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.

Ἄρθρον 7

Ἴσχύς

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Άρθρον 8
Τροποποιήσις

Ο παρών Κανονισμός δύναται νά τροποποιηθεί δι' όμοίας αποφάσεως τής Ίεράς Συνόδου τής Ίεραρχίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος. Πρότασιν τροποποιήσεως αυτού δύναται νά υποβάλη και ή ίδια ή Έπιτροπή δια του Προέδρου αυτής.

Άρθρον 9
Δαπάνη

Από τās διατάξεις του παρόντος Κανονισμού

προκαλείται δαπάνη εις βάρος του Προϋπολογισμού του Νομικού Προσώπου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, τὸ ὕψος τής οποίας δὲν δύναται νά προσδιορισθῆ.

Έν Αθήναις τῆ 11η Ὀκτωβρίου 1999

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἀρχιμ. Δανιήλ Πουρτσουκλῆς.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 135/1999

«Περὶ συστάσεως, ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Γάμου, Οἰκογενείας, Προστασίας Παιδιοῦ καὶ Δημογραφικοῦ Προβλήματος».

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τās διατάξεις τῶν ἄρθρων 4 ἐδάφ. ε' καὶ η', 10 παράγρ. 5, του Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ελλάδος».

2. Τὴν ἰδιαιτέραν σημασίαν, τὴν ὁποίαν ἀποδίδει ἡ δογματικὴ διδασκαλία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τὸ μυστήριον του γάμου καὶ εἰς τὸν ἐπ' αὐτοῦ στηριζόμενον ἱερὸν θεσμόν τῆς οἰκογενείας, ὡς «κατ' οἶκον Ἐκκλησίας».

3. Τὴν ἐκ τῆς εὐαγγελικῆς διδασκαλίας ἀπορρέουσαν εὐθύνην τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας διὰ τὴν ἐν Χριστῷ προαγωγὴν τῆς πνευματικῆς ζωῆς τῶν συζύγων - γονέων καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν καὶ τὴν ἐνίσχυσιν αὐτῶν εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν πολλῶν καὶ μεγάλων προβλημάτων.

4. Τὴν ὀξύτητα ποὺ ἔχουν προσλάβει κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια τὰ προβλήματα τῆς οἰκογενειακῆς ζωῆς καὶ ἰδιαιτέρως αὐτὰ τῆς προστασίας τῶν δικαιωμάτων του παιδιοῦ καὶ τῆς ὑπογεννητικότητος του Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

5. Τὴν ἀνάγκην, ὅπως συσταθῆ Εἰδικὴ Συμβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, ἐξειδικευμένων εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων προβλημάτων, προκειμένου νά ἔχη ἡ Ἱερά Σύνοδος ὑπευθύνους καὶ τεκμηριωμένας εἰσηγήσεις, κατὰ τὴν λῆψιν τῶν ἀπαιτούμενων διὰ πᾶσαν περίπτωσιν μέτρων.

6. Τὴν ἀπὸ 27.9.1999 Γνώμην τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱεράς Συνόδου.

7. Τὴν ἀπὸ 29.9.1999 Ἀπόφασιν του Α.Υ.Σ.Ε.

8. Τὴν ἀπὸ 11.10.1999 Ἀπόφασιν Αὐτῆς,

ΨΗΦΙΖΕΙ

Τὸν ὑπ' ἀριθμ. 135/1999 Κανονισμόν, ἔχοντα οὕτω:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 135/1999

«Περὶ συστάσεως, ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Γάμου, Οἰκογενείας, Προστασίας Παιδιοῦ καὶ Δημογραφικοῦ Προβλήματος».

Άρθρον 1
Σύστασις

Συνιστᾶται Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΑΜΟΥ, ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ, ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΠΑΙΔΙΟΥ ΚΑΙ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ», ἡ ὁποία ἀποτελεῖ συμβουλευτικὸν ὄργανον τῆς Ἐκκλησίας εἰς θέματα ποιμαντικῆς ἀντιμετώπισεως τῶν προβλημάτων του γάμου καὶ τῆς οἰκογενείας καὶ τῶν ἄλλων συναφῶν πρὸς αὐτὰ προβλημάτων.

Άρθρον 2
Σκοπὸς

Σκοπὸς τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ἡ προβολὴ τῆς σημασίας τὴν ὁποίαν ἔχει εἰς τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων ἡ χριστιανικὴ διδασκαλία διὰ τὸν γάμον καὶ τὴν οἰκογένειαν γενικῶς καὶ ἡ ἀνάδειξις καὶ ἐνεργοποιήσις του ρόλου τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν σχετικῶν μὲ τὴν προστασίαν του παιδιοῦ καὶ τὴν παρατηρουμένην εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπογεννητικότητα προβλημάτων.

Άρθρον 3

Συγκρότησις τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς

α. Ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐννέα (9) μέλη καὶ συγκροτεῖται: ἀπὸ ἓνα ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολίτην, ὁ ὁποῖος καὶ προεδρεῖ καὶ ὀκτῶ (8) μέλη διαθέτοντα ἀνάλογον γνῶσιν καὶ πείραν.

β. Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη διορίζονται ὑπὸ τῆς Διαρκοῦς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλ-

λάδος ἐπὶ τριετῆ θητεία, δυναμένη ἵνα ἀνανεωθῇ. Μὲ τὴν αὐτὴν Πρᾶξιν διορισμοῦ τῶν τακτικῶν μελῶν διορίζονται καὶ τρία (3) ἀναπληρωματικά μέλη, ὥστε νὰ ἀναπληροῦν τὰ τακτικά μέλη εἰς περιπτώσιν κωλύματος.

γ. Τὸ ἀξίωμα τῶν μελῶν εἶναι τιμητικὸν καὶ ἄμισθον. Προκειμένου περὶ μελῶν μετακαλουμένων ἐξ ἄλλων πόλεων ἢ λαϊκῶν ἢ κληρικῶν μελῶν συσταθησομένων Ὑποεπιτροπῶν, δύνανται ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἵνα προβλέπῃ εἰδικὴν ἀποζημίωσιν κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ οἰκείου Προϋπολογισμοῦ ἢ τὴν καθ' ὑπέρβασιν τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἀπόδοσιν κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Δ.Ι.Σ.

δ. Πρὸς ἐπιβοήθησιν τοῦ ἔργου τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θητείας αὐτῆς, ἡ Δ.Ι.Σ. δύνανται νὰ διορίζῃ καὶ ἀριθμὸν Συμβούλων. Ὡς Σύμβουλοι ἐπιλέγονται προσωπικότητες ἀδιαμφισβήτητου κύρους, ἐπιστημονικῆς καταρτίσεως καὶ ἐξειδικευμένης γνώσεως, πρὸς τοὺς ὁποίους ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ προσφεύγει συμβουλευτικῶς ὅταν αὐτὴ κρίνῃ τοῦτο σκόπιμον πρὸ τῆς ἐκδόσεως τελικοῦ πορίσματος διὰ τὸ ἐκάστοτε ὑπὸ συζήτησιν θέμα.

ε. Γραμματεὺς τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς διορίζεται ὁ Γραμματεὺς τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Θείας Λατρείας καὶ Ποιμαντικοῦ Ἔργου, ἢ ἕτερος κληρικὸς ἢ λαϊκὸς διαθέτων τὰ ἀπαραίτητα προσόντα. Ὁ Γραμματεὺς διορίζεται ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ. κατόπιν προτάσεως τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου.

Ἄρθρον 4 Ἀρμοδιότητες

Ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἔχει τὰς κατωτέρω ἀρμοδιότητας:

α. Προσδιορίζει καὶ μελετᾷ ἀπὸ ἀπόψεως ποιμαντικῆς συγκεκριμένα προβλήματα ἔχοντα σχέσιν μετὰ τοῦ ἐγγάμου βίου τῶν χριστιανῶν καὶ γνωματεύει ἐπ' αὐτῶν, ὥστε νὰ ἔχῃ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ὑπεύθυνον καὶ τεκμηριωμένην ἐνημέρωσιν κατὰ τὴ λήψιν τῶν ἐνδεικνυομένων ἀποφάσεων. Ὡς τοιαῦτα προβλήματα ἀναφέρονται ἐνδεικτικῶς τὰ ἑξῆς: Ἡ προβολὴ τῶν ἀξιών τοῦ χριστιανικοῦ γάμου καὶ ἡ πνευματικὴ προετοιμασία τῶν μελλονύμφων, ἡ συμβουλευτικὴ τῆς συζυγικῆς ζωῆς, αἱ κρίσεις τῆς οἰκογενειακῆς ζωῆς καὶ ἰδιαιτέρως τὸ διαζύγιον, τὸ ζήτημα τῆς τεκνογονίας ἰδιαιτέρως ἐν σχέσει πρὸς τὰ προβλήματα τῶν πολυτέκνων οἰκογενειῶν καὶ ὁ ρόλος τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ δημογραφικοῦ προβλήματος, ἡ προστασία γενικῶς τῶν δικαιωμάτων τοῦ παιδιοῦ καὶ ἰδιαιτέρως αἱ ἐκτρώσεις, ἡ κακοποίησης καὶ ἐκμετάλλευσις τῶν ἀπροστατεῦτων παιδιῶν, εἰδικαὶ καταστάσεις, ὅπως ἡ μονογονεϊκὴ οἰκογένεια, ἡ ἄγαμη μητέρα, ὁ θεσμὸς τῶν ἀναδόχων οἰκογενειῶν κ.ἄ.

β. Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀνωτέρω προβλημάτων καὶ ἐν συνεργασίᾳ μετ' ἄλλων συναφῶν

ἐνδοεκκλησιαστικῶν καὶ ἐξωεκκλησιαστικῶν φορέων εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ Ἐξωτερικὸν ἀναλαμβάνει συγκεκριμένας πρωτοβουλίας καὶ καταρτίζει διάφορα προγράμματα, πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ὁποίων ἀξιοποιεῖ ὅλα τὰ πρὸς τοῦτο διαθέσιμα μέσα, ὅπως ἐπιστημονικὰ συνέδρια, ἐπιμορφωτικὰ σεμινάρια, θεολογικὰς ἐκδόσεις καὶ ἐκκλαϊκευτικὰ δημοσιεύματα, ὀπτικοακουστικὰ μέσα καὶ ραδιοτηλεοπτικὰς ἐκπομπὰς, παρουσιάσεις μέσῳ τοῦ διαδικτύου (Internet) κ.λπ.

γ. Γενικῶς καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πορισμάτων τῆς θεολογικῆς ἐπιστήμης ἀξιοποιεῖ καὶ συστηματοποιεῖ τὴν μέχρι τοῦδε ἀποκτηθεῖσαν ποιμαντικὴν πεῖραν, προσδιορίζουσα τὰς βασικὰς ἀρχὰς, τοὺς στόχους, τὰς προτεραιότητας καὶ τὴν μεθοδολογίαν πού θὰ πρέπει νὰ ἔχῃ εἰς τὸ ἔξῃς ὑπ' ὄψει Αὐτῆς ἡ Ἐκκλησία κατὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν μεγάλων αὐτῶν προβλημάτων.

Ἄρθρον 5

Χῶρος ἐργασιῶν – Συνεδριάσεις

α. Χῶρος συναντήσεως τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι τὰ οἰκεία Γραφεῖα εἰς τὸ Συνοδικὸν Μέγαρον. Εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις ἡ Ἐπιτροπὴ συνεδριάζει καὶ ἀλλαχοῦ, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου αὐτῆς.

β. Ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ συνέρχεται κατόπιν ἐγγράφου προσκλήσεως τοῦ Προέδρου αὐτῆς, τοῦλάχιστον ἅπαξ τοῦ μηνός. Τὰ πρὸς συζήτησιν θέματα εἴτε προτείνονται ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ. εἴτε ἐπιλέγονται κατόπιν ψηφοφορίας τῶν μελῶν αὐτῆς εἰς προγενεστέραν συνεδρίαν. Εἰς περίπτωσιν ἐκτάκτου ζητήματος ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ δύνανται νὰ ἐπιληφθῇ, αὐτεπαγγέλτως, διὰ τὴν ἐξέτασίν του. Μετὰ τὴν συζήτησιν τῶν θεμάτων συντάσσεται ἔγγραφος Γνωμοδότησις - Πόρισμα, τὸ ὁποῖον ὑποβάλλεται εἰς τὴν Δ.Ι.Σ. πρὸς ἐγκρίσιν.

γ. Πρὸ τῆς συζητήσεως ὠρισμένου θέματος ἐν συνεδρίᾳ ὁ Πρόεδρος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς δύνανται νὰ ὀρίξῃ ἓνα ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς ὡς εἰσηγητὴν τούτου, ὅποτε ἡ συζήτησις διεξάγεται ἅμα τῇ ἐγγράφῳ ὑποβολῇ τῆς ἐν λόγῳ εἰσηγήσεως πρὸς τὴν γραμματεῖαν τῆς Ἐπιτροπῆς. Ὁ εἰσηγητὴς ὑποχρεοῦται νὰ ἀναπτύξῃ καὶ προφορικῶς τὴν εἰσηγήσιν αὐτοῦ ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς παρέχων περαιτέρω καὶ τὰς ἀναγκαῖας διευκρινίσεις ἢ ἐπεξηγήσεις.

δ. Ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ θεωρεῖται ὡς ἐν ἀπαρτίᾳ εὐρισκομένη, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν Συνεδρίαν παρίστανται τέσσαρα τοῦλάχιστον μέλη αὐτῆς ἀπαραιτήτως δὲ ὁ Πρόεδρος. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν, ἐν περιπτώσει δὲ ἰσοψηφίας ὑπερισχέει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου. Ἐκαστὸν μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς δικαιούται νὰ διατυπώσῃ ἠτιολογημένην μειοψηφίαν αὐτοῦ.

ε. Μέλος της Ειδικής Συνοδικής Έπιτροπής αποχωρούν, εκλείπουν ή αδυνατούν ίνα μετέχη των συνεδριάσεων αυτής αντικαθίσταται δι' αποφάσεως της Δ.Ι.Σ. Μέχρι δε της αντικαταστάσεως αυτού ή Έπιτροπή δύναται νά λειτουργή κανονικώς, έφ' όσον ύπάρχει ή κατά τó προηγούμενον έδάφιον άπαρτία.

Άρθρον 6
Πόροι

Πόροι της Ειδικής Συνοδικής Έπιτροπής είναι:
α. Η έπιχορήγησις της Ίερας Συνόδου της Έκκλησίας της Ελλάδος.

β. Πάσα άλλη συνδρομή ή έπιχορήγησις από φυσικόν ή νομικόν πρόσωπον, ιδιωτικόν ή κρατικόν φορέα της ήμεδαπής ή της άλλοδαπής.

Η δε διαχείρισις τούτων διεξάγεται υπό της Ε.Κ.Υ.Ο.

Άρθρον 7
Ίσχύς

Η ίσχύς του παρόντος Κανονισμού άρχεται από της δημοσιεύσεως αυτού εις την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως και τó επίσημον δελτίον «ΕΚΚΛΗ-

ΣΙΑ» της Έκκλησίας της Ελλάδος.

Άρθρον 8
Τροποποίησις

Ο παρών Κανονισμός δύναται ίνα τροποποιηται δι' όμοίας αποφάσεως της Ίερας Συνόδου της Ίεραρχίας της Έκκλησίας της Ελλάδος. Πρότασιν τροποποίησεως αυτού δύναται ίνα ύποβάλη και ή ίδια ή Έπιτροπή δια τού Προέδρου αυτής.

Άρθρον 9
Δαπάνη

Από τας διατάξεις του παρόντος Κανονισμού προκαλείται δαπάνη εις βάρος του Προϋπολογισμού του Νομικού Προσώπου της Έκκλησίας της Ελλάδος, τó ύψος της όποίας δεν δύναται νά προσδιορισθί.

Έν Αθήναις τή 11η Οκτωβρίου 1999

† Ο Αθηνών ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ο Αρχιγραμματεύς
Άρχιμ. Δανιήλ Πουρτσουκλής.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 136/1999

«Περί συστάσεως, όργανώσεως και λειτουργίας της Ειδικής Συνοδικής Έπιτροπής επί ειδικών ποιμαντικών θεμάτων, (ΑΙDΣ, Ναρκωτικά κ.λπ.) και καταστάσεων (Νοσηλευτήρια, Φυλακαί, Στρατός, Ναυτιλόμενοι, Πενθοϋντες κ.λπ.)».

Η ΊΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έχουσα υπ' όψει:

1. Τας διατάξεις των άρθρων 4 έδάφ. ε' και η', 10 παράγρ. 5, του Νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικού Χάρτου της Έκκλησίας της Ελλάδος».

2. Τό Κυριακόν λόγιον «έπεινασα και έδώκατέ μοι φαγείν, έδίψησα και έποτίσατέ με, ξένος ήμην και συνηγάγετέ με, γυμνός και περιεβάλετέ με, ήσθένησα και έπεσκεψασθέ με, έν φυλακή ήμην και ήλθετε πρός με» (Ματθ. 25, 35 - 37), ως καθοριστικόν των προδιαγραφών της ποιμαντικής ευαισθησίας της Έκκλησίας.

3. Τήν μακραιώνα παράδοσιν της Έκκλησίας, ή όποία έκ της έποχής της έκλογής των έπτά διακόνων (Πράξ. 6, 1-5) έως σήμερα, άσκει τó ποιμαντικόν καθήκον αυτής, με βασικόν κριτήριον τήν έντολήν της αγάπης.

4. Τήν ανάγκην, όπως τó ποιμαντικόν έργον θεμελιούται επί σταθερών και έγκύρων θεολογικών κριτηρίων και σωτηριολογικών στόχων, χωρίς νά παραθεωρηται ή σημασία της προσφοράς άνακουφιστικών παρεμβάσεων εις τόν ανθρώπινον πόνον.

5. Τήν σύγχρονον πραγματικότητα, ή όποία θέτει έπιτακτικά αίτήματα ποιμαντικών παρεμβάσεων εις πεδία ειδικών απαιτήσεων και δυσκολιών, όπως ό

χώρος των νοσηλευτηρίων και γενικώς της υγείας, ή αντιμετώπισις του προβλήματος των ναρκωτικών, του Α.Ι.Δ.Σ., αλλά και ή προσέγγισις ομάδων χρηζόντων ειδικής ποιμαντικής μερίμνης, όπως οί φυλακισμένοι, οί στρατευμένοι νέοι, οί ναυτιλόμενοι ή οί πενθοϋντες (π.χ. ποιμαντική των κοιμητηρίων).

6. Τά συμπεράσματα και τας προτάσεις της Ήμερίδος των στελεχών Ίερών Μητροπόλεως «Υπερ των έν άσθενείαις κατακειμένων», ή όποία έλαβε χώραν τήν 16.3.1999 υπό τήν αιγίδα του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Χριστοδούλου με θέμα: «Η ποιμαντική διακονία της Έκκλησίας στα Νοσηλευτικά Ίδρύματα: διαπιστώσεις και προοπτικές για μιá καλλίτερη ποιμαντική αντιμετώπιση».

7. Τά αίτήματα και τας ανάγκας των κληρικών και των στελεχών της Έκκλησίας, οίτινες διακονούν τούς χώρους ειδικής ποιμαντικής μερίμνης.

8. Τήν ανάγκην, όπως συσταθί Συμβουλευτική Έπιτροπή αποτελουμένη έκ κληρικών και λαϊκών, έξειδικευμένων εις θέματα υγείας και ειδικών ποιμαντικών καταστάσεων, προκειμένου νά έχη ή Ίερά Σύνοδος ύπευθύνους και τεκμηριωμένας Είσηγήσεις κατά τήν λήσιν των άπαιτουμένων δια πάσαν περιπτώσιν μέτρων.

9. Τήν από 27.9.1999 Γνώμην της Νομικής Υπη-

ρεσίας τής Ίερᾶς Συνόδου.

10. Τὴν ἀπὸ 29.9.1999 Ἀπόφασιν τοῦ Α.Υ.Σ.Ε.

11. Τὴν ἀπὸ 11.10.1999 Ἀπόφασιν Αὐτῆς,

ΨΗΦΙΖΕΙ

Τὸν ὑπ' ἀριθμ. 136/1999 Κανονισμόν Αὐτῆς, ἔχοντα οὕτω:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 136/1999

«Περὶ συστάσεως, ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ εἰδικῶν ποιμαντικῶν θεμάτων, (AIDS, Ναρκωτικά κ.λπ.) καὶ καταστάσεων (Νοσηλευτήρια, Φυλακαί, Στρατός, Ναυτιλόμενοι, Πενθοῦντες κ.λπ.)».

Ἄρθρον 1 Σύστασις

Συνιστᾶται Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΙ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ», ἡ ὁποία ἀποτελεῖ συμβουλευτικὸν ὄργανον τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τῶν εἰδικῶν τούτων θεμάτων, ὅπως ποιμαντικῆ τῶν Νοσηλευτικῶν Ἰδρυμάτων, ἀντιμετώπισις τοῦ AIDS καὶ τῶν Ναρκωτικῶν καὶ ἄλλων εἰδικῶν ποιμαντικῶν καταστάσεων, ὅπως προβλήματα τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων, τῶν στρατευομένων, τῶν φυλακισμένων, τῶν ναυτιλομένων, τῶν πενθοῦντων κ.λπ.

Ἄρθρον 2 Σκοπὸς

Σκοπὸς τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ἡ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Παραδόσεως καὶ τῆς συγχρόνου κοινωνικῆς πραγματικότητος μελέτη καὶ θεμελίωσις ἐπὶ ἐγκύρων καὶ σταθερῶν θεολογικῶν κριτηρίων καὶ σωτηριολογικῶν στόχων τῶν ποιμαντικῶν δραστηριοτήτων, τὰς ὁποίας καλεῖται ἵνα ἀναπτύξη ἡ Ἐκκλησία μὲ σκοπὸν τὴν ἀνακούφισιν τοῦ ἀνθρωπίνου πόνου. Κατὰ συνέπειαν, ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἔχει ὡς ἔργον τὴν μελέτην τῶν σύγχρονων προβλημάτων καὶ τὴν ἀναζήτησιν λύσεων εἰς τομεῖς διακονίας, ὅπως ἡ ποιμαντικὴ πράξις ἐντὸς τῶν νοσηλευτηρίων καὶ γενικότερον εἰς τὸν χρόνον τῆς ὑγείας, ἡ ἀντιμετώπισις τῶν προβλημάτων ἐκ τῆς διαδόσεως καὶ χρήσεως τῶν ναρκωτικῶν, τοῦ AIDS καὶ ἄλλων συναφῶν καταστάσεων. Τὸ ἔργον τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπεκτείνεται ἐπίσης εἰς τὴν μελέτην, διατύπωσιν καὶ προώθησιν λύσεων εἰς ποιμαντικὰ προβλήματα, ἅτινα ἀφοροῦν εἰς ὁμάδας, ἀπαιτούσας εἰδικοὺς ποιμαντικοὺς χειρισμοὺς καὶ παρεμβάσεις, ὅπως εἶναι οἱ φυλακισμένοι, οἱ ἀσθενεῖς, οἱ ναυτιλόμενοι, οἱ στρατιῶται, οἱ πενθοῦντες καὶ γενικότερον οἱ εὐρισκόμενοι εἰς ἐμπερίστατον κατάστασιν.

Ἄρθρον 3

Συγκρότησις τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς

α. Ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ

ἐννέα (9) μέλη καὶ συγκροτεῖται: ἀπὸ ἑνα (1) ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολίτην, ὁ ὁποῖος καὶ προεδρεῖ, καὶ ὀκτὼ (8) μέλη, διαθέτοντα ἀνάλογον γνῶσιν καὶ πείραν.

β. Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη διορίζονται ὑπὸ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τριετῆ θητεία, δυναμένη ἵνα ἀνανεωθῆ. Μὲ τὴν αὐτὴν Πράξιν διορισμοῦ τῶν τακτικῶν μελῶν ὀρίζονται καὶ τρία (3) ἀναπληρωματικά μέλη, ὥστε νὰ ἀναπληροῦν τὰ τακτικὰ μέλη ἐν περιπτώσει κωλύματος.

γ. Τὸ ἀξίωμα τῶν μελῶν εἶναι τιμητικὸν καὶ ἄμισθον. Προκειμένου περὶ μελῶν μετακαλουμένων ἐξ ἄλλων πόλεων ἢ λαϊκῶν ἢ κληρικῶν μελῶν συσταθησομένων Ὑποεπιτροπῶν, δύναται ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἵνα προβλέπη εἰδικὴν ἀποζημίωσιν κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ οἰκείου Προϋπολογισμοῦ ἢ τὴν καθ' ὑπέρβασιν τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἀπόδοσιν κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Δ.Ι.Σ.

δ. Πρὸς ἐπιβοήθησιν τοῦ ἔργου τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θητείας αὐτῆς, ἡ Δ.Ι.Σ. δύναται νὰ διορίξῃ καὶ ἀριθμὸν Συμβούλων. Ὡς Σύμβουλοι ἐπιλέγονται προσωπικότητες ἀδιαμφισβητήτου κύρους, ἐπιστημονικῆς καταρτίσεως καὶ ἐξειδικευμένης γνώσεως, πρὸς τοὺς ὁποίους ἡ Ἐπιτροπὴ προσφεύγει συμβουλευτικῶς, ὅταν αὐτὴ κρίνῃ τοῦτο σκόπιμον πρὸ τῆς ἐκδόσεως τελικοῦ πορίσματος διὰ τὸ ἐκάστοτε ὑπὸ συζήτησιν θέμα.

ε. Γραμματεὺς τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς διορίζεται ὁ Γραμματεὺς τῆς Σ.Ε. Θείας Λατρείας καὶ Ποιμαντικοῦ Ἔργου ἢ ἕτερος κληρικὸς ἢ λαϊκὸς διαθέτων τὰ κατάλληλα προσόντα. Ὁ Γραμματεὺς διορίζεται ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ. κατόπιν προτάσεως τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου.

Ἄρθρον 4 Ἀρμοδιότητες

Ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἔχει τὰς ὡς κάτωθι ἀρμοδιότητας:

1. Προσδιορίζει καὶ μελετᾷ συγκεκριμένα προβλήματα, ἐντασσόμενα ἐντὸς τοῦ πλαισίου, τὸ ὁποῖον προσδιορίζεται εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ γνωματεύει ἐπ' αὐτῶν, ὥστε νὰ ἔχη ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ὑπεύθυνον καὶ τεκμηριωμένην ἐνημέρωσιν κατὰ τὴν λήψιν τῶν ἐνδεικνυομένων ἀποφάσεων.

2. Κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Δ.Ι.Σ. καὶ ἐν συνεργασίᾳ μὲ ἄλλας Συνοδικὰς Ἐπιτροπὰς, Ἱερὰς Μητροπόλεις, Ἱερὰς Μονὰς ἢ ἕτερον Ἐκκλησιαστικόν, Κρατικόν ἢ ἕτερον Κοινωφελοῦς χαρακτῆρος ἀνεγνωρισμένον καὶ ἐγκριτὸν φορέα προωθεῖ δραστηριότητας:

– Ἀμιγῶς ἐπιστημονικοῦ χαρακτῆρος, ὅπως Συνέδρια, Ἡμερίδας κ.λπ. μὲ στόχον τὴν μελέτην τῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα ἀπτονται τῶν σκοπῶν λειτουργίας τῆς Ἐπιτροπῆς.

– Ἐκπαιδευτικοῦ καὶ ὑποστηρικτικοῦ χαρακτῆρος, ὅπως Σεμινάρια, Ὁμάδας ἐποπτείας, Ἡμερίδας, κ.λπ.

– Ἐνημερωτικοῦ χαρακτῆρος, ἥτοι ἀνοικτοῦ τύ-

που έκδηλώσεις με στόχον τὴν εὐαισθητοποίησιν καὶ ἐνημέρωσιν εὐρύτερων κοινωνικῶν ομάδων, ὅπως π.χ. διὰ τὸ AIDS ἢ τοὺς κινδύνους καὶ τὰς συνεπειὰς ἐκ τῆς χρήσεως τῶν ναρκωτικῶν, ἀλλὰ καὶ γενικώτερον τὴν προαγωγὴν τῆς ὑγείας καὶ προσελκύσεως νέων στελεχῶν.

3. Φροντίζει διὰ τὴν ἀνάπτυξιν εἰδικῶν ἐκδόσεων, ἐκλαϊκευτικῶν δημοσιευμάτων, παραγωγὴν ραδιοτηλεοπτικῶν ἐκπομπῶν ἢ συμμετοχὴν εἰς ἤδη ὑπαρχούσας, αἵτινες ἀπτονται τῶν στόχων τῆς Ἐπιτροπῆς.

4. Ἀξιοποιεῖ τὸ διαδίκτυον (INTERNET) καὶ γενικῶς πᾶσαν μορφήν ἐντύπου ἢ ἠλεκτρονικοῦ μέσου, τὸ ὁποῖον ἐξυπηρετεῖ τοὺς σκοποὺς τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου.

5. Μεριμᾷ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν οἰκονομικῶν πόρων καὶ πάσης ἄλλης δυνατῆς ὑλικοτεχνικῆς ὑποστηρίξεως, μελετᾷ τρόπους καὶ διατυπώνει προτάσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ἠδύναντο νὰ ἐνισχύσουν ὑλικῶς καὶ πρακτικῶς τὸ ποιμαντικὸν ἔργον τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸν τομέα εὐθύνης τῆς Ἐπιτροπῆς.

6. Κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Δ.Ι.Σ. καὶ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τὰς Ὁρθοδόξους Θεολογικὰς Σχολὰς, ἢ μετὰ ἀνεγνωρισμένου κύρους εἰδικοὺς ἐπιστήμονας, προγραμματίζει ἐπιστημονικὰς ἐρεῦνας, προτείνει τὴν χορήγησιν ὑποτροφῶν διὰ σχετικὰς σπουδὰς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἢ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἀποστέλλει ἐκπροσώπους αὐτῆς εἰς ἀναλόγου ἐνδιαφέροντος Συνέδρια ἢ ἄλλας ἐπιστημονικοῦ ἢ ἐκπαιδευτικοῦ χαρακτήρος διοργανώσεις ἐντὸς ἢ ἐκτὸς Ἑλλάδος καὶ γενικῶς ἀναλαμβάνει πᾶσαν πρωτοβουλίαν, δυνάμενην ἵνα συντελέσῃ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐνδιαφέροντος διὰ τὴν σπουδὴν, πρὸς ἀποδοτικώτεραν παρέμβασιν καὶ προσφορὰν διακονίας εἰς ὅλους τοὺς προαναφερθέντες τομεῖς δραστηριοτήτων.

Ἄρθρον 5

Χῶρος ἐργασιῶν – Συνεδριάσεις

α. Χῶρος συναντήσεων, μελέτης καὶ ἐργασίας τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι τὰ οἰκεία Γραφεῖα εἰς τὸ Συνοδικὸν Μέγαρον.

β. Ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ συνέρχεται κατόπιν ἐγγράφου προσκλήσεως τοῦ Προέδρου αὐτῆς, τοῦλάχιστον ἀπαξ τοῦ μηνός. Τὰ πρὸς συζήτησιν θέματα εἴτε προτείνονται ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ. εἴτε ἐπιλέγονται κατόπιν ψηφοφορίας τῶν μελῶν αὐτῆς εἰς προγενεστέραν συνεδρίαν. Εἰς περίπτωσιν ἐκτάκτου ζητήματος ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ ἐπιληφθῇ, αὐτεπαγγέλτως, διὰ τὴν ἐξέτασίν του. Μετὰ τὴν συζήτησιν τῶν θεμάτων συντάσσεται ἐγγραφοῦς Γνωμοδότησις - Πόρισμα, τὸ ὁποῖον ὑποβάλλεται εἰς τὴν Δ.Ι.Σ. πρὸς ἐγκρίσιν.

γ. Πρὸ τῆς συζητήσεως ὠρισμένου θέματος ἐν συνεδρίᾳ ὁ Πρόεδρος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ ὀρίζῃ ἓνα ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς ὡς εἰσηγητὴν τούτου, ὅποτε ἡ συζήτησις διεξάγεται ἅμα τῇ ἐγγράφῳ ὑποβολῇ τῆς ἐν λόγῳ Εἰσηγήσεως πρὸς τὴν γραμματεῖαν τῆς Ἐπιτροπῆς. Ὁ

Εἰσηγητῆς ὑποχρεοῦται νὰ ἀναπτύξῃ καὶ προφορικῶς τὴν εἰσηγήσιν αὐτοῦ ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς παρέχων περαιτέρω καὶ τὰς ἀναγκαῖας διευκρινίσεις ἢ ἐπεξηγήσεις.

δ. Ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ θεωρεῖται ὡς ἐν ἀπαρτίᾳ εὐρισκομένη, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν Συνεδρίαν παρίστανται τέσσερα τοῦλάχιστον μέλη αὐτῆς, ἀπαραιτήτως δὲ ὁ Πρόεδρος. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν, ἐν περιπτώσει δὲ ἰσοψηφίας ὑπερισχέει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου. Ἐκαστον μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς δικαιούται νὰ διατυπώσῃ ἠτιολογημένην μειοψηφίαν αὐτοῦ.

ε. Μέλος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἀποχωροῦν, ἐκλείπον ἢ ἀδυνατοῦν ἵνα μετέχῃ τῶν συνεδριάσεων αὐτῆς ἀντικαθίσταται δι' ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ. Μέχρι δὲ τῆς ἀντικαταστάσεως αὐτοῦ ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ λειτουργῇ κανονικῶς, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἢ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀπαρτία.

Ἄρθρον 6

Πόροι

Πόροι τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι:

α. Ἡ ἐπιχορήγησις τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

β. Πᾶσα ἄλλη συνδρομὴ ἢ ἐπιχορήγησις ἀπὸ φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον, ἰδιωτικὸν ἢ κρατικὸν φορέα τῆς ἡμεδαπῆς ἢ τῆς ἀλλοδαπῆς.

Ἡ δὲ διαχείρισις τούτων διεξάγεται ὑπὸ τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.

Ἄρθρον 7

Ἴσχύς

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ ἐπίσημον δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 8

Τροποποιήσις

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς δύναται ἵνα τροποποιηθῇ δι' ὁμοίας ἀποφάσεως τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Πρότασιν τροποποιήσεως αὐτοῦ δύναται ἵνα ὑποβάλλῃ καὶ ἰδίᾳ ἡ Ἐπιτροπὴ διὰ τοῦ Προέδρου αὐτῆς.

Ἄρθρον 9

Δαπάνη

Ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11ῃ Ὀκτωβρίου 1999

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἄρχιμ. Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ
ΙΕΡΑΣ ΚΟΙΝΟΒΙΑΚΗΣ ΜΟΝΗΣ
ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΑΙ ΙΑΜΑΤΙΚΟΥ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ

«Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Μοναδικοῦ Θεοῦ. Ἀμήν».

Ἡ Ἀδελφότης τῆς «Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Θεοδοσίου τοῦ Νέου Ἀργολίδος» προβαίνει εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ αὐτῆς κατ' ἐπιταγὴν τοῦ ἄρθρου 39 παρ. 4 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ρυθμίζουσα οὕτω τὰ τῆς ὁργανώσεως, διοικήσεως καὶ λειτουργίας αὐτῆς.

Ὁ Ἐσωτερικὸς αὐτὸς Κανονισμὸς, συνταχθεὶς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Ἱερῶν Κανόνων, τῶν μοναστικῶν κανονικῶν διατάξεων, τῆς διδασκαλίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου καὶ τῶν ἄλλων Πατέρων, κατόπιν τῆς προσηκούσης ἐγκρίσεως καὶ εὐλογίας ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀργολίδος κ.κ. Ἰακώβου, θὰ ἀποσταλῇ, μερίμνη Αὐτοῦ, πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὸ ἐν λόγῳ Δελτίον ἄρχεται καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 1
Ἰδρυσις

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ ἰδρύθη καὶ λειτουργεῖ ὡς νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου (Κανον. Διάταγμα, ΦΕΚ 246Α/29.9.1942 «Περὶ ἀναγνωρίσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Θεοδοσίου ὡς αὐτοτελοῦς καὶ ἀνεξαρτήτου Γυναικείας Μονῆς») ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Θεοδοσίου τοῦ Νέου καὶ Ἰαματικοῦ Ἀργολίδος».

Ἄρθρον 2
Σκοπὸς

Σκοπὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι ἡ, διὰ συνεποῦς ἐκπληρώσεως τοῦ θείου θελήματος καὶ συνεχοῦς ἀθλήσεως, ἐπιμέλεια τῆς ψυχῆς τῶν μοναχῶν, ἡ πνευματικὴ τελείωσις καὶ ὁ ἀγιασμὸς αὐτῶν, μέχρις ὅτου ἐκάστη καὶ ἅπασαι ὁμοῦ, ζῶσαι κατενώπιον Θεοῦ ἐν Χριστῷ καὶ δρῶσαι πρὸς δόξαν Αὐτοῦ καὶ σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων, ἐνωθῶν μετὰ τοῦ Κυρίου καὶ δι' Αὐτοῦ μετὰ τῆς Ἁγίας Τριάδος πρὸς ἀπόλαυσιν τῆς ἀπολυτρώσεως καὶ ἐπίτευξιν τῆς ἐν Χριστῷ θεώσεως αὐτῶν.

ΜΕΡΟΣ Α'
ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ

Ἄρθρον 3

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ διέπεται ἀπὸ τοὺς ἱερούς κανόνας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀπὸ τὸν Καταστατικὸν Χάρτην τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπὸ τὸν παρόντα Ἐσωτερικὸν Κανονισμόν. Ἐποπτεύεται δὲ πατρικῶς καὶ προστατευτικῶς ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀργολίδος.

Κανονικαὶ δικαιοδοσίαι τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

Ἡ Ἱερὰ Μονή, ὡς εὐρισκομένη εἰς τὴν ἐπισκοπικὴν ἐπαρχίαν τοῦ Μητροπολίτου Ἀργολίδος, διατελεῖ ὑπὸ τὴν Κανονικὴν ἐποπτείαν καὶ δικαιοδοσίαν αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ὁ Μητροπολίτης Ἀργολίδος:

α) Μνημονεύεται εἰς τὰς Ἱερὰς Ἀκολουθίας κατὰ τὴν τάξιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

β) Ἐπικυροῖ τὴν ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος γενομένην ἐκλογὴν τῆς Ἡγουμένης, καὶ ἐνθρονίζει τὴν Ἡγουμένην.

γ) Κυροῖ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος ἐκάστοτε ἐκλεγομένου Ἡγουμενοσυμβουλίου

δ) Ἐγκρίνει καὶ ἐπιτελεῖ τὰς κουράς τῶν ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου προτεινομένων ἀδελφῶν.

ε) Χορηγεῖ ἄδειαν πέραν τῶν πέντε (5) ἡμερῶν εἰς τὴν Ἡγουμένην δι' ἀπουσίαν αὐτῆς ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

ς) Παρέχει ἔγγραφον ἄδειαν εἰς τὰς ἀδελφὰς προκειμένου νὰ ἐξέλθουν τῶν ὁρίων τοῦ ἐλληνικοῦ Κράτους διὰ χρονικὸν διάστημα μεγαλύτερον τῶν εἴκοσι (20) ἡμερῶν.

ζ) Διορίζει τὸν Πνευματικὸν τῆς Ἀδελφότητος τῆ ἐκλογῆ καὶ προτάσει αὐτῆς. Αὐτός, εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο, νὰ δύναται νὰ καλύπτῃ καὶ τὰς λατρευτικὰς ἀνάγκας τῆς Μονῆς. Εἰς τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν αὐτὸς ἀδυνατεῖ, ὁ Μητροπολίτης φροντίζει διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ προβλήματος.

η) Ἐλέγχει τὴν νομιμότητα τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Μονῆς, ἥτοι: ἐγκρίνει τὸν ἐτήσιον Προϋπολογισμόν καὶ ἐπικυρώνει τὸν Ἀπολογισμόν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Μονῆς.

θ) Παρακολουθεῖ τὴν ὁμαλὴν κατὰ τοὺς ἱερούς κανόνας λειτουργίαν τῆς Μονῆς, τὴν ὁποίαν ἐποπτεύει πατρικῶς καὶ προστατευτικῶς.

ι) Ἀνακρίνει τὰ Κανονικὰ παραπτώματα τῶν πα-

ρεκτρεπομένων μοναχῶν, συμφώνως πρὸς τοὺς ἱεροὺς κανόνας καὶ τὰς μοναστικὰς κανονικὰς διατάξεις καὶ τοὺς ἰσχύοντας νόμους περὶ Ἐκκλησιαστικῆς Δικαιοσύνης.

Ἄρθρον 4
Διοίκησις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ
ὄργανα αὐτῆς

Τὰ ὄργανα διοικήσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι τὰ ἑξῆς: α) ἡ Ἱγουμενή, β) τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον καὶ γ) ἡ Γενικὴ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος.

Ἄρθρον 5
Ἡ Ἱγουμενή

Ἡ Ἱγουμενή, ἡ ὁποία εἶναι οὐδὲν ἄλλο ἢ «ὑπέρτης Χριστοῦ καὶ οἰκονόμος μυστηρίων Θεοῦ» (Μ. Βασίλειος), δεόν νὰ διακρίνεται διὰ τὴν συνέπειαν πίστεως καὶ ζωῆς, δόγματος καὶ ἠθους, νὰ διαθέτῃ τὰς βασικὰς ἀρετὰς τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν πλησίον, τῆς μακροθυμίας, τῆς ἀμεροληψίας, τῆς πραότητος, τῆς ἀνεξικακίας, τῆς εὐθύτητος, τῆς διακρίσεως, τῆς ταπεινοφροσύνης, νὰ κατέχῃ τὴν ἐπιστήμην τῆς Μοναχικῆς Πολιτείας, καὶ ἀκόμη νὰ διακρίνεται διὰ διοικητικὴν ἰκανότητα, ἐκκλησιαστικὴν μόρφωσιν καὶ ἐγκύκλιον παιδείαν.

Ἄρθρον 6
Ἐκλογὴ Ἱγουμενῆς

Ἡ διαδικασία διὰ τὴν πλήρωσιν τῆς καθ' οἰονδήποτε τρόπου κενωθείσης θέσεως τῆς Ἱγουμενῆς κινεῖται ὑπὸ τῆς ἐκτελοῦσης χρέη τοποτηρητρίας ἀδελφῆς ἐντὸς ἑπτὰ (7) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χηρείας τῆς θέσεως, διὰ τῆς συγκλήσεως τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου, τὸ ὁποῖον ὀρίζει τὴν ἡμερομηνίαν τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν.

Ἡ ἡμέρα τῶν ἐκλογῶν δεόν νὰ μὴ ἀφίσταται πέραν τῶν 40 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποία ἐχῆρευσεν ἡ θέσις, καὶ γνωστοποιεῖται εἰς τὰς ἀδελφὰς τῆς Μονῆς δι' ἐπικολλήσεως εἰς τὴν θύραν τῆς Τραπεζῆς. Εἰς ἀδελφὰς ἀπουσιαζούσας δι' εὐλόγον αἰτίαν ἐκ τῆς Μονῆς κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἐκλογῶν ἢ γνωστοποιήσις γίνεται διὰ συστημένης ἐπιστολῆς εἰς τὴν ὁποίαν ἐσωκλείεται καὶ τὸ ψηφοδέλτιον μὲ τὰ ὀνόματα τῶν ἐκλογίμων ἀδελφῶν, τὸ ὁποῖον αἱ ἀδελφαὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπιστρέψωσι ἐσφραγισμένον καὶ ἐπὶ συστάσει μέχρι τῆς παραμονῆς τῆς ἡμέρας τῶν ἐκλογῶν.

Ὅσαύτως συντάσσονται καὶ γνωστοποιοῦνται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ κατάλογοι, βάσει τοῦ Μοναχολογίου, μὲ τὰ ὀνόματα τῶν ἐχουσῶν δικαίωμα ὑποψηφιότητος καὶ ψήφου ἀδελφῶν.

Ἐκλέξιμοι διὰ τὸ διακόνημα τῆς Ἱγουμενῆς εἶναι ἅπασαι αἱ ἀδελφαὶ τῆς Μονῆς αἱ ἔχουσαι ἡλικίαν ὄχι μικροτέραν τοῦ τριακοστοῦ πέμπτου (35) ἔτους καὶ μὴ ὑπερβαίνουσαι τὸ ἑξηκοστὸν πέμπτον (65), ἐφ' ὅσον ἐγκαταβῶσιν ἐν τῇ Μονῇ τοῦλάχιστον ἐπὶ μίαν πενταετίαν καὶ διαθέτουν τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προσόντα.

Δικαίωμα ψήφου ἔχουσι ἅπασαι αἱ κεκαρμέναι ἀδελφαὶ (μικρόσχημοι καὶ μεγαλόσχημοι) ἐφ' ὅσον ἔχουν διανύσει ἐν τῇ Μονῇ ἐν συνόλῳ τρία ἔτη (3), ἀνεξαρτήτως χρόνου ἀποκάρσεως, καὶ αἱ ρασοφόροι αἱ ἐγκαταβιούσαι ἐν τῇ Μονῇ ἐπὶ μίαν πλήρη πενταετίαν.

Δραστηριότητες προεκλογικαί, κομματικῶν ἢ πατριαστικῶν ἀποχρώσεων, ἀπαγορεύονται καὶ θεωροῦνται ἀξιόποιοι πράξεις, αἱ ὁποῖαι ἐπισύρουν τὴν ποινὴν τῆς ἀπωλείας τοῦ δικαίωματος τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι διὰ μίαν ἑπταετίαν.

Κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς, ἡ Ἀδελφότης συνέρχεται εἰς τὸ καθολικὸν τῆς Μονῆς, ὅπου τελεῖται θεία Λειτουργία ἢ Ἀκολουθία, μετὰ τὸ πέραν τῆς ὁποίας παραμένουσιν ἐν τῷ ναῷ αἱ ἔχουσαι δικαίωμα ψήφου ἀδελφαὶ καὶ ἐφ' ὅσον ἔχει διαπιστωθεῖ ἡ ὑπαρξὶς ἀπαρτίας, δηλαδὴ εἶναι παρόντα τὰ 4/5 τῶν μελῶν, καὶ οὕτως ἄρχεται ἡ διαδικασία πρὸς ἐκλογὴν, ἡ ὁποία λαμβάνει χώραν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας. Εἰς περίπτωσιν δὲ ἐλλείψεως ἀπαρτίας ἢ Ἀδελφότης συνέρχεται μετὰ τριήμερον καὶ θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τῶν παρουσῶν ἀδελφῶν ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ ἡμίσεος σὺν μιᾷ ἀδελφῶν τῶν ἐχουσῶν δικαίωμα ψήφου.

Ἐκάστη ἀδελφή, καλουμένη κατὰ ἱεραρχικὴν τάξιν, ἀρχομένην ἐκ τῶν νεωτέρων, προσέρχεται εἰς τὸν χώρον ὅπου εἶναι ἐγκατεστημένη ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ, ἡ ὁποία συνίσταται ἐκ τριῶν (3) ἀδελφῶν: τῆς τοποτηρητρίας, τῆς ἀρχαιοτέρας κατὰ τάξιν ἀδελφῆς καὶ τῆς νεωτέρας τῆ τάξει ἐκ τοῦ ἐχουσῶν δικαίωμα ψήφου ἀδελφῶν. Λαμβάνει ἐν ψηφοδέλτιον ἐσφραγισμένον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀναγράφονται τὰ ὀνόματα τῶν ἐκλογίμων καὶ ἀποσυρομένη θέτει τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ πρὸ ἑνὸς μόνον ὀνόματος τῆς προτιμήσεώς της, καὶ τέλος ρίπτει τοῦτο ἐντὸς ψηφοδόχου σφραγιζομένης.

Μοναχὴ τις οὔσα ἀσθενὴς ἢ καθ' οἰονδήποτε λόγον ἀδυνατοῦσα νὰ μετακινηθῇ ἐκ τοῦ κελλίου της διὰ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν ψηφοφορίαν ἀσκεῖ τὸ ἐκλογικὸν της δικαίωμα ἢ ἴδια ἢ διὰ τῆς Προέδρου τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἔμπροσθεν τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία ὑποχρεοῦται πρὸ τῆς καταμετρήσεως τῶν ψηφοδελτίων νὰ μεταβῇ ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸ κελλίον τῆς ἀδελφῆς.

Μετὰ τὸ πέραν τῆς ψηφοφορίας ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποσφραγίζει τὸ κυτίον καὶ καταμετρεῖ

τὰς ψήφους παρουσιά τῶν ψηφισαῶν ἀδελφῶν, αἱ ὁποῖαι ὑποχρεοῦνται νὰ παραμείνωσιν ἐν τῷ Ναῷ μέχρι τοῦ πέρατος τῆς ἐκλογῆς, τῆς ἀνακοινώσεως τοῦ ἀποτελέσματος καὶ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ σχετικοῦ Πρακτικοῦ.

Τὸ διακόνημα τῆς Ἡγουμένης ἀναλαμβάνει ἢ λαβοῦσα τοῦλάχιστον τὰ δύο τρίτα (2/3) τῶν ἐγκύρων ψηφοδελτίων. Εἰς τὴν περίπτωσιν ἰσοψηφίας, ἢ ψηφοφορία ἐπαναλαμβάνεται πάραυτα καὶ κατὰ τὸν ὡς ἄνω τρόπον, ὅποτε καὶ καταρτίζεται νέον ψηφοδέλτιον μὲ τὰ ὀνόματα τῶν δύο πλειοψηφισαῶν ἀδελφῶν.

Περατωθεῖσης τῆς ἐκλογῆς ἢ Ἐφορευτικῆ Ἐπιτροπῆ συντάσσει τὸ Πρακτικόν, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναγράφεται ὁ ἀριθμὸς καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ψηφισαῶν καὶ τῶν ἐψηφισμένων ἀδελφῶν, ὁ ἀριθμὸς τῶν ψήφων τὰς ὁποίας ἐκάστη ἐκ τῶν ὑποψηφίων ἔλαβε, καὶ τὸ ὄνομα τῆς ἐκλεχθείσης ὡς Ἡγουμένης. Τὸ κείμενον τοῦτο ὑπογράφεται εὐθύς ὑπὸ πασῶν τῶν παρουσῶν ἀδελφῶν.

Ἀκολούθως τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ὑποβάλλει ἐντὸς τριημέρου τὸ Πρακτικὸν εἰς τὸν οἰκτεῖον Μητροπολίτην, ὁ ὁποῖος ἐπικυροῖ τὴν ἐκλογὴν καὶ ἐν συνεχείᾳ προβαίνει δι' εἰδικῆς τελετῆς εἰς τὴν ἐνθρόνισιν τῆς νέας Ἡγουμένης.

Αἱ τυχόν ἐνστάσεις κατὰ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς τῆς Ἡγουμένης ὑποβάλλονται ἐγγράφως ἐντὸς τοῦ χρονικοῦ διαστήματος τὸ ὁποῖον μεσολαβεῖ ἀπὸ τοῦ πέρατος τῆς ἐκλογῆς ἕως τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου. Αὗται ἐκδικάζονται ἀνεκκλήτως ὑπὸ τῶν μετασχουσῶν εἰς τὴν ψηφοφορίαν ἀδελφῶν, συγκαλουμένων ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἐντὸς τῆς ἐπομένης ἡμέρας. Εἰς τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἢ ἐκλογὴ ἀκυρωθεῖ δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν ἐκδικαζουσῶν τὴν ἐνστασιν ἀδελφῶν, διεξάγεται νέα ἐκλογὴ ἐντὸς δεκαήμερου (10) ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀκυρωτικῆς ἀποφάσεως.

Ἡ οὕτως ἐκλεγείσα Ἡγουμένη ἀσκεῖ τὰ καθήκοντα αὐτῆς ἰσοβίως (Ν. 590/1977, ἄρθ. 39 § 5).

Ἄρθρον 7

Παῦσις Ἡγουμένης

Ἡ θέσις τῆς Ἡγουμένης κενοῦται: 1) διὰ τοῦ θανάτου τῆς, 2) διὰ τῆς παραιτήσεώς τῆς, ἢ ὁποία γίνεται δεκτὴ διὰ πλειοψηφίας τῶν δύο τριῶν (2/3) τῆς Γενικῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος, καὶ 3) διὰ τῆς ἐκπτώσεώς τῆς. Ἡ Ἡγουμένη ἐκπίπτει ἐκ τοῦ ἀξιωματός τῆς εἰς τὰς ἐξῆς περιπτώσεις:

1) Κατὰ τὴν ἠθελημένην ἢ ἐξ ἀμελείας παραβίασιν τοῦ παρόντος Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ, παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας πρὸς διόρθωσιν συστάσεις τῶν πρεσβυτέρων ἀδελφῶν πρὸς αὐτήν.

2) Κατὰ τὴν ἀνεπαρκῆ ἐκτέλεσιν τοῦ εἰς αὐτὴν ἐμπειπιστευμένου λειτουργήματος διὰ σοβαροῦς λόγους ὑγείας (π.χ. χρονίας νόσου), βαθύ γῆρας.

3) Μετὰ τὴν καταδίκην αὐτῆς ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων ὡς αἰρετικῆς ἢ διὰ τὴν διάπραξιν βαρέων ἠθικῶν ἢ κανονικῶν παραπτωμάτων.

Ἡ ἐκπτώσις τῆς Ἡγουμένης ἐκ τῆς θέσεως ἐπέρχεται, εἰς τὴν 1ην περίπτωσιν, κατόπιν ἐγκεκριμένης ὑπὸ τοῦ κυριάρχου Μητροπολίτου ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος διὰ πλειοψηφίας τῶν τριῶν τετάρτων (3/4) τοῦ συνόλου τῶν μελῶν αὐτῆς· εἰς τὴν 2αν περίπτωσιν, διὰ πλειοψηφίας τῶν τεσσάρων πέμπτων (4/5) τοῦ συνόλου τῶν μελῶν αὐτῆς, στηριζομένης ἐπὶ ἰατρικῶν γνωματεύσεων τριῶν εἰδικῶν ἰατρῶν· καὶ εἰς τὴν τελευταίαν περίπτωσιν μετὰ τὴν εἰς βάρος τῆς Ἡγουμένης τελεσίδικον ἀπόφασιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων.

Ἄρθρον 8

Καθήκοντα καὶ ἀρμοδιότητες τῆς Ἡγουμένης

Α) Καθήκοντα:

Ἡ Ἡγουμένη, ὡς πνευματικὴ μήτηρ τῶν Μοναχῶν, «ὑπεύθυνός ἐστι τῇ ἀδελφότητι ἀγρυπνεῖν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν καὶ μεριμνᾶν δὲ ἐπὶ τοσοῦτον ὡς καὶ μέχρι θανάτου τὴν ὑπὲρ αὐτῶν σπουδὴν ἐπιδείκνυσθαι» (Μ. Βασίλειος). Διὰ τοῦτο, ἀναμιμνησκομένη συνεχῶς τὸ βάρος τῆς ἀποστολῆς τῆς, μεριμνᾶ «μετὰ φόβου καὶ τρόμου» διὰ τὴν ἀπαρασάλευτον τήρησιν τῶν μοναχικῶν θεσμῶν καὶ τὴν πορείαν καὶ πρόοδον τῶν ἀσκουμένων ἐν τῇ Μονῇ ἀδελφῶν. Ἐργάζεται ἀδιαλείπτως διὰ τὸν ἑαυτῆς ἁγιασμόν, καὶ ἐφαρμοδζουσα διὰ τῆς μιμήσεως τοῦ Χριστοῦ τὰς εὐαγγελικὰς ἀρετὰς παρέχει «πάσης ἐντολῆς τοῦ Κυρίου ἐναργῆς ὑπόδειγμα τὸν ἑαυτῆς βίον». Τηρεῖ καὶ σέβεται τὰς μοναστικὰς κανονικὰς διατάξεις καὶ τὸν Κανονισμόν τῆς Μονῆς. Παραμένει συνεχῶς ἐν τῇ Μονῇ, ἐξερχομένη μόνον ὅταν λόγοι ὑγείας ἢ τὸ συμφέρον τῆς Ἀδελφότητος ἐπιβάλλουν τὴν ἔξοδον αὐτῆς. Συμμετέχει εἰς τὰς ἀκολουθίας, ἀγρυπνίας, θείας Λειτουργίας, τὴν Τράπεζαν, ὡς καὶ εἰς τὰς διαφορὰς μοναστηριακὰς δραστηριότητας ἢ ὁμαδικὰς ἐργασίας ἐντὸς τῆς Μονῆς, ἐπιβλέπουσα διὰ τὴν κανονικὴν ἐπιτέλεσιν καὶ λειτουργίαν αὐτῶν. Ἐπαγρυπνεῖ διὰ τὴν πιστὴν ἐκ μέρους τῶν μοναχῶν ἐφαρμογὴν τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ, μὴ ἐπιτρέπουσα εἰς αὐτὰς παρέκκλισιν τινα ἐκ τούτου.

Ἐχουσα βαθυτάτην συναίσθησιν ὅτι «οὐχ ὡς ἴδιαν τινὰ ἐπιστήμην ἐξ αὐθεντίας οἰκονομῆ», ἀλλ' ὅτι εὐρίσκεται ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ «ἐν ἐπιμελείᾳ ψυχῶν αἵματι Χριστοῦ ἐξηγορασμένων», ἐργάζεται

άοκνως διὰ τὴν «μόρφωσιν» τοῦ Χριστοῦ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν μελῶν ὅλης τῆς Ἀδελφότητος. Πρὸς τοῦτο καλεῖ τὰς μοναχὰς νὰ μιμηθοῦν τὸν Χριστὸν καὶ νὰ ἔχουν πρὸ ὀφθαλμῶν πάντοτε τὸν Χριστόν, οὕτως ὥστε πᾶσα σκέψις καὶ πράξις αὐτῶν νὰ εἶναι χριστοκεντρικὴ. Ὡς μήτηρ γνησίᾳ παρακολουθεῖ τὴν ζωὴν ἐκάστης μοναχῆς, καὶ μετὰ γλυκύτητος καὶ πραότητος καθοδηγεῖ, διδάσκει, ἐπιβλέπει, ἐλέγχει, ἐπιτιμᾷ, στηρίζει, παρακαλεῖ. Ἐνισχύει διὰ τῆς καθόλου αὐτῆς πολιτείας καὶ τῆς συνεχοῦς διδασκαλίας τὴν πίστιν τῶν ἀδελφῶν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἐμπνέει εἰς αὐτὰς τὰς ἀρετὰς τῆς ταπεινώσεως, τῆς ὑπομονῆς, τῆς ἐγκρατείας καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς τοὺς κόπους καὶ τοὺς ἀγῶνας τῆς μοναχικῆς ἀσκήσεως. Παρακολουθεῖ ἀγρύπνως τὴν πνευματικὴν πορείαν τῶν δοκίμων ἀδελφῶν καὶ νοθετεῖ αὐτὰς ἕως ὅτου ἀντιληφθοῦν καὶ ἐνστερνισθοῦν τὴν ἔννοιαν καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ μοναχικοῦ ἰδεώδους.

Ὡσαύτως, ἡ Ἡγουμένη, κατὰ τὰς Κυριακάς, ἑορτὰς ἢ ἄλλας ἡμέρας, καθ' ἃς σχολάζουν αἱ μοναχαί, καλεῖ τὰς ἀδελφὰς εἰς σύναξιν καὶ ποιεῖται θρησκευτικὴν διδασκαλίαν, ἢ διδάσκει ἐκ τῶν βίβων τῶν Ἁγίων, τῆς Βιβλικῆς Ἱστορίας, τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας, τῆς Ἱστορίας τῶν Μονῶν, ἢ ἐρμηνεύει τὴν θείαν Λειτουργίαν καὶ τὰς λοιπὰς ἱεράς Ἀκολουθίας, ἢ παραδίδει ὀτιδήποτε ἄλλο μάθημα πρόσφορον εἰς τὴν μόρφωσιν καὶ πνευματικὴν καλλιέργειαν τῶν Ἀδελφῶν.

Β) Ἀρμοδιότητες:

Ὅριζει μίαν ἐκ τῶν ἀδελφῶν τῆς Μονῆς νὰ ἀναπληροῖ αὐτὴν κατὰ τὴν ἀπουσίαν της. Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποῖαν ἡ Ἡγουμένη δὲν ὀρίσει τοιαύτην ἀδελφὴν, ἀναπληροῦται αὐτοδικαίως ὑπὸ τῆς ἡγουμενοσυμβούλου τῆς ἐχούσης τὴν πρώτην μετὰ τὴν Ἡγουμένην ἱεραρχικὴν θέσιν. Εἰς τὴν ἀδελφὴν αὐτὴν ἀνατίθενται καὶ χρέη τοποτηρητρίας κατὰ τὸ διάστημα τῆς μεσοηγουμενίας.

Ἡ Ἡγουμένη ὀργανώνει καὶ κατανέμει ἄνευ διακρίσεως τὰ διακονήματα εἰς τὰς ἀδελφὰς.

Καταρτίζει τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῶν συνάξεων τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ τῆς Ἀδελφότητος καὶ καλεῖ αὐτὰς εἰς συνεδρίασιν. Προεδρεύει τῶν συνεδριάσεων τῶν ἀνωτέρω Ὄργάνων καὶ εἰσηγεῖται τὰ θέματα τὰ μέλλοντα νὰ συζητηθοῦν εἰς τὰς συνάξεις αὐτάς. Τέλος, φροντίζει μετὰ τῶν Συμβούλων διὰ τὴν ὑλοποίησιν τῶν λαμβανομένων ἀποφάσεων.

Ὑπογράφει τὸ Πρακτικὸν καὶ πᾶν ἔγγραφον ἐξερχόμενον ἐκ τῆς Μονῆς θέτουσα κάτωθεν τῆς ὑπογραφῆς αὐτῆς «καὶ αἱ σὺν ἐμοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφαί». Ὑπογράφει τὰ διπλότυπα εἰσπράξεως καὶ πληρωμῶν.

Χορηγεῖ ἔγγραφον ἄδειαν εἰς τὰς ἀδελφὰς ὅταν πρόκειται νὰ ἀπουσιάσουν ἐκ τῆς Μονῆς ἕως δέκα ἡμέρας.

Ἐκπροσωπεῖ τὴν Μονὴν ἐνώπιον πάσης δημοσίας ἀρχῆς καὶ παντὸς φυσικοῦ καὶ νομικοῦ προσώπου. Εἰς τὴν περίπτωσιν κωλύματος τῆς Ἡγουμένης ἢ ἐκπροσώπησις τῆς Μονῆς γίνεται ὑπὸ μέλους τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ὀριζομένου ὑπὸ τῆς Ἡγουμένης. Διὰ εἰδικὴν ὑπόθεσιν ἢ ἐκπροσώπησις τῆς Ἀδελφότητος δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς εἰδικὸν νομικὸν σύμβουλον.

Ἄρθρον 9

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Τὸ διαρκὲς διοικητικὸν ὄργανον τῆς Μονῆς εἶναι τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον, τοῦ ὁποῖου ἢ σύνθεσις, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Ἡγουμένης ὡς προέδρου, εἶναι τριμελὴς ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν μοναχῶν (μικροσχήμων ἢ μεγαλοσχήμων) δὲν ὑπερβαίνει τὰς δέκα πέντε (15), καὶ πενταμελὴς, ἐὰν ὁ ἀριθμὸς ὀλοκλήρου τῆς Ἀδελφότητος ὑπερβαίνει τὰς εἴκοσι (20) ἀδελφὰς.

Αἱ ἡγουμενοσύμβουλοι, ἔνεκα τοῦ λειτουργήματος τὸ ὁποῖον ἐπιφορτίζονται, δεόν νὰ διακρίνωνται διὰ τὴν ἀκεραιότητα καὶ σταθερότητα τῆς πνευματικῆς ζωῆς, τὸ ταπεινὸν φρόνημα, τὴν ἀκρίβειαν καὶ τὴν συνέπειαν, τὴν διοικητικὴν ἰκανότητα.

Ἡ θητεία τῶν Συμβούλων εἶναι τετραετής. Ἡ ἐπανεκλογή Συμβούλων ἐπιτρέπεται διὰ μίαν ἀκόμη τετραετίαν.

Α) Ἐκλογή Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Μία ἐβδομάδα πρὸς τῆς λήξεως τῆς θητείας τοῦ ὑφισταμένου Ἡγουμενοσυμβουλίου διεξάγεται ἡ ἐκλογή πρὸς ἀνάδειξιν μελῶν τοῦ νέου.

Ὑποψήφιοι διὰ τὸ διακόνημα τῆς Ἡγουμενοσυμβούλου εἶναι ὅλοι αἱ ἔχουσαι κουρὰν ἀδελφαί, ἡλικίας ἄνω τοῦ τριακοστοῦ (30) ἔτους, καὶ ἐφ' ὅσον ἐγκαταβιοῦν ἐν τῇ Μονῇ τουλάχιστον ἐπὶ μίαν ἐπταετίαν.

Ἡ διαδικασία τῆς ἐκλογῆς πρὸς ἀνάδειξιν τῶν Ἡγουμενοσυμβούλων εἶναι ἡ αὐτὴ μετὰ τὴν τῆς ἐκλογῆς τῆς Ἡγουμένης, διαφέρουσα ὁμως εἰς τὰ ἐξῆς σημεῖα:

α) Ἡ Ἡγουμένη συγκαλεῖ τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον πρὸς ὀρισμὸν τῆς ἡμερομηνίας τῶν ἐκλογῶν.

β) Ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ προεδρεύεται ὑπὸ τῆς Ἡγουμένης.

γ) Οἱ σταυροὶ τοὺς ὁποίους θέτουν αἱ ἐκλέγουσαι ἀδελφαί ἐπὶ τοῦ ψηφοδελτίου ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Ἐὰν τεθοῦν περισσότεροι τὸ ψηφοδέλιον ἐκλαμβάνεται ὡς ἄκυρον. Καὶ δ) Αἱ ἡγουμενοσύμβουλοι ἐκλέγονται διὰ πλειοψηφίας.

Είς τὴν περίπτωσιν ἰσοψηφίας καταρτίζονται νέα ψηφοδέλτια μὲ τὰ ὀνόματα τῶν ἰσοψηφῶν καὶ ἡ ἐκλογή ἐπαναλαμβάνεται πάραυτα. Ἐὰν ἐκ νέου ἰσοψηφίσωσι, τίθεται κληρὸς. Αἱ ἐπιλαχοῦσαι ὀρίζονται ὡς ἀναπληρωματικὰ μέλη τούτου μὲ τὴν αὐτὴν διάρκειαν θητείας.

Ἡ διαδικασία τῆς ἐκλογῆς ὁλοκληροῦται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Πρακτικοῦ, τὸ ὁποῖον ἐντὸς τριμῆρου ὑποβάλλεται εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην, ὅστις καὶ παρακαλεῖται νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν ἐκλογὴν, τὰ μέλη δὲ τοῦ νέου Ἐγουμενοσυμβουλίου ἀναλαμβάνουν τὰ καθήκοντα αὐτῶν μετὰ τὴν λήξιν τοῦ ὑφισταμένου.

Β) Λειτουργία καὶ ἀρμοδιότητες Ἐγουμενοσυμβουλίου:

1. Τὸ Ἐγουμενοσυμβούλιον συνέρχεται εἰς τακτικὴν σύναξιν ἀνά διμήνον, ἐκτάκτως δὲ ὡσάκις ἤθελε κληθεῖ ὑπὸ τῆς Ἐγουμενῆς ἢ ζητήσῃ τὴν σύγκλησίν του δύο ἐκ τῶν τριῶν μελῶν του, ἢ τρία ἐκ τῶν πέντε.

Αἱ ἀποφάσεις εἰς αὐτὸ λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, εἰς περίπτωσιν δὲ ἰσοψηφίας ὑπερισχέει ἡ ψῆφος τῆς Ἐγουμενῆς. Ἡ Ἐγουμενὴ δὲν δύναται νὰ δικαιопρακτῆ ἄνευ γνώσεως τῶν Συμβούλων καὶ αἱ Σύμβουλοι ἄνευ τῆς Ἐγουμενῆς.

2. Οἱ δικαιοδοσίαι τοῦ Ἐγουμενοσυμβουλίου εἶναι αἱ ἑξῆς:

α) Ἀσκεῖ γενικῶς καθήκοντα διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας. Εἰδικώτερα:

Ἀποδέχεται ἢ ἀποποιεῖται δωρεὰς ἢ κληρονομίας, ἀναλαμβάνει χρήματα ἐκ τῶν Τραπεζῶν, ἐκμισθώνει ἀκίνητα ἢ ἀνταλλάσσει ταῦτα, συνάπτει δάνεια, προβαίνει εἰς ἀγοραπωλησίας, ἀποφασίζει διὰ τὴν ἀνέγερσιν νέων κτισμάτων ἢ δι' ἐπισκευὰς κτιρίων καὶ γενικῶς ἀποφασίζει περὶ πάσης ὑποθέσεως ἀφορώσης τὴν Μονὴν.

β) Ἐκλέγει μίαν ἐκ τῶν μελῶν του ὡς Οἰκονόμον καὶ ἐτέραν ὡς Γραμματέα.

Ἡ Οἰκονόμος καθῆκον ἔχει νὰ παρακολουθῇ καὶ νὰ φροντίζῃ διὰ τὰς ὑλικὰς ἀνάγκας τῆς Μονῆς καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος, πρὸς τοῦτο βοηθεῖται ὑπὸ τῆς Ταμίου καὶ ὑπὸ ἄλλων διακονητριῶν, αἱ ὁποῖαι ἔχουν διακονήματα συναφῆ πρὸς τὴν οἰκονομίαν. Ἀκόμη ἡ Οἰκονόμος τηρεῖ μὲ ἀκρίβειαν καὶ συνέπειαν τὰ ἑξῆς βιβλία: 1) Βιβλίον Ταμείου, 2) Καθολικόν, 3) Βιβλίον ἀπογραφῆς κινητῆς περιουσίας τῆς Μονῆς, καὶ 4) Κτηματολόγιον, βιβλίον ἀπογραφῆς τῆς ἀκινήτου περιουσίας τῆς Μονῆς.

Ἡ Γραμματεὺς διεξάγει τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς Μονῆς, ἐνημερώνει τὴν Ἐγουμενὴν διὰ πᾶν εἰσερχόμενον καὶ ἐξερχόμενον ἔγγραφον, συντάσσει τὰ

Πρακτικὰ τῶν συνάξεων τοῦ Ἐγουμενοσυμβουλίου καὶ τῆς Ἀδελφότητος, εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν τηρησιν καὶ διαφύλαξιν τοῦ Ἀρχείου τῆς Μονῆς. Ὡσαύτως ἡ Γραμματεὺς τηρεῖ τὰ ἑξῆς βιβλία: 1) Βιβλίον Πρακτικῶν Ἐγουμενοσυμβουλίου, 2) Βιβλίον Πρακτικῶν Συνάξεως Ἀδελφότητος, 3) Πρωτόκολλον εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων, 4) Μοναχολόγιον καὶ 5) Δοκιμολόγιον.

γ) Συγκαλεῖ τὰς Γενικὰς Συνάξεις τῆς Ἀδελφότητος.

δ) Ἀποφασίζει προτάσει τῆς Ἐγουμενῆς διὰ τὴν πρόσληψιν τῶν δοκίμων καὶ διὰ τὴν ρασσοφορίαν ἢ μικροσχημίαν ἢ μεγαλοσχημίαν αὐτῶν.

ε) Συντάσσει τὸν Προϋπολογισμὸν νέας χρήσεως καὶ τὸν Ἀπολογισμὸν παρελθούσης χρήσεως καὶ τοὺς ὑποβάλλει ἀκολουθῶς πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην.

ς) Ἀποφασίζει διὰ τὴν παραμονὴν οἰουδήποτε ξένου προσώπου ἐν τῇ Μονῇ πέραν τῶν τριῶν (3) ἡμερῶν.

ζ) Παρέχει ἄδειαν ἀπουσίας εἰς τὰς ἀδελφάς, αἱ ὁποῖαι πρόκειται νὰ ἀπουσιάσῃ πέραν τοῦ δεκαήμερου ἐκ τῆς Μονῆς.

Ἄρθρον 10

Γενικὴ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος

Ἡ Γενικὴ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος συγκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Ἐγουμενοσυμβουλίου προτάσει τῆς Ἐγουμενῆς, ἢ τῆς Τοποτηρητρίας αὐτῆς, καὶ συγκροτεῖται ἐξ ἀπασῶν τῶν ἐν τῇ Μονῇ ἀδελφῶν, ἢτοι ρασσοφόρων, μικροσχημῶν, μεγαλοσχημῶν, ἐνίστε δὲ καὶ τῶν δοκίμων ἄνευ ψήφου.

Ἡ Γενικὴ Σύναξις συγκαλεῖται:

α) Πρὸς συζήτησιν θέματος προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ εἰς τὴν ἀρμοδιότητα αὐτῆς.

β) Πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος δι' ἑκτακτὰ ἐκκλησιαστικὰ ἢ ἐθνικὰ θέματα.

γ) Ὅσάκις τὸ Ἐγουμενοσυμβούλιον θεωρεῖ σκόπιμον νὰ ζητήσῃ συμβουλευτικῶς τὴν γνώμην αὐτῆς ἐπὶ τινῶν θεμάτων.

δ) Ἐπὶ περιστατικῶν ἀπειλούντων τὸν κλονισμὸν τῶν ὁμαλῶν σχέσεων πρὸς τὴν προϊσταμένην ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχὴν ἢ τὸ Κράτος.

ε) Πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν ἀδελφῶν διὰ τὰ ἀνατιθέμενα εἰς ἐκάστην διακονήματα, καὶ ὡσάκις προκύπτει ζήτημα εἰσαγωγῆς νέων διακονημάτων ἀπαιτούντων ἀπασχόλησιν ἀδελφῶν διὰ πολὺν χρόνον ἢ ἀνακατάταξιν τούτων εἰς τὴν ἐσωτερικὴν λειτουργίαν τῆς Μονῆς ἢ ἐκτὸς αὐτῆς.

Αἱ ἀποφάσεις αὐτῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων διὰ τὰς ὁποίας ὁ

παρών Κανονισμός απαιτεί ηύξημένην πλειοψηφίαν.

Δι' έκαστην συνέλευσιν τῆς Γενικῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος τηροῦνται Πρακτικὰ ὑπὸ τῆς Γραμματέως τῆς Μονῆς καὶ ὑπογράφονται ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν.

ΜΕΡΟΣ Β΄

ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ

Ἄρθρον 11

Ἡ Κοινοβιακὴ Μονὴ ὡς ὠργανωμένη ἔκφρασις τοῦ μοναχικοῦ ἰδεώδους ἀποτελεῖ ἐξόχως ἰδιότυπον καὶ τελειῶς διακεκριμένην τῶν κατὰ κόσμον ἀνθρωπίνων ὀργανώσεων κοινωνίαν. Ὡς ἰδιότυπος δὲ κοινωνία παρουσιάζει ἰδιάζουσαν ἐν τῇ φύσει αὐτῆς διοργάνωσιν, ἐμπνευστὴς καὶ δημιουργὸς τῆς ὁποίας θεωρεῖται, κατὰ τὸν Μ. Βασιλείον, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ὁποίου συγκροτεῖται αὕτη, καὶ δι' αὐτοῦ νέα τάξις πραγμάτων καὶ ἀξιῶν προσδιορίζεται.

Οὕτως, αἱ ἐν τῇ Μονῇ ἀδελφαὶ συνιστῶσαι «ἐν σῶμα καὶ ἐν πνεῦμα», διακρίνονται εἰς Δοκίμους, Ρασοφόρους καὶ Μεγαλοσχήμες.

Ἄρθρον 12

Δόκιμοι Ἀδελφαὶ

Ὡς δόκιμος προσλαμβάνεται εἰς τὴν Μονήν, ἡ ἔχουσα ζῆλον κατ' ἐπίγνωσιν νὰ καταστῆ μοναχὴ, οὕσα ἄγαμος καὶ ἔχουσα συμπληρώσει τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος (18) τῆς ἡλικίας τῆς, μὴ ὑπερβαίνουσα δὲ κατὰ κανόνα τὸ τεσσαρακοστὸν πέμπτον (45) ἔτος αὐτῆς. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ ὄριον ἡλικίας, τοῦτο εἰς μερικὰς περιπτώσεις δύναται νὰ παραταθῆ, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Εἰς δὲ τὰς ὅλως ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις χηρῶν ἢ ἐγγάμων ἐπιθυμουσῶν νὰ μονάσουν, ἀποφαίνεται ἡ Γενικὴ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος κατόπιν ἐμπεριστατωμένης εἰσηγήσεως τῆς Ἡγουμένης, καὶ ἀφοῦ τηρηθοῦν τὰ διατασσόμενα ὑπὸ τῶν ἱερῶν Κανόνων τῆς Ἐκκλησίας, ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ὑπ' ἀρ. 39/1972 Καταστατικοῦ Κανονισμοῦ.

Ἡ ὑποψηφία δόκιμος, προσέτι, ὀφείλει νὰ διαθέτῃ ψυχασωματικὴν ὑγείαν ὡς προϋπόθεσιν διὰ τὴν διαμόρφωσιν τῆς μοναχικῆς προσωπικότητος. Ὑφισταμένης δὲ σωματικῆς ἀναπηρίας εἷς τινα, ἐκ τοῦ λόγου ὅτι ἡ ἀποδοχὴ τῆς καθίσταται προβληματικὴ ἀλλὰ ἀναγκαία, ἐπιβάλλεται εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν λήψις ἀποφάσεως ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος καὶ κατόπιν ἐγκύρων ἰατρικῶν γνωματεύσεων καὶ γνώμης τοῦ

Πνευματικοῦ.

Ἐὰν ἡ ὑποψηφία ὡς δόκιμος δὲν εἶναι καθόλου γνωστὴ εἰς τὴν Μονήν, δὲν γίνεται εὐκόλως καὶ ἀμέσως δεκτὴ. Καθ' ὃν χρόνον τὸ αἴτημά τῆς μελετᾶται ἐπισταμένως, αὕτη δὲν κατοικεῖ εὐθύς ἐντὸς τῆς Μονῆς, ἀλλὰ παραμένει ἐκτὸς αὐτῆς δι' ἐν εὐλογον χρονικὸν διάστημα. Κατ' αὐτὸ ἡ ὑποψηφία ὑποχρεοῦται νὰ ἐπισκέπτεται συχνάκις τὴν Μονήν, νὰ παραμένῃ εἰς αὐτήν, καὶ εὐρισκομένη εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν ἀδελφῶν, ἰδίᾳ δὲ τῆς Ἡγουμένης, νὰ ἐνημερώνη αὐτὴν σχετικῶς περὶ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ὑγείας τῆς, τῶν διαφόρων ὑποχρεώσεων τῆς, ὅποτε καθίσταται πλέον δυνατὴ ἡ τήρησις τῆς ἐντολῆς τοῦ Μ. Βασιλείου «τὸν παρελθόντα βίον τῶν προσιόντων καταμανθάνειν».

Ἡ ὑποψηφία λαμβάνει γνώσιν τοῦ παρόντος Ἑσωτερικοῦ Κανονισμοῦ, καὶ ἐφ' ὅσον ἀποδέχεται τοῦτον καὶ μένει σταθερὰ εἰς τὴν ἀπόφασίν τῆς, εἰσέρχεται εἰς τὴν Μονήν διὰ νὰ δοκιμασθῆ ἐπὶ τριετίαν, ὡς ὀρίζουν οἱ ἱεροὶ Κανόνες, εἰς πᾶν εἶδος διακονήματος, εἰς τὰς νηστείας καὶ τὰς στερήσεις, εἰς τὰς ἱεράς ἀκολουθίας. Ὁ χρόνος τῆς τριετίας, εἰς περιπτώσεις προβλεπομένας ὑπὸ τῶν ἱερῶν Κανόνων, δύναται νὰ σμικρυνθῆ ἢ νὰ παραταθῆ, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἡγουμένης καὶ κατόπιν συμφώνου γνώμης τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Κατὰ τὸν χρόνον τῆς δοκιμασίας ἡ δόκιμος ὀφείλει ἀπαραιτήτως νὰ ἐγκαταβιοῖ συνεχῶς ἐν τῇ Μονῇ.

Ἡ δόκιμος, ἅμα τῇ εἰσόδῳ αὐτῆς εἰς τὴν Μονήν, ὀφείλει νὰ παραδώσῃ ἅπασαν τὴν κινητὴν περιουσίαν τῆς εἰς τὴν Ἡγουμένην, τὴν δὲ ἀκίνητον, μέχρι τῆς κουρᾶς τῆς, διαχειρίζεται ἐν συνεργασίᾳ καὶ ὑποταγῇ μετὰ τῆς Ἡγουμένης.

Ἡ δόκιμος ἐάν, μετὰ τὴν παρέλευσιν ἑξαμήνου, ἐξακολουθῆ ἐπιθυμοῦσα τὴν κατάταξίν τῆς εἰς τὴν Μονήν καὶ ὑπισχνουμένη τὴν τήρησιν τοῦ ἐν λόγῳ Κανονισμοῦ, δέον νὰ ὑποβάλλῃ αἴτησιν πρὸς τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον διὰ νὰ ἐγγραφῆ εἰς τὸ Δοκιμολόγιον τῆς Μονῆς, καὶ μετὰ τὴν ἐγκρίσιν ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, συγκαταριθμεῖται εἰς τὴν δύναμιν τῆς Ἀδελφότητος, ὅποτε καὶ ἐνδύεται τὸ ἐνδυμα τῆς δοκίμου μοναχῆς.

Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ἡ δόκιμος ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ γνωρίσῃ εἰς τὴν πράξιν τὰ τῆς μοναχικῆς πολιτείας, ἡ δὲ Ἡγουμένη μετὰ τοῦ Πνευματικοῦ τῆς Μονῆς τὸν χρόνον νὰ διακριβώσουν τὴν ὑπαρξιν ἢ μὴ ἐν αὐτῇ μοναχικῆς κλίσεως. Διὰ τοῦτο ἡ δόκιμος ἀδελφὴ ὀφείλει νὰ ἐπιμελῆται μετ' ἰδιαιτέρου ζήλου καὶ ἀγρύπνου προσοχῆς τὴν ψυχικὴν τῆς καλλιέργειαν, ἀκολουθοῦσα τὰς συμβουλὰς τῆς Ἡγουμένης καὶ τοῦ Πνευματικοῦ.

Ώσαύτως όφείλει νά συμμετέχη εἰς τήν ὄλην ζωήν καί τὸ πρόγραμμα τῆς Ἀδελφότητος, ἄνευ διαμαρτυρίας καί γογγυσμοῦ, ὡς βοηθὸς τῶν διακονητριῶν ἀδελφῶν, μὴ οὔσα ἔτι ὀριστικὸν μέλος αὐτῆς.

Ἡ ὑπόψηφία δόκιμος ἢ ἡ δόκιμος, ἐφ' ὅσον ἀποδειχθῆ ἀνυπάκουος, σκανδαλοποιός, κατήγορος καί μὴ δυναμένη νά συμμορφωθῆ πρὸς τὰς ἐπιταγὰς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καί οὔσα ἀνεπίδεκτος βελτιώσεως, ἀποβάλλεται ἐκ τῆς Μονῆς κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καί τῆ ἐγκρίσει τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου. Αὕτη ἀπομακρυνομένη ἢ ἀποχωροῦσα αὐτοθελήτως διακαίουται νά παραλάβῃ τὴν περιουσίαν της, κινητὴν καί ἀκίνητον, τὴν ὁποίαν ἔφερε κατὰ τὴν εἴσοδόν της εἰς τὴν Μονήν.

Ἐὰν δόκιμος μοναχὴ ἀσθενοῦσα θανασίμως ζητήσῃ, ὡς τελευταίαν αὐτῆς ἐπιθυμίαν, νά καρῆ μοναχί, εἶναι δυνατόν, ἀποφάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καί ἐγκρίσει τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, νά λάβῃ τὸ Μικρὸν σχῆμα, ἐὰν διακρίνηται διὰ τὴν πνευματικὴν της πρόοδον, εἰ δ' ἄλλως γίνεται Ρασοφόρος.

Ἄρθρον 13

Ρασοφόροι - Μικρόσχημοι - Μεγαλόσχημοι

Ὅριστικά μέλη τῆς Ἀδελφότητος καθίστανται αἱ δόκιμοι μοναχαὶ διὰ τῆς κουρᾶς αὐτῶν.

Μόλις ἐκπνεύσει ὁ χρόνος τῆς κανονικῆς δοκιμασίας καί προετοιμασίας τῆς ἡ δόκιμος, προτάσει τῆς Ἡγουμένης καί συγκαταθέσει τοῦ Πνευματικοῦ, ἀποφάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἐγκρίσει δὲ καί εὐλογία τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, ρασοφορεῖται ἢ κείρεται εἰς Μεγαλόσχημον (ἢ Μικρόσχημον εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 10ου, τελευταία παράγραφος, τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ).

Ρασοφόροι, Μικρόσχημοι καί Μεγαλόσχημοι μοναχοὶ ἐξ ἄλλης Μονῆς δὲν γίνονται δεκταὶ εἰς τὴν Ἀδελφότητα, παρεκτὸς τῆς ὑπάρξεως ἀποχωρῶντος λόγου καί κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος. Αὐταὶ αἱ μοναχαὶ ὀφείλουσι νά εἶναι κάτοχοι Κανονικοῦ Ἀπολυτηρίου ἐκ τῆς Μονῆς τῆς μετανοίας των, ἐγκεκριμένου ὑπὸ τοῦ ἐκεῖσε κυριάρχου Μητροπολίτου, ἔτι δὲ καί τῆς ἐγγράφου συγκαταθέσεως τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου τῆς ἡμετέρας Μονῆς.

Τὰ στοιχεῖα τῶν ρασοφόρων, μικροσχήμων καί μεγαλοσχήμων καταγράφονται εἰς τὸ Μοναχολόγιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Δεδομένου ὅτι ἡ περιουσία τῶν κεκαρμένων μοναχῶν (μικροσχήμων ἢ μεγαλοσχήμων) περιέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὴν Μονήν, τὸ Ἡγουμενο-

συμβούλιον ὀφείλει ὅπως, τοῦλάχιστον 3 μῆνας πρὸ τῆς κουρᾶς ἀδελφῆς τινος εἰς Μεγαλόσχημον ἢ Μικρόσχημον, γνωστοποιήσῃ αὐτῇ δι' ἐγγράφου, καταχωριζομένου ἐν τῷ Πρωτοκόλλῳ, ὅτι μετὰ τὴν κουράν της πᾶσα ἡ τυχὸν περιουσία αὐτῆς θὰ ἀνήκῃ εἰς τὴν Μονήν, καί ὅτι μόνον μέχρι τῆς κουρᾶς της δύναται νά διαθέσῃ ταύτην ἐλευθέρως. Ὅσαύτως καί πᾶν κτηθησόμενον, μετὰ τὴν κουράν της ἀδελφῆς, περιουσιακὸν στοιχεῖον ἐκ δωρεᾶς ἢ κληρονομίας περιέρχεται εἰς τὴν Μονήν, ὡς ὁ νόμος ὀρίζει.

Ἡ κεκαρμένη (μικρόσχημος ἢ μεγαλόσχημος) ἀδελφή, συμφώνως πρὸς τὸν 21ον κανόνα τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καί τὸν 4ον κανόνα τῆς Δ', ὀφείλει νά παραμείνῃ εἰς τὴν Μονήν ἕως τὸ τέλος τοῦ βίου αὐτῆς, διότι διὰ τῆς κουρᾶς δημιουργεῖται δεσμὸς αἰώνιος καί ἀκατάλυτος. Κατ' ἐξαίρεσιν δύναται νά ἀποχωρήσῃ ἐκ τῆς Μονῆς, μόνον, ἐὰν ὑφίστανται αἱ ὑπὸ τοῦ ΙΘ' Κανόνος τοῦ Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλως ἀναφερόμεναι περιπτώσεις: «Πόσα κεφάλαια ἐκβάλουσι τὸν μοναχὸν ἀπὸ τῆς Μονῆς: Πρῶτον μὲν, εἰ ἔστιν ὁ ἡγούμενος αἰρετικός· δεύτερον, εἰ ἔστιν εἴσοδος γυναικῶν ἐν τῇ Μονῇ [“εἴσοδος ἀνδρῶν” κατ' ἀναλογίαν διὰ τὰς γυναικείας μονὰς]· τὸ τρίτον, ἐὰν παιδία μανθάνωσι κοσμικὰ ἐν τῷ κοινοβίῳ· ἄτοπον γὰρ τοῦτο, τὸ δημοσιεύεσθαι τὰ ἐν τῇ Μονῇ καλῶς πραττόμενα, ὡς φησι τὸ Εὐαγγέλιον. Μὴ σαλπίζετε ἔμπροσθεν ὑμῶν, ὅταν εὐποιῆτε».

Ἐὰν παρὰ ταῦτα ἡ ἀδελφή θελήσῃ νά ἀποχωρήσῃ ἐκ τῆς Ἀδελφότητος, δύναται νά αἰτησῆται Κανονικὸν Ἀπολυτήριον ἐκ τῆς Μονῆς, τὸ ὁποῖον χορηγεῖται αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἐὰν ὑφίστανται ἀποχωρῶντες λόγοι καί ἀφοῦ ἐξασφαλισθῇ ἢ συγκατάθεσις τοῦ Μητροπολίτου εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ἢ νέα Μονὴ εἰς τὴν ὁποίαν ἡ ἀδελφή ἐπιθυμεῖ ἐφεξῆς νά μονάσῃ. Αὕτη κατὰ τὴν ὀριστικὴν ἀποχώρησιν ἐκ τῆς Μονῆς δύναται νά λάβῃ τὰ αὐστηρῶς προσωπικῆς αὐτῆς χρήσεως εἶδη καί μόνον τῆ εὐλογίᾳ τῆς Ἡγουμένης.

Ἄρθρον 14

Γενικὰ καθήκοντα ἀδελφῶν

Ἡ Ἀδελφότης, ἔχουσα νομοθέτην, κυβερνήτην καί τέλειον πρότυπον πρὸς μίμησιν τὸν Χριστόν, ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν ἀπολύτρωσιν καί τὴν ἐν Χριστῷ τελείωσιν τῶν μελῶν αὐτῆς· διὰ τοῦτο, ἐφαρμόζουσα μὲ ἀκρίβειαν τὴν κοινοβιακὴν πολιτείαν ὡς ἐθέσπισαν ταύτην οἱ ἅγιοι ἡμῶν Πατέρες, ἐπιδιώκει νά καταστήσῃ, καί ἐπὶ τῆς γῆς, ἑαυτὴν ὡς τὸ πρότυπον τῆς τελείας ἐν Χριστῷ κοινωνίας, ἥτοι τῆς Χριστοκοινωνίας, ἧς θαυμασίαν περιγραφὴν δίδει ὁ Μ. Βα-

σίλειος: «Άνθρωποι ἐκ διαφόρων γενῶν καὶ χωρῶν κινήθεντες εἰς τοσαύτην ἀκρίβειαν ταυτότητος συνηρόσθησαν, ὥστε μίαν ψυχὴν ἐν πολλοῖς σώμασι θεωρεῖσθαι, καὶ τὰ πολλὰ σώματα μιᾶς γνώμης ὄργανα δεῖκνυσθαι. Ὁ ἀσθενῶν τὸ σῶμα πολλοὺς ἔχει τῇ διαθέσει συγκάμνοντας· ὁ νοσῶν καὶ καταπίπτων τῇ ψυχῇ πολλοὺς ἔχει τοὺς ἰωμένους καὶ συνδιανιστῶντας αὐτόν. Ἀλλήλων ἰσόδουλοι, ἀλλήλων κύριοι, καὶ ἐν τῇ ἀμάχῳ ἐλευθερία τὴν ἀκριβεστέραν δουλείαν ἀλλήλοις ἀντεπιδείκνυνται, ἢν οὐκ ἀνάγκη περιστάσεως πρὸς βίαν ἐπήγαγε, ἀλλὰ γνώμης τὸ αὐθαίρετον μετ' εὐφροσύνης ἐδημιούργησεν· ἀγάπης τοὺς ἐλευθέρους ὑποτασσούσης ἀλλήλοις, καὶ τῷ αὐθαίρετῳ τὸ ἐλεύθερον φυλαττούσης. Τοιοῦτους ἡμᾶς ἐξ ἀρχῆς ὁ Θεὸς εἶναι βεβούληται, καὶ ἐπὶ τούτοις ἐδημιούργησεν. Οὗτοι τὸ ἀρχαῖον ἀνακαλοῦνται καλὸν τοῦ ἀρχιπάτορος Ἀδὰμ ἀμαρτίαν ἐπικαλύπτοντες. Διαίσεις γάρ, καὶ διάστασις, καὶ πόλεμος οὐκ ἂν ἐν ἀνθρώποις, μὴ τῆς ἀμαρτίας διατεμούσης τὴν φύσιν. Οὗτοι ἀκριβεῖς μιμηταὶ τοῦ Σωτῆρος καὶ τῆς κατ' αὐτὸν ἐν σαρκὶ πολιτείας ὑπάρχουσιν».

Πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ὡς ἄνω ὅλως ἀπαραίτητων τυγχάνει ὅπως αἱ ἀδελφαί, αἱ ὁποῖαι ἐκουσίως ὑπετάγησαν εἰς τὸν τοῦ Κυρίου ζυγόν, νὰ προσφέρουν ὀλοκληρωτικὴν πειθαρχίαν καὶ ἀπόλυτον ὑπακοὴν εἰς τὴν Ἥγουμένην.

Ἡ ὑπακοὴ τῶν ἀδελφῶν, ὡς ἀποτελοῦσα τὴν θεμελιώδη ἀρχὴν τοῦ μοναχικοῦ βίου καὶ τὴν πρώτην ἀρετὴν τοῦ μοναχικοῦ ἰδεώδους, δεόν νὰ ἐξικνηται ἕως θανάτου, ἐκτὸς μιᾶς περιπτώσεως, ἢν ἀναφέρει ὁ Μ. Βασίλειος: «εἰ δέ τι παρ' ἐντολὴν ἐστίν, ἢ τὴν ἐντολὴν παραβλάπτει, κἂν ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ ἢ τις τῶν ἀποστόλων ἐπιτάσῃ, κἂν ζωῆς ἐπαγγελίαν ἔχη, κἂν θανάτου ἀπειλήν, οὐδαμῶς ἀνέχεσθαι χρή». Τοιοῦτοτρόπως αἱ ἀδελφαὶ δὲν ἐνεργοῦν ἀπολύτως τίποτε ἄνευ εὐλογίας ἢ δὲν πράττουν τι ἀντίθετον πρὸς τὴν γνώμην τῆς Ἥγουμένης. Πᾶσα ἀνυπακοὴ πρὸς αὐτὴν θεωρεῖται, ἀπὸ τὸν Μ. Βασίλειον, ὡς γενομένη πρὸς τὸν Κύριον, διότι οὗτος εἶναι ἡ πραγματικὴ κεφαλὴ τοῦ κοινοβίου.

Συμφώνως πρὸς τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου «Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἐγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς» (Ἰω. 15, 12), αἱ ἀδελφαὶ ὀφείλουν νὰ διατηροῦν μετὰ αὐτῶν τὸν σύνδεσμον τῆς ἀγάπης. Ἡ ἀγάπη δεόν νὰ ἐκφράζεται ὁμοιοτρόπως πρὸς πάσας ἀνεξαιρέτως τὰς ἀδελφὰς καὶ ἄνευ προσωποληψίας. Ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτρέπεται ἡ «μερικὴ φιλία», ἢτις κατὰ τὸν Μ. Βασίλειον «οὐ γὰρ ἀγάπη τοῦτο, ἀλλὰ στάσις ἐστὶ καὶ διαίσεις καὶ κακίας τῶν συνιόντων κατηγορία», ἢγουν αἰτία φατρίας καὶ συσκησίας ἐντὸς τῆς Μονῆς.

Αἱ ἀδελφαὶ εἶναι «ἀλλήλων ἰσόδουλοι, ἀλλήλων κυραὶ», μὴδὲ τῆς Ἥγουμένης ἐξαιρουμένης, ἢτις

κατὰ τὸν Μέγαν Βασίλειον εἶναι ἀπλῶς «πρῶτη μετὰ ζῦ ἴσων».

Κέντρον τῆς ζωῆς τῶν μοναχῶν εἶναι ὁ ἱερός ναός, τὸ Καθολικόν, τῆς Μονῆς καὶ αἱ μοναχαὶ δι' οὐδὲν ἄλλο συνήχθησαν ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἢ διὰ νὰ λατρεύουν διὰ παντὸς τὸν Κύριον. Διὰ τοῦτο ἅπασαι αἱ ἀδελφαὶ ὀφείλουν νὰ συμμετέχουν εἰς τὰς Ἱεράς Ἀκολουθίας, τὰς καθοριζομένας ὑπὸ τοῦ τυπικοῦ τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, προσερχόμενοι –μεγαλόσχημοι καὶ ρασοφόροι ἀδελφαί– εἰς τὸν ναὸν ἐν εὐσχήμῳ περιβολῇ (: ράσον καὶ κάλυμμα), ἐνῶ εἰς τὰς λατρευτικὰς ἐκδηλώσεις τὰς καθιερωμένας ὑπὸ τῆς μοναχικῆς παραδόσεως, αἱ μεγαλόσχημοι ἀδελφαὶ φέρουσι τὸ Κουκούλιον καὶ τὸ Μέγα Σχήμα.

Αἱ ἀδελφαί, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως ἀσθενείας τῶν, ἐσθίουσι εἰς κοινὴν Τράπεζαν, ἀκροώμεναι τὴν λαμβάνουσαν χώραν ἀνάγνωσιν κειμένων ἐκ τοῦ Συναξαρίου ἢ ἐκ Πατερικῶν συγγραμμάτων. Ἡ ἀνάγνωσις γίνεται ἐκ περιτροπῆς ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν· ἢ δὲ ἀναγνώστρια μοναχὴ λαμβάνει τὴν τροφήν αὐτῆς μετὰ τὸ πέρας τῆς τραπέζης.

Αἱ ἀδελφαὶ ἐνδύονται μὲ κοινῶν σχήματος καὶ κοινῆς ποιότητος ἐνδύματα, ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικά, τὰ ὁποῖα δίδονται εἰς αὐτὰς ἐκ τῆς κοινῆς ἱματιοθήκης τῆς Μονῆς. Αὐτὰ οὐδὲν ἴδιον κέκτηνται, ἢ ὀνομάζονται ἢ λογιζονται. Καὶ τοῦτο ἐπειδὴ «μοναχὸς φιλόυλος ἔοικεν ἱερακὶ ἐκπετασθέντι, ἔχοντι λώρους εἰς τοὺς πόδας καὶ ὅπου δ' ἂν καθίση ἐμπλακήσεται· ὁ δὲ ἄυλος, ὡσπερ εὐστολος ὀδοιπόρος» (Ἐφραίμ Σύρος). Οὕτως, ἅπαντα εἶναι κοινὰ καὶ εἰς ἐκάστην δίδεται κατὰ τὴν ἀνάγκην αὐτῆς.

Αἱ ἀδελφαὶ ὀφείλουν νὰ διατηροῦν μετὰ τῶν τῶν «ἐνότητά τοῦ πνεύματος». Παραπτώματα ὡς ἡ κατάκρισις, ἢ καταλαλιά, ὁ σχολιασμός, ἢ παρεξήγησις, ἢ ψυχρότης δεόν νὰ ἀπουσιάζουν ἐκ τῆς Ἀδελφότητος. Αἱ ἀνωφελεῖς καὶ ἀπρεπεῖς συζητήσεις, οἱ ἀστεῖσμοὶ καὶ οἱ ἐντονοὶ γέλωτες, οἱ ψιθυρισμοὶ καὶ τὰ νεύματα, αἱ φωνασκίαι καὶ ἡ εὐτραπέλια εἶναι ξένα διὰ τὴν μοναχὴν, ἢτις ἐπιποθεῖ νὰ μορφωθῇ ἐν αὐτῇ Χριστός.

Διὰ τὴν εὐρρυθμὸν λειτουργίαν τῆς Μονῆς αἱ ἀδελφαὶ ἀκολουθοῦν, κατὰ τὰς ἀκολουθίας καὶ ἄλλας ἐκδηλώσεις, τὴν σειρὰν ἱεραρχίας. Ἡ σειρὰ ἀρχαιότητος τῶν ἀδελφῶν καθορίζεται ἀπὸ τὴν προτεραιότητα ἐγγραφῆς αὐτῶν εἰς τὸ Μοναχολόγιον τῆς Μονῆς καὶ ὄχι τὸ Δοκιμολόγιον.

Αἱ ἀδελφαί, καὶ εἰς τὰς μετὰ τῶν σχέσεις, δεόν νὰ τηροῦν τὴν ἱεραρχικὴν τάξιν μετὰ σχολαστικότητος. Αἱ νεώτεροι ὀφείλουν νὰ ὑπακούουν καὶ σέβονται τὰς ἀρχαιοτέρας ἀδελφὰς, αἱ δὲ ἀρχαιότεροι νὰ ἀγαποῦν καὶ νὰ συμπαρίστανται εἰς τὰς νεωτέρας.

Αί ἀδελφαί δὲν ἐξέρχονται τῆς Μονῆς ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου. Ἡ ἔξοδος αὐτῶν εἶναι ἐπιτρεπτή διὰ λόγους ἀσθενείας ἢ ἐξ ἄλλης ἀνάγκης ἐπιβαλλούσης τοῦτο, καὶ μόνον κατόπιν ἀδείας καὶ εὐλογίας τῆς Ἡγουμένης.

Αἱ ἀδελφαὶ ὀφείλουν νὰ ἐκτελοῦν τὰς ὑπὸ τῆς Ἡγουμένης εἰς αὐτὰς ἀνατεθειμένας διακονίας ἄνευ διαμαρτυρίας καὶ γογγυσμοῦ, ὑπηρετῶσαι «ὡς ἐκ Θεοῦ κατενώπιον Θεοῦ ἐν Χριστῷ», ἥτοι ἐν πλήρει συναισθήσει τῆς παρουσίας «τοῦ Δεσπότη Θεοῦ τοῦ τὰ πάντα ἐφορῶντος» (Μ. Βασίλειος). Ἄρνησις ἀδελφῆς εἰς ἐκτέλεσιν διακονήματος σημαίνει ἀνυπακοήν, ἢ δὲ ἐπιμονή εἰς τὴν ἄρνησιν συνεπάγεται ἐπιτίμιον.

Αἱ ἀδελφαὶ ὀφείλουν νὰ ἐξαγορεύωσι τοὺς λογισμοὺς αὐτῶν εἰς τὴν Ἡγουμένην, ὡς καὶ ὁ Μ. Βασίλειος ὀρίζει: «Μηδὲν κίνημα ψυχῆς ἀπόκρυφον φυλάσσειν παρ' ἑαυτῶ».

Ὅλαι αἱ ἀδελφαὶ ὑποχρεωτικῶς ἔχουν κοινὸν πνευματικόν, τὸν πνευματικὸν τῆς Μονῆς.

Ἄρθρον 15

Ἐφημέριος καὶ Πνευματικὸς τῆς Μονῆς

α) Διὰ τὴν κάλυψιν τῶν λατρευτικῶν ἀναγκῶν τῆς Μονῆς δύναται νὰ ἐκτελῇ καθήκοντα ἐφημερίου ἱερεῦς, διοριζόμενος ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου μετὰ πρότασιν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Οὗτος δεόν νὰ εἶναι πρόσωπον σοβαρόν, προχωρημένης ἡλικίας, διακρινόμενον διὰ τὸ χριστιανικὸν ἦθος καὶ τὴν κατὰ Χριστὸν μόρφωσίν του. Εἰς τὸν ἐν λόγῳ ἐφημέριον δύναται νὰ ἀνατεθοῦν ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου καθήκοντα Πνευματικοῦ πατρὸς εἰς ἦν περίπτωσιν ἢ Ἀδελφότης θεωρήσει τοῦτον κατὰ τὸ μυστήριον τῆς Μετανοίας καὶ Ἐξομολογήσεως.

β) Διὰ τὴν κάλυψιν τῶν πνευματικῶν ἀναγκῶν τῆς Μονῆς διορίζεται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου ἱερομόναχος ἢ ἔγγαμος ἱερεὺς ὡς Πνευματικὸς αὐτῆς, τῇ αἰτήσει τῆς Ἡγουμένης καὶ μετὰ τὴν σύμφωνον γνώμην συμπάσης τῆς Ἀδελφότητος, ὁ ὑπὲρ αὐτῆς θεωρούμενος ὡς κατάλληλος διὰ τὸ ἔργον τοῦ Πνευματικοῦ - Ἐξομολόγου τῆς Μονῆς. Ὁ ἐν λόγῳ κληρικὸς δεόν νὰ διάγη ἡλικίαν μεγαλυτέραν τῶν 45 ἐτῶν, νὰ ἔχη ὀρθῶς περὶ τὰ δόγματα τῆς Ἐκκλησίας, νὰ διακρίνεται ἐπὶ συνέσει καὶ δικαιοσύνῃ, νὰ διάγη βίον ἀνεπίληπτον, καὶ κυρίως νὰ ἔχη ἐμπειρίαν περὶ τὴν θεωρίαν καὶ πράξιν τῆς κοινοβιακῆς ζωῆς.

Ὁ Πνευματικὸς, λαμβάνων γνώσιν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ἐργάζεται ἀποκλειστικῶς διὰ τὸν πνευματικὸν καταρτισμὸν τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος, μὴ δικαιούμενος νὰ διδάσκη τὰς ἀδελφὰς εἰς οἰανδήποτε ἀπ' αὐτοῦ παρέκκλισιν. Οὔτε νὰ πα-

ρεμβαίη εἰς τὴν διοίκησιν ἢ διαχείρισιν τῆς Μονῆς, ἀλλὰ δίδει γνώμην ἢ συμβουλὰς μόνον καὶ ὡς ἂν τοῦτο ζητηθῇ ὑπὸ τῆς Ἡγουμένης.

Ἐπὶ πνευματικοῦ θέματος ἀδελφῆς τινος συνεργάζεται μετὰ τῆς Ἡγουμένης μόνον τῇ συγκαταθέσει αὐτῆς καὶ εἰ δυνατόν τῇ παρουσίᾳ τῆς ἐνδιαφερομένης. Εἰς περίπτωσιν ἐπιβολῆς ἐπιτιμίου, ὅταν τοῦτο ὑπεισερχόμενον εἰς τὴν ζωὴν τῆς Ἀδελφότητος θίγη τὴν λειτουργίαν τῆς Μονῆς, ζητεῖ τὴν γνώμην τῆς Ἡγουμένης.

Ἄρθρον 16

Πειθαρχικὸς ἔλεγχος

Διὰ τὴν προστασίαν καὶ ἀρμονικὴν συμβίωσιν τῆς Ἀδελφότητος, ἥτις ἀπειλεῖται ἐκ τῆς ἀνυπακοῆς καὶ ἀνταρσίας, ἀλλὰ καὶ διὰ λόγους κυρίως ποιμαντικοὺς (τὴν βελτίωσιν καὶ θεραπείαν τῶν ψυχικῶν ἀσθενειῶν, ἀδυναμιῶν, ἀτελειῶν καὶ τῶν νοσηρῶν ἐν γένει ἐκδηλώσεων, καὶ τὴν καθοδήγησιν τῶν ψυχῶν πρὸς τὴν τελείωσιν καὶ τὴν ἐν Χριστῷ ἀπολύτρωσιν) ἐθεσπίσθησαν ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ὀργανώσεως τοῦ μονήρους βίου, τὰ ἐπιτίμια.

Κατὰ τὴν μακραίωνα μοναχικὴν παράδοσιν ἐχρησιμοποιήθησαν ὡς ἐπιτίμια καὶ ποινὰ τὰ κάτωθι:

1. Νουθεσία καὶ κατ' ἰδίαν παρατήρησις.
2. Ἐπίπληξις ἐνώπιον τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.
3. Ἐπίπληξις ἐνώπιον τῆς Ἀδελφότητος.
4. Κανὼν διὰ κομβοσχοινίου.
5. Ἀποχὴ ἐκ τῆς Τραπεζῆς διὰ ὠρισμένας ἡμέρας.

Τὰ ὡς ἄνω ἐπιτίμια ἐπιβάλλονται ὑπὸ τῆς Ἡγουμένης.

6. Παῦσις ἐκ τοῦ διακονήματος καὶ ἀνάθεσις ἄλου ἐπαχθεστέρου.

7. Ὑποβιβασμὸς εἰς τὴν ἱεραρχικὴν σειρὰν, προσωρινὸς ἢ μόνιμος.

Αἱ ὡς ἄνω ποινὰ ἐπιβάλλονται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

8. Προσωρινὴ ἀπομάκρυνσις ἐκ τῆς Ἀδελφότητος καὶ ἀποστολὴ εἰς ἑτέραν Μονήν, διὰ χρονικὸν διάστημα οὐχὶ μεγαλύτερον τοῦ ἐνὸς ἔτους κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

9. Ὅριστικὴ ἀποβολὴ ἐκ τῆς Μονῆς.

Αἱ δύο τελευταῖαι ποινὰ ἐπιβάλλονται ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου συμφώνως πρὸς τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τοὺς κρατοῦντας ἐκκλησιαστικοὺς νόμους.

Πρὸ τῆς ἐπιβολῆς οἰοῦντο ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἐπι-

τιμίων καὶ ποινῶν δέον νὰ ἀκουσθῆ ἡ ἐπιτιμωμένη ἀδελφή, ἥτις, εἰς τὰς περιπτώσεις 6-9, δύναται νὰ ὑποβάλλῃ γραπτὴν ἀπολογία, ἐφ' ὅσον ἔχει ἐγγράφως ἐγκληθῆ παρὰ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Τὰ ἀρμόδια διὰ τὴν ἀσκησιν τοῦ πειθαρχικοῦ ἐλέγχου ὄργανα τῆς Μονῆς δέον ἀπαραιτήτως νὰ συμβουλευῶνται προηγουμένως τὸν Πνευματικὸν αὐτῆς, μὴ λησμονοῦντα ὅτι ἐπιτελοῦν λειτουργίαν, τὸ ὁποῖον ἀπροσκόπει εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ἀπροσκόπτου λειτουργίας τῆς Μονῆς, κυρίως ὁμως εἰς τὴν θεραπείαν τῆς νοσοῦσης ἀδελφῆς. Διὰ τοῦτο ἐκ μέρους των, κατὰ τὰς συμβουλὰς τοῦ Μ. Βασιλείου, δέον νὰ ἐπιδεικνύεται σύνεσις, ἀγάπη, πραότης, δικαιοσύνη καὶ ἀντικειμενικὴ κρίσις. Ὡσαύτως, τὰ ὄργανα αὐτὰ δέον νὰ λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν των, διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ τρόπου τῆς ἐπιτιμώσεως, τὸν ἰδιάζοντα χαρακτήρα, τὴν σωματικὴν ἀντοχὴν καὶ τὸ μέγεθος τοῦ παραπτώματος τῆς νοσοῦσης ἀδελφῆς.

Ἄρθρον 17

Ἔργον τῆς Μονῆς – Φιλοξενία

Α) 1. Ἡ ἐργασία ἐν τῇ Μονῇ ἔχει ἀποκλειστικὸν καὶ μόνον σκοπὸν τὴν μοναχικὴν τελείωσιν τῶν ἀδελφῶν, τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ὑλικῶν ἀναγκῶν καὶ τὴν φιλοφροσύνην, καὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γίνε-ται αἰτία πλουτισμοῦ. Διὰ τοῦτο ἡ Ἀδελφότης προσπαθεῖ νὰ καλλιεργῇ καὶ προώθῃ, παραλλήλως τῶν διακονημάτων τῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς Μονῆς, καὶ διακονήματα συναφῆ καὶ ἀρμόζοντα πρὸς τὴν μοναχικὴν ιδιότητα, κατὰ τὴν προτροπὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου: «προτιμῶντες τὰς τέχνας τὰς διατηρούσας ὑμῖν τὴν ἀπερίσπαστον ζωὴν καὶ τὸ εὐπάρεδρον τῷ Κυρίῳ». Ὡς τοιαῦτα δὲ θεωρεῖ.

α) Τὴν ἐκδοσιν βιβλίων θρησκευτικοῦ περιεχομένου.

β) Τὴν ἀσκησιν βυζαντινῆς εἰκονογραφίας.

γ) Τὴν ἐκπαίδευσιν.

δ) Τὴν ὑφαντικὴν.

ε) Τὴν μελισσοκομικὴν.

ς) Τὴν γεωπονικὴν.

ζ) Τὴν κηροπλαστικὴν.

2. Τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὅστις θέλει «πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν», καὶ ἡ ἐντολὴ τοῦ Ἀναστάσιου Κυρίου «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη», ἐπιβάλλουν εἰς τὴν ἡμετέραν Ἀδελφότητα τὴν ὑποχρέωσιν νὰ διακονῇ τὴν Ἐκκλησίαν εἰς τὸν τομέα τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς.

Ἡ διακονία αὐτή, ὑπαρχουσῶν βεβαίως τῶν δυνατοτήτων καὶ προϋποθέσεων ἐν τῇ Μονῇ, συνί-

σταται, εἰς τὴν ἀποστολὴν ἀδελφῶν μὲ ἀπόσπασιν εἰς νεοπαγεῖς Ἐκκλησίας διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἱεραποστολικῶν κλιμακίων· τὴν φιλοξενίαν ἀδελφῶν ἐκ τῶν ἱεραποστολικῶν χωρῶν διὰ τὴν περαιώσιν σπουδῶν ἐν Ἑλλάδι· τὴν ὀργάνωσιν διαφόρων εὐκαιριῶν διὰ τοὺς συνεργάτας τῆς Ἱεραποστολῆς· τὴν διοργάνωσιν εὐκαιριῶν πρὸς διαφώτισιν τῶν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ὀρθοδόξων σχετικῶς πρὸς τὸ ἔργον τῆς Ἱεραποστολῆς.

Τὰ ἀνωτέρω περιγραφέντα διακονήματα ἀποφασίζονται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τῇ εἰσηγητικῇ προτάσει τῆς Ἡγουμένης καὶ μετὰ τὴν ἐγκρισιν τῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

Β) Ἡ φιλοξενία ἀποτελεῖ ἔμπρακτον ἔκφρασιν τοῦ ὅλου εὐαγγελικοῦ πνεύματος τῆς φιλαδελφίας, τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας καὶ τῆς προσπαθείας διακονίας τῆς σωτηρίας τῶν ἐξ ἀπανταχοῦ τῆς γῆς προερχομένων καὶ δεομένων τῆς συμπαραστάσεως ἡμῶν ἀνθρώπων.

Διὰ τοῦτο ἡ ἡμετέρα Ἀδελφότης ὑποδέχεται οἰονομήποτε ἄνθρωπον κρούει τὴν θύραν αὐτῆς, πιστεύουσα ὅτι δι' αὐτοῦ δέχεται τὸν ἴδιον τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, ὅστις ἐταύτισε τὸν ἑαυτὸν του μὲ καθ' ἓνα ἕκαστον τῶν ἐλαχίστων ἀδελφῶν μας («Ξένος ἦμην καὶ συνηγάγετέ με... ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων...», Ματθ. 25, 26-40).

Ἡ φιλοξενία ἀγνώστων προσώπων ἐπιτρέπεται μόνον δι' ἐν εἰκοσιτετράωρον καὶ ἐφ' ὅσον διακριβωθεῖ ἡ ἄμεσος ἀνάγκη παροχῆς φιλοξενίας εἰς τὴν Μονὴν καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς ταυτότητός του. Διὰ πρόσωπα γνωστὰ εἰς τὴν Ἀδελφότητα καὶ ἐπιθυμοῦντα τὸν πνευματικὸν τῶν ἀνεφοδιασμῶν ἢ φιλοξενία δύναται νὰ διαρκέσῃ ἐπὶ τριήμερον τῇ ἀδείᾳ καὶ εὐλογίᾳ τῆς Ἡγουμένης, ἢ διὰ περισσοτέρας ἡμέρας κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Ἡ διανυκτέρευσις ἀρρένων πάσης ἡλικίας, θηλέων κάτω τῶν δέκα (10) ἐτῶν καὶ ἀτόμων πασχόντων βαρέως ἐκ ψυχοδιανοητικῶν νοσημάτων δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Μονὴν.

Ἄρθρον 18

Πόροι τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ διαχειρίσις τούτων

Α) Πόροι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι:

α) Αἱ ἐκ τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ προερχόμεναι πρόσσοδοι.

β) Αἱ πρόσσοδοι ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ἐργοχειρῶν τῶν ἀδελφῶν καὶ τῶν δοκίμων.

γ) Αἱ πρόσσοδοι ἐξ ἐκμεταλλεύσεως τῆς τυχόν κινήτης ἢ ἀκινήτου περιουσίας τῆς Μονῆς.

δ) Τὰ ἐκ κληρονομίας, κληροδοσίας, ἐπικαρπίας κινήτων ἢ ἀκινήτων περιουσιακῶν στοιχείων προ-

ερχόμενα χρηματικά ποσά.

ε) Αί τυχόν κρατικά επιχορηγήσεις.

ς) Πάσα τυχόν πρόσδοδος εκ χρηστής και νομίμου πηγής.

Β) Οί άνω πόροι τής Μονής διαπανώνται ως εξής:

α) Διά τήν συντήρησιν τών αδελφών τής Μονής.

β) Διά τās ανάγκας τής λειτουργίας τής Μονής.

γ) Διά τήν προμήθειαν ύλικών και συσκευών πρὸς κατασκευήν τών πρὸς διάθεσιν έργοχειρών.

δ) Διά τήν συντήρησιν τών ύφισταμένων κτισμάτων.

ε) Διά τήν άνοικοδόμησιν νέων κτισμάτων.

ς) Διά τās τυχόν εκδόσεις τής Μονής.

ζ) Διά φιλανθρωπικούς σκοπούς.

η) Διά τήν φιλοξενίαν.

θ) Διά τήν ένίσχυσιν του έργου τής Ίεράς Μητροπόλεως.

ι) Διά τήν ένίσχυσιν του έργου τής Έξωτερικής Ίεραποστολής τής Έκκλησίας.

Άρθρον 19 Περί Μετοχίων

1. Η Ίερά Μονή δύναται να ίδρύση Μετόχιον και έν έτέρα έκκλησιαστική περιφερεία, προτάσει του Ήγουμενοσυμβουλίου και άποφάσει τής Γενικής Συνάξεως τής Άδελφότητος, πάντοτε όμως τή έγκρίσει και εύλογία τόσοσ του οικείου Μητροπολίτου τής Μονής, όσον και του κυριάρχου Μητροπολίτου τής περιοχής εις ήν ίδρυθήσεται τό Μετόχιον.

2. Ναοί ή οικήματα, όπουδήποτε κείμενα, περιερχόμενα εις τήν Ίεράν Μονήν δια διαθήκης ή δωρεάς ή κατ' άλλον τρόπον καθίστανται αύτοδικαίως Μετόχια αύτής.

Τά Μετόχια τής Μονής ως μη συνιστώντα ίδιον Νομικόν Πρόσωπον λειτουργοῦν ως όρίζει τό άρθρον 4, παράγραφος α, του ύπ' άρι. 39/1972 Καταστατικού Κανονισμού «Περί τών έν Έλλάδι Όρθοδόξων ιερών Μονών και Ήσυχαστηρίων». Ός εκ τούτου, πάν ό,τι ισχύει δια τήν κυριάρχον Μονήν, συμφώνως πρὸς τόν παρόντα Έσωτερικόν Κανονισμόν, ισχύει άπαραλλάκτως και δια τὰ Μετόχια αύτής.

Άρθρον 20 Σφραγίς

Η Ίερά Μονή έχει ίδίαν σφραγίδα κυκλικήν, φέρουσα έν μέσφ αύτής τήν εικόνα του Άγίου Θεοδοσίου του Νέου και γύρωθεν τής εικόνας τήν έπωνυμίαν τής Μονής: «Ίερά Μονή Άγίου Θεοδοσίου του Νέου Άργολίδος».

Άρθρον 21

Ό Έσωτερικός οὔτος Κανονισμός, ρυθμίζων τήν όργάνωσιν, τόν τρόπον λειτουργίας και διοικήσεως τής Μονής, δέν δύναται να τροποποιηθ ή συμπληρωθ παρ' οὔδενός προσώπου ή Άρχής, ή μη μόνον ύπό τής Άδελφότητος, άποφασίζούσης έν προκειμένφ δια πλειοψηφίας τών τεσσάρων πέμπτων (4/5) αύτής.

Άρθρον 22

Διά πάν θέμα μη προβλεπόμενον ύπό του παρόντος Κανονισμού, υπεύθυνον είναι τό Ήγουμενοσυμβούλιον, τό όποιον όφείλει να μεριμνήση και εισηγηθ ή ένδεδειγμένην λύσιν εις τὰ κατὰ περίπτωση άρμόδια όργανα, τὰ προβλεπόμενα δια τών διατάξεών του.

Έν τή Ίερά Μονή τή 10.2.1997

ΤΟ ΗΓΟΥΜΕΝΟΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
Η Ήγουμένη
Μοναχή Θεοδώρα Χαμπάκη
Αί Σύμβουλοι
Μοναχή Ειρήνη Δαλιάνη
Μοναχή Μακρίνα Βαρβαρέλλη

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Παρακαλούνται οί συνδρομητές τών περιοδικών «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», «ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ» και «ΘΕΟΛΟΓΙΑ», κάθε άλλαγή τής διευθύνσεώς τους να τή γνωρίζουν άμέσως στα Γραφεία τών Περιοδικών, Ιωάννου Γενναδίου 14, 115 21 Άθήνα, αναφέροντας άπαραίτητα και τήν παλαιά τους διεύθυνση, για να γίνεται κανονικά ή άποστολή τών Περιοδικών.

Τηλ. και Fax: 72 18 308

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ «ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΘΝΗ»

Η Άποστολική Διακονία τής Έκκλησίας τής Έλλάδος με τό ειδικό ιεραποστολικό περιοδικό «Πάντα τὰ Έθνη»:

- πληροφορεί υπεύθυνα για τό ιεραποστολικό έργο που άσκει σήμερα ή Όρθόδοξη Έκκλησία,
- περιγράφει τό περιβάλλον στο όποιο άσκειται ή ιεραποστολή,
- τονίζει τήν αναγκαιότητα για μιá ουσιαστική ιεραποστολική μαρτυρία σ' όλο τόν κόσμο.

Όσοι επιθυμοῦν να έγγραφοῦν συνδρομητές άς άπευθυνθοῦν στη διεύθυνση: Άποστολική Διακονία, περιοδικό «Πάντα τὰ Έθνη», Ιωαν. Γενναδίου 14 - 115 21 Άθήνα. Τηλ. 72.38.203. Έτήσια συνδρομή 500 δρχ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ίερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών

Προκειμένου ίνα προβώμεν εις την κατ' εξαίρεσιν δι' έπιλογής -κατά τας διατάξεις του άρθρου 15 του ύπ' αριθ. 5/1978 Κανονισμού "Περί Κώδικος Έκκλησιαστικών Υπαλλήλων"- πλήρωσιν δύο (2) κενών θέσεων Έκκλησιαστικών υπαλλήλων, μιάς (1) θέσεως Κατηγορίας ΠΕ, Κλάδου Διοικητικού - Οικονομικού, έπί βαθμῶ Δ-Α, και μιάς (1) κενής θέσεως Κατηγορίας ΔΕ, Κλάδου Γραμματέων έπί βαθμῶ Δ-Α, καλοῦμεν τούς ένδιαφερομένους, ὅπως, έντός είκοσαήμερου από της δημοσιεύσεως της παρούσης εις τό Περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» και την έφημερίδα «Έκκλησιαστική Άλήθεια» ύποβάλωσιν εις την Γραμματείαν της Ίεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών (ὁδ. Αγ. Φιλοθέης 21), κατά τας ώρας 10.00' έως 13.00' καθ' έκάστην, σχετικήν αίτησιν μετά των κατά Νόμον άπαιτουμένων δικαιολογητικών.

Οί ύποψήφιοι δια την κάλυψιν της ως άνω θέσεως δέον, ίνα έχωσι και τα λοιπά δι' έκκλησιαστικόν ύπάλληλον προσόντα, ως ταῦτα ὀρίζονται έν τοίς άρθροις 6 έως 13 του ύπ' αριθμ 5/1978 Κανονισμού (ΦΕΚ 48/3-4-1978 τ.Α').

Έν Αθήναις τη 12η Νοεμβρίου 1999

† Ο Αθηνών ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

Ίερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών

Έχοντες ύπ' ὄψει τας διατάξεις των άρθρων 37, παράγρ. 2, και 67 του Ν. 590/1977, «Περί Καταστατικού Χάρτου της Έκκλησίας της Ελλάδος», ως και τας διατάξεις των άρθρων 33 και 34 του ύπ' αριθ. 2/1969 Κανονισμού «Περί Ίερών Ναών, Ένοριών και Έφημερίων», προκειμένου, ίνα προβώμεν εις άνακήρυξιν ύποψηφίου πρὸς πλήρωσιν κενής θέσεως τακτικού Έφημερίου έν τῷ Ίερῷ Ναῶ

Κοιμήσεως Θεοτόκου Συνοικ. Έλευθερίου Βενιζέλου καλοῦμεν τούς βουλομένους, ίνα καταλάβωσιν την Έφημεριακήν ταύτην θέσιν και έχοντας τα ύπό του άρθρου 34/1β του αύτου ως άνω Κανονισμού προβλεπόμενα κανονικά και νόμιμα προσόντα, ὅπως έντός μηνός από της δημοσιεύσεως της παρούσης ύποβάλωσιν ήμίν τα νενομισμένα δικαιολογητικά δια τα περαιτέρω.

Έν Αθήναις τη 16η Νοεμβρίου 1999

† Ο Αθηνών ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

Ίερά Μητρόπολις Μαντινείας και Κυνουρίας

Προκειμένου να προβώμεν εις την πλήρωσιν δύο (2) θέσεων λαϊκῶν υπαλλήλων κλάδου ΔΕ της καθ' Ημῶς Ίεράς Μητροπόλεως καλοῦμεν τούς ένδιαφερομένους ὅπως, έντός είκοσαήμερου από της δημοσιεύσεως της παρούσης, ύποβάλωσιν εις τα Γραφεία της Ίεράς Μητροπόλεως Μαντινείας και Κυνουρίας αίτησιν μετά των κατά τόν Νόμον άπαιτουμένων δικαιολογητικών.

Οί ύποψήφιοι δια την κατάληψιν των θέσεων τούτων δέον να έχωσι τα δι' εκκλησιαστικόν ύπάλληλον προσόντα, ως ταῦτα ὀρίζονται έκ των άρθρων του ύπ' αριθ. 5/1978 Κανονισμού της Ίεράς Συνόδου περί εκκλησιαστικῶν υπαλλήλων ως και άποδεδειγμένην σπουδήν και γνώσιν των μέσων πληροφορικής.

Ο διορισμός εις τας ως άνω θέσεις ένεργηθήσεται κατά τας διατάξεις του ως άνω Κανονισμού.

Έν Τριπόλει τη 20η Οκτωβρίου 1999

† Ο Μαντινείας και Κυνουρίας ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ίερά Μητρόπολις Δημητριάδος

Έχοντες ύπ' ὄψει τας διατάξεις του άρθρου 38 παρ. 2 του Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικού Χάρτου της Έκκλησίας της Ελλάδος» και των άρθρων 33 - 37 του ύπ' αριθ. 2/1969 Κανονισμού της Ίεράς Συνόδου «Περί Ίερών Ναών, Ένοριών και Έφημερίων», προκειμένου να πληρώσωμεν τας κενάς ὀργανικάς θέσεις τακτικῶν έφημερίων των Ίερών Ναών

1) Κοιμήσεως Θεοτόκου Καναλίων, 2) Αγ. Μαρίας Αφήσου, 3) Αγ. Άθανασίου Άλλης Μεριάς, 4) Αγ. Αναργύρων Πορταριάς, 5) Αγ. Γεωργίου Άνατολής Αγιάς, 6) Αγ. Παρασκευής Κοκκωτών, 7) Αγ. Κων/νου Γαύριανης, 8) Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Άμαλιαπόλεως, καλοῦμεν τούς βουλομένους και έχοντας τα κανονικά και νόμιμα προσόντα, ὅπως έντός μηνός από της δημοσιεύσεως της παρούσης ύποβάλωσιν ήμίν τα άπαιτούμενα δικαιολογητικά δια την κατάληψιν των άνωτέρων κενών θέσεων.

Έν Βόλῳ τη 25η Οκτωβρίου 1999

† Ο Δημητριάδος ΙΓΝΑΤΙΟΣ

Ίερά Μητρόπολις Μεσογαίας και Λαυρεωτικής

Έχοντες ύπ' ὄψει τας διατάξεις των άρθρων 33 και 34 του ύπ' αρ. 2/1969 Κανονισμού της Ίεράς Συνόδου της Έκκλησίας της Ελλάδος "Περί Ίερών Ναών, Ένοριών και Έφημερίων", καλοῦμεν τούς βουλομένους και έχοντας τα κανονικά και νόμιμα προσόντα ίνα καταλάβωσι τας κενάς ὀργανικάς θέσεις τακτικῶν

Έφημερίων τών κάτωθι Ίερών Ναών τής καθ' ἡμᾶς Ίερᾶς Μητροπόλεως, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ περιοδικὸν ΕΚΚΛΗΣΙΑ ὑποβάλλωσιν ἡμῖν σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν, ἵνα προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν τῶν ὑποψηφίων τῶν ἐν λόγῳ κενῶν Έφημεριακῶν θέσεων:

1) Ἁγίου Δημητρίου Κερατέας, 2) Ἁγίας Μαρίας Ἀρτέμιδος, 3) Ὑψώσεως Τιμίου Σταυροῦ Σταυροῦ, 4) Παναγίας Βλαχερνῶν Παλλήνης, 5) Κοιμ. Θεοτόκου Σαρωνίδος.

Έν Σπάτα, τῆ 1η Νοεμβρίου 1999

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ

Ίερὰ Μητρόπολις Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριάς

Έχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Έκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33 - 37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ίερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ένοριῶν καὶ Έφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἔφημερίου τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Ἰωάννου - Καλαμαριάς

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Έν Καλαμαριά τῆ 3η Νοεμβρίου 1999

† Ὁ Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριάς ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ

Ίερὰ Μητρόπολις Χαλκίδος

Έχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Έκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33 - 37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ίερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ένοριῶν καὶ Έφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἔφημερίων τῶν Ίερῶν Ναῶν

1) Γεν. Θεοτόκου Σκιάθου, 2) β' θέσις Ἁγ. Μαρίας Χαλκίδος, 3) Ἁγ. Ἀθαν. Γαλασσάδων Ἰστιαίας, 4) Ἁγ. Παντελ. Καμματριᾶδων Ἰστιαίας, 5) Ἁγ. Νικολάου Νεοχωρίου Ἰστιαίας, 6) β' θέσις Ἁγ. Ἰωάν. Θεολ. Μαντουδίου, 7) Ἁγ. Τριάδος Καμαρίτσης, 8) Ἁγ. Ἀναργύρων Χρόνιας, 9) Ἁγ. Χαραλάμπους Ἑλληνικῶν, 10) Ἁγ. Παρασκευῆς Καστανιώτισσας, 11) Κοιμ. Θεοτ. Ν. Πύργου Ἰστιαίας, 12) Ἁγ. Γεωργίου Βούνων, 13) Ζωδ. Πηγῆς Τσοῦκας καὶ Διακόνων τῶν Ἱ. Ναῶν Ἁγ. Ταξιαρχῶν Χαλκίδος, Γεν. Θεοτόκου Λίμνης, Ἁγ. Ἀναργύρων Λ. Αἰδηψοῦ τῆς καθ' ἡμᾶς Ίερᾶς Μητροπόλεως

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρων κενῶν θέσεων.

Έν Χαλκίδι τῆ 3η Νοεμβρίου 1999

† Ὁ Χαλκίδος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ίερὰ Μητρόπολις Μεσσηνίας

Έχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Έκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33 - 37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ίερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ένοριῶν καὶ Έφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἔφημερίου τοῦ Ίεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Γεωργίου Μυρτοποταμιάς

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Έν Καλαμάτα τῆ 5η Νοεμβρίου 1999

† Ὁ Μεσσηνίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ίερὰ Μητρόπολις Ἄρτης

Έχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις: α) Τοῦ Νόμου 673/1977 (ἄρθρον 1 ἐδ. β' καὶ 3), β) Τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Νόμου 817 /1978 καὶ γ) Τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος 582/2.7.1980 "περὶ κατανομῆς θέσεων ἱεροκλήρων εἰς Ίερὰς Μητροπόλεις τῆς Έκκλησίας τῆς Ἑλλάδος", καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἄγαμους κληρικούς τῶν δύο πρώτων βαθμῶν τῆς Ίερωσύνης ἔχοντας Δίπλωμα Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ τὰ ἄλλα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς προκηρύξεως ταύτης εἰς τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», ὑποβάλλωσιν ἡμῖν αἴτησιν μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν διὰ τὴν κάλυψιν τῶν Α' καὶ Β' κενῶν θέσεων ἱεροκλήρων ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ίερᾷ Μητροπόλει Ἄρτης.

Έν Ἄρτη τῆ 8η Νοεμβρίου 1999

† Ὁ Ἄρτης ΙΓΝΑΤΙΟΣ

Ίερὰ Μητρόπολις Θεσσαλονίκης

Έχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Έκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33 - 37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ίερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ένοριῶν καὶ Έφημερίων», προκει-

μένου να πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

α) Μεταμορφώσεως - Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος καὶ

β) Ἁγίου Σπυρίδωνος Τριανδρίας

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρων κενῶν θέσεων.

Ἐν Θεσσαλονίκη τῇ 8ῃ Νοεμβρίου 1999

† Ὁ Θεσσαλονίκης ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ Β΄

Ἱερὰ Μητρόπολις Καστορίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33 - 37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεραῆς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις

α) Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν: 1. Ἁγίου Νικολάου Νυμφαίου. 2. Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Λακκωμάτων. 3. Ἁγίου Γεωργίου Πόλεως Καστορίας καὶ

β) Διακόνου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς Ἄργους Ὁρεστικοῦ

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρων κενῶν θέσεων.

Ἐν Καστορίᾳ τῇ 9ῃ Νοεμβρίου 1999

† Ὁ Καστορίας ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἐλασσῶνος

Κενῆς οὔσης τῆς θέσεως Ἱεροκήρυκος τῆς καθ' Ἡμᾶς Ἱεραῆς Μητροπόλεως καὶ προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν πλήρωσιν αὐτῆς συμφώνως τῷ Νόμῳ 817/1978, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς (20) εἰκοσαήμερου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης εἰς τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ, μετὰ σχετικῆς αἰτήσεως, διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἐλασσῶνι τῇ 11ῃ Νοεμβρίου 1999

† Ὁ Ἐλασσῶνος ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κυθήρων

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38

παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33 - 37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεραῆς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ζωοδόχου Πηγῆς - Ποταμοῦ

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Κυθήροις τῇ 22α Νοεμβρίου 1999

† Ὁ Κυθήρων ΚΥΡΙΛΛΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις: α) τῶν ἄρθρων 38, παράγρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977, Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἄρθρων 33 - 37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεραῆς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων» προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Διακόνου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ζωοδόχου Πηγῆς Παιανίας

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Σπάτᾳ τῇ 17ῃ Νοεμβρίου 1999

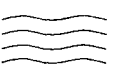
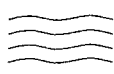
† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Λευκάδος καὶ Ἰθάκης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις α) τῶν ἄρθρων 38, καὶ 67 τοῦ Ν. 590/77, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/73, γ) τοῦ Ν. 673/1977 καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς ἱεροῖς Ναοῖς:

1) Ἁγίων Ἀναργύρων Λευκάδος, 2) Ἁγίου Νικολάου Λευκάδος, 3) Ἁγίου Μηνᾶ Λευκάδος, 4) Γεν. Θεοτόκου Λευκάδος, 5) Ἁγ. Σπυρίδωνος Καρυᾶς, 6) Εἰσοδ.

Θεοτόκου Ἰθάκης καὶ 7) Κοιμ. Θεοτόκου Ἰθάκης, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς αὐτὰς θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱ. Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προ-

720

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Νοέμβριος 1999, Άριθ. 11

σόντα, όπως έντός μηνός από τής δημοσιεύσεως τής παρούσης υποβάλωσιν ύμιν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά, διὰ τὰ περαιτέρω.

Έν Λευκάδι τῆ 22 Νοεμβρίου 1999

† Ό Λευκάδος καί Ίθάκης ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ

Ίερά Μητρόπολις Κώου

Έχοντες ύπ' όψει τὰς διατάξεις του άρθρου 38 παρ. 2 του Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος» καί των άρθρων 33 - 37 του ύπ' άριθ. 2/1969 Κανονισμού τής Ίεράς Συνόδου «Περί ιερών Ναών, Ένοριών καί Έφημερίων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς όργανικὰς θέσεις τακτικῶν έφημερίων των Ίερών Ναών

1) Αγίου Παύλου Κώ, 2) Θ. Αναλήψεως Ζηπάρι, 3) Γενεθλίων τής Θεοτόκου Καρδάμαινα καί τήν διακομικήν θέσιν του Ί. Ναου Αγίας Παρασκευής Κώ, καλούμεν τούς βουλομένους καί έχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, όπως έντός μηνός από τής δημοσιεύσεως τής παρούσης υποβάλωσιν ήμιν τὰ άπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν των άνωτέρων κενών θέσεων.

(Έκ του Γραφείου τής Ίεράς Μητροπόλεως)

Ίερά Μητρόπολις Καλαβρύτων καί Αιγιαλείας

Έχοντες ύπ' όψει τὰς διατάξεις των άρθρων 33 καί 34 του ύπ' άριθ. 2/1969 Κανονισμού τής Ίεράς Συνόδου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος «Περί Ίερών Ναών, Ένοριών καί Έφημερίων», καλούμεν τούς βουλομένους καί έχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ίνα καταλάβωσι τὰς κενὰς όργανικὰς θέσεις τακτικῶν έφημερίων των Ίερών Ναών τής καθ' ήμὰς Ίεράς Μητροπόλεως, όπως έντός μηνός από τής δημοσιεύσεως τής παρούσης εις τό περιοδικόν "ΕΚΚΛΗΣΙΑ" υποβάλωσιν ήμιν σχετικήν αίτησιν μετά των άπαιτουμένων δικαιολογητικῶν, ίνα προβώμεν εις τήν ανακήρυξιν των υποψηφίων των έν λόγω κενών έφημεριακῶν θέσεων:

- 1) Ένοριακου Ίεροϋ Ναου Αγίου Ίωάννου Αιγίου (Β' θέσεως)
- 2) Ένοριακου Ίεροϋ Ναου Αγίου Δημητρίου Κραστικῶν Καλαβρύτων καί
- 3) Ένοριακου Ίεροϋ Ναου Κοιμήσεως Θεοτόκου Κουτέλης Καλαβρύτων.

Έν Αιγίω τῆ 30ῆ Νοεμβρίου 1999

† Ό Καλαβρύτων καί Αιγιαλείας ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

« ΕΚΚΛΗΣΙΑ »

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΙΩ. ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 - 115 21 ΑΘΗΝΑΙ

Τηλ. καί Fax 72.18.308

Διεύθυνσις Διαδικτύου τής Έκκλησίας:

http://www.ecclesia.gr

Ήλεκτρονική διεύθυνσις:

e-mail: iera-synodos@ath.forthnet.gr.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ

του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών καί πάσης Ελλάδος κ.κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Ύπό του Κλάδου Έκδόσεων
τής Έπικοινωνιακής καί Μορφωτικής
Ύπηρεσίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Άρχιμ. Άγαθάγγελος Χαραμαντίδης

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Ευάγγελος Θεοδώρου

Όμότιμος Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών
Τακτικό μέλος τής Ευρωπαϊκής Ακαδημίας
των Έπιστημών καί των Τεχνών

Άρχισυντάκτης

Ευάγγελος Π. Λέκκος

Έκ του Τυπογραφείου

τής Έταιρείας Γραφικών Τεχνών "ΑΒΕΛ"
Μενελάου 2, Ήλιούπολη, Τηλ. - Fax: 9761274

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ευαγγέλου Α. Θεοδώρου, Ή προς τὰ πρόσω πορεία τής Έκκλησίας τής Ελλάδος.

Ίωάννου Φουντούλη, Ποία είναι ή άναγνωστέα ευαγγελική περικοπή κατά τήν πρώτην Κυριακήν Δεκεμβρίου του έτους 2000 (Γνωμοδότησις).

Ι. Μ. Χατζηφώτη, Χρονικό τής επίσημου επίσκεψεως τής Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου στήν Έκκλησία τής Ελλάδος (20 Μαΐου - 5 Ιουνίου 1999)

Παρατηρήσεις καί Σχόλια.

Έκκλησιαστικά Χρονικά.

Κανονισμοί 127 - 136/1999.

Έσωτερικός Κανονισμός Ίεράς Κοινοβιακής Μονής Αγίου Θεοδοσίου του Νέου Αργολίδος.

Παράρτημα.